

IV. rész

**Magyarországi Evangéliumi
Testvérközösség**

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Elnök

Dr. Kövér László úrnak
a Magyar Országgyűlés elnöke
Budapest, 2011. május 31.

Tisztelt Elnök úr!

Május közepén – mint a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke – „előzetes meghívót” kaptam Kovács Zoltán kormányzati kommunikációért felelős államtitkár úrtól, melyben június 4-re, a Nemzeti Összetartozás Napja rendezvényeire invitál. Részt vehetnék a nemzeti lobogó ünnepélyes felvonásán, és az azt követő fogadáson, meghallgathatnám Önt az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkban vagy elmehetnék délután „a Sárospataki Református Templomban tartandó ökumenikus istentiszteletre”, melyen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr is ott lesz. Amennyiben az említett ünnepek valamelyikén megjelentem volna, valószínűleg Önt hallgattam volna meg leginkább. A szíves meghívásra is ezért Önnek válaszolok, s azért is, mert a felsorolt méltóságok között Ön az első, valamint mert van szerencsém Önt személyesen is ismerni.

Tisztelt Elnök úr! Megköszönve a megtisztelő meghívást, és bízva megértésében, mégis azt kell kijelentenem, hogy a Nemzeti Összetartozás Napja ünnepségén nem kívánok részt venni. Távolmaradásom oka elsősorban még csak nem is az ünnep tartalmával kapcsolatos esetleges fenntartásom. Életem elmúlt hatvan évében sok nemzeti, országos ünnepen ott voltam, nem mindig teljes odaadással, de mindenkor népem és történelme iránti szeretetből vagy együttérzésből, közösségvállalásból.

Találhatnék egyszerű és reális magyarázatot is, hiszen ezen a napon egyházközségemben, Békásmegyeren, két házasságkötés megáldására is felkértek, és ezeket a szolgálatokat nem háríthatom másra.

Tartozom azonban Önnek, magamnak, egyházunk közvéleményének és az Örökkévalónak is avval, hogy távolmaradásom igazi okát nyíltan feltárjam.

Ami a Nemzeti Összetartozás Napjának ünnepétől most távol tart, az a szomorú tapasztalat, hogy azt a közösséget és munkát, melynek e pillanatban az élén állok, a hazánkat jelenleg kormányzó politikai erő nem igazán tekinti a nemzethez tartozónak, és a kormány különböző szervei mindent elkövetnek annak érdekében, hogy azt a tevékenységet, amit akár egyházi, akár oktatási, akár szociális téren végzünk, megnehezítsék, vagy akár el is lehetetlenítsék. Ami eközben még külön is nehezemre esik, hogy nem tárgyalnak, nem egyeztetnek, nem informálnak kellőképpen, hanem diktálnak, kioktatnak, számon kérnek.

Meg kellett kérdeznem magamtól, vajon mindezt azért kell-e lenyelnem, mert a rendszerváltás előtti Magyarország politikai befolyásának bűvöletében élek-e még mindig. Az a válaszom, hogy nem, hiszen akkor sem tartoztam a rendszer kedveltjei közé, sőt tevékenyen részt vettem a 70-es évektől a demokratikus ellenzék munkájában, alapítója voltam a SZETA szegényeket támogató tevékenységének, az illegális Beszélő folyóiratnak, a Szabad Kezdeményezések Hálózatának. Részt vettem több polgárjogi akcióban, és aktívan fáradoztam a rendszerváltásban is, így lettem tagja az első szabadon választott Parlamentnek is.

Másodszor, önvizsgálatot kellett tartanom, vajon azért akarják-e közösségemet másodrendű, nem támogató szervezatként kezelni, mert mint papi, egyházi személy kollaboráltam volna a nyíltan egyházellenes kommunista diktatúrával, s a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség a korábbi rendszer kedvenc szócsöve lett volna, és innen az egyre nyíltabb ellenszenv egyházunk és munkánk iránt. Erre a kérdésre is azt kell válaszolnom, hogy ez nem így volt, hiszen 1973-74-ben több metodista lelkész társammal együtt magam is tiltakoztam az Állami Egyházügyi Hivatal egyházunk, a metodista egyház belügyeibe való beavatkozása ellen, és ezért állami nyomásra nemcsak palástvesztésre ítélték, de polgári eljárások útján felfüggesztett börtönbüntetést, kilakoltatást és más atrocitásokat kellett elviselnem, éveken át a hatóság által elfoglalt, majd lebontott templomunk előtt, a szabad ég alatt prédikáltam, s közben rendőri megfigyelés alatt álltam. Hasonló helyzetben volt több más lelkész társam és gyülekezetünk is, s e szintén kítaszított körrel együtt végül sikerült kiharcolnunk hét év után, hogy 1981-ben, a metodista egyházban addig végzett munkánk után Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség néven szolgálatunkat legálisan folytathassuk.

Harmadszor azt a kérdést kellett önmagamnak szegezni, hogy szociális és oktatási téren megváltozott-e a dolgokhoz való hozzáállásom, s olyasmit szeretnék-e csinálni, amit eddig nem végeztem, sőt ami ráadásul haszontalan vagy hazám érdekeivel ellentétes. Erre a kérdésre is nemmel kellett válaszolnom. Hajdan, a 70-es évektől, illegalitásban is, a kommunista hatalom tiltása ellenében is végzett szórványlelkészi tevékenység közben határozottan és egyértelműen végeztem a legelesettebbek között Szabolcs-Szatmár-Bereg, Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar és Pest megyében azt a szociális munkát, amellyel az ország lakossága egytizedéhez tartozó legszegényebbeket, s köztük a még ezen túl, már akkor is gyakran kirekesztett romákat segitettem. Mindez, meggyőződésem szerint, sokkal inkább a jézusi mintához tartozó papi cselekedet volt, mint az egyházépítés más formája, hiszen az Úr, az Evangélium szavai szerint, azt várja, hogy az éhezők, a hiányos öltözetűek, a betegek, a börtönben lévők, a jövevények és általában véve a szegények („kicsinyek”) között keressük a vele való kapcsolatot (Máté ev. 25,31-46). Ezt a szolgálatot a rendszerváltás óta is változatlanul, folyamatosan végzem, és ebben erős egész egyházam is. A szociális munka végzése során, a terepen ismerkedtem meg hajdan Solt Otíliaival, aki ugyanúgy elkötelezett volt a szegények mellett, mint én, és akivel együtt alapítottuk a SZETA-t, majd az 1987-ben (még szintén az Állami Egyházügyi Hivatal ellenállásával szemben) létrehozott (a rendszerváltás után legalizált) WJLF-en belül a szociális munka szakot.

Tisztelt Elnök úr! A világ sokat változott az elmúlt évtizedekben, én azonban (és ugyanezt mondhatom egyházamról is) nem váltottam sem Istent, sem hazát, sem politikai meggyőződést, sem elkötelezettséget. Szabad és felelős polgárként vagy lelkipásztorként ma is a társadalom leginkább kítaszított rétege áll munkám és egyházam szolgálata középpontjában, s döbbenet kell tapasztalnom, hogy az az ellenszenv és ellenállás, amit az egyházi diktatúra tanúsított velünk szemben, ma újra megfogalmazódik.

Amikor az elmúlt év őszén az Országgyűlés a költségvetési törvényt tárgyalta, módosította az egyházi fenntartó fogalmát, kijelentve, hogy csupán azokat kívánja e körbe sorolni, akikkel az állam ilyen irányú megállapodást kötött. Egyházam nevében akkor levelet írtam Réthelyi Miklós miniszter úrnak, hogy tekintettel kiterjedt szociális és oktatási tevékenységünkre, a különféle részmegállapodásokat egyesítve, szülessen egységes megállapodás a MET-tel is. Miután ez év februárjáig nem kaptam visszajelzést, újabb sürgetésekre, végül, március 23-án (53226-1/2011-SZOC SZOLG) Nyitrai Imre helyettes államtitkár válaszolt, melyben közölte, hogy „2011. július 1-jei hatállyal... szűkül az egyházi fenntartó fogalma.” E körbe az „1997. június 20-án, Vatikán városban aláírt megállapodás alapján a Magyar Katolikus Egyházat” sorolják, valamint ezt követően további négy egyházat.

A helyettes államtitkár azt is megjegyzi, hogy „a Magyar Köztársaság Kormányának mérlegelésen alapuló döntési jogkörébe tartozik, hogy mely szervezetekkel lép megállapodás megkötése révén szerződéses partneri kapcsolatba” és azzal folytatja, hogy „a megállapodások annak figyelembevételével születtek meg a történelmi egyházakkal, hogy az állam és az egyház viszonya a demokratikus államrend visszaállításával új alapokra helyeződött, és a kormány az egyházak és az állam alkotmányos partneri viszonyát külön dokumentumban kívánta rendezni.” Vagyis Nyitrai úr szerint a „demokratikus államrend visszaállítása” azt jelenti, hogy diszkriminatív módon, csupán bizonyos szervezeteket kívánnak minden szempontból egyháznak tekinteni, s (ismét őt idézem) „a fentiekben leírtakra tekintettel a Nemzeti Erőforrás Minisztérium nem támogatja szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatok ellátására vonatkozó megállapodás megkötését a Szocvt. és a Gyvt. által 2011. július 1-től meghatározott egyházi fenntartói körön kívül eső egyházakkal.”

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget Nyitrai úr és mások (gondolom saját egyházi irányultságuk okán) nem kívánják „történelmi” egyháznak tekinteni (zárójelben megjegyzem, hogy ezt a képtelen elnevezést a világ más részein sehol nem használják, nem is értik), sőt az említettek intézményfenntartás szempontjából egyháznak sem tekintenek minket, ahogy annak minősül a jövőben például a Máltai Szeretetszolgálat, mely tudomásom szerint a jövőben számíthat az egyházi kiegészítő normatívára is. Pedig, ha a rendszerváltás környékén és azóta beszélhetnénk „történelmi egyházak”-ról, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség mindenképpen „történelmi egyház”, hiszen létrejöttének körülményei összekapcsolódnak hazánk XX. századi és különösen annak az 1956 utáni történelmével és a rendszerváltás folyamatával is. Legvadabb álmaimban sem gondoltam soha, hogy egyszer majd éppen a FIDESZ kormányának munkatársaival szemben kell egyházam legitimitását és munkánk fontosságát, hitelességét bizonyítanom. Ma a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (részben az Oltalom Karitatív Egyesülettel közösen) hajléktalan ellátó, gyermekvédelmi és idős gondozó rendszerében napi több mint 1300 fő számára biztosít (e pillanatban még engedélyezett és támogatott) szolgáltatást, melynek éves forgalma megközelíti az 500ezer alkalmat, így naponta több mint ezer fő veszi igénybe segítségünket. Az idősek gondozását e pillanatban négy intézményben végezzük, mintegy 250 fő részére. Egyéb szolgáltatásainkat közel 17ezer fő vette igénybe az elmúlt évben, mintegy 32ezer alkalommal. Iskoláinkkal, óvodáinkkal kapcsolatban az volt az egyház álláspontja, hogy kizárólag hátrányos helyzetű térségben és olyan oktatási intézményeket vállalhatunk, ahol a tanulóknak legalább 25%-a halmozottan hátrányos helyzetű. A gyakorlat ezt többszörösen meghaladja. Jelenleg közoktatási intézményeinkben, óvodákban és kollégiumokban, mintegy 2500 gyermeket nevelünk, akiknek 90%-a halmozottan hátrányos helyzetű. Ugyancsak mély szomorúsággal tapasztaljuk azt a szakmai és politikai bölcsességet is nélkülöző kampányt, melynek során mind a Főváros, mind a kerület (VIII), ahol központunk van, mindent elkövet, hogy a szegényeket kiszorítsa, ellehetetlenítse. Magyarország nem távolíthatja el homlokáról a „szolidáris nemzet” koszorúját.

Tisztelt Elnök úr! A rendszerváltás előtt és azóta is, a különféle kormányok alatt, voltak komoly küzdelmeink, melyekről a nyilvánosság is tudhatott. Mégis, napjainkig valahogy képesek voltunk működőképességünket megőrizni. Önök volnának azok, akik nélkülözhetetlen tevékenységünkben és rendszerváltó méltóságunkban ellehetetlenítenének bennünket? Tegyük fel, hogy ellenfeleknek tartanak minket. Mózes egyik örökérvényű intelmével (V. Mózes 20,19) így tanította Isten a népet: „ha egy várost hosszabb időn át tartasz körülzárva, és harcolsz ellene... ne pusztítsd ki a fákat, fejszét emelve rájuk, egyél róluk, de ne vágd ki azokat, mert nem ember a mezőn levő fa, hogy az is ostrom alá kerüljön miattad.” Jézus a hegyi beszédben (Máté 7) azt mondja, hogy „nem hozhat... rossz fa... jó gyümölcsöt”, vagyis a fát a gyümölcséről lehet megismerni. Tudta ezt II. Erzsébet királynő,

amikor 1993-ban meglátogatta VIII. kerületi Oltalom központunkat, vagy a bennünket szintén felkereső Göncz Árpád köztársasági elnök úr, Szili Katalin, az országgyűlés elnöke, és a mára boldog emléké Mádln Ferenc elnök úr is, aki a hajléktalanok Fűtött utcája megtekintése után elnöki aranyérmével tüntetett ki.

Tisztelt Elnök úr! A velünk szembeni kirekesztés és hátrányos megkülönböztetés alapja nem a folyamatosan végzett munkánk minőségében keresendő. Mindezek után, ha engedve a kedves invitálásnak, elmennék a Nemzeti Összetartozás Napja ünnepségek valamelyikére, nem vádolhatnának-e engem – joggal - mindkét oldalon képmutatással és gyávasággal, ráadásul ostobasággal is, hogy bár a jelenlegi politikai irányvonal nem tekint a nemzet egyenlő jogú tagjának, és az összetartozásból való kirekesztésünkre törekszik, ünnepelni megyek Önökkel? Ez idő szerint hát, (mint munkás éveim elmúlt negyven éve alatt változatlanul) maradok azok között (töretlenül remélve a magyar nép lelki megújulását), akik csak álmodnak a nemzeti összetartozásról.

Megértésében bízva tisztelettel üdvözl:

Dr. Iványi Gábor

Július 15.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség közleménye a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi C törvényről

Az Országgyűlés különös körülmények között új törvényt alkotott az egyházak jogállásáról. A végszavazás előtti pillanatokig egyházunk a mellékletben felsorolt, a kormánnyal való megállapodás megkötésére javasolt felekezetek között volt, ám egy váratlan módosítással lényegében csak tizennégy közösség egyházi státuszát erősítette meg a parlament kétharmada. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség ebbe a körbe sokadmagával együtt nem került be. Ez a döntés mind formájában, mind tartalmában elfogadhatatlan.

Egyházunk mindent megtesz azért, hogy jóval a rendszerváltás előtti múltban kivívott egyházi státuszát megőrizhesse, s gyülekezetei és intézményei folyamatosan és háborítatlanul folytathassák hitéleti vagy szakmai munkájukat.

Az utolsó pillanatban módosított törvényt az egyház elfogadhatatlannak tartja azért is, mert az sérti az állam és egyház elválasztásának (s így a vallásszabadságnak) az elvét, mivel a bíróság helyett az illetékes miniszterre és a politikai pártokból felálló Parlament kétharmadára bízta az egyházak nyilvántartásba vételét. A törvény megsérti a vallásfelekezetek közötti egyenjogúság egyetemes elvét is, külön kategóriába kerültek azok a felekezetek, melyek működése továbbra is folyamatos, és azok, melyek (mint a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség is) jóval a rendszerváltás előtt nem kis erőfeszítések árán vívták ki elismertetésüket, s most visszamenőleg az Állam elvitatná tőlük, és arra kényszerítené őket, hogy újra küzdjenek meg meglévő jogaikért.

Egyházunk kiterjedt szociális és oktatási tevékenysége ki van téve az anyagi ellehetlenítés veszélyének, amennyiben a kormány késlekedik a már megkötött és szükséges megállapodásokat megerősíteni.

Megemlíjtük, hogy az elmúlt napokban a FIDESZ egyik felhatalmazott képviselője azt nyilatkozta az MTI-nek, hogy „az állami feladatot is ellátó közösségek az év végéig megállapodást köthetnek az állammal az általuk folytatott tevékenység finanszírozására”. A politikus itt nevesítette egyházunkat is, mondván, azért köthetünk szerződést az állammal, mert az „elismeri a hasznos tevékenységeket”.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség együtt érez azokkal az egyházakkal, melyeket szintén sújt a törvény, s kész bárki számára tőle telhető segítséget nyújtani.

Kérjük híveink és munkatársaink türelmét és bizalmát. Bátorítunk mindenkit, keressen bennünket egyházunk elérhetőségein bizalommal.

Iványi Gábor

Július 15.

Tisztelt Egyházvezető!

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nevében írok. Szeretném együttérzésünkről biztosítani annak kapcsán, hogy az új egyházügyi törvény az Önök közösségét is arra kényszerítené, hogy egyesületi formába visszalépve, onnan kíséreljék meg az illetékes miniszteren keresztül a parlament kétharmadánál elérni egyházi státuszuk újbóli elismerését. Amennyiben érdeklí Önököt egyházunk álláspontja és hasonló helyzetben tett lépései, bátran látogassa folyamatosan portálunkat.

A végszavazás előtti váratlan módosításig az eredeti törvényjavaslat mellékleteiben egyházunk szerepelt a nevesített felekezetek között. Szeretnénk Önök bocsánatát kérni, hogy csupán a magunk helyzetének rendezésére gondoltunk, és nem emeltünk szót nyilvánosan azokért (így az Önök egyházáért sem), akik kimaradtak a felsorolásból.

Ha bármiben segítségükre lehetünk, forduljanak hozzánk bizalommal, vagy számítsanak ránk, ha valamilyen akcióban támogatókat keresnek.

Isten áldja és segítse meg Önöket közösségükért folytatott harcukban!

Budapest,2011.július15.

Iványi Gábor

B. I. M.

Nem egy kodifikációs remekmű

Népszava

2011. július 16.,

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=450829>

Még életbe sem lépett, de már több felekezetnek fájdalmat és bosszúságot okozott az új egyházi törvény. Felfüggesztették a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség szociális intézményeinek egyházi kiegészítő normatíváját, miután a felekezet nem került be a Fidesz-KDNP által támogatott egyházak közé az új törvényben.

Az ügy pikantériája, hogy a metodista közösség korábban már kapott egy olyan kormányzati kérdőívet, amelyben rákérdeztek arra is, milyen egyesületnek, vagy más egyháznak adják át szociális intézményeiket, ha elveszítik egyházi jogállásuk.

Könnyen lehet, hogy a Fidesz-KDNP számára „kedves” egyházaknak kell átadniuk a gyakran évtizedes munkával felépített intézményeiket a most kirekesztett, és jogilag el nem ismert felekezeteknek. Ezt lehet legalábbis sejteni abból, hogy a hétfőn elfogadott, de még ki sem hirdetett egyházi törvény mindössze 14 egyház státuszát tartotta meg, míg több száz felekezetet megfosztott ettől. Megszűnhet egyház lenni a metodista Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség is. Emiatt óvodája, általános iskolái, szakiskolái és gimnáziumai, sőt, a Wesley János Lelkészképző Főiskola, vagy éppen a hajléktalanok rendelőintézete is kétségbeejtő helyzetbe kerülhet. De talán korábban is számíthattak volna erre.

Iványi Gábor gyülekezetének ugyanis korábban a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal küldött egy kérdőívet, az általuk fenntartott szociális intézményekről kérve azonnali kimutatást. Ennek végén szerepelt egy kérdés arról, hogy ha megvonják az egyházi kiegészítő támogatást, milyen más szervezetnek kívánják átadni intézményeiket. Iványi nem értette, ezért nem is töltötte ki ezt a rubrikát, ám meglepetésére felhívták telefonon. Ő közölte, hogy senkinek sem kívánják átadni intézményeiket. Talán furcsa véletlen - hiszen az eredeti listán még szerepeltek, és csak az utolsó pillanatban kerültek le egy kormánypárti módosítóval -, de az egyházi törvény elfogadása után az államkincstár jelezte nekik; július 1-től felfüggesztették az intézményeiknek járó szociális kiegészítő támogatást.

Már megindult a puhatolózás is, például az egyik iskolánkért a görög katolikusok jelentkeztek be, és már máshol is megkerestek bennünket - mondta lapunknak Iványi Gábor. A lelkész szerint ízléstelen, hogy épp csak felmerül, hogy egy közösség elveszíti egyházi jogait, majd egy másik egyház vagy bárki azonnal igényt is formálna rájuk. „Abszurd, hogy a mi közösségünk elveszíti a lehetőséget, de ha egy másik egyházhoz kerülnek, az állam ugyanúgy odaadja rá a pénzt, sőt, még üdvözli is az egyházi fenntartást”. Elmondta, ma 2500 gyerekük van, akiknek 95 százaléka hátrányos helyzetű, nem beszélve a náluk segítséget kapó szociálisan rászorulókról, vagy éppen dolgozóikról. Fogalmuk sincs, mit mondhatnának nekik, hiszen ők maguk sem tudják, mit tegyenek, hova forduljanak.

Muszáj elkezdenünk tárgyalni - mondta Iványi. „Félreértés ne essék, a törvény maga is ezer sebből vérzik, de hogy bármiféle nemzetközi fórumon jogsegélyt érjünk el, évekre telik” - tette hozzá. Eleve opponálják, hogy az egyházi törvény az állam, pontosabban a

törvényhozók kezébe adja annak eldöntését, mi a vallás, illetve hogy mely közösség lehet egyház. Úgy vélte, a politikai jó ízlést is sérti, ha képviselők, vagy miniszterek döntenek hitéleti kérdésekben. Ilyen a világon nincs. A lelkész többször is kiemelte, minden úton megpróbálják megtartani jogaikat, de úgy vélte, miután kivették őket az elismert körből és egy miniszter kezébe helyezték a nyilvántartást, rögtön két problémával is szembesülniük kell.

Az egyik, hogy az adott tárcavezető válaszol-e a kérésükre, s ha igen, mikor születik döntés az ügyekben. A másik, ha válaszol a miniszter és adott esetben szakértőt rendel ki arra, hogy az megállapítsa, valóban végeznek-e hitéleti tevékenységet, és tevékenységeik megfelelnek-e. Nem mindegy, hogy ki lesz az a szakértő, aki erről dönt, elég érdekes lenne, ha például egy másik felekezet teológusát kérnék fel erre - hívta fel a figyelmet. Újabb probléma, hogy miután a miniszter, illetve az Országgyűlés dönt, esetleg elutasítván, már nincs hova fellebbezni, sőt egy évig nem is adhatjuk be újra a kérelmet - emlékeztetett Iványi.

„A törvény gyakorlati, ránk vonatkozó oldala, de az erkölcsi, elvi része is mélységesen felháborít” - fogalmazott. Iványi szerint a közösség tagjai egyházüldözésként élik meg ezt, hiszen megkérdőjelezték évtizedes munkájukat. Mint mondta: ezzel a törvénnyel a gyengébbek jogai sérülnek, miközben egy társadalom erkölcsi értéke azon áll, mit tesz az érdekeiket képviselni kevésbé képes tagjaiért.

Mennyit érnek a cigánytelepen élő gyerekek

Veszélybe került a Sajókazán működő, hazánk talán legnagyobb létszámú roma nemzetiségi intézménye, a Dr. Ámbédkar Iskola is. Az intézmények néhány hónapon belül elveszíthetik költségvetésük felét, holott eddig az állam más egyházi iskolákkal azonos módon támogatta őket. Egy cigánytelepi gimnazista eddig az adófizetőknek ugyanannyi forintjába került, mint egy debreceni református, egy pannonhalmi bencés vagy egy fasori evangélikus gimnazista, most viszont, hogy egyházunk elveszíti jogállását, már úgy tűnik, nem érnek majd annyit az államnak a cigánytelepen élő gyerekek - mondta lapunknak Orsós János.

A Dzsaj Bhím Közösség elnöke szerint a kormány nem engedheti meg magának, hogy egy ilyen jól működő intézmény, a romaintegráció és felzárkóztatás egyik legjobb hazai kezdeményezése ellehetetlenüljön. De az is lehet, hogy éppen az a probléma, hogy roma gyerekekről van szó, hiszen a cigányságnak nincs erős, egységes érdekképviseleti bázisa - vetette fel. Azért gondolhat erre, mert a kormány arra sem vette a fáradságot, hogy leveleikre válaszoljon. „Szászfalvi László érdemben nem reagált, pedig már akkor megkerestük, amikor a *Heti Válasz* a biznisz egyházak közé sorolta a Dzsaj Bhímet” - tette hozzá.

Már nem divat a cigányokkal dolgozni, csak náci mellényben a parlamentbe járni, s ott rasszista kijelentéseket tenni, ez divat ma Magyarországon - fogalmazott Orsós. A közösség vezetője nem érti, a szélsőségesek viselkedése miért nem fáj a kormánynak, az pedig, hogy az állam szegény sorsú gyermekek oktatását finanszírozza, miért fáj. „Talán az a biznisz, hogy az állam egyházi támogatásán tanítanak cigánygyerekeket” - tette fel a kérdést.

Kaptak egyébként ígéretet rá, hogy nem marad annyiban az ügyük, és bíznak is a kormánypártok korrektségében, mást ugyanis nem tudnak tenni - mondta Orsós. Csakhogy eközben több ezer ember előtt állnak, s nem tudnak mit mondani nekik. Tagjaik, valamint mintegy 400 diák és 130 dolgozó sorsa vált kérdésessé, veszélybe került szeptemberi iskolakezdésük. Orsós szerint őket is igazán megkérdőjelezhették volna, igaz-e a hitük.

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Elnök

Németh Sándor úrnak,
a HIT Gyülekezet Vezető Pásztorának
Budapest, 2011. július 19.

Kedves Sándor!

Mindenekelőtt szeretném kifejezésre juttatni azt az örömet, hogy az új egyházügyi törvénnyel elismert egyházi státuszotok megerősítést nyert. Természetesnek tartom, hogy ezt az újbóli elismerést megkaptátok. Ugyanakkor nem tekintem magától értetődőnek, sőt felháborít az új törvény Alkotmány és Alaptörvény ellenes, diszkriminatív volta, mellyel közösségek sokaságát fosztja meg attól a jogtól, mely alapvető joguk, s amelyet egyszer már elnyertek. Elfogadhatatlannak tartom azt is, ha egyeseket arra kényszerítenek, hogy korábban már megszerzett jogaikért újra megküzdjenek. Ezt az álláspontomat akkor is fenntartom, ha az érintettek egy része (esetleg a mi egyházunk is) reménykedhet abban, hogy helyzete 2012. január elsejétől valahogy rendeződik. Nem kívánom azonban senkinek azt a feszültséget, amit mi is, ti is a rendszerváltás előtt éveken át kénytelenek voltunk túrni. Ebből fél év is sok és méltatlan.

Sajnálatomra azonban nem titkolhatom el előled, hogy nem tett rám jó benyomást az a nyilatkozatod, amit az ATV-ben, az Egyenes beszédben, a törvény elfogadása után frissen tettél. Nem hiszem, hogy a piaci életre esetleg igaz „verseny” gondolata szerencsés ötlet volt, és azt sem gondolom, hogy a lelkekért egymással kellene versengenünk, s ez a mostani döntés a jobb, megfelelőbbek pozícióit Isten akarata szerint erősítené. A piacra való utalás már csak azért sem átgondolt, mert a törvényjavaslatot azzal a hamis megokolással adta be négy kereszténydemokrata képviselő, hogy a „biznisz egyházakat” javaslatukkal kiszűrhessek. A jelenlegi helyzet azt sugallja, hogy a 14 kivétellel mindenki másra a „biznisz egyház” gyanújának árnyéka vetülhet, ami alól az új elismerési procedúrával természetesen tisztázniuk kell magukat. Meglepőnek tartom azokat a megjegyzéseidet is, melyekkel megértően szóltál a további egyházak parlamenti kétharmad által történő elfogadásáról (az állam és egyház elválasztása elvének nagyobb dicsőségére!) vagy amit a hosszas eljárásról és átvilágításról mondtál, s amelyet megértően kezeltél és méltányosnak tartottál. A jelenlegi jogszabály szerint éppen azok kerülnek el a jövőben az átvilágítást és kontrollt, akik botrányától például a közelmúltban is hangos volt a sajtó (lásd a pécsi katolikus püspök ügyét). Senki átvilágítását nem kívánom, a meghurcolását, megalázását még kevésbé.

Tájékoztatni akarok arról is, hogy bűnbánatot kellett tartanunk közösségünkben azért, mert a törvény eredeti elképzelése szerint a második kosárban és annak mellékletében is nevesített egyházként nem emeltünk szót azokért, akik kimaradtak (noha többeket bátorítottunk, sőt egyeseknek megírtam a beadványát, hogy fordulhassanak módosító javaslat kérelemmel országgyűlési képviselőkhöz, akik közül egyeseket fel is hívtam), s akik között bizony több, általad is ismert, sok évtizede működő kedves hívő közösség is van. Visszaemlékezem a ti egyházatok harcaira, és arra, hogy abban az időben a te kérésedre milyen gyakran találkoztunk. Emlékszem egyik nehéz időszakokra, amikor bátorításomra édesapám

(egyházunk akkori elnöke) felkínálta nektek, hogy amíg ügyetek nem rendeződik, a háborítatlan hitélet érdekében, autonómiátok teljes meghagyása mellett, míg hivatalos státuszotokat el nem nyeritek, készek lettünk volna ernyőt biztosítani számotokra. A dologból egy közös tanácskozástól és imádkozástól eltekintve nem lett semmi. Szívből örültünk viszont, amikor alanyi jogon elismertek titeket. Sajnálom, hogy később úgy emlékeztetek vissza erre az eseményre Új Exodus című lapotokban, hogy mi megpróbáltunk volna bekebelezni benneteket. Távol állt tőlünk ez, mégis a hajdani fonák történet indít arra, hogy valamire bátorítsalak. Amikor még „versenyben voltunk” arra készültünk, hogy ha bennünket kegyeskednek most ismét elismerni, akkor ugyanúgy, mint hajdan nektek, a most kirekesztett közösségeknek, számuktól és a mienkétől eltérő tanításuktól függetlenül ismét felkínáljuk az ernyőt teljes belső autonómiájuk meghagyása mellett. Nem kerülhetett erre sor. Átmenetileg kiszorultunk a pályáról, ezért most a te szívedre akarom helyezni a Máté 25,40 alapján, hogy sokkal erősebb pozícióban kínáld fel ezt, legalább azoknak, akik tanításban hozzátok közelebb állnak. Gondolok a különféle pünkösdi közösségekre, az Isten Egyháza Misszióra és a hasonló irányt követő karizmatikus egyházakra, legfőképpen pedig arra a csoportra, mely töledek kényszerült elválni, a Budapesti Autonóm Gyülekezetre. Igazi ábrahámi, nemes gesztus lenne, ha azt, amitek van (vagy lett), a bajban lévők (semmiképpen nem a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségre gondolok!) számára felkínálnátok. Tudom, hogy „versenypályán futunk”. Úgy akarunk mi is küzdeni, hogy azt a koszorút, amire Pál gondolt, elnyerjük. De nem versengünk a lelkekért, nem veletek és a többiekkel szemben akarunk győzni, hisz tudjuk, hogy a koronánkat senki el nem veheti.

Isten áldjon meg benneteket és adjon nektek békességet!

Iványi Gábor

Egy ház
(közösségi virrasztás a lelkiismereti és vallásszabadságért –
a testvéri szolidaritás éjszakája)

A magyar Parlament **új törvényt** alkotott *az egyházak jogállásáról* (2011. évi C. tv.). Ez a jogszabály különbséget tesz egyház és egyház között, nincs tekintettel a hitek és meggyőzések szabad és békés együttélésére, és miniszternél kezdeményezhető, továbbá a Parlament kétharmadától függő módon tenné lehetővé, hogy (14 kivételezett felekezeten kívül a többi) hivatalos működési lehetőségét korábban megszerzett egyház a jövőben is legálisan folytathassa hitéletét vagy újabb vallási csoportok egyházzá alakulhassanak. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség tiltakozik az egyeztetés nélkül, valótlan indokok alapján, és a parlamenti normákat is figyelmen kívül hagyva létrehozott törvény ellen és együtt érez azokkal, akiket ez a diszkriminatív jogszabály személyükben megbánt vagy közösségi létükben korlátoz. Egyházunk (mely a XX. század 70-es éveiben a methodista egyházból, a vallásellenes világi hatalom segítségével kiüldözött lelkészek és gyülekezetek közösségéből alakult, s amely éppen ebben az évben ünnepli elismerésének 30. évfordulóját, az elmúlt évtizedek alatt a gyülekezeteiben folyó egyházi élete mellett hajléktalan ellátó, idősgondozó, gyermekvédelmi, szociális, egészségügyi és oktatási, felsőoktatási intézményhálózatot is létrehozott, melyekben ellátottaink száma mintegy 6000) mindent megtesz azért, hogy lelki életét gyülekezeteiben, szociális, egészségügyi és oktatási szolgálatait pedig intézményeiben zökkenőmentesen és legálisan folytathassa, ugyanakkor kész minden hátrányosan érintett más egyház számára tőle telhető módon segítséget és bátorítást nyújtani.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, egyházközpontja udvarára, a *Budapest, VIII. ker., Dankó u. 11. szám alá, 2011. július 28-án (csütörtökön) 17.00 órától* közös virrasztást szervez azok számára, akiket megrémített vagy felháborított ez az alapnormákat figyelmen kívül hagyó új törvény. Rendezvényünkön szívesen fogadunk magánszemélyeket és olyanokat is, akik egyházukat képviselik, s lehetőséget biztosítunk számukra, hogy gondolataikat kifejtsék, arcukat megmutassák. (Egy) házi estünkre a sajtó munkatársait is várjuk, és szívesen vesszük, ha bárki felhívásunkat a maga csatornáin, a lehető legszélesebb nyilvánosság számára is hozzáférhetővé teszi. Az éjszaka jelmondatát Ézsaiás próféta könyvéből vettük: „De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van.” Összejövetelünk péntek reggel 5 óráig tart. Akivel csak lehet, szeretnénk közösen megvárni, míg feljön a nap...

Elérhetőségeink:

Tel.: (06 1) 210-5836; (06 1) 577-0521; (06-1) 577-05-15; (06-1) 577-0510

Email: metegyhas@wjlf.hu

Iványi Gábor

(Tel.: 06 30 200-4847; email: ivanyigabor@wjlf.hu)

(egy)házmester

(Akik közösségét a Parlament kétharmada nem legalizálja, azok nem használhatják az egyház nevet, s tisztségviselőik valószínűleg a „lelkész” megjelölést.)

Budapest, 2011. július 25.

Alulírottak, akik különböző felekezetekhez tartozunk, vagy felekezeten kívüliekként azonosítjuk magunkat

1. tiltakozunk a velünk való egyeztetés nélkül a Parlament kétharmada által megszavazott Alkotmány és Alaptörvény ellenes 2011. C. törvény ellen, s kérjük annak visszavonását és újratárgyalását.

2. Tiltakozunk a hamis törvényhozói szándék ellen, mely szerint azért kellett új jogszabályt hozni, mert az eddig hatályos 1990. évi IV. tv. visszaélésekre adott volna okot. Visszautasítjuk azt a gyanúsítást, hogy bármilyen módon anyagi haszonból vagy visszaélések érdekében alapítottuk volna felekezetünket vagy élnénk egyházi életünket.

3. Amennyiben a Magyar Országgyűlés nem vonja vissza a törvényt, követeljük a törvény módosítását, mivel az súlyosan sérti az Állam és egyház szétválasztásának elvét és ezáltal a vallásszabadságot, és ellentétben áll Magyarország nemzetközi, jogi kötelezettségeivel is; követeljük, hogy a Kormány és a Parlament helyett a bíróság jegyezze be az egyházakat.

4. Követeljük, hogy azok az egyházak, melyek eddig is egyházként működtek, minden újabb bejelentkezés és kérvényezés nélkül, egyszerű átvezetéssel zavartalanul folytathassák működésüket.

5. Követeljük, hogy szűnjék meg az egyház és egyház közötti alkotmányellenes különbségtétel.

6. Követeljük, hogy különösen is a közoktatásban, az Állam garantálja a lelkiismereti szabadság jogát.

7. Követeljük, hogy a szóban forgó jogszabály ellentmondásait (például a személyiségi jogok szempontjából erősen kérdéses ezerfős előzetes írásos nyilatkozat elvárását, szóbeli nyilatkozatainak megfelelően törölje a jogszabályból).

8. Követeljük, hogy az intézmény fenntartó – és e pillanatban bizonytalan helyzetbe hozott – egyházakkal haladéktalanul kezdődjenek tárgyalások intézményeik zavartalan működtetése érdekében.

Virrasztás a lelkiismereti és vallásszabadságért

Népszava

2011. július 25.

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=454053>

A magyar parlament új törvényt alkotott az egyházak jogállásáról. Ez a jogszabály különbséget tesz egyház és egyház között, nincs tekintettel a hitek és meggyőzések szabad és békés együttélésére - áll a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség felhívásában.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség tiltakozik az egyeztetés nélkül, valótlan indokok alapján, és a parlamenti normákat is figyelmen kívül hagyva létrehozott törvény ellen és együtt érez azokkal, akiket ez a diszkriminatív jogszabály személyükben megbánt vagy közösségi létükben korlátoz.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, egyházközpontja udvarára, a Budapest, VIII. ker., Dankó u. 11. szám alá, 2011. július 28-án, csütörtökön 17.00 órától közös virrasztást szervez azok számára, akiket megrémített vagy felháborított ez az alapszabályokat figyelmen kívül hagyó új törvény. A rendezvényen szívesen fogadnak magánszemélyeket és olyanokat is, akik egyházukat képviselik, s lehetőséget biztosítanak számukra, hogy gondolataikat kifejtsék, arcukat megmutassák.

Az éjszaka jelmondata Ézsaiás próféta könyvéből származik: „De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van.”

Az összejövetel péntek reggel 5 óráig tart.

Az egyházi törvény módosítását kéri az Evangéliumi Testvérközösség

Amerikai Népszava

2011. augusztus 5.

<http://nepszava.com/2011/08/magyarorszag/az-egyhazugy-torveny-modositasat-keri-az-evangeliumi-testverkozosseg.html>

Iványi Gábor metodista lelkész, az Evangéliumi Testvérközösség Egyház elnöke, nem saját egyháza elismert felekezetek közé való felvétele érdekében lobbizik, hanem az egyházi törvénynek a lelkiismereti- és vallásszabadságot sértő passzusainak eltörlését, amely egyaránt sérti valamennyi egyház, hívő és nem hívő jogait. Közben az Orbán-kormány máris eltörölte a Wesley János teológiai főiskola fejlesztésére megítélt támogatást, az eddig felhasznált pénzt követelik vissza.

Iványi Gábor a július 28-i közös virrasztást követően körlevélben köszönte meg 3-400 fő kívülálló részvételét és csatlakozását, majd az alábbiakról tájékoztatta őket: „Ma érkezett meg a NEFMI rövid, július 29-re dátumozott levele, melyben felmondják az előző kormány idején nyert 220 millió forint értékű, a főiskolánkat érintő beruházási megállapodást (az összeg egyharmadát már 2010-ben zárolták), s noha az építkezés egy jelentős részén már túl vagyunk, s azt ki is fizettük, a fennmaradt összeg haladéktalan visszafizetésére szólítottak fel bennünket.” Ezzel szemben a 14 elismert felekezet a jövőben kétszer akkora támogatásokhoz jut, ami milliárdokat jelent, és azt az eddigiektől eltérően szabadon használhatják fel, a közpénzekkel nem kell elszámolniuk, a felhasználásukat senki nem ellenőrizheti. A jelenlegi 14 felekezet között van olyan is, amelynek még belső pénzügyei sem átláthatók, és a vezető lelkész az egyház vagyonával saját vagyonaként gazdálkodik. Ez a Hit Gyülekezete, amelynek vezetője az „ellenzéki” ATV tulajdonosa és irányítója. Mostantól nemcsak a hívők által befizetett összegekkel rendelkezik úgy, mint saját vagyonával, hanem az Orbán-kormánytól várható százmilliókkal, milliárdokkal is. És ezzel a zsebében lesz az Orbán-kormány ellenzéke. Miközben pontosan tudja, hogy az Orbán-kormány bukása után ennek az „aranyéletnek” vége lesz.

Iványi Gábor, mint egy igazi lelkész, ezúttal sem csak saját egyházára, hanem mindenkire gondolva, az alábbi módosító indítványt teszi:

**Indítvány a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról,
valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló
2011. július 12-én elfogadott törvény módosítására**

A elfogadott jogszabály módosítását vagy akár visszavonását az teszi szükségessé, hogy az, jelen formájában:

- alapvetően sérti az állam és az egyház szétválasztásának elvét, és ezáltal sérti a vallásszabadságot
 - intézményesíti a vallási tanítások, hitelvek elfogadhatatlan állami cenzúráját, felülvizsgálatát
 - önkényesen szabályozza az egyházak jogállását, az egyházi státusz megszerzéséhez kapcsolódó eljárást, a státuszt elutasító döntés esetén nem biztosít jogorvoslatot, és ezáltal sérti nemcsak a vallásszabadságot, a jogorvoslathoz való jogot, a tisztességes eljárás követelményeit, hanem a jobbiztonság, jogállamiság alapelveit is
 - inkoherens
 - diszkriminatív
1. A **vallásszabadsághoz való jog** alapvető emberi jog, melynek tiszteletben tartását Magyarország számára az alkotmányos és nemzetközi jogi normák egyaránt előírják. A vallásszabadsághoz való jog **korlátozása csak törvény által, egy demokratikus társadalomban elfogadható cél érdekében, szükséges és arányos mértékben képzelhető el**, a korlátozásokat megszorítóan kell értelmezni. Bár szabályozható az egyes vallási közösségek államilag elismert egyházi státuszának megszerzése, az eljárásnak a gyakorlatban működőképesnek kell lennie, tükröznie kell a vallási ügyekben eljáró állam semlegességét, az állami elismerése önkényesen és túlzott mértékben nem akadályozható. Az egyházak nyilvántartásba vételére irányuló eljárás különösen nem lehet önkényes, diszkriminatív, átláthatatlan, nem támaszthat lehetetlen feltételeket, meg kell felelnie a tisztességes eljárás követelményeinek, és biztosítania kell az érintettek számára a jogorvoslathoz való jogot.
 2. **Az egyházak státuszának parlamenti jóváhagyáshoz (ráadásul kétharmados többséghez) kötött elismerése** önmagában súlyosan sérti az állam és egyház szétválasztásának elvét, és ezáltal a vallásszabadságot. Ez a megoldás az egyházak státuszának elismerését *közvetlenül* rendeli alá pártpolitikai szempontoknak, politikai alkuknak, ez pedig elfogadhatatlan. Ha pedig a kormányzó pártok a későbbiekben nem rendelkeznek kétharmados többséggel, az egész eljárás teljesen ellehetetlenülhet, miközben annak megváltoztatására sem lesz alkotmányos lehetőség. Így a törvény által automatikusan vagy addig elismert egyházakon túl, a későbbiekben *teljesen* megszűnhet az egyházi státusz elismerésének lehetősége. Figyelembe véve a fent vázolt szempontokat, a törvény egyszerre alkotmányellenes, mind a hatályos Alkotmány, mind a majdan hatályba lépő Alaptörvény alapján, valamint ellentétes Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségvállalásaival is.

Ennek megfelelően indítványozzuk, hogy az egyházak nyilvántartásba vételére továbbra is a bíróságok legyenek jogosultak.

3. A jogszabály **intézményesíti a vallási tanítások, hitelvek elfogadhatatlan állami, hatósági cenzúráját, felülvizsgálatát, ami sérti a vallási ügyekben eljáró állam semlegességének követelményét.** A nyilvántartásba vételért folyamodó vallási közösségnek számos „feltételt” kell teljesítenie. Ezen feltételek, többek között, tartalmazzák annak követelményét is, hogy az „egyesület” „tanításának lényegét tartalmazó hitvallással és rítussal rendelkezzen”, a kérelemhez csatolni kell a vallási közösség tanításának lényegét tartalmazó hitvallását vagy legfőbb vallási tanainak összefoglalását is. Nem egyértelmű, hogy ki és milyen szempontok alapján ítéli meg, hogy a vallási közösség által képviselt eszmerendszer, stb. megfelel-e pl. a „hitvallás” nem tisztázott kritériumainak. A miniszter egy közösség vallási tevékenységének megítélése érdekében nem tisztázott, milyen „szakértőt” rendelhet ki. Különösen aggályos az is, hogy a jogszabály meghatározza – igencsak önkényesen – a vallási tevékenység fogalmát.

Ennek megfelelően indítványozzuk a hitvallás vizsgálatára vonatkozó kritérium és a vallási tevékenység meghatározásának törlését. Az egyházi státusszal való nyilvánvaló visszaélések kiszűrésére, korlátozott keretek között, a tisztességes eljárás követelményeinek megfelelő és a jogorvoslathoz való jogot maradéktalanul biztosító bírói eljárás keretében, a nyilvántartásba vétel során legyen lehetőség

4. A jogszabály **önkényes, átláthatatlan, a gyakorlatban működésképtelen nyilvántartásba-vételi eljárást létesít.** Míg az egyházi státuszt igénylő vallási közösségnek számos feltételt kell teljesítenie, a miniszter eljárása nincsen semmilyen határidőhöz kötve, döntése ellen jogorvoslattal élni nem lehet. Bár a miniszter – elméletileg köteles – a törvényi feltételeknek megfelelő egyház kérelmét az Országgyűlés elé terjeszteni, ha nem teszi, az nem jár semmilyen jogkövetkezménnyel. Hasonlóképpen nincs szabályozva, hogy az Országgyűlés a beterjesztést követően milyen formában és milyen határidővel köteles a vallási közösség nyilvántartásba vételéről határozni, Országgyűlést semmi nem kötelezi, a törvényi feltételeknek megfelelő vallási közösségek elismerésére, határozata, vagy határozatának elmulasztása ellen jogorvoslattal élni nem lehet. Mindez súlyos jogbizonytalanságot eredményez, önkényesen korlátozza a vallásszabadságot, a jogorvoslathoz való jogot és sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

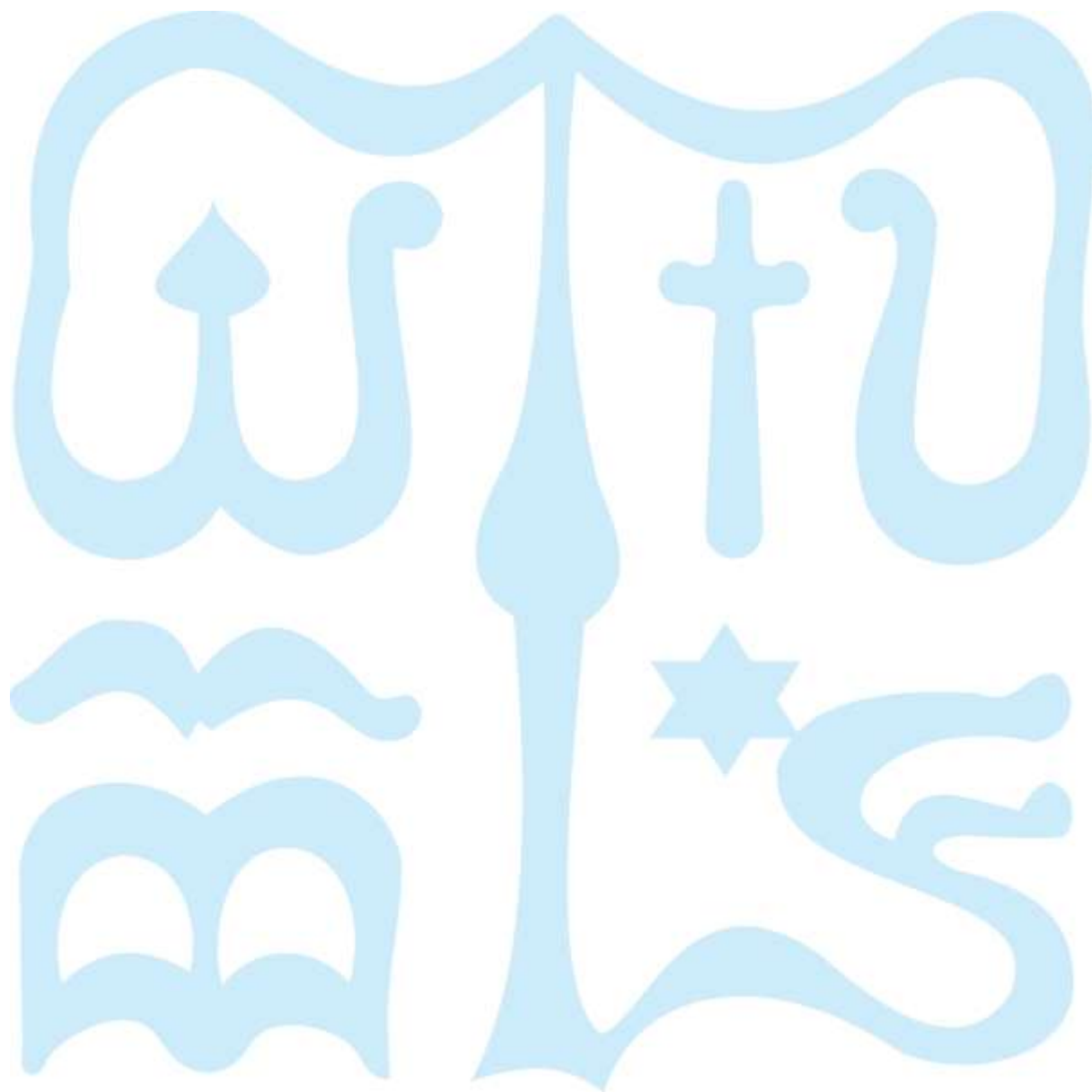
Ennek megfelelően indítványozzuk, hogy az egyházak nyilvántartásba vételére továbbra is a bíróságok legyenek jogosultak

5. A jogszabály szövegéből nem derül ki egyértelműen, vajon kell, vagy nem kell rendelkeznie a nyilvántartásba vételt kérelmező vallási közösségnek 1000 fős tagsággal, a **törvény egyes passzusai ebben a tekintetben egymással ellentétes tartalmúak.** Kérdéses az is, hogyan történik a tagság igazolása, illetve a kettős tagság és az ehhez kapcsolódó visszaélések kiszűrése a gyakorlatban.

Ennek megfelelően indítványozzuk a tagsági kritérium törlését.

6. Végezetül, de nem utolsó sorban a jogszabály mellékletében „automatikusan” elismert egyházak listája súlyosan sérti a **hátrányos megkülönböztetés tilalmát, a lista összeállítása maga is önkényes volt,** az annak alapjául szolgáló szempontrendszer teljes mértékben hiányzik a jogszabályból, így sem a listán szerepeltetni, sem arról egyházakat kihagyni jogszerűen nem lehet.

Ennek megfelelően indítványozzuk, hogy a törvény erősítse meg valamennyi korábban már elismert egyház jelenlegi státuszát. Az egyházi státusszal való nyilvánvaló visszaélések kiszűrésére az elismert egyházak esetén külön erre irányuló, korlátozott keretek között, az illetékes miniszter vagy az ügyészség által indítható, a tisztességes eljárás követelményeinek megfelelő és a jogorvoslathoz való jogot maradéktalanul biztosító bírói eljárás keretében legyen lehetőség.

Orbán Viktor szektánál házasodott?

Egyenlítő TV
2011. július 27.

http://egyenlito.blog.hu/2011/07/27/orban_viktor_szektanal_hazasodott_1

Orbán Viktort és Lévai Anikót valamikor Iványi Gábor lelkész adta össze, aki három évtizede vezeti a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget. Azt az egyházat, amelytől az új egyházügyi törvény megtagadta ezt a státuszt.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség persze csak Fidesz-KDNP egyháztörvénye szerint szekta. A metodista egyház ugyanis a 18. században alakult. Majd 1974-ben metodista egyház magyar szervezetéből - az állampárt ökle, az Állami Egyházügyi Hivatal segítségével - elbocsátották a szolgálattevők többségét.

A kirúgottak alapították a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget, nevükben - a Hivatal miatt - természetesen nem szerepelhetett, hogy „metodista egyház”. Névválasztás persze nem volt véletlen: a rövidítés (MET) a világosan utal a metodista gyökerekre.

A mostani történetben persze nem vigasztalhatja őket, hogy az új egyházügyi törvény a magyar metodista egyházat is szektává minősítette. Ez a szektaság azért is mókás, hiszen ha kitekintünk a hazai homokozónkból, láthatjuk: tömegek tartoznak a metodista egyházhoz. Példaként az Egyesült Államok öt elnöke is említhető - köztük az előző, konzervatív elnök, George W. Bush (persze ő lehet, hogy elrontotta a becsületet, hiszen '56 évfordulóján, 2006-ban nem átváltozott hazánkba látogatni).

Ha meg jogászokunk, akkor a MET 1974-es alakulása és 1981-es bejegyzése alapján is megfelelné az egyházi státusznak. Ha tartotta volna magát a kormánypárti többség a saját „egyház-kritérium”-aihoz. A „biznisz egyház” vád sem merülhet föl, hiszen az államszocializmus idején nem volt nagy üzlet egyházként tevékenykedni. (Fordítva, ismerünk sokakat, akik a rendszerváltás után fedezték fel vallásos énjüket. Fájdalom, ilyeneket inkább a Fideszben találhatunk. De vissza a MET-hez!)

Ha a hitéleten túl azt nézzük, mennyire felel meg a keresztényi tanításnak, akkor bizony a MET-ről számos egyház példát vehetne. A MET - méretéhez képest - rengeteg szociális és hajléktalanellátó intézményt működtet. Oktatási intézményeiben a hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozik. Míg a nagyegyházak előszeretettel működtetnek elit-gimnáziumokat (nevelve a leendő politikai elit megfelelő részét), addig náluk a diákok között kb. 90 százalék hátrányos helyzetű. Az egyházi státusz elvesztésével az intézmények működtetése veszélybe került. (A Bibliában járatosabb olvasók elképzelhetik, hogy a názáreti Jézus ma vajon melyik iskolát érezné magához közelebbnek.)

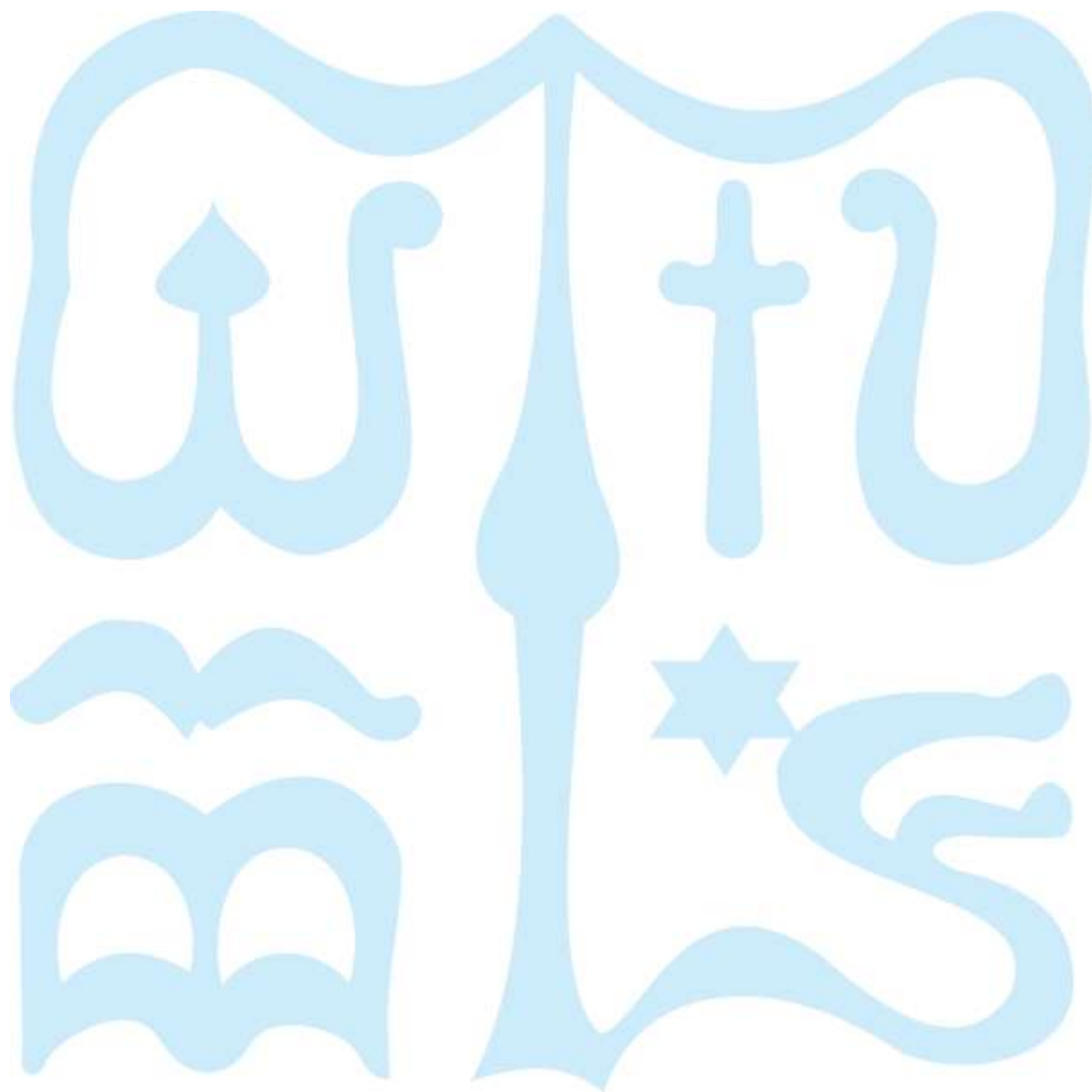
A Fidesz elnöksége láthatóan nem így mérlegelt, amikor az utolsó utáni pillanatban átírták az egyházi törvényt. Semjének csodálkozó tekintete mellett benyomták a módosítókat, megnyomták az 'igen' gombokat, s ezzel szektának (egyházi egyesületnek) minősítették azt az egyházat, amely áldását adta Orbán házasságára és két legidősebb gyermekét is megkeresztelte.

Orbán Viktor ugyanúgy tagadta meg korábbi vallási kötődését, mint néhai liberális politikai elveit. Amennyiben voltak ilyenek.

Ha nem értesz egyet azzal, hogy a Parlament önkényesen döntse el, hogy mi számít egyháznak; és kiállnál a lelkiismereti és vallásszabadságért, akkor kérünk, legyél ott a

„Közösségi virrasztás a lelkiismereti és vallásszabadságért” rendezvényen, csütörtökön 17 órától (Budapest, VIII. ker., Dankó u. 11.).

A virrasztó éjszaka mottója Ézsaiás próféta könyvéből való: „De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van.”

Virrasztással tiltakoznak az egyházi törvény ellen

Népszabadság
2011. július 29.

http://nol.hu/belfold/20110729-virrasztással_tiltakoznak

Diszkriminatívnak tartják az egyeztetés nélkül meghozott jogszabályt. Nem akarunk visszakérülni olyan világba, ahol diktálnak – mondta Iványi Gábor lelkész. Több felekezet képviselői mellett szocialista és liberális politikusok, gyöngyöspatai romák is elmentek a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség központjába, a VIII. kerületi Dankó utcába.

Az egyházi törvény elleni tiltakozásul rendeztek virrasztást. A szervezők felhívása szerint az új, egyeztetés nélkül meghozott jogszabály diszkriminatív: különbséget tesz egyház és egyház között, nincs tekintettel a hitük és meggyőződések szabad, békés együttélésére.

A Fidesz az utolsó pillanatokban felülírta azt a KDNP-s javaslatot, amit előzőleg a kormány is jóváhagyott. A kapkodva elfogadott törvény csupán tizennégy vallási felekezetet ismer el egyháznak. Az összes többi vallási szerveződésnek kérvényt kell benyújtania az „illetékes” miniszterhez, ha a jövőben egyházként szeretne működni. Amennyiben a miniszter megalapozottnak találja a kérelmet, akkor a parlament kétharmados többsége, vagyis a Fidesz–KDNP mondja ki a döntő szót. Jogorvoslati lehetőség nincs, és az sem világos, hogy az elutasított szervezetek a későbbiekben újra próbálkozhatnak-e – ha igen, mikor.

A fideszesek deklarált szándéka az volt, hogy a regisztrációs eljárásra kötelezett vallási közösségek esetében húszéves működéshez kösse az egyházi státus megszerzését. A zűrzavarban mégis a törvényben maradt az a kitétel, amely ezenkívül ezer tag meglétét is előírja. A jogszabály egy másik pontja (a kormánnyal kötendő finanszírozási megállapodásokkal kapcsolatban) teljesíthetetlen időhatárt tartalmaz. A parlament a korábbi, 1990-es egyházi törvényt egész egyszerűen elfelejtette hatályon kívül helyezni.

Az MSZP egyháztörténeti gyásznapnak minősítette a törvény elfogadásának napját.

Az egyházak mostanában kezdenek ébredezni. A Magyarországi Krisnatudatú Hívők Közössége – bár a jogszabályi változtatások bizonyos részével egyetért – közleményben fejezte ki megdöbbenését, amiért a keleti világvallások képviselői egyáltalán nem szerepelnek az automatikusan elismert egyházak listáján. A krisnások kifogásolják továbbá, hogy az egyházi státus elbírálásával a törvény nem a független bíróságot, hanem a parlamentet bízta meg: így az a veszély fenyeget, hogy a tényleges hitéleti és társadalmi munka helyett a mindenkori politikai érdek dönt az egyházak bejegyzéséről. A törvénynek ez a pontja – állítják – sérti az állam világnézeti semlegességének elvét.

Aggályosnak tartja az egyházi törvényt Thomas Melia, az Egyesült Államok helyettes külügyi államtitkára is, de a kormánypárti politikusokról egyelőre leperregnek a bírálatok. A fideszes Deutsch Tamás alpári stílusban utasította vissza a kritikát.

Érdekes módon a nagy keresztény egyházak sem mutatnak elsöprő lelkesedést. Mohos Gábor, a katolikus püspöki kar titkára óvatosan nyilatkozott, mondván: a törvény alkalmazása során, a gyakorlati kérdések tisztázásakor válik egyértelművé, pontosan milyen változásokat hoz a jogszabály.

Mérsékeltlen örvendeztek a reformátusok is. Reményüket fejezték ki, hogy a törvény „új és tiszta alapot teremt” az állam és az egyház együttműködése számára. Ugyanakkor

Bölcskei Gusztáv püspök, a református zsinat lelkészi elnöke megjegyezte: az eredeti KDNP-s koncepciót a reformátusok is megismerhették és véleményezhették, viszont az „utolsó tárgyalási napon benyújtott fideszes módosító javaslat meglepetésként érte az egyházvezetést”.

Visszatérve a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséghez: a fennállásának harmincéves évfordulóját idén ünneplő egyház hajléktalanokat ellátó, idősgondozó, gyermekvédelmi intézmények, óvodák és iskolák sorát tartja fenn. Az ellátottak és a diákok száma mintegy hatezerre tehető: az egyház túlnyomó többségében rendkívül szegény, jórészt cigány gyerekekkel és felnőttekkel foglalkozik. Az ősztől kezdődő tanévtől Felsődobozán, Hernádszentandráson, Nagykinizsben, Tizsaszentmártonban készül óvodákat és iskolákat indítani. Azzal, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nem került be az elismert egyházak közé, bizonytalanra vált az állami támogatás – és ezzel az intézmények sorsa is.

Prónay, a muszlim példakép

Egyelőre a Magyar Iszlám Közösség sem került be az elismert egyházak közé. A mérsékeltnek tartott szervezet honlapján ugyanakkor figyelmet érdemel az a bejegyzés, ami a trianoni évfordulóra jelent meg: „Nekünk nem jutott Musztafa Kemal. Nekünk egy hazaáruló gróf, Károlyi Mihály jutott, aki leszerelte a magyar hadsereget, és átjásztotta a hatalmat a sátán szolgáinak, a kommunistáknak, akik vérbe borították Hazánkat. Isten bocsássa meg, de ennek a sátán fattyának még mindig állnak a szobrai szerte az országban... Sorsunk megpecsételődött hát, de Isten mégis megenyhült kissé felénk: ha hadseregünk nem is maradt, de volt egy maroknyi ember, igaz hazafi, akik a Prónay Pál vezette Rongyos Gárdában nem tették le a fegyvert.”

Máshol nincs ilyen

Az állam és az egyházak kapcsolatát illetően három alaptípus különböztethető meg – olvasható abban az elemzésben, amelyet a törvény elfogadása előtt valamennyi parlamenti képviselő megkapott. Az államegyházi megoldást a szoros kapcsolat jellemzi (például Angliában), máshol az állam és az egyház szigorúan elválasztva működik (például Franciaországban). A harmadik típus is az elválasztáson alapul, annak elismerésével (például Ausztriában), hogy sok olyan közös feladat van, amelyekben az állami és egyházi tevékenység összefonódik egymással.

A tanulmány szerint Magyarországon egész pontosan 368 egyházat vettek nyilvántartásba, ami kiemelkedően magas szám Európában. A vallási közösségek bejegyzése más országokban rendszerint a végrehajtó hatalom (kormány, minisztérium) hatáskörébe tartozik. A lapunk által megkérdezett – nevük mellőzését kérő – egyházügyi szakértők sem tudnak arról, hogy lenne még egy olyan ország, ahol a parlament döntene az egyházi státusról. Igaz, egyikük megjegyezte: az eddigi magyar gyakorlat is kivételesnek számított, tehát az, hogy az egyházak elismeréséről a bíróságok döntöttek. A bírósági eljárásnak viszont annyi pozitívuma mindenképpen van, hogy elvileg független a pártpolitikától.

Virrasztás: képgalérák

http://www.youtube.com/watch?v=4-Y_cuaxIHK&feature=player_embedded#at=170

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=455193>

<https://www.facebook.com/home.php#!/media/set/?set=a.2212328158339.2126529.1551574556>

Reménykedhet a Wesley-iskola

Délmagyarország
2011.augusztus18.

http://www.delmagyar.hu/szeged_hirek/remenykedhet_a_wesley-iskola/2235590/

Veszélybe került a szegedi Wesley János iskola működése, amely a Dél-Alföld 280 hátrányos helyzetű és tanulásban akadályozott gyermekét gondozza. Fenntartójukat, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget törölték az egyházak közül.

Szegeden 4 éve működik a Wesley János iskola, amit a dél-alföldi hátrányos helyzetű és tanulásban akadályozott gyermekeknek tart fenn a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET). Hattyasi és a szentmihályteleki általános és középiskolájába 196 gyerek jár, orosházi tagintézménye 70 tanulóval kezd. Idén óvodát is nyitottak 10–15 fővel. Diákjaik kétharmada hátrányos helyzetű. – Megdöbbentő, hogy ezeknek a gyerekeknek a sorsa senkit nem érdekel – mondja jövőt firtató kérdésünkre [Trócsányi Anna](#) igazgató. Kálváriájuk tavaly tavasszal kezdődött. Egy épületbe akartak összeköltözni a mostani háromból. Nem hivatalosan a Dugonics-iskola megüresedő épületét ajánlották fel nekik, de az ügy elakadt. A városi ingatlanokért kedvezményes bérleti díjat fizetnek, évente 3 milliót.

Oktatnak, hajléktalanokat gondoznak

Az utolsó pillanatban húzták ki a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget az egyházi törvény 14-es listájából, amely az állam által elismert „történelmi” egyházakat sorolja fel. A hivatalos lajstrom azért nagyon fontos, mert ez alapján kapják a felekezetek az állami támogatást. Felrúgta a törvény azt a megállapodást is, amit a MET 2006-ban tíz évre kötött az akkori szaktárcával. Ezzel közoktatási és szociális munkájuk került veszélybe. Szegeden, Budapesten és Észak-Magyarországon régiós Wesley János iskolákat tartanak fenn, ahol részképeség-zavaros, tanulásban akadályozott gyerekekkel foglalkoznak. A Wesleynek még 25 általános, középfokú és zeneiskolája van országszerte, valamint főiskolája, ahol többek között lelkészeket, gyógypedagógusokat és szociális munkásokat képeznek. Közismertek hajléktalángondozó központjaik.

Óriási pénzgondokkal küszködik a Wesley-iskola. Az államtól tavaly ősz óta csöpögtetve kapják az egyházi normatívát. Emiatt eladósodtak, május óta tartoznak az ételszállító cégnek, az uszodahasználatért a sportigazgatóságnak, mindenhol jönnék a felszólítások, a szolgáltatók kikapcsolással fenyegetnek. A 35 tanár és gyógypedagógus végzettségű kolléga késéssel, de kap fizetést, azt az egyház előteremti. A MET hozzájut az állami normatívához, de az egyházi kiegészítő normatíva helyett csak jelképes összegek érkeznek, holott idén még járna a törvény szerint. A szegedi Wesley éves költségvetése 90–95 millió, ebből 40 millió az alap- és 50 millió az egyházi normatíva, a maradék tíz százalékot az egyház teszi hozzá. Folyamatosan 6–7 millió forintos adósságot görgetnek maguk előtt. Nem tudnak tovább húzni a derékszíjon. A szülők, akik tehetik, munkával, pénzzel segítenek, gyűjtést rendeztek, két pedagógust elbocsátottak, a karbantartó és takarító munkaidejét megfizették.

– Készülünk a tanévkezdésre. Összeszorult gyomorral bizakodunk. A napokban vezetünk, [Iványi Gábor](#) lelkész oldalán Szegedről tizenöten virrasztottunk a fővárosban a

lelkiismereti és vallásszabadságért, praktikusan a MET hivatalos elismertetéséért – teszi hozzá Trócsányi Anna. – Reméljük, év végéig megegyezés születik a kormánnyal, ami biztosítja a működési feltételeinket. Meg vagyok róla győződve, hogy mély érzésű, figyelő politikusok és nem politikusok nem fogják végignézni, hogy a több ezer wesleys gyereksereget szélnek eresszünk az országban. Kétségtelen, hogy a többi iskola be tudja őket fogadni, de életük ezzel megint zsákutcába jut, oda, ahonnan hozzánk kerültek. Kerestük a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumot, hogy megtudjuk, milyen megoldás kínálkozik. Mára ígértek választ.

Reménykedhet a Wesley-iskola

Adósságban fuldoklik a Wesley-iskola című csütörtöki írásunkban Trócsányi Anna, a dél-alföldi hátrányos helyzetű és tanulási zavarral küzdő gyerekeket gondozó Wesley János iskola igazgatója elmondta: bizonytalan az intézmény sorsa, mert a fenntartó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget (MET) az új egyházügyi törvény elismert „történelmi” egyházakat tartalmazó listájából törölték. Ráadásul az idei egyházi kiegészítő normatívát sem kapják meg teljesen és időre, emiatt adósságban úsznak.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium (KIM) sajtóirodája ma válaszolt megkeresésünkre. Azt írják, hogy „a kormány – épp a zavartalan, folyamatos működés és ennek megfelelően a finanszírozás biztosítása érdekében – kormányhatározatban hatalmazta fel a KIM-et és a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot, hogy 12 szociális intézményfenntartó egyházzal – így a MET-tel is – kössön az év végéig terjedő időszakra finanszírozási megállapodást. Ezen túlmenően az egyházi törvény lehetőséget biztosít arra, hogy az egyházi nyilvántartásban jelenleg nem szereplő intézmények is kérhessék az egyházi nyilvántartásba vételt.”

A vallásszabadságért – tiltakozás kibocsátása aláírásra

ATW

2011. augusztus 11.

<http://www.vallasszabadsag.atw.hu/>

Mi, magyar demokraták felemeljük szavunkat *A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról* szóló, 2011. július 12-én elfogadott *2011. évi C. törvény* ellen.

A törvény

- felhatalmazza az államot, hogy vizsgálat alá vonja az egyházi státusra igényt tartó vallásfelekezetek hitelveit, ezzel durván megsérti az állam és az egyház szétválasztásának elvét;
 - politikai döntéssel különböző jogállású osztályokba sorolja a vallási közösségeket, sértve a felekezeti egyenlőség elvét és a diszkrimináció tilalmát;
 - az egyházként korábban már elismert vallásfelekezetek törvényes egyházi státuszának el nem ismerésével szerzett jogot sért;
 - a bírósági bejegyzés helyett a törvényhozásra bizza valamely közösség egyházként való elismerését, ezzel megsérti a hatalmi ágak elválasztásának elvét, és azt az alapvető jogelvet, mely szerint a törvényhozó egyedi ügyekben nem dönthet, az általa alkotott törvény alkalmazásáról;
 - elutasító döntés esetén nem biztosít jogorvoslatot, sértve a jogállamiság alapelveit.
- A demokratikus jogállam világszerte elismert és ez ideig a Magyar Köztársaság által is tiszteletben tartott alapelvei olyan törvényt kívánnak, mely
- az egyházak nyilvántartásba vételét a bíróság hatáskörébe utalja;
 - nem köti sem húsz év egyesületként való megelőző működéséhez, sem ezer tag személyi adatokkal igazolt meglétéhez az egyházként való bejegyzést, mivel (utóbbi esetében különösen is) ezzel veszélyeztetné a hit és meggyőződés kinyilvánításának és az attól való tartózkodásnak az alapvető jogát;
 - valamennyi korábban már elismert egyház státuszát érintetlenül hagyja, illetve megerősíti;
 - a végrehajtó hatalom által egyházi minőségükben megkérdőjelezett közösségek, felekezetek helyzetének tisztázását tisztességes és a jogorvoslathoz való jogot maradéktalanul biztosító bírói eljáráshoz köti;
 - nemcsak általános frázisokban ismeri el, hanem rendelkezéseiben is tiszteletben tartja az egyházakhoz és felekezetekhez nem kötődő, de hívó, valamint a vallásos hitet elutasító polgártársaink lelkiismereti szabadságát.

Az aláírásokat 2011.szeptember 30-ig várjuk.

Budapesten, 2011. augusztus 25-én

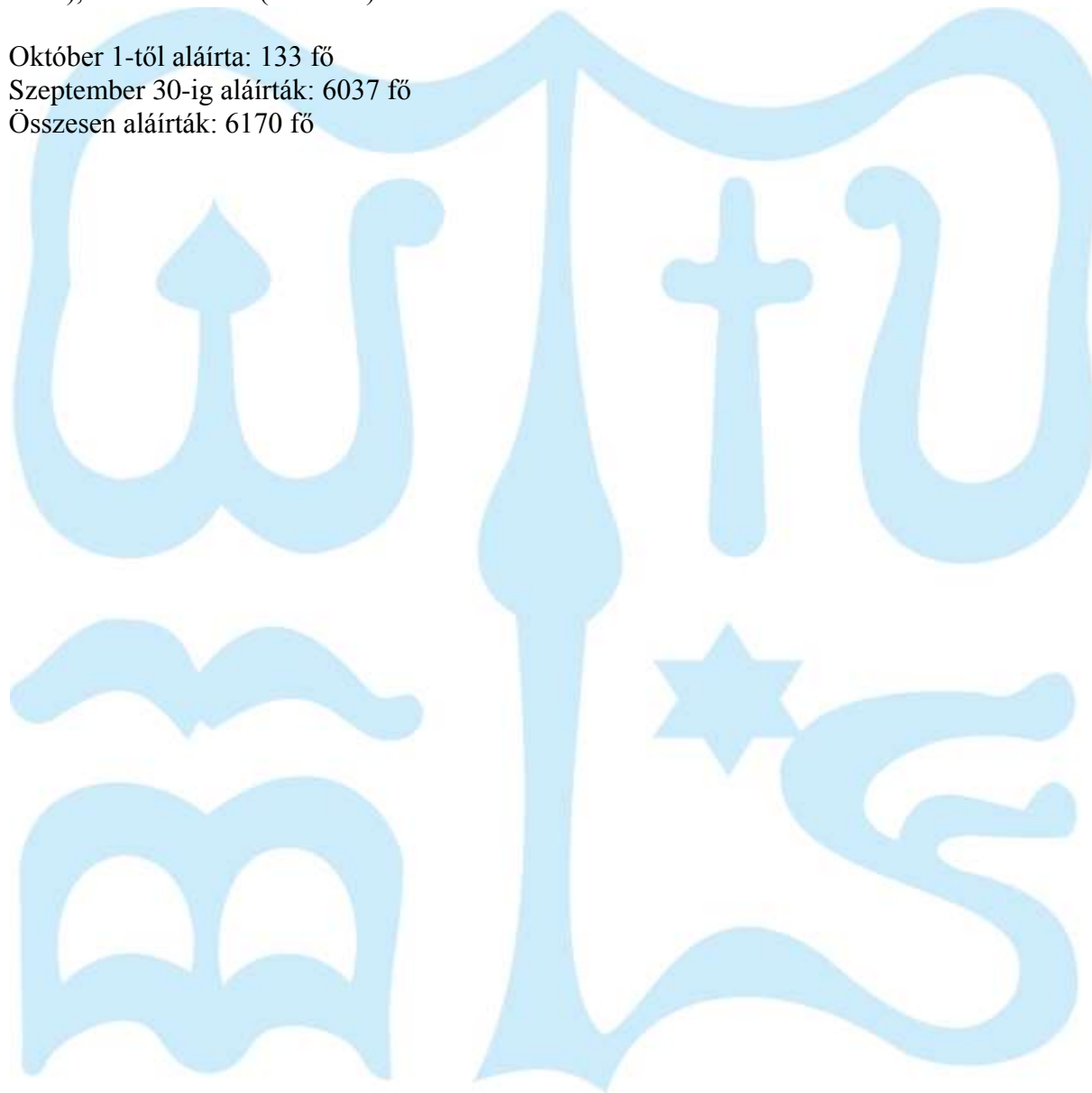
A tiltakozás kibocsátói az aláírás sorrendjében:

Iványi Gábor (lelkész, a MET egyházelnöke), Kis János (filozófus), Dr. Majsai Tamás (református lelkész, teológiai tanár), Donáth László (a Csillaghegyi Evangélikus Egyházközség lelkésze), Dr. Raj Ferenc (rabbi, történész), Dés László (zeneszerző, előadóművész), Vásárhelyi Mária (szociológus), Fellegi Ádám (zongoraművész), Tarr Béla (filmrendező), Ludassy Mária (filozófiatörténész), Karafiáth Orsolya (költő, publicista), Majtényi László (jogász), Parti Nagy Lajos (író), Radnóti Sándor (filozófus), Wildmann János (rk. teológus, az Egyházforum főszerkesztője), Závada Pál (író), Dr. Samu István (orvos), Mink Júlia (jogász), Halmai Gábor (egyetemi tanár), Jeney Zoltán (zeneszerző, egyetemi tanár), Fekete László (főkántor)

Október 1-től aláírta: 133 fő

Szeptember 30-ig aláírták: 6037 fő

Összesen aláírták: 6170 fő

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Elnök

Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnökének
Budapest, 2011. július 20.

Tisztelt Elnök úr!

Kérem Önt, *haladéktalanul kezdeményezze A lelkiismeret és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi C. törvény sürgős felülvizsgálatát*, hogy az meggyőző módon összhangba kerülhessen az alapvető jogokkal, a hatályos Alkotmánnyal és a hatályba lépő Alaptörvénnyel, valamint a nemzetközi megállapodásokkal, s így ne sérüljön egyházam, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (valamint további, több, mint 300 egyházi csoport) törvényesen megszerzett joga, egyházi státusza.

A 2011. május 31-én, más ügyben írt levelemben már feltártam azokat a nehézségeket, melyek bennünket egyházi státuszunk kikezdése miatt érintenek. Ön erre a levelemre eddig nem válaszolt. Egyesek szerint az új egyházi törvényt kellene válasznak tekintenem. Én azonban nem akarom ezt elhinni. Ismét hangsúlyozom, hogy az Ön iránti tiszteletem késztetett arra, hogy világosan elmondjam: nem lehet Isten akarata szerint való (magyarán minden szempontból elfogadható) az a törvény, amely mind születésének indokában, mind létrejöttének módjában és tartalmában ellentétes azokkal a nemzetközileg is elismert normákkal, melyek elfogadása, megtartása, gazdagítása valamennyiünk kötelessége.

A törvényjavaslatot betervező négy kereszténydemokrata képviselő azzal indokolta politikai művét, hogy meg kell óvni az egyházalapítás intézményét a visszaélésektől, azoktól, akik ezt a státuszt anyagi előny („biznisz”) megszerzésére használják fel. Ilyesmire a rendszerváltás óta úgyszólván nem volt példa, s az ilyen bűncselekmények megakadályozása a bíróság és az ügyészség dolga, és tökéletesen biztos kikezdzhetetlen törvényt egyetlen Parlament sem képes alkotni.

Lázár János, a Fidesz frakcióvezetője a végszavazás előtti órában mindenki számára váratlan és meglepő módon módosító csomagot erőltetett keresztül, ami egyedülálló és elfogadhatatlan a törvényesen működő Parlamentek történetében. Nyilvánosan is képviselt indoka az volt, hogy a „listázás” sérti erkölcsi érzékét. Alapvetően egyetértene vele (és önvizsgálatot is kellett tartanom, hogy mint a B kategóriában nevesített egyház képviselője nem emeltem szót azokért, akik száz számra maradtak ki a megnevezett három kosárból), de Lázár úr erkölcsi felháborodása csak akkor lenne hiteles, ha arra tett volna erőfeszítéseket, hogy az egész törvényt újratárgyalják, és valóban minden lista nélkül kapják meg az eddig törvényesen bejegyzett egyházak státuszuk folyamatos fenntartásának a lehetőségét.

A törvény jelentős mértékben sérti az állam és egyház szétválasztásának elvét, ami a vallásszabadság alapeleme. Ellentétes a hatályos Alkotmánnyal és a hatályba lépő Alaptörvénnyel, de Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeivel is (1993. évi XXXI. tv. –Római megállapodás). Az új eljárás arra kötelezné a kirostált, jogaitól megfosztott

törvényes egyházakat, hogy a Kormány egyik minisztere vizsgálatának vessék alá magukat, tartalmi, nemzetbiztonsági és egyéb szempontból. Ezután a politikai pártokból felálló Parlament kétharmada dönthet az elfogadásukról. Tisztelettel kérdezem Önt, mi az állam, ha nem a Parlament és az annak felelős kormány. Ha nem a bíróság, hanem a miniszter rendeli ki a szakértőt, akkor a törvény a miniszteri rendeletre hagyja annak szabályozását, hogy milyen feltételek esetén, milyen kérdések vizsgálatára kell szakértőt kirendelni. Ellenpéldaként megemlíthetjük, hogy a polgári perrendtartásról szóló törvény rendkívül részletesen és egyértelműen, törvényi szinten szabályozza, hogy a bíróságnak mikor kötelező és mikor van lehetősége szakértőt kirendelni polgári perben. Arról már nem is beszélve, hogy sem a miniszter, sem a Parlament döntésével szemben nincs fellebbezésre lehetőség, így azok, akik eddig munkájukat Isten dicsőségére tisztességesen és törvényesen folytatták, esetleg az elkövetkezendő években újra a rendszerváltás előtti idők, földalatti egyházainak tapasztalatait kénytelenek megélni.

Arra kérem Elnök urat, haladéktalanul intézkedjék a törvény megváltoztatása érdekében, és azért hogy az érintett egyházak (köztük a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség), és a később elismerésüket kérők jogai helyreálljanak, illetve ne sérüljenek.

Tisztelettel:

Iványi Gábor

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Elnök

Dr. Orbán Viktor miniszterelnök úrnak
Miniszterelnöki Hivatal
Budapest, 2011. július 21.

Tisztelt Miniszterelnök úr!

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, gyülekezetei és az egyházunk által fenntartott szociális és egészségügyi intézmények óvodáink, általános és középiskoláink, valamint a Wesley János Lelkészképző Főiskola nevében *kérem, hogy A lelkiismeret és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi C. törvényt rendkívüli és sürgős eljárással újratárgyalják és módosítsák*, és így megszűnjenek azok az Alkotmány és Alaptörvény ellenes új rendelkezések, melyek ellehetetlenítik és méltatlan helyzetbe taszítják egyházunkat. Meggyőződésem, hogy ugyanez az érdeke további legalább 300, egyházi státuszát az elmúlt évtizedek során megszerzett felekezetnek is, de meggyőződésem az is, hogy a 14. pozíciójában megtartott közösség számára sem lehet minden tekintetben megnyugtató ez a jogszabály.

Amennyiben nem látna módot arra, hogy rövid időn belül a törvényt újratárgyalják, kérem, az intézményeinket érintő megállapodások haladéktalan megtárgyalását és megerősítését, hiszen ellátottaink és tanulóink ezreit nem tarthatjuk bizonytalanságban.

Hadd tekintsek vissza egyházunk történetére is. Az anglikán hitelvi alapon álló metodista egyház a XIX. század vége óta működik Magyarországon. A múlt század 70-es éveinek elején az egyházban a kommunista állam Egyházügyi Hivatala és egyéb hatóságai különféle belügyi és rendőri szervekkel karöltve az akkori bizonytalan helyzetű legfelsőbb egyházi képviselő gyengeségét kihasználva politikai hajszát indított. Lelkészként azok között voltam, akik felfüggesztett börtönbüntetést, kilakoltatást, házkutatást éltek át, rendőri megfigyelésben és más hasonló zaklatásokban volt részük. Ami engem illet a hatósági segédlettel elvett, majd földgyaluval eltakarított kispesti imatermem előtt négy és fél éven át prédikáltam szabad ég alatt és más gyülekezeteink is elveszítették templomaikat, parókiáikat. Közel nyolc évi hányattatás és illegalitás után a magyar állam, Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség néven új felekezetként elismerte a Metodista Egyházból elüldözött lelkészek és hívők mintegy 1500 fős csoportját. Különös tapasztalat volt, hogy bár elítélésünket - a bíróság részben az Állami Egyházügyi Hivatal szakértői támogatása hatására – „egyesületi joggal való visszaélés”-sel indokolta (mi azzal védekeztünk, hogy az egyház és az egyházi tevékenység egyértelműen elkülönül az egyesületi tevékenységtől), az állam mégis utóbb egyházi működésnek ismerte el az illegalitás idejét, egyetlen pillanatra sem kérdőjelezte meg egyház voltunkat. Nem indított ellenünk újabb pereket azért, mert az „egyház” nevet használtuk, munkatársainkat fizettük, perselypénzt és más adományokat fogadtunk el, s azt a teológiai képzést, amit a „hétfői (vagy repülő) szabadegyetemekhez” hasonlóan szerveztünk tudomásul véve, az ott nyert diplomákat elismerésünk után az állam „honosította”.

1981-ben nem kis küzdelem után önálló egyházként elismerést nyertünk az 1895. évi XLIII. tc. alapján. Még a rendszerváltás előtt megszerveztük és elindítottuk a Wesley János Lelkészképző Főiskolát, és megkezdtek karitatív és szociális munkánkat is.

A szintén rendszerváltás előtt született, 1990. évi IV. tv. felhatalmazása alapján és folyamatos egyházi működésünk elismeréseként minden vita és külön kérelmek, valamint újrakezdett elismertetési eljárás nélkül a bíróság nyilvántartásba vett bennünket. Azóta lelki-, szociális-, egészségügyi- és oktatási tevékenységünk kiterjedt. Minden szolgálatunk középpontjában a szegényeknek való szolgálat áll, ezt az örökséget kaptuk lelki és bibliai elődeinktől, a mindenható Istentől és a Názáreti Jézustól.

Az új törvény a bizonytalanság mellett hírbe hoz minket és azt a látszatot kelti, hogy több mint háromszázad magunkkal át kell vizsgáltatnunk elveinket, szervezeteinket és gyakorlatunkat: valóban egyházi és ténylegesen tisztességes munkát végzünk, s ha így volna is, vajon mindez meggyőzi-e a Parlament kétharmadát.

A törvény azon megállapítása, hogy akik nem tudták elérni (újra) az egyházkénti elismerést, nem használhatják az *egyház* nevet, már-már teológiai kérdéseket vet fel, hiszen e státusz megadása vagy megvonása keresztény felfogás szerint egyedül a Megváltó Isten jogkörébe tartozik. A fentiekre tekintettel kérem Miniszterelnök urat, haladéktalanul intézkedjék a törvény diszkriminatív és Alkotmányellenes voltának megváltoztatásában, továbbá erősítse meg egyházunk (és a többi érintett közösség) korábban törvényesen megszerzett státuszát.

Tisztelettel:

Iványi Gábor

Tudatom mindenkivel, akit illet

Andrassew Iván távoli naplója

2011. augusztus 30.

<http://andrassew.blogspot.hu/2011/08/tudatom-mindenkivel-akit-illet.html>

Hosszú hetek óta várom, hogy a Magyar Köztársaság Országgyűlése korigálja az egyháztörvény megalkotásakor és elfogadásakor létrejött égbekiáltó igazságtalanságokat. Mivel hiába vártam, tudatom mindenkivel, akit illet, hogy a mai napon hivatalosan is kértem fölvételemet a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségbe. Nem vallási okokból, hanem azért, mert abban hiszek, hogy vannak emberek, csoportok, akik arra hivatottak, hogy embereket, lelkeket mentsenek. Hosszú évek alatt megbizonyosodtam arról, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Iványi Gábor barátom vezetésével ilyen, szeretettel és irgalommal megszentelt közösség. Meggyőződésem: nélkülözhetetlen és eltörölhetetlen. Tűrhetetlennek találom, hogy ezt a közösséget politikai, vagy bármilyen alapon kirekesszék az egyházak közül, és ráadásul ezzel ezer és ezer rettenetes sorsú ember életét, jövőjét veszélyeztesse egy diktatúra.

Vannak olyan pillanatok, amikor pusztán jelenlétünkkel kell megállítanunk az önkényuralmat. Ha ma nem védünk meg egy védtelenné tett kisegyházat, akkor holnap eltörlik a civil szervezeteinket, egyesületeinket, társulatainkat, szakszervezeteinket, alapítványainkat, pártjainkat, bármit, amire egy eszement diktatúra szemet vet. Akkor már késő lesz.

Kérek mindenkit, aki teheti, akinek ez nem ütközik lelkiismereti meggyőződésébe, hitébe, fontolja meg, hogy belép a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségbe. Az ehhez szükséges nyilatkozási lapot bárkinek elküldöm, ha kéri az andrass1952@gmail.com címen, levélben, melléklet gyanánt.

Aki ezt nem teheti meg, kérem, legalább írja alá a törvény elleni tiltakozást: <http://www.vallasszabadsag.atw.hu/>

A belépési nyilatkozat szövege:

...szabad akaratomból felvételemet kérem a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nevű egyház tagjai közé. Kijelentem, hogy tiszteletben tartom az egyház hitelveit és szervezeti rendjét. Nem vagyok tagja szélsőséges politikai, eszmei csoportoknak, elítélem a rasszizmus minden formáját (különösen az antiszemitizmust, antijudaizmust, anticionizmust és cigányellenességet, a bőrszín és bármilyen más kisebbségi csoporthoz való tartozás nyilvánvaló jelei alapján történő megkülönböztetést), és fontos számomra az egyháznak az a törekvése, hogy a szegényeket, üldözötteket, bevándorlókat, elítélteket vagy bármilyen szempontból támadott és hátrányban lévő személyeket és csoportokat közvetve (az egyház és intézményei által) vagy közvetlenül támogassam, és tisztelettel viseltessek minden más meggyőződéssel és vallással szemben.

„Ahol most szorongatás van”

Mozgó Világ

2011. szeptember

<http://mozgovilag.com/?p=4843>

Barátságos, szinte családi hangulatú volt a virrasztás. Kicsit vendégség, kicsit ünnep, kicsit tüntetés, szelíd metodista módon. Délután öttől reggel ötig szólt Iványi Gábor invitációja. A másfél-két óra alatt, amit kora este ott töltöttem, nem messze a széles, mély kapubejárattól, ahol valaki kedvesen egy széket is tolt alá, érezkeltem a lassú jövés-menést, érkezők és távozóknak lágy hullámait. Rengeteg barát és ismerős, még a régi időkből. Már amikor odafelé mentem, a Dankó utcában szembejött Kenedi János, ő akkor fejezte be a virrasztást, és amikor később én mentem elfele, Tábor Ádám jött szembe; mondhatni átadtuk egymásnak a virrasztást. A kapu alatt barátságos fiatal lányok, nyilván Wesley-főiskolások, füzetükbe az érkezők, ha akarták, fölírták az ímélcímüket. A résztvevők létszámának megbízható megállapítására azt a módszert találták ki, hogy a bejáratnál egy vödörből ki kellett venni egy kavicsot és beledobni a lányok előtt álló asztalon egy korsóba. Így aztán hajnalban pontosan tudni lehetett volna, hogy a vendéglátó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség tagjain kívül hányan vettek részt a virrasztáson. Hányan voltak a szolidárisak. Hányan voltak a vallásszabadságnak eléggé odaadó hívei ahhoz, hogy néhány órát adjanak is az életükből ennek demonstrálására. „Sajnos – számolt be később a virrasztóknak Iványi – a kavicsok (mint Ábrahám látomásában a főveny) megszámlálhatatlanok maradtak, ugyanis egy átlagosnál kreatívabb fiúcska felkapta a korsót, és a bibliai Gedeon háromszáz mindenre elszánt vitézeként a győzelem reményében földhöz csapta. Így csak annyit mondhatunk, hogy körülbelül négyszázan fordultak meg egyházközpontunk udvarán.”

Egy ház címmel (mivel a július 12-én elfogadott egyházi törvény, pontos nevén a „lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról” szóló törvény megfosztotta az *egyház* elnevezéstől, ahogy vele együtt még több mint száz felekezetet) a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nevében Iványi Gábor közösségi virrasztást hirdetett a lelkiismereti és vallásszabadságért, „a testvéri szolidaritás éjszakáját”. Az új törvény mindössze tizennégy felekezetet ismer el egyháznak, a többi, korábban már elismert vagy esetleg majd újonnan alakuló közösségnek, az állam és egyház elválasztásának elvét szemtelenül negligálva, az igazságügyi tárcához kell kérvényt benyújtania, és ha ott megfelelőnek találják, a beadvány, az említett negligálást botrányszerűen folytatva, a parlament elé kerül, amelynek jól ismert kétharmados többsége... vagy elfogadja, vagy nem. Jogorvoslati lehetőség nincs. A törvény (ez is) mindenféle szakmai egyeztetés nélkül született, az utolsó percekben végrehajtott változtatásokkal, ennek megfelelően néhány kapkodásból adódó ellentmondással is (magyarán szólva trehány munka), amelyek miatt majd hamar módosításra szorul.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség az egyházközpontja udvarán, a Dankó utcában rendezett közös virrasztást „azok számára, akiket megrémített vagy felháborított ez az alapnormákat figyelmen kívül hagyó új törvény”. Itt most emlékeztetek arra, hogy virrasztást el nem ismert vagy elnyomott egyházakért édes hazánkban, amely nehezen hagyja magát szeretni, a hetvenes években rendeztünk volt, amikor a szovjeturalom idején bezártak vagy lebontottak imaházakat.

Az Iványi emlegette kreatív fiúcskával magam nem találkoztam, de én is láttam gyerekeket, csak sajnos kevesen voltak, ahogy fiatalok sem sokan, jobbára mind, így hallottam, a főiskola diákjai. Álldigáltunk, üldögéltünk a tágas, tagolt, szépen gondozott udvaron, a beszédek közti szünetekben zene szólt, egy szép mosolyú ősz hölgy mazsolás kalácsot kínált körbe, halkán beszélgettünk, hallgattuk az előadókat. Tényleg jó hangulat volt, ahogy ezt Iványi Gábor is fölidézi a virrasztóknak írt levelében:

„Már-már azt mondhatnók, hogy irigyelhetnek bennünket a »tizennégyek«. Egyébként ezeket az egyházakat (és minden bejegyzett s az interneten fellelhető felekezetet is) meghívtam, (a reagálást nyilván nem akarván elsietni) eddig nem terheltek válaszukkal. Minden felszólalás, műfajától (szakértői elemzés, erőteljes prédikáció, tanúságtétel, szolidaritási nyilatkozat, politikai beszéd stb.) függetlenül nagyszerű és felejthetetlen volt (amatőr videofelvétel is készült, amennyit csak lehet, közzéteszünk belőle). Külön élményt jelentett, hogy Rajk Judit, Kézdy György, Fellegi Ádám és a DzszenTrió művészetükkel is megajándékoztak bennünket. Voltak, akik kérték, hogy csatlakozhassanak egyházunkhoz, mások pogácsát, húst, salátát, kalácsot, tortát vagy bort is hoztak. Igen, ünnep volt.”

Én is így éreztem, csak hogy ünnep közben kellőképpen el is szomorodtam, nem lévén bennem az a hit s hozzá az olthatatlan derűlátás, ami Iványi Gábort olyan sugárzóvá teszi. Ez volt a virrasztás példázati mondata: *De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van.* Bár úgy lenne. Én sötéten látok, az az érzésem, az én hátralévő életemben már nem sok világosság várható, hiszen naponta lenne mindig újabb alkalom virrasztást tartani az egyre tovább leépített demokratikus jogállam maradék romjainál. És, legyünk őszinték, szomorkásan maroknyian voltunk a Dankó utcában. Barátságos volt, persze, hiszen ott voltak a régi barátok, mondhatnám, bajtársak, a hajdani demokratikus ellenzék és baráti köre, és más ismerősök, és olyan ismeretlenek, akiknek az arca valahogy mégis kicsit ismerős, vagy a lelki rokonság okán, vagy mert talán láttam őket már egy korábbi tüntetésen. De hát mi is ez a négyszáz ember. Egy aprócska csepp a nagy magyar tengerben.

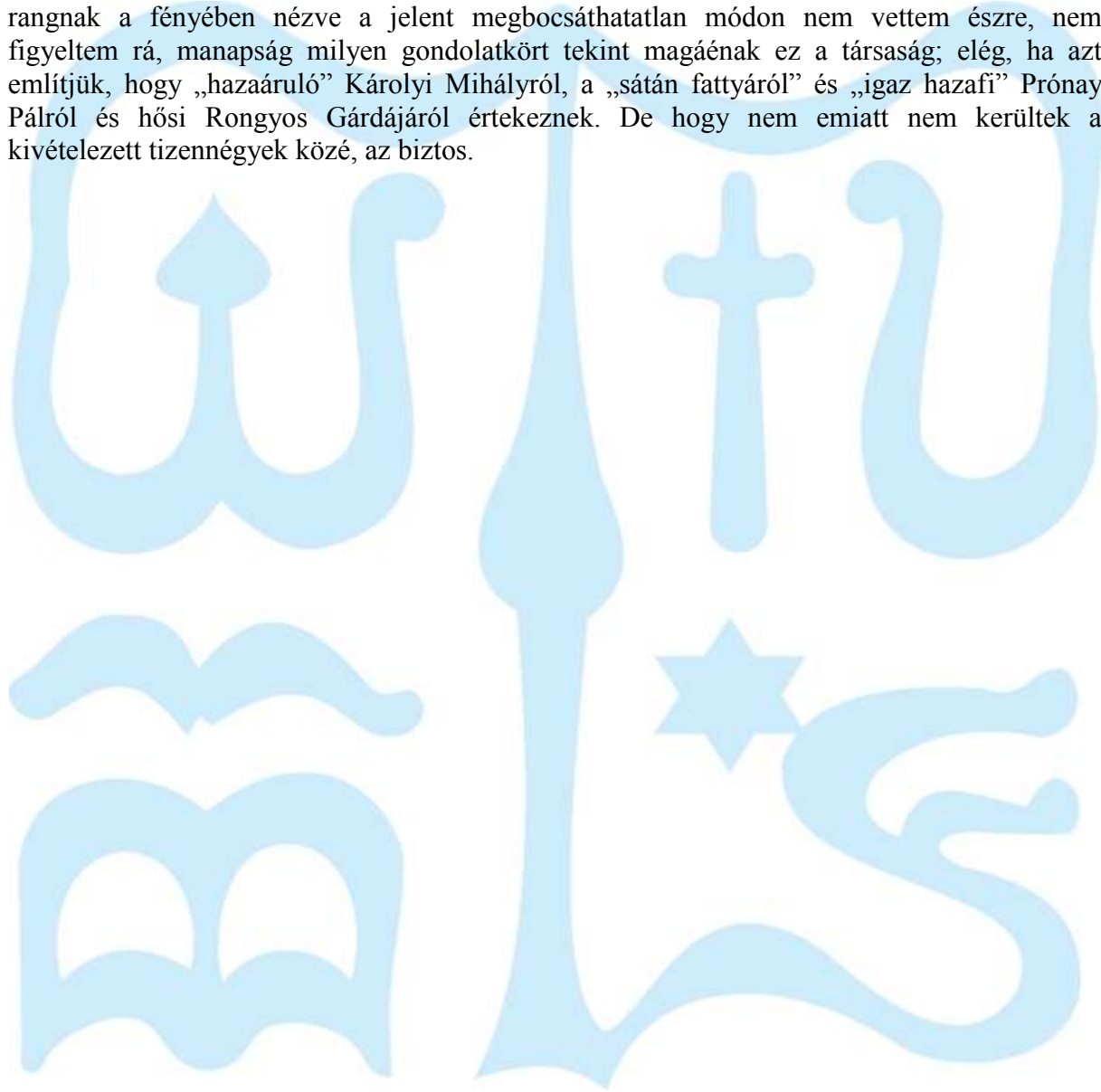
Az azért elgondolkodtató, hogy egyházak, felekezetek szabad vallásgyakorlásáért többségben világiak (felekezeten kívüliek, ateisták, pogányok, maguk módján vallásosak, egyszóval mindenképpen egyházakon kívül állók) emelik fel a szavukat. Beszéltek az egybegyűlteknél Lendvai Ildikó, Kuncze Gábor, Nagy Imre unokája Nagy Katalin, Haraszi Miklós, Gyöngyöspatáról elkeseredett szavakkal Farkas János, a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségétől Hanti Vilmos, aki mint katolikus vállalt szolidaritást, mondhatni az egyháza helyett. A katolikus egyháznak – ahogy a többinek sem, senkinek a tetszőleges ismérvek alapján jóváhagyott tizennégy egyház közül – szava sem volt a törvényre, amely működő és sok esetben jelentős szociális feladatokat is vállaló egyházaktól vonja meg az egyház elnevezés jogát és az ezzel járó állami támogatást.

Ahhoz képest, hogy mennyit hallunk felkent vezetőinktől a Nyugat alkonyáról és arról, hogy a haza jövője a Kelet, a nagy keleti világvallások magyarországi képviselői közül egyik sem került föl a kivételezett tizennégyek közé. Orsós János, a buddhista Dzsaj Bhím Közösség vezetője igen határozottan beszélt. A bizniszegyház, mondta, „a jelenlegi kormány számára azt jelenti, hogy cigány gyerekeket készítünk fel érettségire és egyetemre, és ez nagyon fáj ennek a kormánynak... Felhívom azon keresztény testvéreim figyelmét, akiknek az egyháza benne maradt a törvényben, hogy mondjanak le erről a jogukról, amíg minket nem vesznek vissza.” Jogos gondolat. De el tudja valaki is képzelni, hogy ilyen megtörténhet a mai Magyarországon? Pedig pontosan ilyen dolgoknak kellene megtörténniük, hogy a haza újra élhető és vállalható legyen.

A Magyarországi Krisnatudatú Hívók Közössége (a virrasztáson nem találkoztunk velük) közleményt adott ki, mely szerint a jogszabály egyes változtatásaival egyetért, de zokon veszi, hogy a keleti világvallások nem szerepelnek, valamint hogy nem független bíróság, hanem a politikafüggő parlament dönt a bejegyzésekről. A krisnások egyébként

ugyancsak komoly oktatási, drogprevenációs és mentálhigiénés programokkal, továbbá szegényélelmezési missziókkal segítik a rászorulókat.

A muszlimoknak Magyarországon háromféle közösségük van, külön a külföldi üzletemberek és diákok, külön a jobbára arabok és külön a többségben magyarok számára. Ez utóbbiak alkotják a Magyar Iszlám Közösséget, amelyről én azt hittem, tiszteletre méltó hívők gyülekezete. Ugyanis jogelődjének, az 1931-ben létrehozott Magyar Mohamedán Egyházközségnek egyik alapítója és főmuftija Germanus Gyula volt, híres tudós, Goldziher Ignác és Vámbéry Ármin tanítványa. Kevesen tudják, hogy ez a két magyar zsidó kutató milyen rangos helyen szerepel a nemzetközi orientaliztikában. Tény, hogy ennek a múltbéli rangnak a fényében nézve a jelent megbocsáthatatlan módon nem vettem észre, nem figyeltem rá, manapság milyen gondolatkört tekint magáénak ez a társaság; elég, ha azt említjük, hogy „hazaáruló” Károlyi Mihályról, a „sátán fattyáról” és „igaz hazafi” Prónay Pálról és hősi Rongyos Gárdájáról értekeznek. De hogy nem emiatt nem kerültek a kivételezett tizennégyek közé, az biztos.

„Egyházunkkal egyeztetés nem történt”

Népszava

2011. szeptember 22.

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=473658>

Máig nem kapott választ szeptember 6-i levelére Iványi Gábor Navracsics Tibortól. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség vezető lelkésze azt kérte a közigazgatási és igazságügyi miniszertől, hogy kezdeményezze a júliusban elfogadott új egyházi törvény sürgős módosítását.

Iványi felidézte, hogy a jogszabály - sok más felekezettel együtt - megszüntette közössége egyházi jogállását, és egyesületté minősítette át. Emlékeztetett arra is, hogy a törvény alapján jogszerűen csak az egyházi jogállás elvesztését követően - 2012. január 1. után - indíthatják meg az ismételt egyházkénti nyilvántartásba vételi eljárást. Iványi szerint mindez sérti a tisztességes eljáráshoz, illetve a jogorvoslathoz való jogot és ellentétes a vallásszabadsághoz való joggal is. Levelét szó szerint közöljük.

Dr. Navracsics Tibor úrnak,
miniszterelnök-helyettes,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr!

Mint a törvényalkotásért is felelős minisztérium vezetőjéhez fordulok Önhöz, azzal hogy kezdeményezze az ez év júliusában, az Országgyűlés kétharmada által elfogadott, A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló, 2011. évi C. törvény mielőbbi módosítását, illetve az egyházi státusszal folyamatosan és jogszerűen rendelkező közösségek - köztük egyházam, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség - törvényes működésének biztosítását.

A jogszabály 2012. január 1-jei hatállyal megszünteti a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (és sok más felekezet) egyházi jogállását, s közösségeinket a törvény erejénél fogva egyesületté minősíti át. A törvény arra ad csupán lehetőséget, hogy ezt követően, az egyházkénti jogfolytonosság megszakadása után, a közösség kezdeményezze az ismételt nyilvántartásba vételt. A nyilvántartásba vételre vonatkozó szabályok is csak a törvény fő rendelkezéseivel együtt, jövő év elején lépnek hatályba, ezt megelőzően nem alkalmazhatók, vagyis a kormányzati tisztviselők sajtóbeli nyilatkozataival szemben a törvény mellékletébe be nem került egyházak és vallási közösségek (egyházunkon kívül pl. a Szim Shalom és a Béth Orim zsidó közösségek, a nazarénusok, az anglikánok, a metodisták, a Keresztény Advent Közösség, az Üdvhadsereg, az Éjféli Kiáltás Misszió, a Hetednap Adventisták, az Isten Gyülekezeteinek Missziója, a pünkösdisták, a Jehova Tanúi, a Budapesti Autonóm Gyülekezet, a keresztény testvérgyülekezetek, s más evangéliumi újprotestáns közösségek mellett, az Utolsó Idők Szentjei, továbbá nem keresztény felekezetek, mint a buddhisták, a Krisna-tudatú hívők, a muszlimok, az Ankh egyház, a legszegényebbeket felkaroló Dzsaj Bhím Közösség és mások) jogszerűen csak az egyházi jogállás elvesztését követően indíthatják meg a nyilvántartásba vételi eljárást.

Az egyházi jogállás megvonásáról egyházunkkal - tudomásom szerint más közösséggel hasonlóan - semmilyen kormányzati egyeztetés nem történt, arra sem a törvény elfogadása előtt, sem azóta nem kaptunk magyarázatot. Mindez azért is nyugtalanító, mert Egyházunk, s ismereteim szerint a hátrányba került közösségek talán mindegyike, mindenben megfelel a törvény 14. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek (hatósági eljárás még a sokat támadott Szciantológiai Egyházzal sem bizonyította ennek ellenkezőjét).

Engedje meg Miniszterelnök-helyettes úr, hogy ezzel összefüggésben felhívjam a figyelmét a következőkre: a hatályos Alkotmány, a hatályba lépő Alaptörvény, továbbá az Európai Emberi Jogi Egyezmény egyaránt garantálja a tisztességes eljáráshoz való jogot, az alapvető jogokat érintő döntésekkel szembeni jogorvoslat jogát, a vallásszabadsághoz való jogot, továbbá a hátrányos megkülönböztetés tilalmát. Az Országgyűlés által választott jogi megoldás ezeknek a követelményeknek több ponton nem felel meg.

Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot az, ha a közösség egyházi jogállásának elvesztésére úgy kerül sor, hogy annak feltételrendszere nem átlátható, magát az eljárást pedig nem a független bíróság folytatja le az érintett meghallgatása után. Sérti a jogorvoslathoz való jogot, hogy a törvényhozás az egyházi jogállás elvesztéséről törvénybe ágyazottan alkotott egyedi jogszabályi rendelkezést, amellyel szemben nincs lehetőség bírósághoz fordulni. Ellentétes a vallásszabadsághoz való joggal, hogy egy olyan közösséget, melyről az állam egyszer már elismerte, hogy megfelel az egyházakkal szemben támasztott törvényi feltételeknek, jogalkotói rendelkezéssel megfoszsanak egyházi státusától, anélkül, hogy az állam külön eljárásban bizonyítaná, hogy a törvényi feltételeknek mégsem felel meg, majd pedig arra kényszerítsék, hogy ő maga kezdeményezzen új bejegyzési eljárást, melynek során a bizonyítás terhe az államról rá hárul át. Sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, hogy a jelenleg működő egyházak között a törvény megalkotásakor az állam úgy tett különbséget az egyházi jogállás folyamatosságának biztosításában, hogy ennek szempontjai nem ismerhetők meg, így ésszerűnek sem tekinthetők.

Az Európai Emberi Jogi Bíróság előtt több hasonló ügyben is született már döntés. A *The Moscow Branch of the Salvation Army v. Russia* ügyben (no. 72881/01) a Bíróság egyértelművé tette, hogy a közös európai értéknek értelmezett vallásszabadsággal ellentétes, ha az állam az egyházak újreregisztrációja során olyan közösségektől vonja meg az egyházi jogállást, melyek korábban nem kerültek összeütközésbe a törvénnyel. A *Metropolitan Church of Bessarabia and others v. Moldova* ügyben (no. 45701/99) a Bíróság egyértelművé tette, hogy a skizmatikus egyházak közötti különbségtétel sérti az Európai Emberi Jogi Egyezményt.

Az európai esetjog alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a törvény jelenlegi formájában egyes korábban működő egyházak, így a mi közösségünk esetében is - az egyházi jogfolytonosság megtagadásával - beavatkozik az Egyezmény 9. cikkében elismert, a vallásszabadsághoz való jogba, anélkül, hogy erre a beavatkozásra világos törvényi feltételek alapján kerülne sor. Ez már önmagában az Egyezmény megsértésére vezet, de ezen túl is, aligha található olyan legitim indok, amely ezt a törvényalkotói döntést a jogszerűen működő egyházak esetében alátámasztaná.

A törvény egyes egyházak esetében az újrebejegyzési eljárás lefolytatásától eltekint, míg mások esetében azt kötelezően előírja. Ezzel a jogalkotó az Egyezmény 14. cikkével ellentétesen a vallásszabadsághoz való jog biztosításában különbséget tesz az egyes egyházak és vallási közösségek között, anélkül, hogy erre legitim, a nyilvánosság számára megismerhető indokkal szolgálna.

A jogi személyiség ilyen átalakulása, vagyis az egyházi jogállás egyesületi jogállássá való változtatása az adott egyház vagy vallási közösség polgári jogi jogosultságait és kötelezettségeit egyértelműen és közvetlenül érinti, így az Egyezmény 6. cikke szerint azzal összefüggésben az érintett közösségnek joga van a tisztességes eljáráshoz, amely - többek között - azt is magában foglalja, hogy a kérdésben független bíróságnak kell döntést hoznia. Mivel azonban ebben a vallásszabadságot közvetlenül érintő kérdésben semmilyen jogorvoslat nem áll rendelkezésre, a magyar törvényhozás ellentétbe került az Egyezmény 13. cikkével is, amely az Egyezményben elismert alapjogok vonatkozásában mindenki számára biztosítja a bírósághoz fordulás jogát.

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr!

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség azért jött létre harminc évvel ezelőtt, mert hívők egy csoportja a pártállami időkben is fontosabbnak tartotta az örömhír szabad, külső befolyástól mentes hirdetését, mint a világi hatalomnak való korlátlan engedelmességet. A rendszerváltás elhozta annak lehetőségét, hogy a hitünket szabadon, állami beavatkozás nélkül gyakorolhassuk. Intézményeink útján arra is lehetőségünk nyílt, hogy a hátrányos helyzetű gyermekek nevelésével, az idősekről való gondoskodással vagy a hajléktalanok ellátásával a mindennapi életben is megsejtsük a krisztusi reményt és örömet.

Az átgondolatlan, a magyar és az európai emberi jogi normákat sértő törvény most mindezt komolyan veszélyezteti. Őszintén szólva soha nem gondoltam volna, hogy a pártállamtól hosszú küzdelemmel kiharcolt egyházi függetlenségünket egy demokratikusan választott törvényhozás vonja majd kétségbe. Természetesen a saját egyházam sorsa közvetlenebbül érint, de már a múlt században, a pártállami diktatúra idején megtanultam, és azóta sem feledek, hogy a szabadság oszthatatlan, és én sem vagyok teljesen szabad akkor, ha csak egyetlen polgártársam is van, akit megfosztanak attól a jogától, ami valamennyiünknek kijár.

Ezért fordulok Önhez, mint a kormány jogalkotó tevékenységéért felelős miniszterhez, hogy kezdeményezze a 2011. évi C. törvény sürgős módosítását. Magától értetődően feladatomban érzem, hogy mindent megtegyek a rám bízott közösséget ért méltánytalanság kiküszöbölése érdekében, de mint az emberi jogok és a jogállam iránt elkötelezett állampolgár elsősorban azt szeretném, hogy a törvény általános szabályait igazítsák hozzá a vallásszabadság, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog elveihez. Csak remélni tudom, hogy a jogszabály hatálybalépéséig lesz még mód arra, hogy a parlament nyári ülészakájának végén a kapkodás során elkövetett kodifikációs hibákat a törvényhozás orvosolja.

Arra kérem Miniszterelnök-helyettes Urat, fontolja meg a törvény olyan módosítását, amely a tisztességes eljárás követelményei szerint, megfelelő jogorvoslati lehetőségek mellett biztosítja, hogy a jogszabályi feltételeknek megfelelő egyházak a jogfolytonosságukat ne veszíthessék el, és ne kényszerüljenek megalázó eljárásban bizonygatni, hogy méltók az újbóli bejegyzésre.

Megértését remélem abban is, ha leveletem, amint lehet, közösségeink nyilvánossága számára is megismerhetővé teszem.

Budapest, 2011. szeptember 6.

Tisztelettel:

dr. Iványi Gábor

Rövid időn belül választ kap

„Iványi Gábor úr rövid időn belül választ kap Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter úrtól kérdéseire" – közölte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium sajtóirodája lapunk érdeklődésére. Addig is, emlékeztették lapunkat, „a hatályos egyházi törvény lehetőséget biztosít arra, hogy az egyházi nyilvántartásban jelenleg nem szereplő intézmények is kérhessék az egyházi nyilvántartásba vételt. A kormány a zavartalan, folyamatos működés és ennek megfelelően a finanszírozás biztosítása érdekében a normatív támogatás elmaradása miatt aggódó 12 egyház számára az év végéig lehetőséget biztosít a támogatás folyósítására. Erről kormányhatározat született, amelyben jól látható, hogy a kormány a gyülekezeteket és egyéb egyházi közösségeket sem hagyta magára." Válaszuk végén pedig felsorolták azt a 12 egyházat - köztük az új törvény által egyházként elismert és el nem ismert felekezeteket –, amelyekkel finanszírozási megállapodást kötött a kormány.

D. Szabó Dániel elnök úrnak és
Szuhánszky T. Gábor főtitkár úrnak

Budapest

Kedves Testvéreim, Kedves Barátaim!

Valami véletlen folytán csak ma kaptam kézhez szeptember 8-án kelt leveleteket, ezért sietek email-ben válaszolni. Természetesen minden találkozás, ami segít az egymás megértésében vagy segítőkészségből fakad, jó és hasznos. Nem tudok azonban egyetérteni leveleteknek azzal a megértő harmadik bekezdésével, amelyben azt érzékeltetik, mintha az új egyházi törvényre (mely amúgy súlyosan alkotmány sértő és arrogáns) azért lett volna szükség, mert „– sajnos súlyos – mindnyájunkat sértő visszaélések is történtek 'az egyházi élet' leple alatt”. Természetesen mindennel vissza lehet élni, a legszentebb dolgokkal, de ugyanígy hétköznapiakkal, pl. a hatalommal is. Azok a valódi botrányok, melyek fiatalok egész jövőjét vallási és érzelmi életét károsan befolyásolták, vagy anyagi téren messze több megbotránkozást okoztak a legnagyobb egyházak irányából, mintha nem bántanának bennünket úgy, mint azok a fantom történetek, melyekből nyilvánosan értelmezhető módon eddig soha semmit nem láthattunk.

Tanácskozásokhoz adjon az Úr bölcsességet és vezetést.

Budapest, 2011. szeptember 20.

Szeretettel gondolok rátok az Ézsaiás 8,11-18 körüli igékkel.

Iványi Gábor

„Méltatlan, erőszakos törvény”

Népszabadság

2011. szeptember 30.

http://nol.hu/lap/mo/20110930-_meltatlan_eroszakos_torveny

Jogsértő, felháborító, kétségbeejtő – ilyen és ehhez hasonló jelzők hangoztak el az új egyházi törvényről tartott budapesti fórumon. Több kisegyház az Alkotmánybírósághoz fordul a „méltatlan, erőszakos” jogszabály miatt.

A törvénynek alig van olyan része, ami jól érthető. Nem világos az sem, mi történik majd a megszüntetendő egyházak javaival – állapította meg Iványi Gábor lelkész, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség vezetője az új egyházi törvényről tartott fórumon, a józsefvárosi Dankó utcában.

A parlament nyári szünete előtt, az utolsó pillanatokban a Fidesz felülírta a KDNP által előterjesztett javaslatot. Az örült kapkodásban született törvényben súlyos ellentmondások és tisztázatlan pontok maradtak, az elismert egyházak számát mindössze tizennégyre csökkentette a kétharmados jobboldal. Iványi Gábor szavá tette: idehaza kevés hívővel rendelkező, de a világban nagy hagyományokkal bíró egyházak is kimaradtak. Márpedig a létszám nem minden. A népek tengerében Magyarország például kis lélekszámúnak számít, mégis furcsa lenne, ha erre való hivatkozással kizárnák az ENSZ tagállamai közül. Bár a jogszabály az egyelőre még egyházként bejegyzett szervezetek túlnyomó többségét hátrányosan érinti, nem érződik, hogy legalább részükről elementáris erejű tiltakozás lenne. Iványi Gábor szerint némelyek abban reménykednek: ha csendben maradnak, akkor a hatalomnak megesk rajtuk a szíve, és talál valami kikaput nekik. A lelkész ezzel együtt köszönetet mondott annak a mintegy hatezer embernek, akiknek volt bátorságuk aláírni az interneten közzétett, az egyházi törvény ellen tiltakozó nyilatkozatot.

A magát „vallástalanként” meghatározó Radnóti Sándor filozófus elmondta, hogy azért csatlakozott a felhíváshoz, mert rendkívüli aggodalommal tölti el, ha teológiai kérdések a politika részévé válnak. A parlament olyan törvényt hozott, amely számára a jogállam lebontását szimbolizálja. Súlyos jelként értékelte, hogy az elismert egyházak képviselői – elenyészően kevés kivételtől eltekintve – nem fejezték ki tiltakozásukat, felháborodásukat és együttérzésüket.

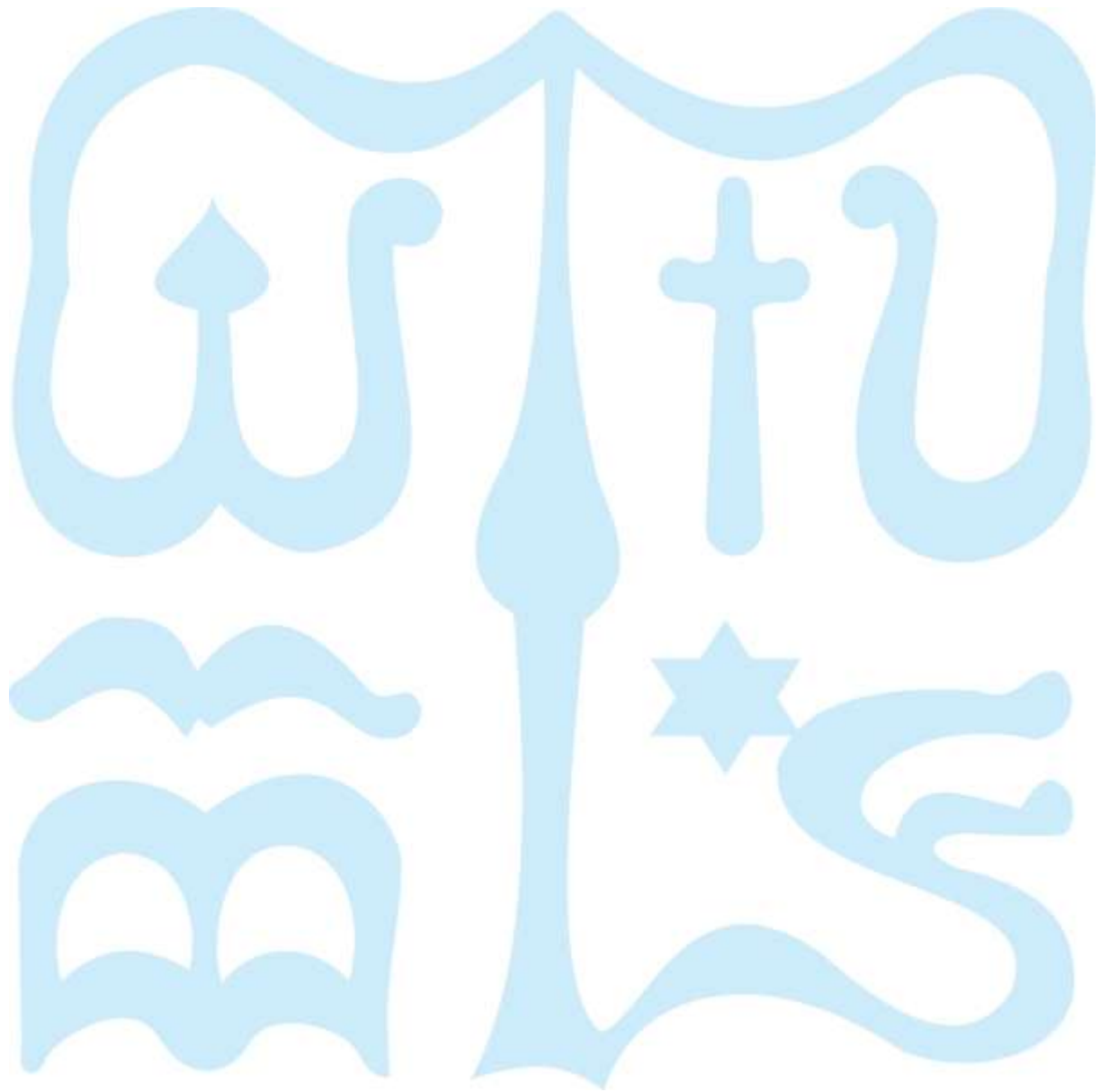
Nem vallásos létére az aláírók között van Dész László előadóművész-zeneszerző is, aki a világhírű orosz írónt, Ulickáját idézte: „Létezik önvédelmi vagy anyai ösztön, de olyan nincs, hogy a társadalmi igazságosság ösztöne, a lelkiismeret a túlélés ellen hat.” Dész szerint ebből adódóan a civil kurázsit és a szolidaritást tanulni kell.

E téren rosszul állunk. Szomorú, hogy miközben az új egyházi törvény „irtóztató visszalépés, kétségbeejtő”, már hatezer aláírásnak is örülni kell. A vészcsengőknek sokkal jobban kellene működniük a társadalomban –jegyezte meg Dész László. Kitért arra, hogy nemrégiben egy szabadtéri szórakozóhely (Zöld Pardon) bezárása ellen több tízezer tüntettek, a tiltakozó petícióhoz százezren csatlakoztak. A zeneszerző hangsúlyozta: véletlenül sem szeretné a kettőt szembeállítani, de annyi biztos, hogy óriási különbség van a két ügy hordereje között.

A Budapesti Autonóm Gyülekezet vezetői a hatalmi arrogancia megnyilvánulásának, értelmezhetetlennek és végrehajthatatlannak minősítették a törvényt. Isten szerint

biztosítottak látják gyülekezetük jövőjét, de azt szeretnék, ha ez a törvény szerint is így lenne: az igazság védelmében készek akár nemzetközi fórumokhoz fordulni.

Elvileg persze még itthon is van lehetőség jogorvoslatra. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség kezdeményezésére több kisegyház és magánszemély beadványt nyújt be az Alkotmánybírósághoz a „méltatlan, erőszakos törvény” megváltoztatása érdekében. Egyebek mellett azt kifogásolják, hogy a törvény nem felel meg a jogállamiság és a jogbiztonság követelményének, alapvető jogokat sért, azzal pedig, hogy az egyházi státus elismeréséről az Országgyűlés dönt, sérül az állam és az egyház szétválasztásának elve.

CZENE GÁBOR

Nyilván a Jóisten is fideszes
Interjú – Iványi Gábor lelkészt a mostani kormányzás
a Kádár-korszakra emlékezteti

Népszabadság

2011. december 5.

http://nol.hu/belfold/20111205-nyilvan_a_joisten_is_fideszes

A szocializmusban elszenvedett üldöztetés után legvadabb álmaiban se gondolta volna, hogy vallási közösségétől a demokráciában, pont a Fidesz kormányzása idején megvonják az egyházi státuszt. Iványi Gábor lelkészt hajdan bizalmas viszony fűzte Orbán Viktorhoz, két gyerekét is ő keresztelte.

– *Kevesen tudják, hogy a Kádár-korszakban kénytelen volt éveken át „utcai prédikátorként” végezni lelkészi szolgálatát.*

– A hetvenes években kis időbeli eltéréssel az adventistáknál és az én egyházamban, a metodistáknál is tisztogatások kezdődtek. A Kádár-rendszerrel kollaboráló egyházi vezetők megszabadultak a számukra kellemetlen csoportoktól. Az adventistáktól kitett társaság megalakította a Keresztény Advent Közösséget, mi pedig létrehoztuk a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget. Mindkét egyházban ugyanaz játszódott le, azzal a különbséggel, hogy ellenünk még bírósági eljárás is indult. Ötödmagammal felfüggesztett börtönbüntetést kaptam. Mivel illegalitásba kényszerítettek, csak az utcai igehirdetés maradt. Négy és fél éven keresztül tartott: a kizárásunktól kezdve egészen 1981 októberéig, amikor is az Állami Egyházügyi Hivatal kegyeskedett elismert vallási felekezetté nyilvánítani minket.

Milyen konfliktusok előzték meg a szakadást?

– Bátyámat és engem kicsaptak a középiskolából „izgatás” címén. Anyám erre elment egy papi gyűlésre, amit a párt meghosszabbított keze, a Hazafias Népfront szervezett. A felszólalásából nagy botrány lett. Előfordultak abszurd esetek is. Nyíregyházán – a helyi MSZMP-sek őszinte megrökönyödésére – megtért a MÁV párttitkára, és járnai kezdett a gyülekezetünkbe. Apám akkoriban a methodista egyház második emberének számított. Az egyház vezetése mindenáron azt akarta elérni, hogy kérjen bocsánatot. Természetesen nem volt rá hajlandó. Nem is értette, kitől és miért kellene. A hatalom összerakosgatta ezeket a mozaikokat, és a családunk bekerült a „renitens” kategóriába. A methodista egyház vezetője külföld felé is azzal érvelt, hogy az egész egyház megszűnik, ha nem szabadulnak meg tőlünk és a hozzánk hasonlóktól.

– *Tényleg volt ilyen fenyegetés?*

– Blöffölt. Valójában konkurenciát látott bennünk, és kapóra jött neki, hogy a pártállamnak is csípjük a szemét. Létezett külső nyomás, de nem mondhatnám, hogy a methodista egyház vérző szívvel, kényszer hatására cselekedett.

– *Mi történt tulajdonképpen?*

– Első körben egyházi eljárás indult ellenünk 1974 elején. Ennek következtében kizártak az egyházból, és szabályosan az utcára raktak bennünket: a tizenhét magyarországi metodista lelkészből tízet. A szegedi lelkipásztorunkat úgy próbáltuk megvédeni, hogy leültünk a küszöb elé, énekelünk és imádkoztunk. A helyi rendőrök nem mertek intézkedni. Végül helikopterrel hoztak kommandósokat Miskolcra. Én az egyház központjában laktam, a VI. kerületi Felsőerdősor utcában, szolgálati lakásban. Felszólítottak, hogy távozzak, aminek nem tettem eleget. Az egyház pert indított. Jól emlékszem a végrehajtóra, aki elérékenyülten felsóhajtott: „utoljára 1951-ben lakoltattam ki papot”.

– *Nosztalgizált?*

– Igen, felidézte a fiatalságát. Szinte könnybe lábadt a szeme. Azért is maradt meg bennem a jelenet, mert én éppen 1951-ben születtem... Az ellenszegülésem miatt végül nem a végrehajtó, hanem személyesen a metodista egyház vezetője és a segédlelkésze járt el. A bútoraimat lecipeltek a pincébe, azóta se néztem feléjük. Már az apósomnál laktam, amikor jött a hír, hogy lakatot tettek a templomunk, a kispesti Nagysándor József utcában lévő gyülekezeti teremünk kapujára. Azonnal felültem a motoromra, és – felindított az Úrnak lelke, mint Sámson – leroppantottam a lakatot. Pár hónapig nem nyúltak hozzánk, majd megjelent a kapun egy vaspánt, rajta ötször akkora lakat, mint az előző. Rögtönzött egyházi közgyűlést tartottunk. Úgy döntöttünk, hogy ezt a lakatot is leszedjük, még hozzá közös erővel. A gyülekezetünkben volt egy iparos, ő hozott vasfűrészt. Sorba álltunk, és mind a harmincan húztunk egyet-egyét a fűrésszel. Közben az utca túlsó oldaláról a titkosrendőrség emberei fényképeztek bennünket.

Ennek a gyülekezeti teremnek is megvan a maga sorsa.

– A negyvenes évek első felében, a Horthy-korszakban a metodista egyházat „kommunistagyanús” képződménynek nyilvánították, és feloszlatták. A kispesti gyülekezeti terem úgy sikerült megmenteni, hogy az egyház papíron átminősítette asztalosműhellyé. A háború után nyerte vissza hitéleti funkcióját. Amikor 1977-ben végképp ellehetetlenült a helyzetünk, és mennünk kellett, megfogadtam, hogy addig nem borotválkozom, amíg vissza nem kapjuk. Korábban csak bajuszom volt.

– *A szakállát elnézve nincs helye sok kérdésnek.*

– A gyülekezeti terem eladták, még a rendszerváltás előtt lebontották. Lakóház épült a helyén. A kispesti önkormányzat engedélyével a kilencvenes évek elején emléktáblát helyeztünk el a falon. Nem is tudom, ott van-e még.

– *Miért lépett fel a Kádár-rendszer olyan keményen egy nem túl jelentős és befolyásos felekezet ellen, amilyen a metodista egyház is volt?*

– A hatalom szerintem rosszul mérte fel, milyen emberek alkotják az egyházakat. Sokkal kevesebb megalkuvást, és sokkal több gerincességet tételezett fel róluk. Nem jött rá arra, hogy az „érett szocializmusban” – néhány elszigetelt katolikus és más csoporttól eltekintve – már nem kell félnie az egyházaktól. Amikor engem tízhónapos felfüggesztett börtönre ítélték, egyúttal a lelkészi tevékenységtől is eltiltottak. A bíróság megfenyegetett, hogy letöltendő börtönbüntetést kapok, ha megszegem a tilalmat.

– *Mégis folytatta.*

– Ekkor következtek az utcai prédikálás évei. A bezárt gyülekezeti termünk előtt tartottam az istentiszteleteket. Reméltem, hogy egyre többen csatlakoznak hozzánk, de pont az ellenkezője történt. A gyülekezetünk lassacskán elsorvadt. A többség békét és nyugalmat akart, inkább keresett magának egy másik közösséget.

– *Furcsa, hogy minderről eddig csak érintőlegesen beszélt.*

– Nekifogtam egy könyvnek, amelyben dokumentumokkal alátámasztva mindent elmesélek. Októberben volt harminc éve annak, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget a pártállam elismerte egyháznak. Úgy terveztem, az évfordulóra megjelenik a könyv, de – töredelmesen bevallom – nem készültem el vele. Pedig mostanában kezd fájoan aktuálissá válni.

– *Nyilván az új egyházi törvényre gondol, amely mindössze tizennégy felekezetnek adja meg az egyházi státuszt. Önök is kimaradtak. Veszélybe kerültek a hajléktalanokat és időseket ellátó intézményeik, a szegény és cigány gyerekeket oktató iskoláik is. Egyesületként nem jogosultak arra a támogatásra, ami az egyházaknak jár.*

– Az érdekesség kedvéért említem meg, hogy a Kádár-korszak bírósága – más „bűncselekmények” mellett – egyesülési joggal való visszaéléssel vádolt. Nekem az volt a válaszom, hogy ilyesféle jogsértést már csak azért sem követhettem el, mert az egyház nem egyesület. Úgy látszik, eljött az idő, amikor bizonyos vallási közösségeket jogfosztott állapotba, egyesületi formába akarnak kényszeríteni.

– *Tavasszal, még az egyházi törvény megszületése előtt levelet írt Kövér László házelnöknek. Szóvá tette: a kormányzat mindent elkövet annak érdekében, hogy megnehezítse vagy ellehetetlenítse egyháza vallási, szociális és oktatási tevékenységét. Tehát aligha érték váratlanul a fejlemények.*

– Engem tényleg nem, de néhány más kisegyház vezetőit annál inkább. Olyanokat, akik sülve-főve együtt voltak a Fidesszel, kampányoltak mellette. A jobboldal kétharmados győzelmét az Úr akarata beteljesüléseként értékelték. Meghallgatást nyertek az imáik – nyilván a Jóisten is fideszes. Aztán jött a hideg zuhany, a kormány őket és egyházukat is körön kívülre lökte. Szegények teljesen összezavarodtak, fogalmuk sincs, hogy mit rontottak el. Hogyan eshetett meg velük ez a csúfság? És a háttérben minden követ megmozgatnak: hátha megkönyörül rajtuk a hatalom, és legalább pótlólag felkerülhetnek a listára.

– *A házelnöknek címzett leveléből idézek: „Legvadabb álmaimban sem gondoltam soha, hogy egyszer majd éppen a Fidesz kormányának munkatársaival szemben kell egyházam legitimitását és munkánk fontosságát, hitelességét bizonyítanom”.*

– 1990-ben az SZDSZ színeiben bekerültem a parlamentbe. Kis János lemondása után Tölgyessy Péter lett a pártelnök. Attól tartottam, hogy az SZDSZ-t végérvényesen elviszi jobboldali irányba. Többen a frakcióban azt terveztük, hogy átülünk a Fideszhez. Mert a Fidesz megmaradt igazi liberális pártnak. Utólag belátom, hogy nagyon rossz ötlet volt.

– *Mi az első személyes élménye Orbán Viktorról?*

– Valamelyik ellenzéki gyűlésen láttam először, talán még az SZDSZ elődje, a Szabad Kezdeményezések Hálózata rendezvényén. Azonnal kitűnt az egyéniségével. Az összevissza beszédben ő érvelt a legértelmesebben. Imponált, hogy milyen magabiztos és okos. Később, a választási kampányban fideszes létére eljött hozzám Békásmegyerve, egy lakossági fórumra, hogy segítsen nekem, az SZDSZ-es jelöltnek.

– *Miért éppen ön keresztelte két legidősebb gyermekét, Ráhelt és Gáspárt?*

– Donáth Laci evangélikus lelkész barátom felrótta, hogy nem tartottam titokban ezt az eseményt, de az én felfogásom szerint a keresztelkedés kifejezetten a nyilvánosságra tartozik... Megjegyzem: a kilencvenes évek elején az SZDSZ frakciójában ült a legtöbb lelkész. Orbán Viktortól kellene megkérdezni, miért éppen rám esett a választása. A gyerekekről csak annyit, hogy mindketten nagybacsok voltak már, mint egy csecsemő.

– *A Fidesz akkoriban antiklerikális pártnak számított. Orbán Viktorról azóta megtudtuk, hogy református vallású, felesége, Lévai Anikó pedig katolikus.*

– Az volt a benyomásom, hogy Viktornak nincs semmiféle vallási kötődése. Anikónak már inkább, de nála se éreztem különösebben erős elkötelezettséget. Rögtön az elején tisztáztam velük, hogy nem akarom „bekebelezni őket” az egyházamba. Fontos, hogy nem metodistának kereszteltem a gyerekeket, hanem methodista szertartás szerint – így szoktuk mondani – Krisztus testébe. A keresztelő után náluk ebédeltünk a feleséggel, egyszer ők jöttek el hozzánk. Máskülönben nem jártunk össze, a szó hagyományos értelmében nem voltunk barátok. Kellemes, szívélyes kapcsolatként jellemezném a viszonyunkat. Mármint addig, amíg egyáltalán volt közöttünk kapcsolat. Hosszabban utoljára Anikóval beszélgettem. Valamikor 1998 után – annyi biztos, hogy már a Fidesz volt kormányon – eljött ide, az egyházunk Dankó utcai központjába, hogy kikérje a gyerekek keresztelési papírjait. Úgy tudom, egyiket a reformátusokhoz, a másikat a katolikusokhoz vitték át. Kedvesen eltársalogtunk, nyoma se volt közöttünk feszültségnek. Lévai Anikót a mai napig nagyon tiszteltem. Szeretném tisztelni a férjét is, de ő miniszterelnökként nap mint nap megakadályoz abban, hogy ez sikerüljön.

Szomorú karácsonyt kaptunk Orbánéktól – szélesedik a tiltakozás

stop.hu

2011. december 22.

<http://www.stop.hu/belfold/szomoru-karacsonyt-kaptunk-orbanektol-szelesedik-a-tiltakozas/978672/>

A köztvé előtt hetek óta éhségstrájkoló újságírók után máától a vallásszabadságért, tágabban a demokrácia helyreállításáért kezdik Kiböjtöljük elnevezésű mozgalmukat egyházi vezetők és szimpatizánsaik. Nem kevesebbet követelnek, mint az új Alaptörvény azonnali visszavonását.

Bibliai idézetekkel és Petri György egyik négysorosával indította sajtótájékoztatóját Iványi Gábor, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség vezetője csütörtökön. A folytatás ellenben nem épp magasztosra sikeredett, hisz a lelkész röviden ismertette, milyen módosító-javaslatokat nyújtott be az Alkotmánybíróság által minap visszadobott egyházi törvényhez a parlamentnek két kormánypárti politikus. A KDNP-s Salamon László és a Fidesz frakcióvezetője, Lázár János módosító javaslatainak elfogadása után még rosszabb lenne az egyházi törvény, mint az Ab által kifogásolt. Visszakerülne például a törvénybe, hogy ezer főnek kellene nyilatkoznia, hogy egyháza nem működik törvénytelenül, és beleegyezik, hogy ezt a parlament rendszeresen ellenőrizhesse. Húsz év honosság helyett immár százat kellene igazolni az egyházi státusz elnyeréséhez.

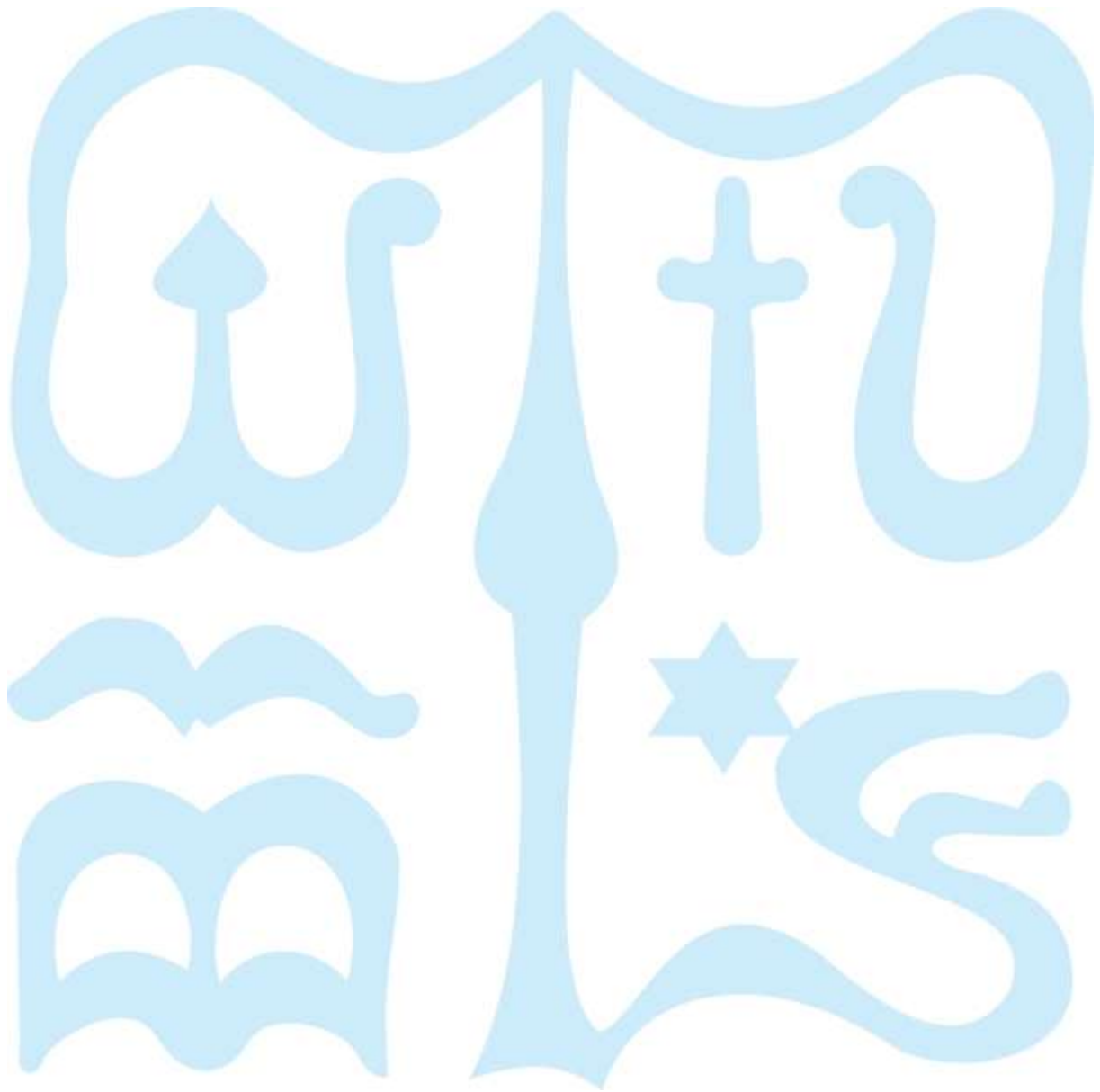
A Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes által kodifikációs remekműnek nevezett törvénnyel szemben az Ab komoly kifogásokat emelt, mindjárt a jogszabály megalkotásának módját. Jelesül, hogy kormánypárti politikusok a törvény végszavazásának utolsó pillanataiban is nyújtottak be tartalmi változtatásokat, nemcsak technikaiakat, mint utóbb állították.

– Ha ugyanolyan lesz egyesületként a működésük a január elsejével megszűnő egyházaknak, ahogy azt a hatalmon lévők állítják, akkor miért kellett elvenniük az egyházi státuszt? - tette fel a költői kérdést Iványi. Mint mondta, sok-sok imádkozás, virrasztás, petíció után immár eljött a drámaibb cselekvés ideje, ezért böjtölni, magyarul éhezni kezdenek a demokratikus jogállamiság visszaállításáért.

Ha valaki egészségügyi okokból nem koplalhat, de egyetért törekvéseikkel, az 300 forint böjtmegváltásra válthat: az egy napra szánt étkezési díjának befizetésével a rászoruló gyermekeknek kíván segíteni a *Kiböjtöljük-mozgalom*. Kifejezetten a vallásszabadság visszaállításáért hívnak demonstrációra az Országház elé december 30-ára a Budapesti Autonóm Gyülekezet presbiterei.

– Azt akarjuk elérni, hogy Magyarország egyes akarnokok szűk magánérdekeket követő zárt társaságából újra a köz társasága legyen! - zárta böjtölésre és utcai demonstrációra felhívó mondandóját Iványi Gábor, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség vezetője. Hozzátette: szomorú karácsonyt hozott sokak számára a kormány, de az év legsötétebb napjai után lassan kivilágosodik.

– A tájékoztatón bemutatták azt a levelet, amelyet amerikai – köztük republikánus – politikusok írtak Orbán Viktornak. Ebben tiltakoznak a magyar kormány eddigi intézkedései ellen és felszólítják a miniszterelnököt: garantálják az egyenlő jogok védelmét és változtassák meg a jelenlegi vallási törvényt.

Iványi Gábor is börtöt hirdetett

Amerikai Népszava

2011. december 22.

<http://nepszava.com/2011/12/magyarorszag/ivanyi-gabor-is-bojtot-hirdetett.html>

Iványi Gábor metodista lelkész, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke is tiltakozó börtöt (nem hívőknek éhségstrájkot) hirdetett, a polgári engedetlenség minden elfogadható formájával való tiltakozásra hívott fel. Kiáltványa szellemiségében összhangban van a Budapesti Autonóm Gyülekezet felhívásával, és mintegy folytatása az Izsák-Bács Jeremiás és Soós Péter lelkészek Strasbourgban megkezdett börtjének, valamint egybecseng a Magyar Demokratikus Charta közleményével is, amely szerint bűnrészesség az Orbán-kormánnyal való minden együttműködés, legitimáció, kollaboráció, nem beszélve azok felelőségéről, akik akár politikusként, újságíróként, közalkalmazottként vagy alkotmánybíróként kiszolgálják a diktatúra önkényét. Az Amerikai Népszava minden erejével támogatja a kezdeményezést, és olvasóit Iványi Gábor felhívásához való csatlakozásra hívja fel.

Kibörtöljük míg a magyar kormány és a kétharmados törvényalkotó többség

1. visszatér a jogállamiság útjára, visszavonja az Alkotmányt, helyenként a saját Alaptörvényét és a nemzetközi normákat sértő, egyeztetés nélkül keresztülerőltetett, úgynevezett sarkalatos és egyéb törvényeit: az ország pénzével és gazdasági lehetőségeivel bölcsen és szerényen bánik, és tartózkodik polgárainak megbántásától, megvetésétől;

2. amennyiben erre a hajdani kétharmados felhatalmazására hivatkozó hatalom nem mutatna hajlandóságot, addig börtölünk (vagy folytatunk éhségstrájkot és támogatjuk a polgári engedetlenség minden elfogadható formáját), míg a magáról megfélemlített, és sem belső, sem külső kritikákra és intelmekre nem hallgató birtokosai az ország irányítását át nem adják azoknak, akik az ország egésze, annak minden politikai, gazdasági, szociális és egyéb ügye iránt elkötelezettek, és tartják magukat az írott és íratlan szabályokhoz.

Ezért csatlakozva azokhoz, akik az egyházi jogainkon esett sérelem vagy a szólásszabadság megsértése miatt máris börtbe, éhségstrájkba kezdtek <http://bojt.atw.hu> címen csatlakozási lehetőséget biztosítunk (tiltakozási irodát hozunk létre) azok számára, akik kezdeményezésünket nyíltan, valódi nevükkel és (email) címükkel vállalják. A tiltakozásban részt vevők nevét a Népszava ígérete szerint folyamatosan közli. Mindenkit arra bátorítunk, hogy csupán hetente legfeljebb egy napot börtöljön és adjon lehetőséget másoknak is, hogy ebben a láncban részt vegyenek. Azok számára, akik egészségügyi vagy más okból az élelemtől való tartózkodást nem vállalhatják, börtmegváltást javasolunk. Ez azt jelenti, hogy az ekképpen mozgalmunkhoz csatlakozó személy az egy napra szánt étkezési költségét kínálja fel és juttassa el a 11708001-20562618 (közlemény rovatban tüntessék fel: „Bört”) elkülönített számlára, amelyből elsősorban a magukra hagyott, nélkülöző vidéki szegényeinket, köztük is elsősorban az éhezős és fázó gyermekeket szeretnénk támogatni.

Azt akarjuk elérni, hogy Magyarország egyes akarnokok szűk magánérdekeket követő zárt társaságából újra a köz társasága legyen!

Budapest, 2011. december 22.

A változást kívánók nevében:

Iványi Gábor

Iványi Gábor az Egyenes beszéd c. ATV-műsorban

ATV

2012. december 22.

http://atv.hu/cikk/video-20111222_ivanyi_gabor

Közlemény

Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter (aláírás nélküli) megjelöléssel, Budapest, 2012. január dátummal, közlemény jelent meg a www.kormany.hu oldalon, mely szerint „A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 34.§ (2) bekezdése értelmében, 2011. december 20-ig” 82 – nagyjából ábécérendben felsorolt – egyház nyújtotta be az „Országgyűlés általi elismerés” iránti kérelmét.

A lista 48. helyén szerepel a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség. Az említett egyház elnökeként kijelentem, hogy ilyen kérelmet mi nem nyújtottunk be, s velünk erről (vagy bármiről) a hivatalos szervek nem egyeztettek. Más közösségeket is meglepett a felsorolás. A Keresztény Advent Közösség (ők a 33. pontnál található) egyik prominens személyisége arról tájékoztatót, hogy ők sem kezdeményezték az Országgyűlés általi elismerésüket.

Mint ismert, az Alkotmánybíróság a 2011. évi C. törvényt a múlt év decemberének végén megsemmisítette. A lényegében változatlan tartalommal, egy-két nap alatt elfogadott, új, 2011. évi CCVI. törvénnyel szemben, még hatályba lépése napján, annak megsemmisítését indítványozva, újból az Alkotmánybírósághoz fordultam.

A hosszú hónapok óta, a méltatlan eljárással bizonytalanságban tartott egyházunk gyülekezetei, hajléktalanokat, időseket gondozó és hátrányos helyzetű gyermekeket oktató intézményeink, híveink és ellátottaink ezrei várják, hogy lezáródjon megpróbáltatásuk ideje. Az érdemi változtatás nélkül rohamtempóban újra elfogadott törvény azonban, mely a végrehajtást az Országgyűlés hatáskörébe utaltatja, továbbá az a kiszivárogtatás, mely szerint a felsorolt 82 egyháznak legfeljebb a töredéke nyerheti el az elismerését, csak a kiszolgáltatottság érzését erősíti. Továbbra is küzdünk és imádkozunk azért, hogy szülessen meg az az alkotmányosságnak és a nemzetközi normáknak megfelelő, nyugalmas időket biztosító egyházi törvény, mely szerzett jogainkat nem vonja kétségbe.

Budapest, 2012. január 10.

Dr. Iványi Gábor, lelkipásztor,
a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke

Lukács Tamás e-mailben küldött üzenete Iványi Gábornak

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség

2012. február 2.

http://www.metegyhazi.hu/cikk.php?athoz=Budapesti%20esem%20enyek%20-%20%3Cb%3E%20%3C/b%3E*bphirek/ltig.html

Tisztelt Iványi Gábor Úr!

Tájékoztatom arról, hogy a Magyar Tudományos Akadémia vizsgálja a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezet és vallásközösségek jogállásáról szóló törvény 14. §(2) bekezdésének a)-c) pontját. Erre való tekintettel kérjük, küldje el az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság részére a 2011.évi CCVI. törvény d)-f) pontja szerinti feltételeket igazoló dokumentumokat.

Megkülönböztetett tisztelettel:

Dr. Lukács Tamás elnök

Iványi Gábor válaszlevele (nem e-mail) Lukács Tamásnak

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség
2012. február 3.

http://www.metegyhaz.hu/cikk.php?athoz=Budapesti%20esem%20E9nyek%20-%20%3Cb%3E%20%3C/b%3E*bphirek/ltig.html

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség
Elnök

Tisztelt Dr. Lukács Tamás úr!

Megkaptam 2012. január 27-én írt e-mailjét. Kérésére megküldöm az anglikán egyház kebelében a XVIII. században megújulási mozgalomként alakult, még az Osztrák-Magyar Monarchiában a XIX. század végén magyarországi működését is megkezdő methodista egyházból 1973-74-ben egyházpolitikai okokból kiteszített, közel nyolc éven át hatóságilag üldözött gyülekezetekből és lelkészeikből alakult, és 1981. október 1-jével Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség néven államilag elismert önálló egyházunk működésével összefüggő nyilatkozatokat. Jelen levelemhez másolatban csatolom az egyház 1981-es bejegyzését igazoló határozatot, az 1990. évi IV. törvény alapján született bírósági végzést, az 1998. december 2-án székhelyváltóztatással kapcsolatban keletkezett végzést, továbbá a bíróság által a nyilvántartásba vételről és a nyilvántartásba vett adatokról kiadott igazolás másolatát.

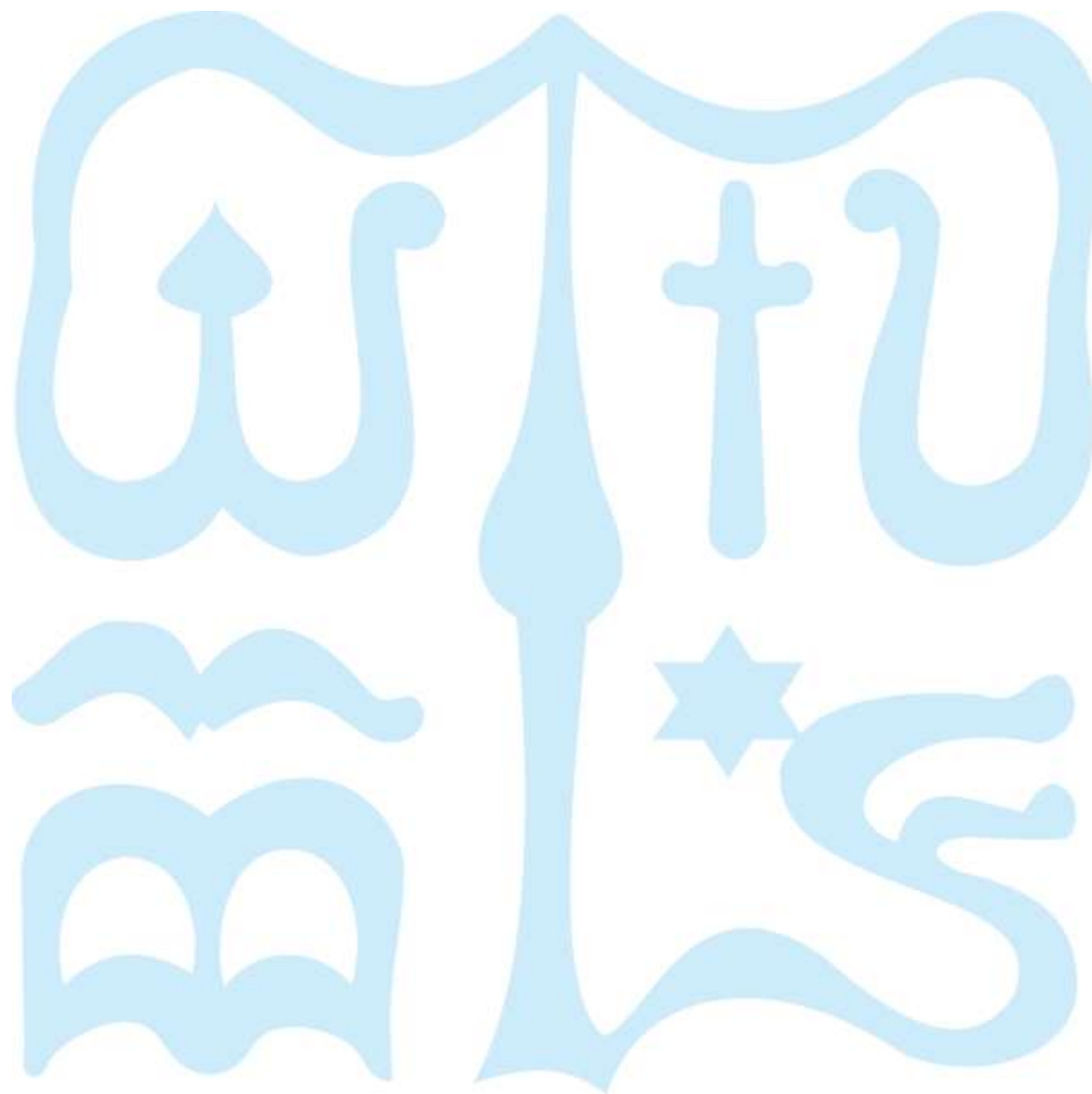
Csatolom az egyház hatályos szervezeti szabályzatát, valamint az egyház képviselője aláírási címpéldányának másolatát. Az egyház képviselőjeként nyilatkozom arról, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség tevékenysége nem ellentétes az Alaptörvénnyel, jogszabályba nem ütközik, valamint nem sérti más jogait és szabadságát. Megjegyzem, hogy az 1990. évi IV. törvény a fentieket az egyházkénti működés feltételeként tartalmazta, így a bíróságnak az egyház nyilvántartásba vételét, illetve nyilvántartásba vett adatait tanúsító igazolása már önmagában alátámasztja, hogy ezeknek a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség megfelel.

Tisztelt Dr. Lukács Tamás úr, megemlítem, hogy a rendszer- és kormányváltásokon átívelő, önálló magyarországi működésünk során az oktatási, a szociális és egészségügyi területeken megvalósított, állami feladatokat átvállaló tevékenységünkhöz kapcsolódóan különböző hivataloknál és minisztériumokban folyamatosan kellett elhelyeznünk a mellékelt okmányokat. Mindezek egyházunk honlapján a www.metegyhaz.hu weboldalon is megtalálhatók. Egyházunk tagsága és külföldi társegyházaink körében éppen ezért meglepetést okoz, miért van szükség arra, hogy a tudományos akadémia ad hoc bizottsága vallásszociológiai szempontból egyházunkat vizsgálat alá vegye, és az Országgyűlés, mint politikai döntéshozó testület, ennek alapján jogállásunkról ismételten döntsön. Határozott a meggyőződésünk, hogy egyházi státuszunktól a világi hatalom törvényes úton nem foszthat meg bennünket. Végül felkínálom, hogy amennyiben munkánk egy szeletéről életszerű képet

kívánna nyerni, bizottságával látogassa meg egyházi központunkat a Budapest VIII. kerület
Dankó utca 11. szám alatt.

Budapest, 2012. február 3.

Tisztelettel:
Dr. Iványi Gábor elnök

Lukács Tamás e-mailben küldött üzenete Iványi Gábornak

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség

2012. február 4.

<https://www.facebook.com/notes/magyarorsz%C3%A1gi-evang%C3%A9liumi-testv%C3%A9r-%C3%B6z%C3%B6ss%C3%A9g/luk%C3%A1cs-tam%C3%A1s-e-mailben-k%C3%BCld%C3%B6tt-%C3%BCzenete-iv%C3%A1nyi-g%C3%A1bornak/242133212532754>

Tisztelt Iványi Gábor Úr!

Tájékoztatom arról, hogy a Magyar Tudományos Akadémia vizsgálja a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezet és vallásközösségek jogállásáról szóló törvény 14. §(2) bekezdésének a)-c) pontját. Erre való tekintettel kérjük, küldje el az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság részére a 2011. évi CCVI. törvény d)-f) pontja szerinti feltételeket igazoló dokumentumokat.
Meggönböztetett tisztelettel: Dr. Lukács Tamás elnök

LM

Tényekkel válaszoltak Iványinak

Magyar Nemzet
2012. február 16.

<http://mno.hu/belfold/tenyekkel-valaszoltak-ivanyinak-1052418>

A törvénynek való megfelelés alapján történik egy-egy egyházi kérelem bejegyzése – közölte Lukács Tamás, az Országgyűlés szakszabotárságának kereszténydemokrata elnöke csütörtökön az MTI-vel.

A kormánypárti politikus határozottan visszautasítja azokat a vádakat, amelyeket Iványi Gábor, a Magyar Evangéliumi Testvérközösség (MET) lelkésze az MTI-hez korábban eljuttatott közleményben állított. Eszerint annak a döntésnek a háttérében, miszerint a MET nem kapta meg a magasabb egyházi státuszt, politikai okok vannak, és nem törvényi, hanem önkényes alapon, kegyként adományozzák a státuszt egyes egyházaknak.

Megfelelés

Az emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság elnöke kiemelte: a törvénynek való megfelelés alapján történik egy-egy kérelem bejegyzése, és a törvénynek való megfelelés a vizsgálat feltétele.

A kereszténydemokrata országgyűlési képviselő kifejtette: az egyházi státusz megszerzése nem a vallásszabadság kérdése, mert az mindenki számára biztosított, a magasabb státusz megítélését az alkotmánybírórsági határozatnak megfelelően három pilléren nyugvó protokoll alapján vizsgálják.

Az első esetben a történelmi kontinuitás, a társadalmi beágyazottság volt a mérce, és jelen esetben a világvallások autentikus hazai képviselőinek adtak elsőbbséget. A további eljárásoknál egyedileg vizsgálják, hogy a törvényben megállapított keretek között az egyházi státusz a szervezet működése érdekében – intézményfenntartás, országos lefedettség – indokolt-e.

Nem megfelelés

Hozzáfűzte: a MET, amely a metodista egyházhoz tartozónak vallja magát, jelen eljárás külön kritériumának – hogy nagy világvallás autentikus hazai képviselője legyen – nem felel meg. Ezt bizonyítja a Magyarországi Metodista Egyház és a világméretű The United Methodist Church (UMC) vezetőinek a bizottsághoz eljuttatott levele. A Lukács Tamás által idézett dokumentumban az áll: „A Magyarországi Metodista Egyház az 1898-ban elkezdett metodista egyházi szolgálat folytatólagos letéteményese, kezdettől a mai napig egyedüli magyar tagja a világméretű The United Methodist Church (UMC)-nek”. A Magyarországi Metodista Egyház jelölése ezen a feltételen alapul – jegyezte meg.

Lukács Tamás szerint azt a jóindulatúnak nem nevezhető feltételezést, hogy politikai döntést hoztak, cáfolja az a tény, hogy olyan egyházakat is jelöltek jelen eljárásban, amelyek decemberben még tüntettek az egyházügyi törvény ellen.

**Közlemény – Iványi Gábor elnök lelkipásztor nevében,
a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Országos Közgyűlése
egyhangú megbízásából**

OTS – Üzleti Sajtószolgálat

2012. február 14.

[http://ots.mti.hu/hirek/73602/kozlemeny-](http://ots.mti.hu/hirek/73602/kozlemeny-ivanyi-gabor-elnok-lelkipasztor-neveben-a-magyarorszag-i-evangeliumi-testverkozosse-g-or-szag-os-kozgyulese-egyhangu-megbizasabol)

[ivanyi-gabor-elnok-lelkipasztor-neveben-a-magyarorszag-i-evangeliumi-testverkozosse-g-or-szag-os-kozgyulese-egyhangu-megbizasabol](http://ots.mti.hu/hirek/73602/kozlemeny-ivanyi-gabor-elnok-lelkipasztor-neveben-a-magyarorszag-i-evangeliumi-testverkozosse-g-or-szag-os-kozgyulese-egyhangu-megbizasabol)

„Ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.” (Lukács evangéliuma 22,53) – A Magyar Parlament február 13-ról 14-re virradó éjjel a hajnali órákig tartó vitában, az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság előterjesztésére szavazásra készítette elő a 2011. évi CCVI., a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló törvény módosítását. Ennek során 17 újabb, eddig 2011 nyara óta váratlanul elmaradt egyházat, vallási felekezetet ismerne el.

A jelentős szociális és oktatási intézményhálózatot is fenntartó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET egyház) nincs az említettek között.

A Parlament szavaz 19 olyan egyházzal is, melyek a fent említett bizottság kereszténydemokrata elnökének, Lukács Tamásnak, hivatalos kérésére írásban minden dokumentumot benyújtottak, és egyházi státuszuk fenntartásáról nyilatkoztak. Ők, noha mindenben megfelelnek, még az Alkotmánybíróság előtt vitatott törvény feltételeinek is, egy évig nem is kezdeményezhetik státuszuk rendezését. A MET ebben a körben van nevesítve.

A bizottsági vita során Lukács Tamás elnök kijelentette, hogy nem elég a törvényi megfelelés, a Parlament az egyházi státuszt kegyként adományozhatja annak, akinek akarja. A MET egyház nevében megdöbbenésemnek adok hangot és tiltakozom e törvénytírással szemben. A bizottsági vita és a plenáris ülésen elhangzott zárszava során Lukács Tamás hamisan állította, hogy úgy nyilatkoztam volna egyházzal szemben, miszerint nem kérünk egyházi státuszt. Ilyen nyilatkozatot nem tettem, Lukács Tamás kiforgatja szavaimat, tiltakozom a hazugság ellen.

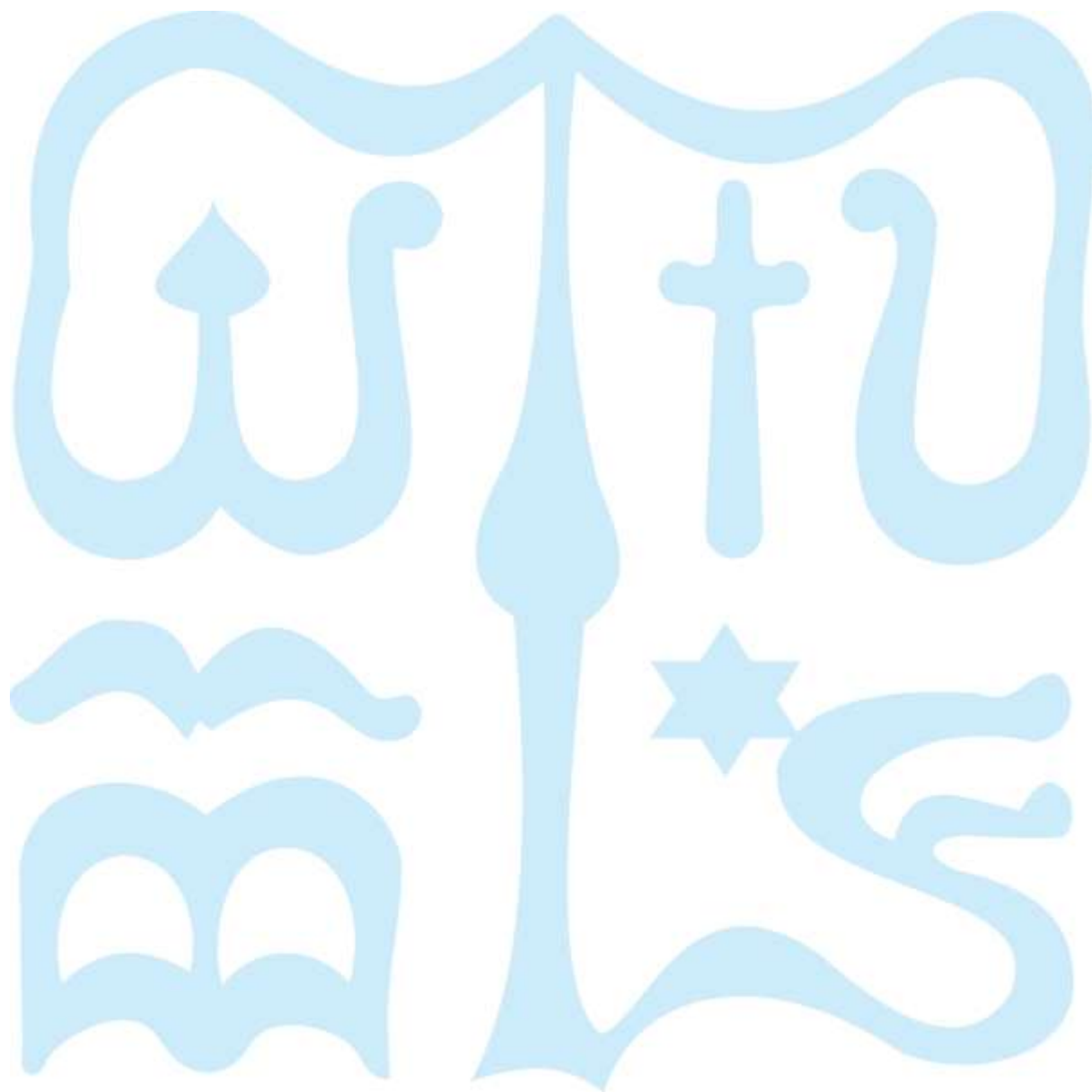
A MET egyházat, sokkal a rendszerváltás előtt, éveken át tartó üldözés, meghurcolás, kilakoltatás és templomrombolás elszennvedése után, az 1895. évi 43. tv. alapján nyilvánította elismert vallásfelekezetté a Magyar Állam. Az egyháznak ezt a státuszát az 1990. évi IV. tv. megszületése után a Magyar Állam változatlanul fenntartotta és megerősítette, s a bíróság külön kérés nélkül bejegyezte. A MET egyház azóta is folyamatosan működik. Főiskolai, közoktatási és szociális intézményhálózatában több ezer személyről gondoskodik, és mintegy 800 munkahelyet tart fenn. Hamis és törvénytelen döntésével a jelenlegi kormány és parlamenti többség elsősorban az ő sorsukat veszélyezteti.

Lukács Tamás nem titkolta, hogy a MET-tel való nemtelen leszámolás fő indítéka politikai jellegű. A MET egyház nevében tiltakozom a Magyar Kormány és parlamenti többség vallás- és egyházüldöző politikája ellen. Kijelentem, hogy a Magyarországi Evangéliumi

Testvérközösség 30-40 évvel ezelőtt – meghurcoltatások ellenére – kiharcolt egyházi státuszához ragaszkodunk. Azt tőlünk csak törvénytelenül és erőszakkal lehet elvenni.

Budapest, 2012. február 14.

a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Országos Közgyűlése egyhangú megbízásából
Iványi Gábor elnök lelkipásztor

KK

Mire föl használja a metodista címet a volt SZDSZ-es? + Video

Magyar Nemzet

2012. február 15

<http://mno.hu/ahirtvhirei/jogtalanul-allitja-magarol-a-volt-szdsz-es-hogy-methodista-lelkesz-1051838>

Iványi Gábor jogtalanul mondja magáról, hogy metodista lelkész – közölte a Hír TV Rájátszás című műsorában az emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság elnöke. Lukács Tamás [bemutatott](#) egy, a Metodista Világszövetség által jegyzett dokumentumot, amely szerint az Iványi által vezetett Magyar Evangéliumi Testvérközösség nem számít metodista egyháznak. A lelkész és egykori SZDSZ-es országgyűlési képviselő közleményben tiltakozott a szervezetüktől az egyházi státust megtagadó parlamenti szavazás ellen. A Magyarországi Metodista Egyház ezzel szemben, ha megszavazzák, elismert egyház lehet.

Iványi Gábor egyháza nem felelt meg a törvényi kritériumoknak

Országos Sajtószolgálat

2012. február 16.

http://os.mti.hu/hirek/73681/ivanyi_gabor_egyhaza_nem_felelt_meg_a_torvenyi_kriteriumoknak

Lukács Tamás a KDNP országgyűlési képviselője, az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság elnöke határozottan visszautasítja azokat a vádakat, amelyeket Iványi Gábor, a Magyar Evangéliumi Testvérközösség (MET) lelkésze közleményben juttatott el az MTI-hez.

Ebben Iványi azt állítja, hogy annak a döntésnek a hátterében, miszerint a MET nem kapta meg a magasabb egyházi státuszt, politikai okok vannak, és nem törvényi, hanem önkényes alapon, kegyként adományozzák a státuszt egyes egyházaknak. Lukács Tamás bizottsági elnök ezzel ellentétben azt állítja, hogy a törvénynek való megfelelés alapján történik egy-egy kérelem bejegyzése. A törvénynek való megfelelés a vizsgálat feltétele. Az egyházi státusz megszerzése nem a vallásszabadság kérdése, mert az mindenki számára biztosított. A magasabb státusz megítélését az alkotmánybírószági határozatnak megfelelően három pilléren nyugvó protokoll alapján vizsgálják. Az első esetben a történelmi kontinuitás, a társadalmi beágyazottság volt a mérce. Jelen esetben a világvallások autentikus hazai képviselőinek adtak elsőbbséget. A további eljárásoknál egyedileg vizsgálják, hogy a törvényben megállapított keretek között az egyházi státusz a szervezet működése érdekében – intézmény fenntartás, országos lefedettség – indokolt-e. A MET, amely a metodista egyházhoz tartozónak vallja magát, jelen eljárás külön kritériumának – hogy nagy világvallás autentikus hazai képviselője legyen – nem felel meg. Ezt bizonyítja a Magyarországi Metodista Egyház és a világméretű The United Methodist Church (UMC) vezetőinek a bizottsághoz eljuttatott levele. A Magyarországi Metodista Egyház az 1898-ban elkezdett metodista egyházi szolgálat folytatólagos letéteményese, kezdettől a mai napig egyedüli magyar tagja a világméretű The United Methodist Church (UMC)-nek. A Magyarországi Metodista Egyház jelölése ezen a feltételen alapul.

Azt a jóindulatúnak nem nevezhető feltételezést, hogy politikai döntést hoztunk, cáfolja az a tény, hogy olyan egyházakat is jelöltünk jelen eljárásban, amelyek decemberben még tüntettek az egyházügyi törvény ellen – hangsúlyozta Lukács Tamás. KDNP sajtóiroda

Kiadó: Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP)

Mi lesz a Wesley iskolával?

MSZP

2012. február 18.

http://mszp.hu/hirek/mi_lesz_a_wesley_iskolaval

A Wesley iskoláért (is) aggódik az MSZP, egyházi fenntartója ugyanis nincs az elismert egyházak között.

Tavaly decemberben fogadta el a parlament az új egyházügyi törvényt, amely 14 egyházat ismer el.

– Nincs az elismert egyházak között a jelentős szociális és oktatási intézményhálózatot is fenntartó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET). Kérvényüket elutasította az emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság, amely jogosult a törvényjavaslatot előterjeszteni – tudtuk meg Varga Zoltán MSZP-s országgyűlési képviselőtől.

Ennek pedig súlyos következményei lehetnek Varga szerint. A képviselő pénteki sajtótájékoztatóján kiemelte, csak az elismert státusszal bíró egyházak kaphatják meg a kiegészítő egyházi normatívát, illetve az állampolgárok által felajánlott adó 1%-ot. Ettől eshet el a szegedi székhelyű MET, amely számos iskolát, óvodát, hajléktalanszállót, idősek otthonát működtet, köztük egy orosházi iskolát is.

– Civilek, önkormányzatok által valamilyen okból nem vállalt feladatot végez a MET, a dél-alföldi régióban, de az ország más területein is vannak intézményeik. Orosháza esetében elvállalta a kiegészítő iskola fenntartását, megoldást kínálva így az aggódó szülőknek – utalt a képviselő a 2010-es eseményekre.

A parlament hétfőn dönt a törvény módosításáról, ezért Varga Zoltán Lendvai Ildikó szocialista képviselővel közösen módosító indítványt nyújtott be, melyben csaknem 20 egyház, köztük a MET elismerését kéri.

– Szeretném, ha Dancsó József képviselőtársam is támogatná ezt a módosító indítványt, és szerezne még támogató képviselőket a kormánypárti frakcióból, hiszen a MET számos intézményt tart fenn, melyek működése veszélybe kerül a kiegészítő normatíva nélkül. Fontos, hogy a civilek, egyházak vállaljanak szerepet az intézmények fenntartásában, épp ezért úgy vélem, elvárható, hogy támogassuk a kérelmüket.

Varga szerint a MET elutasításának politikai indoka van, a közösség vezetője, Iványi Gábor ugyanis többször vállalt szerepet olyan rendezvényeken, ahol kritizálták a kormány munkáját, sőt maga is felszólalt. A szocialista honatya úgy véli, ha ezért nem kapta meg a társadalomért sokat tevő MET a minősítést, az bizony kicsinyes bosszú a hatalom részéről.

MAJSAI TAMÁS

A MET-, illetve az Iványi Gábor-ügyhöz

Népszava
2012. február 19.

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=522617>

Észrevételek Lukács Tamásnak, a Parlament Emberi jogi, Kisebbségi, Civil- és Vallásügyi Bizottsága KDNP-s elnökének a Hír TV január 14-ei Rájátszás [<http://mno.hu/rajatszaz/zsinat-1051754>] című műsorában az egyháztörvény módosítása tárgyában adott interjújához

Előljáróban: természetesen nem szívesen sétálok be Lukács Tamás jogászokod, szofisztikus felütésű argumentációs csapdjába. A helyesebb az lenne, ha ő szíveskedne számot adni az adott egyházügyben teológusok, egyháztörténészek, -szociológusok, jogászok és más kompetens tényezők hozzá intézett kérdéseire. Ő azonban erre eddig nem mutatott hajlandóságot. Annál inkább arra, hogy a neki adatott hatalom pozíciójából a laikus közvéleményt hatásosan megtévesztő nyilatkozatokat adjon. Így tette ezt a *Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség* (MET) általam közelebbről ismert esetében is, a lehető legképtelenebb érvekkel próbálva megmagyarázni az egyház állami egyházi jogállása elismerésének bizottsága általi elutasítását. Az alábbiakban az elnöknek ez ügyben előadott egyes érveivel foglalkozok, egyszersemind azt is megmutatva, hogy mennyire felkészületlenül, ideológiailag – sőt, ekklesiodogmatikus szempontoktól – és más előítéletektől elképesztő mértékben befolyásolt módon végzi sok-sok közösség életét meghatározóan érintő munkáját. Elemzésemben egyszersemind reagálok a KDNP tegnapi kiadott „Iványi Gábor egyháza nem felelt meg a törvényi kritériumoknak” című MTI-közleményére is, amelyben lényegileg megismétlik Lukács Tamás egyes Hír TV-s állításait:

http://os.mti.hu/hirek/73681/ivanyi_gabor_egyhaza_nem_felelt_meg_a_torvenyi_kriteriumoknak

Iványi Gábornak a KDNP-közleményben és a 14-iki adásban Lukács Tamás által is említett nyilatkozatát lásd:

http://ots.mti.hu/hirek/73602/kozlemeny-ivanyi_gabor_elnok_lelkipasztor_neveben_a_magyarorszagi_evangeliumi_testverkozosseg_orszagos_kozgyulese_egyhangu_megbizasabol-

I. Az interjúnak a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget érintő legfontosabb mondatai

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) egyházi státusának megtagadása nem politikai ügy, hangsúlyozta Lukács Tamás [L. T.] a riporter [R.] kérdésre, és a következőket mondta:

„Kezembe [sic!] tartom a Metodista Világszövetség igazolását, hogy a metodista egyház Magyarországon a metodista egyház. Azt hiszem idáig logikus.

[R.:] *Igen, ezt eddig is tudtuk.*

[L. T.:] Bocsánat, hogy hívja magát Iványi Gábor?

[R.:] *A MET vezetője, methodista lelkész.*

[L. T.:] Bocsánat, akkor a methodista címet mi alapján használja?

[R., jelezve, hogy methodista egyházjogban etc. nem járatos, elkéri a levelet, amelyet L. T. készséges hozzájárulásával felolvas. Mint kiderül, a levelet Csernák István, a Magyarországi Methodista Egyház (MME) szuperintendense írta Szászfalvi László egyházügyi államtitkárhoz. A rövid tájékoztatóban Csernák István azt közli, hogy az MME az XIX. sz. végén megkezdődött magyarországi methodista egyházi szolgálat] „folytatólagos letéteményese, kezdettől a mai napig egyedüli magyar tagja a világméretű [R.] itt megszakítja a felolvasást, és közbeiktatja:] »Őn által említett egyháznak« [- értsd: Methodista Világszövetségnek], és ezzel részese a világméretű methodista konnexiónak, ezen belül része a Közép- és Dél-Európai Centrál Konferenciának, [azaz] püspöki kerületnek, tagja a 70 milliós methodista világszervezetnek; methodista egyházként kezdetektől aktív tagja a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának és több nemzetközi ökumenikus szervezetnek”. [A levél szövegét követően R.] értetlenkedve kérdezi:]

„*Na, de ebből hol olvasható ki az, hogy Iványi Gábor nem vallhatja magát methodista lelkésznek?*

[L. T.:] Bocsánat!

[R.:] *Segítsen ezt értelmezni!*

[L. T.:] Bocsánat, most van egy jogállamba [sic!]

[R.:] *igen!*

[L. T.:] vannak bizonyos dolgok, ezt úgy hívják, hogy névbitorlás. Tehát, ki jogosította fel a methodista jelző használatára, ha nem ő a methodista egyház? [Sic!]

[R.:] *Ez azt jelenti, hogy Iványi Gábor, illetve a MET nem tagja a methodista egyháznak, és ezen a joron nem kérvényezheti, hogy...*

[L. T.:] Bocsánat, na most ha az... bocsánat!

[R.:] *egyházként ismerjék el. Erről van szó?*

[L. T.:] Igen, ha az volt a logika, hogy nagy világvallások hazai képviselői, akkor meg kell állapítanom, hogy a beszerzett igazolások alapján a methodista egyháznak a képviselője kiadja, hogy a világegyház nem ő, hanem a methodista egyház. [Sic!]”

II. Észrevételek

A) Iványi Gábor a MET-egyház nevében nem a hazai intézményes „methodista egyház”-hoz tartozás jegyében, hanem mint a methodista egyháztörténelmi tradíció alapján – annak hitvallási, liturgiai és ekklesiológiai hagyományai teljes megőrzésével – létrejött és e tradíció

ápolásának, önreflexiós folyamatainak eleven és konstruktív letéteményeseként működő egyik „konnexionális” (ehhez lásd az alábbiakat) metodista egyház képviselője jelezte már tavaly is több alkalommal az illetékes kormánytényezők felé, majd legutóbban először február 2-án azt, hogy a MET fenn kívánja tartani egyházi státusát, 14-én pedig valamivel határozottabban is, hogy közössége „ragaszkodik” a „30-40 évvel ezelőtt – meghurcoltatások ellenére – kiharcolt egyházi státusához”.

B) A MET egyházként való elismerésének elutasítását Lukács Tamás egy sajátos fordulattal a jelen riportban elsősorban azzal az erkölcsi jellegű érveléssel próbálja meg indokolni, hogy Iványi Gábor mint a MET elnöke „metodista lelkész”-ként titulálja magát, amelynek a jogát ő – a „beszerzett igazolások” alapján – elvitatja, sőt, azt egyenesen „névbitorlás”-nak tekinti.

B/1) A beszélgetésből nem derül ki, hogy Lukács Tamás milyen források alapján és milyen jogon kifogásolja akár azt is, ha a lelkész használná e titulust. Mellesleg, ha Lukács Tamás valóban tisztének megfelelő alapossággal járt volna el, és bizottsági ténykedésében nem előítéletei vezetnék, aminek megalapozásához most az ügy szempontjából különféle irreleváns papírok körmönfont interpretálásával kísérletezik, akkor azt a dokumentumot is beszerezte volna, amely igazolja, hogy Iványi Gábor a MME felszentelt segédlelkésze. Nem derült ki az adás során azonban az sem, hogy milyen alapon tekinthető egy egyház egyházi státuszjogának megállapításakor érvényes szempontnak az egyházvezető bármilyen öntitulációja. Megjegyzendő: a Parlament vallásügyekkel foglalkozó bizottságának nem személyek habitusvizsgálatára van felhatalmazása, hanem annak a megállapítására, hogy egy egyház megfelel-e a bizottság működését is szabályozó törvényben előírt feltételeknek. Tény, hogy e feltételek között az előbbi szempont nem szerepel. Lukács Tamás, a jogász, ennek ellenére Iványi Gábor titulushasználatával foglalkozik, és a lelkészi önmegnevezés általa vélt jogosulatlanságára utalva bizottsága közbeiktatásával meggátolja egy milliók által ismertén aktív, karitatív szolgálatot végző, hitvalló közösségekben működő egyház egyházként való elismertetését.

C) Lukács Tamás a tévéadásban nem a Metodista Világszövetség levelét tartotta a kezében, mint a MET egyházként való elismerésének elutasításául általa kreált érv fő bizonyítékát, hanem Csernák István szuperintendens sorait, amelyekben ő az MME nevében kijelenti, hogy egyháza a Metodista Világszövetség egyedüli magyarországi tagja.

C/1) A helyzetet természetesen az sem változtat, ha Lukács Tamás – amint a fent hivatkozott MTI-közlemény állítja – rendelkezik a Metodista Világszövetségnek e tagságot igazoló levelével.

C/1/1) Lukács Tamás – a törvény egyértelmű rendelkezése értelmében – az egyházi jogállásra való alkalmasság megítélésénél először is csak az érintett közösségtől (jelen esetben tehát a MET-től) beszerzett dokumentum/ka/t vehet/i figyelembe. (Megengedhetetlen eljárását követően Lukács Tamást jogállami normák szerint azonnal vissza kellene hívni bizottsági munkájából.)

C/1/2) Lukács Tamásnak, az egyházi státusra való alkalmasság ügyében vizsgálódó országgyűlési képviselőnek továbbá illenék rendelkeznie azzal a minimális tárgyismerettel, hogy egy vallási közösség nem attól autentikus letéteményese egy világvallásnak, hogy tagja-e vagy sem az adott világvallás egyik vagy másik világszervezetének.

Egy nagyon sokak előtt ismert egyházi közösségre kivetített képzetes analógiával élve: amennyiben Bulányi György a maga Bokor Bázisközösségével önálló egyházat alapított volna (amit tudomásom szerint persze soha nem szándékozott, noha egy konfesszionálisan akuttá váló helyzetben minden bizonnyal habozás nélkül megtette volna), és közössége szervezeti értelemben így immár nem lenne tagja a világméretű katolikus institúciónak, és mondjuk egyetlen más világszervezetnek sem, kinek juthatna ma eszébe – az 1990:IV.-es törvény eltörlésével rájuk nézve is előállt helyzetben megtett „új-egyháziasulási” igénybejelentésük esetében – kétségbe vonni, hogy a legalább száz éves nemzetközi múltat jegyző katolikus egyházi tradíció letéteményeseként működnek?

C/1/2/1) Megjegyzés: a törvénynek imént idézett ama – kissé dodonai – kitételéből, amelynek értelmében az állami egyházi elismerés egyik feltétele, hogy az adott közösség „legalább százéves nemzetközi működéssel rendelkezik”, nyilván nem az következik, hogy az adott közösségnek az elismeréshez egy legalább száz éves, a magyar határokon túli missziós működést kell tudnia igazolni.

C/2) A konkrét ügyet illetően Lukács Tamásnak tudnia kellene azt is, hogy

a) a metodista egyházak közötti együttműködés különféle nemzetközi organizációiban vállalt tagság nem kritériuma annak, hogy egy lokális metodista egyház autentikusan képviseli-e az adott vallási irányzatot vagy sem, és hogy

b) a metodista egyház világméretű tevékenysége nem rendeződik egyetlen monarchikus szervezetté, és így egyetlen nemzetközi szervezatként működő metodista közösség sem igazolhatja kizárólagos érvennyel azt – munkahipotézisként érvényesnek fogadva el most ezt a szempontot –, hogy egy metodista közösség rendelkezik-e a magyar egyháztörvényben megkívánt nemzetközi háttérrel.

C/2/1) Valamivel aprólékosabb kifejtésben: szervezeti értelemben olyan, mint metodista világegyház nem létezik. Valami hasonlóról legfeljebb a katolikus egyház esetében beszélhetünk, de persze semmiképpen nem Lukács Tamás általános iskolai hittani ismereteket el nem érő megközelítésében. Ergo, a bizottsági Elnök úrnak az a szemantikailag sem igazán értelmezhető mondata, hogy „meg kell állapítanom, hogy a beszerzett igazolások alapján a metodista egyháznak a képviselője kiadja, hogy a világegyház nem ő, hanem a metodista egyház”, tartalmilag is merő képtelenség.

C/3) Abból, hogy a MET nem tartozik a Metodista Világszövetséghez, a fentiek értelmében a legmegengedőbb esetben sem az következik, hogy a MET működése nem egy legalább száz éves múlttal rendelkező nemzetközi egyházi hagyományból források, hanem csak az, hogy Lukács Tamás abból vont le következtetést, amiből eleve nem is lehetett volna, és hogy nem ott és úgy próbált meg „igazolásokot beszerezni”, ahol és ahogy azokat meg is találhatta volna.

C/4/1) Megjegyzés: Csernák szuperintendens levelének felolvasása során a riporter az MME-t (mint az „*Ön által említett egyház*”-at) nyilván összetévesztette a „Metodista Világszövetség”-gel – és ezzel a hallgatókat alaposan meg is tévesztette –, amit azonban Lukács Tamásnak, aki e tekintetben nem lehetne laikus (sajnos az!), azonnal korrigálnia kellett volna. Már csak kisiskolás fogalmi és halmazelméleti szempontokra tekintettel is.

C/4/2) Megjegyzés: teljesen érthetetlen, hogy az állami egyházi jogállásra való alkalmasság jelenleg zajló megítélésekor milyen alapon „adtak elsőbbséget” „a világvallások autentikus

hazai képviselőnek”, vagyis az ún. százéves kategóriába eső felekezeteknek, amikor az érvényben lévő törvény értelmében az említett státus megítélésének szempontjából a „legalább húsz éve szervezett formában” való hazai működés is megfelelő. Erről a teljesen törvényidegen koncepcióról egyébként először csak most, Lukács Tamás Hír TV-s interjújából és a KDNP említett közleményéből értesülhettek a jogállást kérelmező felekezetek és a nagyközönség is.

C/4/3) Immár inkább csak a végső pontosítás céljával: az elmondottak értelmében metodista lelkésznek sem csak annak a metodista közösségnek a papját nevezhetik, amely közösség tagja valamely nemzetközi metodista szövetségnek, hanem azt is, aki a világszerte elterjedt metodista hagyományok alapján létrejövő egyház lelkésze.

C/5) Az MME szuperintendense a fentebbiekben ismertetett levelében sehol nem állítja azt, hogy a MET nem a metodista világegyházi tradíció keretében működő egyház. (Később persze, békésebb időkben, amikor nem „dömpingeljárásban” kell már inkvizíciós munkáját végeznie, Lukács Tamás is kegyes lesz mindezt – az érintettek erről és másról való „tövirül-hegyire” kikérdezésével – külön is mérlegelni.) Továbbá: nyilván nem véletlenül kicentizett mondataival a szuperintendens – még ha némi kirekesztő felhanggal is – csak annyit állított (ami azonban Lukács honatya és a vele együtt „megfeszítetten” dolgozó szorgos munkatársai szemét elkerülte), hogy az MME az XIX. sz. végén megkezdődött magyarországi metodista egyházi tevékenység „folytatólagos” – és tehát még véletlenül SEM *egyedüli* vagy *kizárólagos* – „letéteményese”.

D) Lukács Tamásnak, a jogásznak, ha már a jelen bizottsági tevékenységét megalapozó törvény tanulmányozásához nem volt is kedve, legalább az *audiatur et altera pars* triviális szakmai igazsága, de legkevesebb annak az elemi magyarországi egyháztörténelmi tényismeretnek az alapján is feltétlenül ki kellett volna kérnie a MET képviselőtől az általa törvényellenesen figyelembe vett Csernák István féle levélben foglaltakkal kapcsolatos véleményét, hogy a két hazai metodista egyház mindmáig feszült viszonyban áll egymással.

D/1) A MET tagjai az 1970-es években az MME-ben az akkori diktatórikus hatalom és annak állambiztonsági gépezete által keletkeztetett belső feszültség és az anyaegyház pártállami tényezőkkel kollaboráló vezetőinek magatartása következtében kényszerültek rá arra, hogy új egyházi közösségben folytassák hitvalló tevékenységüket, kitéve magukat eközben a hitben fogant ellentmondásukért őket sújtó rendőrségi és közigazgatási zaklatásoknak, köztük a kilakoltatásnak, istentiszteleti helyiségeik elvételének, felfüggesztett börtönbüntetéseknek és más egyéb kellemetlenségnek. A kitaszítottak egyébként a legvégsőig elmenően igyekeztek még formailag is őrizni metodista identitásukat. Az egyéb szimbólumok használata mellett ezt juttatja kifejezésre a tudatosan választott Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség önmegnevezés is. Miután az állampárti kényszer közepette az eredeti metodista megnevezést nem tarthatták meg, mert az Állami Egyházügyi Hivatal szerint két metodista egyház úgymond nem létezhetett (Lukács Tamás most nagyjából ugyanezt a felfogást képviseli), olyan nevet kerestek, amelynek mozaikszavával, a metodista szó kezdetét jelentő MET-el is demonstrálhatják metodista hitvallási elkötelezettségüket.

D/2) A fentiek tisztéhez mérten komoly megfontolása esetén Lukács Tamás is tudná, hogy az MME-ből kommunista állampolitikai kényszerrel kikergetett metodista lelkészek, majd az ilyen alapon megszervezett új metodista egyház lelkészei nem csak teljes joggal, de hitükhöz való hűségükből kötelezően is metodista lelkészeknek kell, hogy tekintsék magukat, éspedig attól függetlenül, hogy többen közülük még a MME-ban nyert lelkészi felhatalmazással is

rendelkeznek. (Az ún. bolsevizmus alatt elkövetett igazságtalanságokról oly sokat beszélő kormánypárt képviselőjeként Lukács Tamás mindezt akár hitvallói lélekkel támogathatná is. Ő azonban inkább úgy viselkedik, ahogy azt egy tanulatlan ösbolsevik funkcionárius sem tenné.)

E/1) Amennyiben Lukács Tamás csak kissé is tájékozódott volna az általa és munkatársai által „emberfeszítő munkával” lefolytatott eljárásban érintett methodisták történelme és egyházi hagyományai felől, azt is tudhatná, hogy a methodista közösségek nem a számára szubjektíve talán vonzó, de ettől még partikulárisnak számító hierarchikus logika és egyéb intézményi kényszerek, hanem a spirituális szabadság jegyében működő közösségekként szerveződnek.

E/2) A MET véleménye iránti minimális érdeklődés esetén elgondolkozhatott volna továbbá azon is, hogy a Methodista Világszövetség tagegyházának számító USA-beli Free Methodist Church az Association of Free Methodist Educational Institutions nevű felsőoktatási intézményhálózata tagjai közé fogadta a MET által fenntartott Wesley János Lelkészképző Főiskolát (WJLF).

F) A methodista egyházi ügyekben járatlan hallgatót nem csak az *egyház* és a *világszövetség* egymásba mosása, de Csernák szuperintendensnek az ún. konnexionalitással kapcsolatos félmondata is megtévesztheti. Tudni kell, hogy a „világméretű methodista konnexió” nem egy egyházi szervezet, hanem a methodista egyházak körében újabban elterjedt terminus technicusa az egyházaik és gyülekezeteik közötti internacionalista (tehát kifejezetten is hierarchikus-monarchiánus szemlélettel ellentétes szellemiségű) missziói, diakóniai együttműködésnek. A MET ennek a konnexiónak kezdettől fogva maga is tagja volt, és az ma is. A konnexió elve egyébként pontosan az ellenkezőjét jelenti annak, amit a szuperintendens jogászi pontossággal megfogalmazott levele a kívülálló számára kimondatlanul is sugall. A konnexionalitásban a világméretű nyitottságnak az a methodista princípiuma jut pregnáns módon kifejeződésre, amely a methodista tradíció talaján álló valamennyi egyház együvé tartozását hirdeti.

Budapest, 2012. február 17.

Száz év magány

Népszava

2012. február 20.

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=522634>

A magyar parlament a Fidesz-KDNP kétharmados kormánypárti többségével, a mai napon országgyűlési határozatot készül elfogadni annak érdekében, hogy március 1. előtt módosíthassa A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011.évi CCVI. törvényt. Az amúgy több ponton alkotmányosértő jogszabály mellékletébe most további 18 egyház kerülne be a törvényhozók „kegyéből”. Ugyanakkor az önkényesen diszkrimináló törvényből kihagyott zsidó, kereszt(y)én(y) és nem keresztény egyházak és vallási közösségek sokasága veszítené el szerzett jogait, anélkül, hogy bármilyen érdemi indok volna eddig élvezett törvényes elismerésük visszavonására. Az országgyűlés határozata csaknem húsz egyházat nevesít, melyek bár megfelelnek a jelenleg hatályos törvénynek, mégis elveszítik egyházi jogállásukat és annak helyreállítását egy évig nem is kezdeményezhetik. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) is szerepel a méltatlan hátránnyal sújtottak listáján.

A sajtóban - a diszkrimináció nyilvános igazolására - Lukács Tamás, az érintett parlamenti szakszabotság kereszténydemokrata (Fidesz-KDNP) elnöke most azt hozza fel: azokat az egyházakat kívánták megerősíteni, melyek egy-egy, legalább száz éve külföldön is működő világegyház hazai képviselői. Szögezzük le mindenekelőtt: ellentétes a vallás és az egyházalapítás szabadságával, hogy valamely felekezettől azon az alapon tagadják meg az egyházként való működés jogát, hogy nem tartoznak semmilyen nagy múltú világegyházhoz. De a jogalkotó még ezt a kritériumot is önkényesen alkalmazta. Nem tudom, hogyan tesz eleget a Lukács képviselő által emlegetett feltételnek a Németh Géza református lelkész által alapított, de a magyarországi református egyháztól függetlenül, önálló egyházként, a kilencvenes évek elején bejegyzett, egyetlen egyházközségből és egy filiáléból álló Erdélyi Gyülekezet. Másfelől Lukács Tamás a MET elleni törvénytíró eljárását azzal indokolja, hogy egyházam mögött nincs 100 éves nemzetközi múlt, sőt, amennyiben metodistáknak nevezzük magunkat, vagy én, Iványi Gábor metodista lelkészként tüntetem föl valahol a nevemet, „névbitorlást” követünk el.

Lukács Tamás korábbi, elutasító javaslatának indoka az volt, hogy nem is tartunk igényt az egyházi státuszra. Írásos és a törvényben megkívánt minden melléklettel felszerelt, határidőn belül megküldött nyilatkozatunkban egyértelműen kijelentettük, hogy ragaszkodunk egyházi jogállásunkhoz. A kereszténydemokrata bizottsági elnök annyira hitt abban, hogy az adatszolgáltatásra felkérő udvariatlan e-mailjére nem fogok válaszolni, hogy egy darabig a vitathatatlan tények ellenére ragaszkodott apokrif meséjéhez. Kénytelen voltam állításait hivatalos közleményben cáfolni. Most újabb csúsztatással állt elő, hogy megkísérelje elfedni: igyekezetének kizárólag személyemmel és közösségemmel szembeni vallási-politikai elfogultság az oka.

Lukács Tamás azt állítja, hogy „a MET, amely a metodista egyházhoz tartozónak vallja magát, jelen eljárás külön kritériumának – hogy nagy világvallás autentikus hazai képviselője legyen - nem felel meg”. Kijelentése három ponton sántít: egyrészt nem volt ilyen

nyilvános „kritérium” (a törvény sem említi ilyet, s Lukács pártja állításával ellentétben erre utaló alkotmánybírósági határozat sincs), ezt a bizottsági elnök magától vagy tanácsadói segítségével utólag találta ki. Másrészt nincs olyan, hogy „a methodista egyház”. A Hír Tv-ben tett, nehezen értelmezhető nyilatkozatában Lukács Tamás lobogtatott egy papírt, mely szerint „a Methodista Világszövetség igazolása” lett volna arról, hogy „a methodista egyház Magyarországon a methodista egyház”.

Alig hiszem, hogy „a Methodista Világszövetség” ilyen zavaros „igazolást” kiadott volna. Inkább talán Csernák István methodista szuperintendens, a szintén kereszténydemokrata Szászfalvi László egyházügyi államtitkár (korábban református lelkész) kérésére készített irományát tarthatta „bizonyíték” gyanánt Lukács Tamás a szigorú ujjai között, amit a KDNP február 16-i sajtónyilatkozata „a Magyarországi Methodista Egyház és a világméretű The United Methodist Church (UMC) vezetőinek a bizottsághoz eljuttatott levele”-ként említi. Külön kérdés (és túl nehéz a lelkem ahhoz, hogy a dologgal komolyan foglalkozzam), miként vette rá az egyházügyi államtitkár a szerencsétlen magyar szuperintendenst, hogy kiadja ezt a nyilatkozatot. Vagy a UMC-t (ha egyáltalán megtörtént), hogy a magyar országgyűlés és kormány egyházüldöző politikájához ilyen muníciót szállítson. Annak érdekében, hogy a Fidesz-KDNP külön kegyéből eleve átvett 14 egyház mellé egyszerű kegyből most a magyar methodisták is odakerülhessenek? Micsoda rövidlátás! Harmadrészt a MET magát methodistának vallja, de „a methodista egyházhoz tartozónak” soha nem vallotta magát.

Hadd világítsam meg, miért is állítom, hogy Lukács Tamás ismét hadilábon áll az igazsággal. Ami engem illet, azért nevezhetem magam methodistának (egyházam több lelkészéhez és számtalan egyháztagunkhoz hasonlóan), mert a Magyarországi Methodista Egyházban részesítettek a keresztiség szentségében.

Ezt a kétségbevonhatatlan adatot az illetékes helyi methodista anyakönyvnek tartalmaznia kell. Továbbá azért nevezhetem magam methodista lelkésznek, mert az ugyancsak már említett egyházban történt szabályszerű felszentelésem következtében működtem ott segédlelkészként, míg a hetvenes évek közepén, az akkori magyar uralkodó párt akkori kormányának akkori egyházügyi államtitkára bujtogatására és a vele való kollaboráció eredményeként egy koncepciók egyházi majd világi bírósági eljárással - több lelkésztársammal együtt - meg nem fosztottak hivatalomtól, s el nem ítélték felfüggesztett börtönbüntetésre. Az akkori állam és egyház közös akaratának eredményeként kényszerültünk gyülekezeteink helyzetének legalizálása érdekében a MET létrehozására, melyet mintegy nyolc év küzdelmei után a magyar állam törvényesen elismert. Történetünkhöz hasonló szakadás például Németország keleti felében is lejátszódott a múlt században. Ott is maradt a folyamatosan önmagát methodistának nevezhető egyháztest és a szintén változatlan methodista hitvallású és egyházrendet gyakorló Evangéliumi Testvérközösség. A német methodisták azonban józanabbak voltak, és talán kevésbé sebeztek meg egymást, mint mi. Így fordulhatott elő, hogy évek múlva újra egyesültek, s onnantól Evangéliumi Methodista Egyháznak nevezték magukat.

De visszatérve hozzánk. A MET - korábbi üldöztetése alatt - a múlt század hetvenes éveitől, s azóta folyamatosan kapcsolatot tartott a sokszínű „methodista világegyház” különféle részeivel, így elsősorban a XIX. század ötvenes éveiben különvált Észak-Amerikai Szabad Methodista Egyházzal, mely szintén világegyház, hozzánk (is) hasonlóan methodista és ugyancsak nem tagja a UMC-nek.

Ennek a methodista egyháznak a küldöttsége (két püspök és több, világegyházukban vezető szerepet betöltő lelkészi munkatársuk) a rendszerváltás után Magyarországra látogatott, hogy az addig is működő kapcsolatainkat formalizálva (máig érvényben lévő) írásbeli megállapodást kössünk. Ennek egyik hozadékeként tagja a magyarországi Wesley János Lelkészképző Főiskola (szenátusának korábban aktív, most örökös tiszteletbeli elnöke az USA-ban élő Szabad Methodista Dr. Bruce Kline professzor) az Észak-Amerikai Szabad

Metodista Egyetemek és Főiskolák Szövetségének (AFMEI). Mivel magam is képviselő voltam a rendszerváltás utáni első szabadon választott parlamentben, a metodista delegációt kérésemre meghívta az akkori országgyűlés Ember jogi, Kisebbségi és Vallásügyi Bizottságának (fideszes) elnöke. Dr. Gerald Bates püspök előadást tartott a képviselőknek, bemutatta egyházát, sőt kérésükre folyamatosan küldte folyóiratukat a Light and Life-ot. Az országgyűlés Emberi jogi, Kisebbségi és Vallásügyi Bizottságának kereszténydemokrata alelnökét Lukács Tamásnak hívták...

Kíváncsian várom, milyen újabb ürügyet eszel ki Lukács Tamás arra, hogy eredményesen küzdhessen a MET törvényes egyházként való működésének megakadályozásáért. Az is érdekelne, hogy a harcos r. katolikus politikus mikor kívánja etikai irányvonalát a Tízparancsolat kilencedik igéjéhez („ne tégy felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot”) igazítani, vagy mikor ébred rá, hogy az adminisztratív eszközökkel, hatalmi erőszakkal folytatott vallásháborúk ideje lejárt, s Európa „újraevangélizációját” az általa és pártszövetsége által használt méltatlan eszközökkel a XXI. században mégsem illik folytatni?

Lukács Tamás egyik tagja volt a további két katolikus és egy református (nyugalmazott püspök helyettes) - valamennyien kereszténydemokraták - alkotta bizottságnak, mely a 2011.évi C. tv első változatát elkészítette. Ezt a bizottsági vitákat megjárt, lezárt javaslatot a Fidesz frakcióvezetője, Lázár János minden előzetes egyeztetés nélkül a végszavazás előtti éjszakai órában alapvetően átírta. Az átírt variációt bocsátották szavazásra. Lukács Tamás akkor nem kiáltott fel, nem harcolt oroszlátként koncepciójáért (többek között értünk, ugyanis az ő közreműködésével készült tervezet mellékletében még a MET is fel volt sorolva), nem fenyegetőzött avval, hogy tiltakozásul lemond mandátumáról, vagy legalább kilép a Fidesz-KDNP-ből, hanem szó nélkül megszavazta a néhány pillanattal korábban megismert új verziót. Ezt a törvényt, éppen létrejötte okán az Alkotmánybíróság megsemmisítette. A parlamenti kormánypárti kétharmad (köztük Lukács Tamás) - ugyancsak előzetes egyeztetés nélkül - még kegyetlenebb tartalommal, ugyanolyan méltatlan módon ismét megszavazta azt. Meggyőződésem, hogy ezt a hamisságban fogant, igazságtalan végrehajtásra a parlamentet felhatalmazó önkényes törvényt az Alkotmánybíróságnak újból meg kell semmisítenie.

De mi lesz addigra azzal a mintegy háromezer súlyosan hátrányos helyzetű, egyházi fenntartású iskoláinkban oktató, táplált, ruházott gyermekkel, fiatallal? Mi elé néznek azok a pusztán szegénységük és otthontalanságuk miatt (ugyancsak kétharmaddal elfogadott törvény alapján) 150 ezer forint büntetéssel vagy börtönnel fenyegetett, naponta zaklatott hajléktalanok, akiket egyházam oltalmaz? Mi lesz egyházi fenntartású intézményeinkben utolsó éveiket töltő, békére vágyó időseink százaival, továbbá az őket ellátók mintegy nyolcszáz álláshelyével? Egyáltalán, mi lesz szegény Magyarországból, ha ilyen politikusok ilyen törvényekkel akarják meghatározni hazánk erkölcsi arculatát? A magyar parlamentnek vissza kell vonnia egyházi törvényét. Ha nem teszi, az Alkotmánybíróságnak kell megsemmisítenie azt. Az egyházakat csak a független bíróság jegyezheti be. Ez a tevékenység immár jól láthatóan nem bízható a parlamenti többség elfogult, méltatlan politikai megfontolására. Követeljük a MET és a többi diszkriminált egyház szerzett jogainak tiszteletben tartását! Szűnjék meg a törvénytelen egyházüldözés és törvénytíprás.

Orbán keresztje

Népszabadság
2012. február 20.

http://nol.hu/lap/allaspont/20120220-orban_keresztje

A kormánypárti sajtó nem titkolja, ellenben helyesli, hogy a kormánytöbbség politikai okokból diszkriminál vallási közösségeket. Ott a méretéhez képest hatalmas szociális intézményrendszert fenntartó, s még a törvény alkotmányellenes követelményeinek is minden pontban megfelelő Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) egyházi státuszának megtagadásához elegendő ok, hogy a MET vezetője, Iványi Gábor a kormány aktív kritikusai közé tartozik. Odatartozott akkor is, amikor Orbán Viktorral együtt ostromozta az Országgyűlés ellenzéki oldalán az Antall-kormány antiliberális egyházpolitikáját, ha nem is csuhásozott olyan modortalanul, mint a Fidesz frakcióvezetője.

Akkoriban Orbán Viktor számára az Úr szolgálai közül Iványi volt a mértékadó. Őt kérte fel, hogy keresztelje meg elsőszülött leányát, akit születésekor még esze ágában sem volt megkereszteltetni, s adja össze őket a feleségével, akivel a most egyházi státuszt nyert nagy keresztény egyházak tanítása szerint hosszú időn át bűnben éltek.

A politikusok nem lehetnek annyira őszinték, mint a sajtójuk, Lukács Tamás, az Országgyűlés illetékes bizottságának elnöke azzal a magyarázattal próbálkozott, hogy a „metodista világegyház” dokumentumai szerint kizárólag a Magyarországi Metodista Egyház működik metodista vallási közösségként Magyarországon, és nem a MET.

Nos, metodista világegyház nem létezik. Van egy nemzetközi tagságú egyház, melybe a világ 75 millió metodistájából mintegy 11 millió tartozik, és van a Metodista Világtanács, amelybe az a metodista közösség lép be, amelyik akar, s egyáltalán nem mindegyik akar. Ennek nem tagjai például azok a magyarországi közösségek, a Názáreti Egyház és az Üdvhadsereg Szabadegyház sem, melyet a Magyar Metodista Egyház is methodistaként, vagyis Wesley követőiként tart számon, azért alkotta meg velük a Wesley Egyházi Szövetséget.

A kormánytöbbség által elismert és el nem ismert methodisták között egyetlen lényeges különbség van. Az elismertek a kádári diktatúra kollaboránsai, az el nem ismertek pedig a diktatúra ellenfelei és üldözöttei voltak. 1974-ben a methodisták nagy többsége a legnagyobb metodista gyülekezet vezetőjét, Iványi Tibort kívánta az egyház élére, az Állami Egyházügyi Hivatal és a Szabadegyházak Tanácsának élén álló káder pedig egy a diktatúra számára megbízható személyt.

Az egyház belső szabályzatának felrúgásával hivatalba helyezték a maguk emberét (aki néhány évvel ezelőtt megkapta „kiváló egyházszerzői munkájáért” a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjét), Iványi Tibort pedig állásvesztésre ítélték. Sorban elbocsátották, kilakoltatták, büntetőperekben a gyülekezeti joggal való visszaélés vádjával felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték a hatalmi diktátummal szembeszegülő lelkészeket; gyülekezeteiket megfosztották imatermeiktől. Volt olyan gyülekezet, mely éveken át a szabad ég alatt tisztelte az Istent. Sokszor megtagadták a kollaboráns egyházból kivált methodisták bejegyzését, míg végül 1981-ben, hétvényi küzdelem után a MET megszerezte az egyházi státuszt. Ez most nem fog addig tartani. Hol lesz már hét év múlva ez a törvény?

Utolsó ítélet – Iványiék közössége nem egyház többé

Klubrádió

2012. február 27.

<http://www.klubradio.hu/cikk.php?id=16&cid=138775>

[...]

A parlament egy szavazással döntött arról is, hogy 66 vallási közösség elismerését elutasítja. Köztük van például a Budapesti Autonóm Gyülekezet, a Hindu Vaisnava Egyház, a Magyar Reform Zsidó Hitközségek Szövetsége, a Magyar Taoista Egyház, a Szim Salom Progresszív Zsidó Hitközség, a Magyarországi Bahá'i Közösség és a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség. Az elutasított vallási közösségek egy éven belül nem indíthatnak az elismerésükre irányuló népi kezdeményezést.

A két előterjesztést a kormánypárti képviselők támogatták, az ellenzéki frakciókhoz tartozók nem vettek részt a szavazásban.

Bebizonyosodott...

MSZP

2012. február 28.

<http://mszp.hu/hirek/bebizonyosodott>

Sajnos bebizonyosodott, hazug az az állítás, amelyben azt mondja Orosháza Fideszes városvezetése, hogy elkötelezett a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) által fenntartott Wesley János (korábbi gyógypedagógiai) iskola iránt. Ezen a héten hétfőn megtörtént a végszavazás a H/5854. számú országgyűlési határozati javaslatról. Ebben a javaslatban a kormánypárti többség – köztük Dancsó József polgármester is – több egyház kérelmét – így a MET pályázatát is az egyházi elismerésről – elutasította.

Az elutasítás nagyon nehéz helyzetbe hozta a fenntartót, hiszen az 1997. évi CXXIV. törvény az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről úgy rendelkezik, hogy egyházi kiegészítő normatívát csak az elismert egyházak kaphatnak. Tovább nehezíti az elutasított egyházak – így az Orosházán iskolát fenntartó MET helyzetét – az is, hogy 2012-ben mindenképpen elesnek az 1%-os adófelajánlásoktól.

A döntés azt bizonyítja, hogy a Fidesz mindent képes a politika oltárán feláldozni. Még a hátrányos helyzetű gyermekek oktatása sem fontos a számukra, csak a politikai bosszú egy lelkészen, aki nem tett mást, csupán elmondta a véleményét egy rendezvényen.

Felháborító, hogy a Fidesz sajtóközleménye tudatosan félrevezeti a közvéleményt. A tisztánlátás kedvéért mellékelem a hivatkozott 1997-es törvény kivonatát.

Varga Zoltán,
országgyűlési képviselő

1997. évi CXXIV. törvény az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről

Az Országgyűlés

- elismerve a magyarországi egyházaknak a nemzet életében és érdekében kifejtett évezredes munkálkodását,
- tudatában a vallásos meggyőződés jelentőségének a magyar társadalomban,
- figyelembe véve, hogy a magyarországi egyházakat 1945 után jogfosztó intézkedések sújtották,
- szem előtt tartva állam és egyház elválasztásának, de a közösségi célok érdekében történő együttműködés követelményét,

a következő törvényt alkotja:

1. § E törvényt a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) szerint nyilvántartásba vett egyházra, vallásfelekezetre és vallási közösségre (a továbbiakban együtt: egyház) kell alkalmazni.

2. § (1)

(2) Az egyház a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet rendelkezéseinek megfelelően, elkülönítetten köteles nyilvántartani gazdasági-vállalkozási tevékenységének bevételeit, költségeit és ráfordításait, továbbá - ha a közcélú adományról a személyi jövedelemadóról szóló törvény, illetve az adományról a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény rendelkezései szerinti kedvezmény igénybevételére jogosító igazolást állít ki - a kapott adományt (közcélú adományt) és annak felhasználását.

(3) Az egyház, a belső egyházi jogi személy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti adomány, valamint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti közcélú adomány utáni kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás kiállítására jogosult.

(4)

(5) Az egyház, egyéb egyházi jogi személy a gazdasági-vállalkozási tevékenységnek nem minősülő tevékenysége támogatása érdekében részére visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, térítés nélkül átadott eszköz vagy térítés nélkül nyújtott szolgáltatás alapján jogosult a (3) bekezdés szerinti igazolás kiadására.

(6) A (2) bekezdés szerinti adomány (közcélú adomány) összegét és annak felhasználásának adatait a személyes adatok védelmét biztosító jogszabályok, valamint a közérdekű adatok nyilvánosságának szabályai szerint bárki megtekintheti és arról saját költségére másolatot készíthet.

(7)-(8)

(9)

(10)

3. § (1) A volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1991. évi XXXII. törvény (Etv.) hatálya alá tartozó, az egyház által nem természetben visszakért, számára át nem adott, vagy az Etv. 2. § (4) bekezdése szerint nem rendezett egyházi ingatlanokra vonatkozó pénzbeli igény közös megegyezés esetében járadék forrásává alakítható, amely az egyház hitéleti és közcélú tevékenységének finanszírozására használható fel. A járadék folyósítása az igénylő egyház jogutód nélküli megszűnéséig tart.

(2) A járadékalap és a kiegészítő járadék összege évente a költségvetésben tervezett éves átlagos fogyasztói árindex változása alapján valorizálásra kerül. Az éves járadék összegét - a

költségvetés végrehajtásáról szóló törvény elfogadását követően - a KSH által közzétett előző évi átlagos fogyasztói árindex alapján korrigálni kell.

(3) A járadék mértéke az (1) bekezdés szerinti pénzbeli igény alapján számítva az 1998-2001. évek között 4,5%, a 2001. évtől 5%.

(4) A nem természetben visszaigényelt ingatlanokra vonatkozó pénzbeli igény járadékká alakítását az egyház e törvény hatálybalépését követő 180 napon belül írásban kérheti, csatolva azt az értékfeltüntetést is tartalmazó ingatlanjegyzéket, amely a számítás alapját képezi. A járadék induló összege a Kormány, illetve az érintett egyház felhatalmazott képviselője által megkötött megállapodásban kerül meghatározásra, kölcsönösen elfogadott értékelés alapján. A járadék folyósítása 1998. január 1-jétől történik. A Kormány, illetve az érintett egyház felhatalmazott képviselője az e bekezdésben meghatározott megállapodásban a járadék kiegészítésében is megállapodhat, amennyiben az érintett egyház hitéleti és közcélú tevékenysége indokolja.

4. § (1) Az egyes egyházak jogosultak - a külön törvényben meghatározottak szerint - a rendelkező nyilatkozatot tevő magánszemélyek által befizetett személyi jövedelemadó egy százalékára, amely az egyházak belső szabályaiban meghatározott módon használható fel.

(2) Az egyház a számára a magánszemélyek által a személyi jövedelemadójukból felajánlott 1%-okból eredő összegeken túl a (3)-(4) bekezdése szerint meghatározott további támogatásra jogosult.

(3) A támogatások együttes alapja az egyházak számára a magánszemélyek által a személyi jövedelemadójukból felajánlott 1%-ok összege, de legalább a nyilatkozattal érintett évre bevallott, az összevont adóalapot terhelő, adókedvezményekkel csökkentett személyi jövedelemadó 0,5%-ának és az egyházak számára a magánszemélyek által a személyi jövedelemadójukból felajánlott 1%-ok összegének pozitív különbözete.

(4) A támogatásból az egyes egyházak a javukra a személyi jövedelemadójuk 1%-áról rendelkező magánszemélyek arányában részesülnek.

5. § (1) Az egyházi intézményfenntartók által ellátott nevelési-oktatási, felsőoktatási, kulturális, szociális, egészségügyi, sport, illetőleg gyermek- és ifjúságvédelmi tevékenységek központi költségvetési finanszírozása az állami és önkormányzati intézményekre vonatkozó általános szabályok alapján, azokkal azonos mértékben történik.

(2) Az egyházi fenntartóknak az (1) bekezdésben említett intézmények után a hasonló feladatot ellátó állami és helyi önkormányzati intézményekkel azonosan járó normatív és egyéb állami hozzájárulásának jogcímeit és fedezetét, illetve arányait az éves költségvetési törvény tartalmazza.

6. § (1) Az egyházak további támogatásra (a továbbiakban: kiegészítő támogatás) jogosultak, amelynek alapja a közszolgáltatásokban részesülők azon döntése, ahogyan az adott egyház által fenntartott intézmények közszolgáltatásait igénybe veszik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kiegészítő támogatás meghatározása minden évben a költségvetési tervezéskor ismert adatok alapján történik, az éves költségvetésről szóló törvényben, a közoktatási, illetve a szociális szolgáltatások igénybevételeinek figyelembevételével.

(3) A kiegészítő támogatás összegének számításához az önkormányzatok adott ágazati működési kiadásainak és felújítási költségeinek összegét csökkenteni kell az intézményi saját bevételekkel, továbbá a közoktatásra központosított előirányzatból adott olyan külön támogatással, amelyhez pályázat útján az önkormányzati és egyházi fenntartó, illetve intézményei egyaránt hozzájuthatnak. Az így megállapított összegből határozandó meg a normatív támogatás aránya és a kiegészítő támogatás számított összege.

(4) Az (1) bekezdés szerinti támogatás a közoktatási ágazatban a megyei, fővárosi Közoktatási Fejlesztési Terveiben szereplő egyházi nevelési és oktatási intézmények gyermekei és tanulói után számítandó.

(5) A kiegészítő támogatásra vonatkozó önkormányzati tervezett és tényleges adatok ismeretében az eltérés az érintett egyházzal történő egyeztetésnek megfelelően az éves költségvetés végrehajtásáról szóló törvényben előírtak szerint kerül rendezésre.

7. § (1) Az egyház a tulajdonában lévő közcélú tevékenységet szolgáló és egyéb ingatlanjainak, a vallási, kulturális örökség értékeinek, a műemlékeknek és a művészi alkotásoknak a megőrzéséhez, felújításához, gyarapításához, továbbá levéltára, könyvtára, múzeuma működéséhez az éves költségvetési törvényben meghatározott összegű, az államiakhoz hasonló támogatásban részesül.

(2)

(3) Az állami költségvetés a célra meghatározott éves előirányzat terhére hozzájárul az egyházi hitoktatás költségeihez.

(4) Az egyház által ellátott alap- és egyéb közcélú tevékenység elősegítésére további központi költségvetési támogatás is adható, amelyet az Országgyűlés az egyház által meghatározott célokra, az éves költségvetési törvényben állapít meg.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott támogatás jellegére és annak igénybevételére vonatkozó kérelmet az érintett egyház bírósági nyilvántartás szerinti nyilatkozattételre jogosult legfőbb szerve nyújtja be az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős miniszterhez (a továbbiakban: miniszter)

8. § (1) Az egyházakat közcélú tevékenységük után megillető állami hozzájárulásokat a szakmai felügyeletet ellátó fejezetek költségvetésében kell megtervezni és az éves költségvetési törvény előírásai szerint a kincstár útján folyósítani. Az egyéb támogatásokat a miniszter által vezetett minisztérium fejezet költségvetésében kell megtervezni.

(2) A 3. § (1) bekezdése szerinti járadékot negyedévenként, az adott negyedév első hónapjának 10. napjáig, az első negyedévben az első hónap utolsó napjáig kell rendelkezésre bocsátani, a 3. § (2) bekezdésében előírt korrekciót pedig egy összegben kell rendezni a költségvetés végrehajtásáról szóló törvény elfogadását követő hónap utolsó napjáig.

(3) A 4. § szerinti személyijövedelemadó-részesedést és annak kiegészítését a miniszter által vezetett minisztérium fejezetben kell megtervezni, és a felajánlást követő év január 31-éig az egyháznak átutalni.

9. § A 3. § (3) bekezdése szerinti írásos nyilatkozatot - az előírt jogvesztő határidőn belül - a miniszternek kell megküldeni.

10. § A Kormány jogosult az egyházat közcélú tevékenysége folytatásához szükséges ingatlan megszerzéséhez segíteni.

11. §

12. § Ez a törvény 1998. január 1-jén lép hatályba azzal, hogy a 4. § (1) bekezdését először az 1997. évi adóbevallások során kell alkalmazni.

13. § Az Ehtv. 34. § (1) bekezdése szerinti szervezet a 2012. évben jogosult a 4. § (3) bekezdésében meghatározott kiegészítésre, ha 2012. május 20-áig az Országgyűlés egyházként elismerte.

Tiltakozás

Népszava
2012. március 1.

<http://www.nepszava.hu/m/articles/article.php?id=526441>

Egyházunk, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nevében tiltakozom amiatt, hogy a Fidesz-KDNP a maga kétharmados erejével, az ellenzék demonstratív távolmaradása mellett, 2012. február 27-én ismételten diszkriminatív, jogsértő, az alaptörvénnyel ellentétes egyházügyi döntést hozott.

A törvényhozó többség azzal, hogy számos egyház állami elismerését ismételten megtagadta, zsidó, keresztény és más vallás gyakorlására létrejött egyházak híveinek alapvető jogait megsértette. Döntésével az országgyűlés a korábban legálisan megszerzett egyházi elismerésüket megsemmisítve, indok nélkül utasította el státuszuk fenntartását. Tette ezt úgy, hogy Lukács Tamás, az előterjesztő Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság elnöke különféle (időnként ellentmondással terhelt) nyilatkozataiban elismerte: több tíz, a most és lényegében a Fidesz-KDNP regnálása idejére a szervezett egyházi élettől eltiltott közösség megfelel azoknak a feltételeknek, amelyek a törvényalkotás szabályait megcsúfoló, az egyházak állami elismerését meghatározó, az elmúlt év utolsó pillanataiban néhány nap alatt elfogadott 2011. évi CCVI. törvényben meghatározott feltételeknek is megfelel. A törvénymódosítás nem teszi nyilvánossá azokat az indokokat, melyek alapján közösségek jóhiszeműen szerzett jogait elvették. Ez az eljárás nemcsak a lelkiismereti és vallásszabadsághoz, hanem a tisztességes eljáráshoz való jogot is sérti.

A bizottság fent megnevezett elnöke - ráadásul több alkalommal - hamis vádakkal még metodista eredetében is megpróbálta lejáratni egyházunkat, amely ellen most is tiltakozunk, s amelyeket visszautasítunk.

Felhívjuk a közvélemény figyelmét, hogy a magyar kormány és a parlament Fidesz-KDNP többsége nemcsak az állam semlegességére és pártatlanságra irányuló kötelezettségét szegi meg, hanem hamisan állítja, miszerint e diszkrimináció nem sérti a vallásszabadság jogát, sőt az egyesületté való visszaminősítés (mivel ennek az alacsonyabb presztízsű közösség-formának az alapításához tíz tag is elegendő) egyenesen „kiteljesítené” a vallásszabadság jogát.

Felszólítjuk Schmitt Pál urat, Magyarország köztársasági elnökét, hogy ne írja alá a jogtipró, diszkriminatív törvénymódosítást.

Kijelentjük, hogy a szegények és jogfosztottak segítségét és szolgálatát különösen is szívügyének tekintő egyházunk, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség vonatkozásában nem titkoltan politikai hajtóvadászat kezdődött. Magyarországon jelenleg egyházüldözés zajlik.

Bátorítunk minden bel- és külföldi jóindulatú és tisztességes személyt, közösséget, hivatalt és fórumot, tiltakozzék a magyar kormány, valamint a Fidesz-KDNP parlamenti többség jogtiprása ellen.

Iványi Gábor lelkész, a MET elnöke

SOMBOR JUDIT

„Se hallgatni, se fejet hajtani nem lehet”

Népszava
2012. március 6.

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=527954#null>

Ha nem reformálható meg a Fáraó rendszere, jöjjön egy új Fáraó, akivel lehet tárgyalni arról, hogy nem öldössük le a fiúgyermekeket – mondja Iványi Gábor, aki sose gondolta volna, hogy épp egy rendszerváltó párt, a Fidesz révén térünk vissza a diktatúrák nyíltan arcátlan és képmutató működéséhez.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, amelyet lelkészként vezet, nem kapta meg a parlamenttől az egyházi státuszt. Iványi nem annyira az egyházért aggódik, sokkal inkább az általuk fenntartott szolgálatokért: a leghátrányosabb helyzetű térségekben működtetett iskolákért, idősotthonokért, a hajléktalan-ellátásért.

– *Már 2010 végén azt mondta, hogy rossz irányba mennek a dolgok. Számított arra, ami a tavalyi év folyamán bekövetkezett?*

– Nem. És úgy vélem, nem is lett volna jó, ha erre számítunk. Ezzel a szörnyűséges megosztással - amikor az emberek egyik felének gyűlölnie kell a másik felét, hogy meg tudja emésztetni azt, hogy elvette a munkahelyét, olykor pedig a becsületét - semmire se jutunk. Kettétépett országgal nem lehet célhoz érni! Egyébként nem gondoltam, hogy ilyen könnyen magáévá teszi a magyar társadalom a megvetést azokkal szemben, akiknek egyéb bűnük sincs, csak a mérhetetlen szegénységük.

– *Én a környezetemben nem tapasztalok megvetést, gyűlölködést, csak apátiát. Ha az ember a saját életét is kilátástalannak érzi, elfogy az energiája arra, hogy szánja vagy támogassa a nála nyomorultabbakat.*

– Így van. Különb is, ha az állam nem szolidáris, miért lenne az a társadalom? Hallhattuk: mindenki maga tehet arról, ha nem vitte semmire. Ez nagyon röviden annyit jelent, hogy az állam kifejezetten elvárja, hogy ne légy szolidáris.

– *Másfél éve még így fogalmazott: „nem a személyes sorsunk miatt aggódom, mert mi valahogy túléljük, hanem az elesettek jövője aggaszt”. Mára azonban a személyes sorsuk is veszélybe került.*

– Az új egyházi törvény értelmében ezentúl a parlament dönt arról, hogy egy adott szervezet egyház-e vagy sem. Tavaly októberben úgy ünnepeltük bejegyeztetésünk harmincadik évfordulóját, hogy felfüggesztették egyházi státuszunkból adódó támogatásunkat. Tehát létező jogokat vonnak meg, melyek a legkevésbé sem írhatók az előző rendszerrel való kollaborálás számlájára, hiszen akkoriban évekig úgy tartottuk fenn gyülekezeteinket, hogy közben kilakoltatás, pénzbüntetés és egyéb szankciók sújtottak minket. Különb a hatalom mai urai megpróbálták ebbe a csúnya játékba bevonni a Magyar Tudományos Akadémiát is. Az eredeti elképzelés az volt, hogy a „tudományos” cenzori bizottságban jelen lesznek a történelmi

egyházak képviselői, akik másokkal egyetemben eldöntik, kiket engednek be a klubba. Pedig a történelmi egyházak, ha már a tisztességüket nem, legalább az eszüket használhatnák. Akkor rájönnének, hogy nem szabhatja meg az állam, melyik felekezetet minősül egyháznak, mert ez teológiai kérdés is. Az igazsághoz tartozik, hogy az Akadémia, némi tünődés után, kihátrált az ügyből, de nem hiszem, hogy azért, mert „megvilágosodtak”.

– *Önt régóta javíthatatlan lázadóként tartják számon. Ugye, nem gondolta, hogy a történelmi egyházak szót emelnek az érdekében?*

– Európában gondolhattam volna. Amennyiben persze Magyarország nem része Európának, akkor nem vagyok meglepve. Rendre olyasmik történnek itt, amitől Európa is kínosan érzi magát. A tavaly rohamunkában meghozott törvények jelentős részét ki kellene dobni, élén az alkotmánnyal, amely nem csak avított és önmagának is ellentmondó, hanem meglehetősen kétarcú is. Mert felsorolja az emberi jogokat, amelyekkel elvben egyetért, majd kiheréli őket a sarkalatos törvényekkel. Sose gondoltam, hogy épp egy rendszerváltó párt, a Fidesz révén térünk vissza a diktatúrák nyíltan arcátlan és képmutató működéséhez.

– *Ön szerint mi az alapvető különbség a Fidesz első és második kormányzása között? Én ugyanis az elsőt - a mostani történések fényében - valóságos aranykornak látom.*

– Akkor nem volt kétharmaduk. És nem volt mögöttük nyolc ellenzéki év, amit fenyegetéssel és ígéretéssel töltöttek. Ma mindegyik bírósági pernek politikai tisztogatás íze van - nyilvánvalóan személyes leszámolás zajlik. Így a huszonegyedik századi Európában nem politizálnak. Kulturált politikusok meglegszenek azzal, ha győznek a választásokon. Nem érzik szükségesnek, hogy lejárassák, tönkretegyék a másikat. Kinek jó, hogy fölszántják és sóval hintik be az országot? Lassan ott tartunk, hogy már a takarítónők is azt figyelik, maradhatnak-e a felmosóvödör mellett? Micsoda ötlet kitalálni és törvénybe iktatni, hogy a jelenlegi baloldali pártok felelnek a rendszerváltás előtti baloldal bűneiért? Nem jut eszükbe, hogy nekik is felelni kell majd? Mert ez sötét időszak üldözéssel, jogfosztással - amit az emberek nem fognak elfelejteni.

– *Visszatérve az egyházi törvényre: mi lesz Önökkel?*

– Ha nem megyek bele abba a méltatlan játékba, hogy egy megalázó procedúra végén a parlament dönthessen arról, vajon lehetünk-e egyház továbbra is, akkor marad az, hogy önként kell kérnem az egyesületté való átminősítést. Ha elmulasztom, törölnek minket, és elkobozzák minden vagyónkat. Nem annyira az egyházért aggódom, sokkal inkább az általunk fenntartott egyéb szolgálatokért: ilyenek a leghátrányosabb helyzetű térségekben működő iskolák, óvodák, az időotthonok, a hajléktalan-ellátás. Hogy ezek mennyiben egyházi feladatok? Amikor Keresztelő Szent Jánost börtönbe vetik, üzen Jézusnak: Te vagy az eljövendő Messiás vagy mást várjunk? Jézus azt üzeni vissza: a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak. Tehát gyakorlati dolgokkal igazolja messiási voltát. Az egyháznak szerintem kötelessége gyámolítani az elesetteket. Igét is úgy hirdessen, hogy elsősorban azokhoz jusson el, akiknek szava soha nem ér el a hatalmasokhoz, sőt a társadalomhoz sem. Ha az egyházak függetlenek volnának, akkor ebben a megfertőződött politikai helyzetben képesek lennének egészséges bírálattal illetni a döntéshozókat és tudnának párbeszédet szervezni a társadalom és a perifériára szorultak között. Ehelyett inkább a hatalom árnyékába húzódnak és kivárnak.

– *Lássa be, a maguk szempontjából igazuk van. Aki nem hall, nem lát, nem beszél, annak nem fáj a feje.*

– Igen, ez így volt mindig, most is így van. A katolikus egyház például ötmilliárd forintot kapott év végén. Nem irigylem tőlük, csak zárójelben jegyzem meg, hogy a mi iskoláinkat már évek óta holland református fiatalok festik ki nyaranta. Semmit sem fogadnak el, még az útiköltségüket is maguk fizetik. Nem Móra Ferenc idejében élünk, mégis sok családban a három gyerek egyetlen cipőben jár felváltva iskolába. Ezért gyűjtést indítottunk, ebből sikerült ezer cipőt venni a háromezer gyerekünknek. A gyülekezetem minden hónapban az első istentiszteleten összegyűlt perselypénzt elküldi valamelyik szegény iskolánknak, vagy célzottan egy-egy családnak. Sok helyen nem az a probléma, hogy esznek-e elég húst, gyümölcsöt a gyerekek, hanem hogy esznek-e egyáltalán? Nem véletlen, hogy az iskoláinkban ingyenes a tankönyv, az étkezés. Ahol főznek, oda hétvégén is be lehet jönni - akár családostul - enni, ahol pedig nincs meleg konyha, ott csomagot adunk hétvégére.

– *Egyesületként hogyan tudnak majd lobbizni a pártfogoltjaikért?*

– Eddig is főként a személyes kapcsolatok működtek. Ezek akkor sem szűnnek meg, ha nem élhetünk létező jogainkkal. Tudja, a napokban az egyiptomi kivándorlás történetét elemeztük bibliaórán. Egyik hívem nekem szegezte a kérdést, hogy ha „az Isten megkeményítette a Fáraó szívét”, mekkora a Fáraó felelőssége? Azt válaszoltam: van egy pont, amin túl már nem lehet Istenre hivatkozni. Ha nem reformálható meg a Fáraó rendszere, jöjjön egy új Fáraó, akivel lehet tárgyalni arról, hogy nem öldössük le a fiúgyermeket. Itt megvadult viszonyok uralkodnak, és reményét se látom az ébredésnek. Ez nem egy új Magyarország, egy jobb világ. Az életünk talán még nincs veszélyben, de egyre többen érzik, hogy menni kell - mindegy hová, csak el innen!

– *Most Iványi Gábor, a közszereplő szólt. Lelkészként mit tud ígérni a híveknek azon kívül, hogy eljön majd a mennyek országa?*

– Abban, hogy eljőjön, nekünk is szerepünk van. A híveim és a munkatársaim tudhatják, hogyan gondolkodom, de soha nem próbálom befolyásolni őket. Kiszámíthatatlan, mit hoz a jövő? Nagyrészt azért, mert a mai urak homályt gerjesztenek. A homály arra való, hogy az emberek féljenek, hogy feladják tartásukat, hogy vazallussá váljon, aki korábban öntudatos polgárként élt. Egyelőre annyit tehetünk, hogy megpróbálunk alkalmazkodni a bekövetkező változásokhoz, és megtanuljuk, hogy örülni kell minden békében eltöltött napnak. Mi már az idejében is tovább építkeztünk. Vettünk át szegény iskolát és óvodákat Borsodban, illetve Szabolcsban; a főiskola pályázati pénzből kibővített épületrésze szerkezetkész állapotban van; befejeztük a szolnoki időszotthont, most költöznek be a lakók. És én az utolsó napig, az utolsó óráig csinálni fogom ezt...

– *Mi vár Önökre az elkövetkezendő hetekben, hónapokban?*

– Mondhatnám, hogy kérdezze meg a Jóistent, ha beszélő viszonyban van vele, mert én erre csak részben tudok válaszolni. Eldönthetem: vajon játsszam-e el velük együtt, hogy komolyan veszem a gonosz törvényt, amelyet hoztak. Szerezsem-e meg még azt az örömet is néhány politikai perverznek, hogy pitizek, megalázkodom, aztán végighallgathatom, amint azt mondják: a parlament nem szavazta meg, nagyon sajnáljuk, ez a demokrácia. Ismerjük ezt a módot, évtizedekig játszottak így velünk. Vagy lehetünk egyesület - ezt is ismerjük, a fasizmus idején minősítették vissza egyes egyházakat egyesületté. A methodista egyház jó

ideig Keresztény Könyvesház Alapítvány néven működött, és az istentiszteleteken egy csendőr figyelte, nem szítanak-e államellenes összeesküvést? Mindent egybevetve: ha lesz legális lehetőség úgy túljutni ezen, hogy utána szembe tudjunk nézni önmagunkkal, végig fogjuk járni azt az utat. Ha nem, akkor elszenvedjük, hogy Magyarországon aktív egyházüldözés folyik.

– *Van rá egy fogadásom, hogy nem akart hőssé válni. Sőt, arra is, hogy ha így megy tovább, az Isten se menti meg attól, hogy azzá váljon.*

– Nem lehet hőssé válni szenvedések nélkül; normális, életszerető ember nem vágyik erre. Ráadásul a hatalom mindent el fog követni azért, hogy ne váljak hőssé. Nagyon fárasztó örökösen hadban állni, nem is lelem benne örömet. Van, akinek lételeme az örök kakaskodás, én azonban - bármilyen hihetetlennek tűnik – nem szeretek tömeggyűlésekre járni, pláne felszólalni. Boldogan kiegyeznék az ismeretlenséggel, a szürke hétköznapisággal, hogy dolgozhassak. Csak hát ebben a helyzetben se hallgatni, se fejet hajtani nem lehet.

BOD TAMÁS

Elsőprik-e Iványiék iskoláját?

Magyar Narancs

2012. márc. 6.

<http://magyarnarancs.hu/kismagyarország/elsoprik-e-ivanyiek-iskolajat-79063>

Nincs veszélyben a Magyar Evangéliumi Testvérközösség által fenntartott kisegítő iskola – vélik a kormánypárti orosháziak, ám az ellenzék szerint semmi garancia a fennmaradásra. A jogszabály pedig az utóbbi érvelését támasztja alá.

Nem kapott egyházi státuszt az Iványi Gábor vezette Magyar Evangéliumi Testvérközösség (MET) se a Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes által „jogi remekműnek” minősített egyházi törvény első, az Alkotmánybíróság által elmeszelt tavaly decemberi körébe, se a másodikba. A tavaly decemberi 14 után február 27-én újabb 18 vallási közösség egyházi elismeréséről voksolt a parlament, ezek közt azonban a MET – a szocialisták ajánlása ellenére – nem szerepelt.

Helyi lecsapódás

Épp ezért Varga Zoltán orosházi szocialista képviselő egy helyi, a MET által működtetett kisegítő iskola megmentése ügyében lépett fel nemrég a békési iparvárosban. Varga januárban arra kérte a Békés megyei város polgármesterét – egyben kormánypárti országgyűlési képviselőjét –, Dancsó Józsefet, hogy mentse meg az evangéliumi testvérközösség által működtetett, fogyatékos gyerekeket oktató iskolát. Azt kérte a városvezetőtől, hogy „hasson” ebben a kérdésben fideszes képviselőtársaira. A szocialista parlamenti képviselő jelezte: ha a MET nem kap egyházi státuszt, akkor veszélybe kerül az iskola jövőbeli működtetése.

A válasz nem késett sokat. A Fidesz orosházi városi elnöksége úgy vélte, a helyi szocialisták részéről szerencsés lenne, „ha eldöntenék végre, hogy egy oktatási intézmény fenntartására alkalmas az egyház, vagy nem alkalmas? Tavaly ilyenkor az volt a szocialisták legfőbb kritikája a városvezetéssel szemben, hogy az a történelmi egyházak bevonásával színesíteni kívánja Orosháza oktatási kínálatát. Ezzel szemben ma azért kongatják a vészharangot és keltenek pánikot, mert éppen egy egyházi intézmény sorsát féltik” – írták közleményükben. Hozzá tették: a parlamenti döntés az egyházak nyilvántartásba vételéről szól majd, és nem az általuk fenntartott intézmények finanszírozásáról. „Az orosházi MSZP tudatosan keveri össze ezt a két területet, hiszen az intézmény működése nincs közvetlen összefüggésben a fenntartó egyház státuszával” – írták. Aztán leszögezték: elhivatottak a Wesley-iskola működtetése iránt. Dancsó József polgármester és országgyűlési képviselő a *narancs.hu* megkeresésére nem reagált.

Iványiék mentették meg korábban

Az orosházi kisegítő iskola története sem tanulság nélküli. A kétezres évek elején még a város önkormányzata működtette, majd kényszerűen átadta a Békés Megyei Önkormányzatnak, amely azonban nemsokára – takarékosági okok miatt – össze szeretne volna vonni egy másik,

magyarbánhegyesi intézményével. Így azonban a fogyatékos gyerekeknek naponta akár 70 kilométert kellett volna buszozniuk, nem csoda, hogy a szülők fellázadtak. Ebben a helyzetben lépett be az Iványi Gábor fémjelezte MET, s vette át az intézmény működtetését. „Hazugság, amit a Fidesz állít, hogy az országgyűlés előtt lévő, az egyházak jogállásáról szóló kormánypárti javaslat nem érinti az orosházi volt gyógypedagógiai iskola sorsát. Már hogyne érintené!” – hangsúlyozta a *narancs.hu*-nak Füvesi Sándor. Az orosházi szocialista önkormányzati képviselő idézte Iványi Gábor, az iskolát fenntartó MET elnök-lelkipásztor segélykiáltását. Eszerint a MET főiskolai, közoktatási és szociális intézményhálózatában több ezer személyről gondoskodik, és mintegy 800 munkahelyet tart fenn – a kormány az új döntésével az ő sorsukat is veszélyezteti.

Az esettel kapcsolatban Varga Zoltán arra hívta fel a *narancs.hu* figyelmét, hogy az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997/124-es törvény az egyházak intézményei számára kiegészítő támogatást ad. Az alapszabályt megkapja a szóban forgó intézmény, de az egyházi státusz elvesztésével az éves támogatás nagyobbik része – a *narancs.hu* számításai szerint ellátottanként akár 150–250 ezer forint – elvész. A kisebb összeget 2012 szeptemberétől folyósítja az állam az orosházi iskolának. Mindez gazdasági és pénzügyi nehézséget, adott esetben az intézmény ellehetetlenülését okozhatja.

Csak a normatíva jár

A vita már az egyházi törvény elfogadása előtt is csapkodott Orosházán. Január utolsó napján a helyi Fidesz közleményben kérte az érintett szülőket, hogy „ne üljenek fel a szocialisták legújabb, hangulatkeltő provokációjának, mert nincs veszélyben a Wesley János Iskolában folyó oktató-nevelő munka”. Érvelésük szerint erre egy idevonatkozó jogszabály, a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról a 2011/206-os törvény 37-es paragrafusa ad garanciát.

Varga Zoltán ugyanezzel kapcsolatban azt hangoztatta tudósítónknak: az idézett törvényhely szerint csak a mellékletben meghatározott egyházaknak nyújtható egyházi célú állami támogatás. Így ez a már idézett 1997-es törvénnyel együtt azt jelenti, hogy az orosházi Wesley-iskola elesik a finanszírozás nagyobb részét jelentő állami apanázstól, csupán az alapszabályt kapja meg.

Közlemény

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség jogi képviselője útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve, hogy a testület állapítsa meg, miszerint az egyházi jogállásról szóló 2011. évi CCVI. törvény egyes rendelkezései ellentétesek az Alaptörvénnyel, ezért azokat semmisítse meg.

Meggyőződésünk szerint alaptörvény-ellenes, hogy az Országgyűlés önkényes politikai mérlegessel hozott döntést arról, mely szervezeteket ismer el egyházként és melyeket nem. Ez sérti az alaptörvénynek a vallásszabadságot garantáló rendelkezését, az állam világnézeti semlegességét, illetve az indokolatlan megkülönböztetés tilalmát. Ezen túl is alkotmányellenes, hogy a egyházi jogállásunk megszüntetése ellen nem biztosítottak jogorvoslati lehetőséget.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, mely önálló egyházi státuszát több mint harminc évvel ezelőtt szerezte meg, jogfosztásához semmiféle törvénytelen működéssel nem járult hozzá. Sőt, a vitatott egyházi törvény rendelkezéseinek is mindenben megfelelt, így az egyházi elismerés megtagadásával az Országgyűlés a saját maga által alkotott feltételeket is figyelmen kívül hagyta.

Egyházunk abban reménykedik, hogy az Alkotmánybíróság döntése lehetőséget nyújt azoknak a zsidó, keresztény és más vallású egyházaknak és közösségeknek is, melyeket hozzánk hasonlóan fosztottak meg eddig tisztességgel gyakorolt jogállásuktól. Arra törekszünk, hogy a minket ért sérelemmel szemben a magyar állam jogvédelmi szervei előtt lépünk fel a siker reményével, de a rendelkezésünkre álló hat hónapos határidő letelte előtt az Európai Emberi Jogi Bírósághoz is kénytelenek leszünk fordulni, ha addig a jogsérelem nem nyer orvoslást.

2012. március 9.

Iványi Gábor, lelkész
a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség
2012. március 9.

<http://www.metegyhaz.hu/bphirek/alkotmanyjogi%20panasz.pdf>

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága részére
Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott ügyvéd (nyilvántartó kamara és nyilvántartási szám.....) tagja, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (képviseli: dr. Iványi Gábor, székhelye: 1086 Budapest, Dankó utca 11.) képviselőjében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján, az Abtv. 71. § (3) bekezdésére is tekintettel a XX/1579/2012. számú ügyben

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy

a) a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 7. § (1) bekezdésében az „és az Országgyűlés által elismert” szövegrész, 7. § (4) bekezdése, 14-15. §-a és 16. §-a ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, VII. cikk (1)-(2) bekezdésével és VIII. cikk (2) bekezdésével,

b) az Ltv. 34. § (2)-(4) bekezdése ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével, VII. cikk (1)-(2) bekezdésével, VIII. cikk (2) bekezdésével és XV. cikk (1) bekezdésével,

c) az Ltv. melléklete ellentétes az Alaptörvény VII. cikk (1)-(2) bekezdésével, VIII. cikk (2) bekezdésével és XV. cikk (1) bekezdésével,¹

ezért azokat semmisítse meg.

1. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint kivételesen alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha egy alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. Az Abtv. 29. §-a szerint ilyen esetben az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

Az Abtv. 71. § (3) bekezdése alapján a 2011. december 31-ig el nem bírált, utólagos normakontrollra irányuló indítvány indítványozója az el nem bírált indítványban meghatározott jogszabállyal összefüggő, és az abban felvetett tartalomnak megfelelő alkotmányossági aggályt tartalmazó indítványt az Abtv. 26. §-ában foglalt feltételek

¹ A hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket a beadvány a későbbiekben részletesen tárgyalja.

fennállása esetén 2012. március 31-ig az Alkotmánybíróság elé terjesztheti, ha az abban megjelölt alkotmányos jogsérelem alaptörvény-ellenességet valósít meg.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség 2012. február 29-ig egyházként működött, e jogállását 2012. március 1-jén az Ltv. 34. § (2) bekezdése alapján, arra tekintettel veszítette el, hogy az Ltv. 7. § (1) bekezdése csak az Országgyűlés által az Ltv. mellékletébe felvett jogi személyeket ismeri el egyházként. Az érintettség alátámasztásául hivatkozik a panaszos az egyházkénti elismerés elutasításáról szóló 8/2012. (II. 29.) OGY határozat mellékletének 41. pontjára, amely bizonyítja, hogy a panaszos a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény alapján nyilvántartásba vett szervezet volt, amelynek az Ltv. 34. § (2) bekezdése alapján az Ltv. 7. § (1) bekezdése szerinti egyházkénti elismerését az Országgyűlés elutasította.

Az Országgyűlés e döntésével, illetve az egyházkénti jogállásnak a törvény erejével történő megszűnésével szemben nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

A jelen panasszal érintett alkotmányjogi kérdés alapvető jelentőségű, mivel a lelkiismereti és a vallásszabadságnak az egyházak működésével, illetve a már működő egyházak e jogállásának elvonásával összefüggő kérdéseket érint.

Az Ltv. támadott rendelkezései 2012. január 1-jén léptek hatályba, így a jelen panasz benyújtására a száznolcvan napos határidőn belül kerül sor.

2. Az Ltv. szabályai az egyházkénti elismerés új szabályrendszerét határozták meg. Ennek lényegi, eljárási eleme, hogy az egyházak e minőségüket nem a bíróság általi nyilvántartásba vétellel nyerik el, hanem az Országgyűlésnek az Ltv.-t megalkotó, illetve módosító, törvényhozói akaratkijelentésével. A már működő egyházak vonatkozásában a szabályrendszer ugyanezt a követelményt rögzíti, így az Ltv. hatálybalépésekor bejegyzett, jogszerűen működő egyházak is elveszítik egyházi minőségüket, ha azt az Országgyűlés törvényalkotóként nem ismeri el ismételten.

A panaszos az egyházkénti jogállását az Ltv. 34. § (2) bekezdése szerint amiatt veszítette el, mivel nem szerepel az Ltv. mellékletében, ez pedig okszerű kapcsolatban áll az Ltv. 7. § (1) bekezdésében meghatározott, az Országgyűlés általi elismerés követelményével, továbbá az ahhoz kapcsolódó 7. § (4) bekezdéssel, 14-15. §-sal és 16. §-sal.

2.1. Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései 21. cikk (1) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az Országgyűlés az egyházakra vonatkozó részletes szabályokat meghatározó sarkalatos törvényben megállapítja az elismert egyházakat.

Az Alaptörvényt az Országgyűlés a Záró rendelkezések 2. pontja szerint a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 19. § (3) bekezdés a) pontja és 24. § (3) bekezdése alapján mint alkotmányozó hatalom fogadta el, vagyis a legalitás láncolata az Alaptörvény elfogadásával nem szakadt meg. Az Alaptörvény R) cikk (1) bekezdése szerint az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. A T. cikk (3) bekezdése kifejezetten csak az Alaptörvény vonatkozásában írja elő, hogy azzal jogszabályok nem lehetnek ellentétesek. Az Alaptörvény önmagát a Záró rendelkezések lezáró rendelkezése szerint „egységes” alaptörvénynek tekinti. E rendelkezésekhez képest az Alaptörvény nem minősít önmagával egyenrangúnak egy másik normát.

A hivatkozott rendelkezésekből egyértelműen megállapítható, hogy Magyarország jogrendszerében a normahierarchia élén maga az Alaptörvény, önmagában áll. Az Alaptörvény Záró rendelkezések 3. pontja az Alaptörvényhez kapcsolódó átmeneti rendelkezések megalkotására feljogosítja az Országgyűlést, ez azonban kifejezetten csak átmeneti rendelkezések megalkotására, vagyis az Alaptörvény hatálybalépésével érintett konkrét, folyamatban levő jogviszonyok szabályozására irányuló felhatalmazást tartalmaz.

Tekintettel arra, hogy az átmeneti rendelkezések 21. cikk (1) bekezdése nem az Alaptörvény hatálybalépésével érintett konkrét, folyamatban levő jogviszonyokra vonatkozóan tartalmaz szabályozást, az nem esik az Alaptörvény Záró rendelkezések 3. pontjának hatálya alá. Ettől függetlenül, az Alaptörvény T. cikk (3) bekezdése alapján a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel magával kell összhangban lenniük. Ennek megfelelően az Ltv. támadott rendelkezéseinek alaptörvény-szerűségét egyedül az Alaptörvény alapján lehet megítélni.

2.2. Az Országgyűlés a szabad mandátum elvéből és működésének jellegéből következően, az Ltv. 14. §-ának szövegszerű rendelkezéseire is tekintettel, szabadon dönt arról, hogy egy-egy egyesületet vagy korábban egyházként működő jogi személyt a továbbiakban elismer-e egyházként vagy sem. Az Országgyűlés döntése ezekben az esetekben nem normaalkotás, hanem egyedi, politikai mérlegelés keretében meghozott döntés.

Az Ltv. 14. § (1) és (2) bekezdése szerinti szabályok meghatároznak ugyan feltételeket, ezek azonban csak arra vonatkoznak, hogy mely esetekben nem ismerheti el egyházként az adott jogi személyt az Országgyűlés, azonban azt egyetlen törvényi rendelkezés sem rögzíti, hogy az e feltételeknek megfelelő jogi személyt a törvényalkotó köteles lenne elismerni egyházként.

Ezt támasztja alá a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításáról szóló 2012. évi VII. törvényt, illetve az egyházkénti elismerés elutasításáról szóló 8/2012. (II. 29.) OGY határozatot előterjesztő országgyűlési bizottság jegyzőkönyvében megjelenő azon előterjesztői vélemény is, amely szerint „az elfogadott törvény értelmében az egyházi státusz biztosítása nem jelent alanyi jogot. (...) Nálunk a törvény nem alanyi jogon biztosítja az egyházi státuszt.” (jegyzőkönyv az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottságának 2012. február 13-án, hétfőn, 10 órakor tartott üléséről, iktatószám: EMBCB-75/2010-2014, forrás: <http://www.parlament.hu/biz39/bizjvk39/EMB/1202131.pdf>)

A hivatkozott bizottsági ülésen a bizottság elnöke kifejezetten elismerte, hogy lehetnek olyan egyházak, akik az Ltv. 14. § (1)-(2) bekezdésében foglaltaknak megfelelnek, ugyanakkor az Országgyűlés a politikai mérlegelése körében mégsem ismeri el őket egyházként: „[a]zt el kell ismernem, hogy alaki szempontból más vallási közösségek is megfelelhetnek a feltételeknek.” Ennek okaként a bizottsági elnök azt jelölte meg, hogy „van egy logikai rend, mely szerint a nagy világvallások hazai képviselőit kívánja támogatni. (...) Ezek a világon nagyon jelentős és elterjedt egyházak. Az anglikán egyház az 1 százalékos felajánlásokkal szinte mérhetetlen Magyarországon, ezzel szemben a jelen diplomáciai testületünkben négy nagykövet az anglikán egyház tagja. Kérdezem, Magyarország külügyi érdekeit szolgálja-e, ha az anglikán egyház bejegyzést nyer Magyarországon. (...) egy logikai rendet követtünk és a nemzetközi kapcsolatrendszernek ez a lista felel meg.” (jegyzőkönyv az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottságának 2012. február 13-án, hétfőn, 10 órakor tartott üléséről, iktatószám: EMBCB-75/2010-2014, forrás: <http://www.parlament.hu/biz39/bizjvk39/EMB/1202131.pdf>)

Az Ltv. 34. § (2) bekezdése szerinti eljárásról a bizottság ülésén maga az előterjesztő ismerte el, hogy az nem alkalmas arra, hogy a törvényi feltételeknek való megfelelést a bizottság megfelelő alapossággal vizsgálja meg: „[a]mi pedig a megfelelést illeti, szeretném nagyon határozottan elmondani, hogy ebben a sommás eljárásban, amikor 85 egyház aktáját kellett átvizsgálni, azt gondolom, hogy vannak bizonyos pontok, és az ön által benyújtott egyházak közül rettenetesen kérdőjeles és jelen eljárásban erre nincs lehetőségünk, mert csak személyes konzultációkkal a bizottság elé ideülnek és elmondják, hogy milyen intézményeket tartanak fenn. (...) De bocsánat, amíg ezt a protokollt ki nem dolgozzuk közösen, amíg ez a végrehajtási rendeletben nincs meg, addig ebben az eljárásban ezeket a kérdéseket nem tudjuk

vizsgálni. A továbbiakban az ezer fő támogató aláírással idekerül a bizottság elé, akkor van lehetőségünk, mert akkor nem egy ilyen dömpingeljárást kell lefolytatni. Akkor ebben az esetben megígérem, hogy a bizottság előtt mindenegyres kérdésre alkalmuk lesz válaszolni, és alkalmuk lesz indokolni azt is, hogy a vallási egyesülethez képest milyen indok az, ami alapján ők úgy vélik, úgy gondolják, hogy az egyházi státus azért illeti meg őket, és itt tisztázni tudjuk, hogy milyen intézményeket tartanak fenn, tisztázni tudjuk az állapotukat, tisztázni tudjuk az országos elterjedésüket, sok mindent tudunk tisztázni.” (jegyzőkönyv az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottságának 14-én, kedden 11 óra 23 perckor tartott üléséről, iktatószám: EMBCB-76/2010-2014, forrás: <http://www.parlament.hu/biz39/bizjvk39/EMB/1202141.pdf>)

2.3. Az Ltv. támadott szabályozása kétségkívül összefüggésben áll az érintettek vallásszabadsághoz való jogával, mivel az annak – az Európai Emberi Jogi Egyezmény immár évtizedes, töretlen joggyakorlatára (elsőként Hasan and Chaush v Bulgaria, 62. pont, application no. 30985/96) is figyelemmel, az egyesüléshez való joggal összefüggésben értelmezett módon – részét képező egyház-alapítási jogot korlátozza. Bár a törvényalkotónak szabadságában áll, hogy a vallási közösségek történelmileg kialakult sajátosságaira tekintettel levő feltételeket és eljárást határozzon meg az egyházi jogállást elnyerni kívánó szervezetekkel szemben, ennek során nem járhat el önkényesen, mivel ezzel szükségtelenül és aránytalanul korlátozná a vallásszabadsághoz való jogot, illetve arra tekintettel, azzal összefüggésben az egyesüléshez való jogot. A törvényhozónak a vallási közösségek elismerésére vonatkozó mozgástere még szűkebb, ha olyan, korábban már egyházi jogállást elnyert szervezetek újbóli nyilvántartásba vételét írja elő, amelyek nem működtek jogellenesen (The Moscow Branch of the Salvation Army v. Russia, 96. pont, application no. 72881/01).

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint az alapvető jogokra vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Az Európai Emberi Jogi Bíróság ezzel analóg joggyakorlata szerint az Egyezményben elismert jogok legitim korlátozása – mintegy kiinduló feltételként – csak akkor valósul meg, ha azt a törvény kiszámíthatóan és előre láthatóan írja elő. Azzal, hogy az Ltv. szabályai az Országgyűlés politikai mérlegelésére bízzák egy-egy közösség egyházkénti elismerését, ez a követelmény nem teljesül, mivel nem jogszabály korlátozza VII. cikk (1)-(2) bekezdésében és VIII. cikk (2) bekezdésével elismert jogokat, hanem az Országgyűlés (bár törvényi formában megjelenő, de tartalmában) egyedi, politikai mérlegelés körében meghozott döntése. Ez egyszersmind a vallásszabadsághoz való jog, illetve arra tekintettel, azzal összefüggésben az egyesüléshez való jog szükségtelen korlátozásának is tekinthető, mivel nem határozható meg, hogy arra mely másik alapvető jog vagy alkotmányos érték érdekében kerül sor.

2.4. Az Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdése az (1) bekezdésben meghatározott lelkiismereti- és vallásszabadság olyan részjogosultsága, amely egyfelől az egyházi autonómiát, másfelől az állam világnézeti semlegességének követelményét határozza meg.

Az állami világnézeti semlegességéből következik, hogy az egyházakkal összefüggésben nem érvényesíthet sajátos, politikai szempontokat, tevékenysége során csak objektív feltételek alapján viszonyulhat különbözőképpen az egyes vallási közösségekhez. Ezzel a követelménnyel nem összeegyeztethető, ezért sérti a lelkiismereti- és vallásszabadságot, ha az Országgyűlés az egyes vallási közösségekkel összefüggésben szabad mérlegelés alapján, politikai döntést hozhat.

2.5. Az Országgyűlésnek az egyházkénti elismerésről való döntése az érintett közösség jogosultságait kétségkívül érinti, az egy speciális jogalkalmazói döntés, amellyel szemben ugyanakkor nem áll rendelkezésre hatékony jogorvoslat, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében elismert, a jogorvoslathoz való jogot.

Azt, hogy a jelen esetben az Országgyűlés jogalkalmazóként jár el, a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításáról szóló 2012. évi VII. törvény bizottsági vitájában elhangzott előterjesztői álláspont is alátámasztja: „szeretném leszögezni, hogy ebben a kérdésben mi nem törvényalkotók vagyunk, hanem jogalkalmazók. Ez törvényi kötelezettsége a bizottságnak, és ez nem egy választott dolog, hiszen mi jogalkalmazók vagyunk.” (jegyzőkönyv az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottságának 2012. február 10-én 10 órakor tartott üléséről, iktatószám: EMBCB-74/2010-2014, forrás: <http://www.parlament.hu/biz39/bizjkv39/EMB/1202101.pdf>)

2.5. A kifejtettek szerint az Ltv.-nek az egyházi jogállás elnyerését az Országgyűlés egyedi, politikai mérlegelés keretében meghozott döntésétől függővé tevő rendelkezései, így az Ltv. 7. § (1) bekezdésében az „és az Országgyűlés által elismert” szövegrész, 7. § (4) bekezdése, 14-15. §-a, 16. §-a és 28. §-a² ellentétesek szemben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, VII. cikk (1)-(2) bekezdésével és VIII. cikk (2) bekezdésével, ezért kezdeményezem, hogy azokat az Alkotmánybíróság – akár pro futuro, az alkotmányos szabályozás megalkotására kellő időt hagyva – semmisítse meg.

3. Az Ltv. melléklete tartalmazza az egyházként elismert jogi személyek felsorolását. A melléklet megalkotása során az Országgyűlés politikai mérlegelés keretében, a történelmi hagyományok, a társadalmi támogatottság, illetve a közösség érdekében végzett tevékenységtől függetlenül határozta meg azon jogi személyek körét, amelyeket egyházként ismert el.

3.1. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség az Ltv. 14. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott feltételeknek – senki által nem vitatottan – megfelelt, mivel
b) az Ltv. 14. § (1) bekezdésében megkövetelt, bár az Ltv. 34. § (2) bekezdése szerinti eljárásban meg nem követelt ezer fős létszámmal rendelkezett, amit alátámaszt az is, hogy ezer főt meghaladó 1%-os felajánlással rendelkezett (http://nav.gov.hu/data/cms199880/1_melleklet_KEGYH_20110819_2.pdf),
b) az Ltv. 14. § (2) bekezdés c) pontjának a történelmi hagyományokat megjelenítő, húszéves magyarországi működésre vonatkozó feltételét teljesítette, hiszen 1981-től állami elismeréssel működött,
c) az Ltv. 14. § (2) bekezdés a)-b) pontjában³ foglaltakat köztudomásúlag teljesíti,
d) az Ltv. 14. § (2) bekezdés többi feltételét⁴ az eddigi jogszerű működés kellően alátámasztja,
ennek ellenére az egyházkénti elismerését az Országgyűlés elutasította.

3.2. Az Országgyűlés emberi jogi bizottságának 2012. február 13-i, a korábbiakban hivatkozott ülésén elhangzottak szerint az egyházkénti elismerésről vagy el nem ismerésről az Országgyűlés az ország külügyi érdekei alapján döntött. Álláspontom szerint a külügyi

² Az Ltv. azon rendelkezései, amelyek az egyházkénti elismerés és nyilvántartásba vétel, illetve a nyilvántartásból törlés szabályait tartalmazzák.

³ Alapcélként vallási tevékenységet végez, továbbá tanításának lényegét tartalmazó hitvallása és rítusa van.

⁴ 14. § (2) d) alapszabályát, létesítő okiratát, belső egyházi szabályát elfogadta,

e) ügyintéző és képviselési szerveit megválasztotta vagy kijelölte,

f) képviselői nyilatkoznak arról, hogy az általuk létrehozott szervezet tevékenysége nem ellentétes az Alaptörvénnyel, jogszabályba nem ütközik, valamint nem sérti más jogait és szabadságát, és

g) az egyesülettel szemben – működése során – nemzetbiztonsági kockázat nem merült fel,

h) tanai és tevékenységei nem sértik az ember testi-lelki egészségéhez való jogát, az élet védelmét, az emberi méltóságot.

érdekekre való hivatkozás önkényes, mivel az semmilyen összefüggésben nem áll a lelkiismereti és vallásszabadsággal, illetve a történelmi hagyományokkal, a társadalmi támogatottsággal, illetve a közösség érdekében végzett tevékenységgel.

Azzal, hogy a vallási közösségek között az egyházkénti jogállás megadása, illetve fenntartása vonatkozásában az Országgyűlés politikai mérlegelés keretében válogatott, normatív, megismerhető és érvényesíthető szempontok, ezzel a jogkorlátozás szükségessége híján megsértette az Alaptörvény VII. cikk (1)-(2) bekezdését és VIII. cikk (2) bekezdését, mivel az Ltv. mellékletben nem szereplő egyházak vonatkozásában a vallásszabadsághoz való jogot, illetve arra tekintettel, azzal összefüggésben az egyesüléshez való jogot korlátozta. A szempontok hiánya arra is vezet, hogy az összehasonlítható helyzetben levő jogalanyok között a jogalkotó önkényesen különbséget tett, ami pedig az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezi.

3.3. Az Ltv. melléklete a kifejtettek szerint ellentétes az Alaptörvény VII. cikk (1)-(2) bekezdésével, VIII. cikk (2) bekezdésével és XV. cikk (1) bekezdésével, ezért kezdeményezem, hogy azt az Alkotmánybíróság – akár pro futuro, az alkotmányos szabályozás megalkotására kellő időt hagyva – semmisítse meg.

4. Az Ltv. hatálybalépése előtt, az 1990. évi IV. törvény rendelkezései szerint nyilvántartásba vett, az Ltv. mellékletében nem szereplő egyházak e jogállását az Ltv. 34. §-a ex lege, a törvény erejénél fogva, jogorvoslati lehetőség nélkül megszünteti. Az Ltv. 34. § (2)-(4) bekezdése speciális eljárást állapít meg azon egyházak vonatkozásában, amelyek az Alkotmánybíróság által megsemmisített lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi C. törvény rendelkezéseire figyelemmel kezdeményezték ismételt nyilvántartásba vételüket, ez azonban csak két hónapos „időnyereséget” jelent ezen egyházak vonatkozásában, mivel 2012. február 29-én – az Országgyűlés általi elismerés hiányában – ők is elveszítik egyházi jogállásukat.

4.1. Az egyházi jogállás elvesztése a jogi személyek polgári jogi jogait és kötelezettségeit érinti, ezért arra az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését⁵ alkalmazni kell. Álláspontom szerint sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot az, hogy az egyházi jogállás elvesztésére úgy kerül sor, hogy annak feltételrendszere nem átlátható, magát az eljárást pedig nem a független bíróság folytatja le az érintett meghallgatása után. Sérti az az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével elismert, a jogorvoslatihoz való jogot, hogy az Országgyűlés az egyházi jogállás elvesztéséről törvénybe ágyazottan alkotott egyedi jogszabályi rendelkezést, amellyel szemben nincs lehetőség bírósághoz fordulni.

4.2. Ellentétes az Alaptörvény VII. cikk (1)-(2)⁶ bekezdésével, illetve arra tekintettel, azzal összefüggésben az Alaptörvény VIII. cikk (2)⁷ bekezdésével, hogy egy olyan közösség, amely nyilvánvalóan megfelel az egyházakkal szemben az Ltv. 14. § (1) és (2) bekezdésében

⁵ Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

⁶ VII. cikk (1) Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

(2) Az állam és az egyházak különváltan működnek. Az egyházak önállóak. Az állam a közösségi célok érdekében együttműködik az egyházakkal.

⁷ Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.

támasztott törvényi feltételeknek, akárcsak átmenetileg is elveszíti az egyházi jogállását, mivel ebben az esetben kényszerítő ok nélkül kerül sor a vallásszabadsághoz való jog és azzal összefüggésben, arra tekintettel az egyesülési jog korlátozására.

A már hivatkozott, *The Moscow Branch of the Salvation Army v. Russia* ügyben (no. 72881/01) az Európai Emberi Jogi Bíróság egyértelművé tette, hogy a közös európai értéként értelmezett, az Egyezmény 9. cikke által védett vallásszabadsággal ellentétes, ha az állam az egyházak újregisztrációja során olyan közösségektől vonja meg az egyházi jogállást, akik korábbi bejegyzett működésük során nem kerültek összeütközésbe a törvénnyel.

4.3. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban a lelkiismereti- és vallásszabadság intézményvédelmi oldalát is elismerte. A 4/1993. (II. 12.) AB határozata szerint „[h]a (..) az egyház vagy a szülők elkötelezett iskolát alapítottak és működtetnek, az állam támogatni köteles őket olyan arányban, amennyiben ezek az intézmények állami feladatot vállaltak át; illetve nem tagadhatja meg az állam a támogatást akkor sem, ha más, összehasonlítható, világnézeti elkötelezett intézményt már támogat, s a megkülönböztetésnek nincs alkotmányos indoka.” A 18/1994. (III. 31.) AB határozat szerint „az állam intézményvédelmi kötelezettségének az felel meg, ha megteremti a vallásilag elkötelezett oktatási-nevelési intézmények létrejöttének jogszabályi feltételeit, és azokat olyan arányban támogatja, amennyiben ezek az intézmények állami, illetőleg önkormányzati feladatokat vállaltak át”.

Azzal, hogy a panaszos – megismerhető indok nélkül – egyházi jogállását elveszítette, az általa fenntartott oktatási intézmények (az abaújkéri Wesley János Általános Iskola, Szakiskola, Előkészítő Szakiskola, Szakközépiskola és Kollégium, a beregdaróci Általános Iskola, a budapesti Wesley János Óvoda, Általános Iskola és Szakiskola, Wesley Kincsei Általános Iskola, a dunaújvárosi Wesley Da Capo Művészeti Iskola, a gemzsei Wesley Óvoda és Általános Iskola, a gulcsái Wesley Óvoda és Általános Iskola, a gyürei Wesley János Általános Iskola, Szakiskola, Előkészítő Szakiskola, Szakközépiskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Kollégium, a jándi Általános Iskola, a márokpapi Általános Iskola vagy a szegedi Wesley János Általános Iskola és Középiskola) csak akkor juthat hozzá az átvállalt állami, illetőleg önkormányzati feladatokkal arányos támogatáshoz, ha a végrehajtó hatalom szabad elhatározásából, mérlegelési jogkörében eljárva azt számára biztosítja. Ez a hivatkozott alkotmánybírói határozatok szerint sérti az az Alaptörvény VII. cikk (1)-(2) bekezdésében elismert, a lelkiismereti és vallásszabadsághoz való jog intézményvédelmi oldalát.

4.4. Sérti az Alaptörvény VII. cikk (1)-(2) bekezdését és azzal összefüggésben a XV. cikk (1) bekezdését⁸, hogy a 2011. december 31-én jogszerűen működő egyházak között az Ltv. megalkotásakor az állam úgy tett különbséget az egyházi jogállás folyamatosságának biztosításában, hogy ennek szempontjai nem megismerhetőek, ezért önkényesek.

Az Európai Emberi Jogi Bíróság a *Savez crkava „Riječ života” v. Croatia* (application no. 7798/08) ügyben leszögezte (91. pont), hogy az állam a különböző vallási közösségek között csak egyértelműen meghatározott feltételek indokolt alkalmazásával tehet különbséget, ellenkező esetben sérül az Egyezmény 14. cikke a 9. cikkel összefüggésben.

Ez a megközelítés összhangban van a magyar Alkotmánybíróság esetjogával, amely szerint alapvető jogokkal összefüggésben a diszkriminációtilalomra vonatkozó alaptörvénybeli rendelkezés megsértésének minősül, egyben az adott alapjog sérelmét valósítja meg, ha összehasonlítható helyzetben levő jogalanyok között (jelen esetben a 2011. december 31-én bejegyzett egyházak) olyan módon tesz különbséget a jogalkotó, hogy az a szükségesség-arányosság tesztjének nem felel meg. A jelen esetben a különbségtétel szükségességét a

⁸ A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

jogalkotó a „bizniszegházak” kiszűrésében határozta meg, a cél eléréséhez választott eszköz azonban ezen túlmutató jogsérelmeket okoz, mivel széles körben érint jogszerűen működő, valódi egyházakat is, ami pedig a jogkorlátozást aránytalanná teszi.

4.5. Az Ltv. 34. § (2)-(4) bekezdése a kifejtettek szerint ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7)⁹ bekezdésével, VII. cikk (1)-(2) bekezdésével, VIII. cikk (2)¹⁰ bekezdésével és XV. cikk (1) bekezdésével, ezért kezdeményezem, hogy azokat az Alkotmánybíróság – a jogsérelem orvoslása érdekében – a hatálybalépésükre visszamenőleges hatállyal semmisítse meg.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A törvényalkotónak vitán felül jogában áll fellépni az egyházi jogállással visszaélő jogi személyekkel szemben. Egy demokratikus jogállamban azonban erre csak a jog feltétlen tisztelete mellett, az alapvető jogok indokolatlan sérelme nélkül kerülhet sor. Az Ltv. megalkotásával álláspontom szerint a törvényhozás túllépte az alkotmányosság kereteit, mivel olyan vallási közösségeket is kirekesztett az egyházi jogállásból, akik pedig hitük közösségi megélése érdekében tevékenykednek, szolgálva eközben a társadalom elesettjei életének megkönnyítését is. Arra kérem ezért a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jogsérelem orvoslása érdekében mielőbb hozzon döntést az Ltv. támadott rendelkezéseinek alkotmányosságáról.

Budapest, 2012. március „ ”

Tisztelettel,

.....

⁹ Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

¹⁰ Mindenkinnek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.

Iványi Gábor levele Navracsics Tibornak

Galamus-csoport

2012. március 29.

http://galamus.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=128101&catid=79&Itemid=115

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Elnök

Dr. Navracsics Tibor úrnak,
miniszterelnök-helyettes,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

Budapest

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes úr!

2012. február 29-én levelet írtam Önnek, mivel a 2011. évi CCVI. törvény átmeneti rendelkezései alapján ugyan február 29-éig egyháznak minősültünk volna, mégis az intézmény-fenntartóként igényelhető egyházi kiegészítő támogatást a Kincstár január 1-jétől letiltotta. Ezt egyszer már, az elmúlt év nyarán, akkor még a 2011. évi C. tv. miatt, átéltük. Említett levelemben, miután egy éven belül másodszor hozott az igazságtalan döntés rendkívül súlyos helyzetbe bennünket, kértem azonnali intézkedését „a jogállamiság sérelmével járó döntés felülvizsgálata és a bennünket ért igazságtalan és méltánytalan joghátrány jóvátétele érdekében”.

Ön nem válaszolt a levelemre, és intézményeink érdekében - tudomásunk szerint - semmiféle intézkedés nem történt.

Levellem utolsóelőtti bekezdésében tiltakoztam a Parlament február 27-ei döntése ellen is, mellyel az „semmit sem igazolható joghátrányt okozott számunkra, kétséget sem hagyva afelől, hogy egyházunk pusztán politikai megfontolások folytán veszíti el 30 éve fennálló elismert státuszát.” Válasznak kell-e tekintenem az Ön minisztériuma államtitkárának, Rétvári Bence úrnak folyó hó 22-én, csütörtökön, a Klub Rádió adásában tett kijelentését? Rétvári úr itt szerkesztői kérdésre, hogy tudniillik, miért tagadták meg egyházunktól, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségtől az egyházi státusz megerősítését, szó szerint a következőket mondta: *„Arról volt szó az egyházi nyilvántartásba vételnél, hogy az ő egyháza, amihez ő tartozónak mondja magát, annak a nemzetközi egyháznak kellett volna egy igazolást kiállítani, hogy hozzájuk tartozik, és hogy az az egyház száz éve működik nemzetközi szinten, és ezt nem sikerült neki megtenni, ezt az objektív kritériumot nem teljesítette. Úgyhogy ez volt az oka **kizárólagosan** annak, hogy az az egyház nem került be az egyházi nyilvántartásba.”*

A valóság a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium felelős államtitkárának az állításával szemben, hogy senki nem kérte tőlünk valamilyen több mint száz éve nemzetközi háttérrel

működő egyház (egyházam külföldi része) támogató igazolását. Erre azért sem lett volna szükség, mert az Önök törvénye világosan rögzíti az egyházi elismerés feltételeként (14.§ (2)-c): „legalább 100 éves nemzetközi működéssel rendelkezik vagy legalább húsz éve szervezett formában, egyesületként működik Magyarországon, amely húsz éves időtartamba beszámít az e törvény hatálybalépése előtt a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. tv. alapján nyilvántartásba vett egyházként való működés is.” (Többször leírtam, nyilatkoztam, hogy a Lukács Tamás bizottsági elnök adatkérő és a törvényre hivatkozó levelére határidőben, minden szükséges iratot mellékelve válaszoltam, de a „külföldi igazolást” nem tőlünk, hanem a Magyarországi Metodista Egyháztól kérte – mint kiderült: ellenünk.)

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget, a Magyarországi Metodista Egyházból koncepciók eljárással és az Állami Egyházügyi Hivatal hatékony közreműködésével kiüldözött, több mint hét éven át tartó meghurcolás ellenére megtartott metodista lelkészekből és hívőkből alakítottuk, és az állam 1981-ben ismerte el önálló egyházként. A fent idézett törvényhelyen az első sorban a „rendelkezik” valamint a „legalább húsz éve” meghatározás között nem az és, hanem a „**vagy**” kötőszó szerepel. Tagadhatatlan, mindkettő *coniunctio*, de a mellérendelések esetén más-más kötőszavak használatosak, és ezek nem szinonimái egymásnak. Így az „és” *kapcsolatos*, míg van *ellentétes*, *következtető*, *magyarázó* és végül *választó* kötőszó (ilyen a *vagy*) is, melynek az a dolga, hogy két állítás közül az egyiket *vagy* a másikat *választhassuk*. *Vagyis*, akik több mint húsz éve egyházként működnek (pl. a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, Keresztény Advent Közösség, Isten Gyülekezete Egyesült Pünkösdi Egyház és sokan mások), illetve (*vagy*) akik mögött több mint száz éves nemzetközi háttér igazolható, bár kevesebb, mint húsz éve működnek hazánkban (pl. a Szim Shalom és a Béth Orim zsidó közösségek vagy a Dzsáj Bhím buddhista közösség – melynek tagjait az utóbbi hetekben rendőrök zaklatták a népszámláláskor vallási hovatartozásukra tett nyilatkozatuk miatt – és szintén mások) a 2011. CCVI. tv. alapján változatlanul folytathatnák egyházi tevékenységüket, és egy jogállamban ennek így is kell történnie. (Azt már csak zárójelek között említettem meg, hogy mindazok az egyházak, melyek több éve megszerezték az egyházi státuszt – köztük keresztény és nem keresztény felekezetek sokasága – ugyancsak jogállami működés esetén, szerzett jogaikat nem veszíthetnék el, vagy ha valamilyen indokkal státuszukat megvonják, jogorvoslatra lenne lehetőségük.)

Mindent egybevetve, ha a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség egyházi jogállását „kizárólagosan” azért tagadták meg, mert nem találta ki, hogy ehhez több mint száz éve működő külföldi háttéregyházról származó nyilatkozatot (is) be kellene szereznie, akkor kérem, hogy ezt a nyilvánvalóan hamis helyzetet azonnal szíveskedjék orvosolni.

Budapest, 2012. március 26.

Tisztelettel:

Dr. Iványi Gábor

Iványi Gábor levele Szászfalvi Lászlónak

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség

2012. április 19.

<https://www.facebook.com/oltalom.karitati.vegyesulet/posts/232145473564857>

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség Elnök

Szászfalvi László államtitkár úrnak
Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium
Budapest

Tisztelt Államtitkár úr!

2012. március 28-án kelt (és április 3-án érkezett), XXI-E/349/2/2012. számú levelében Ön egy pályázatunk elutasításával kapcsolatban azt közölte, hogy mivel „az Ehtv. mellékletében a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nem szerepel az Országgyűlés által elismert egyházak között, a hivatkozott törvényi rendelkezés alapján nem nyújtható egyházi célú támogatás sem a részére”. Az ügy előzménye, hogy „a Szeretettel egymásért” elnevezésű programsorozat, a „Bibliai nyári tábor”, a „Köldökzsinór-MET szórványgondozás”, valamint a komplex rehabilitációs program: „Személyiségfejlesztés és szakmatanulás támogatása Kisvárdai gyülekezetünkben” címen jelentkeztünk a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium által meghirdetett, egyházi célú program-típusú költségvetési támogatások elnyerésére. Megemlítem, hogy Kisvárdán és környékén több mint negyven éve folytat egyházunk roma-pasztorációs tevékenységet. A rendszerváltás előtt, még a metodista egyház részeként, az ottani helyi kollégáinkat többször érte rendőri, hatósági zaklatás, sőt az ellenünk indított és akkori egyházunkból való kitaszításunkkal és az új egyházzá való szerveződés kényszerével járó ügyünkben ez a történet jelentős szerepet játszott. Sok család életén sikerült segítenünk azzal is, hogy az elmúlt évtizedben a környéken iskolák működtetését vette át egyházunk és így sikerült kallódó fiatalokat szakmához, majd értelmes foglalkozáshoz juttatnunk. Nyári táboraink ugyancsak fél évszázada ugyanezt a célt szolgálják, nagyon sok szegény gyerek és fiatal számára az egész év egyetlen örömét, kikapcsolódását, rendezett, szeretetteljes környezetét ezek az alkalmak jelentik.

Elutasító döntésének közlése mellett Ön felsorolta az új civil törvény alapján felállt Nemzeti Együttműködési Alapból nyújtható támogatásokat – köztük az alap működtetésével kapcsolatos költségek fedezetét –, mint olyan, számunkra is megnyíló, új finanszírozási lehetőséget, mint amely – Ön szerint - alkalmas lehet a pályázati dokumentációban bemutatott programjaink elindítására, illetve folytatására.

Mindketten tudjuk, hogy egyházi státuszunk önkényes és alkotmányosértő elvétele milyen következményekkel jár, és ez az Ön által javasolt egyesületi verseny több ezer civil szervezet között mennyit ér. De az Ön választát nemcsak ezért találom egyházunkra nézve méltatlannak. Az Ön által vezetett államtitkárság feladatkörébe tartozik az egyházak jogállásával kapcsolatos szabályozás előkészítése és koordinálása. Ezzel együtt az elmúlt két évben

egyetlen alkalommal sem volt módom véleményemet és kritikai észrevételeimet közvetlenül megosztani Önökkel, mivel – ellentétben a sajtóban hangoztatott széleskörű konzultációval – egyáltalán nem teremtettek lehetőséget számomra és számos más egyház képviselője számára álláspontunk ismertetésére. Ön sem előtte, sem közben, sem az események után nem tartotta szükségesnek, hogy akár csak egy telefonhívás erejéig megkérdezzen, tájékoztasson vagy akár csak érdeklődjék egyházi, szociális és oktatási munkánk felől. Az Ön feladata az lett volna, hogy harcoljon (vagy ilyen irányú küzdelmünkben támogasson bennünket) a jóhiszeműen és tisztességgel nyert egyházi státuszunk fenntartásának megőrzéséért. De nincs nyoma, hogy kísérletet tett volna erre. 1981-ben több mint hét év üldözés, méltatlan kirekesztés, hatósági kilakoltatások és egyéb atrocitások után még az 1895. évi XLIII. Tc. alapján ismerte el a Magyar Állam egyházunkat, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget. Ezt a döntést erősítette meg az 1990. évi IV. tv. anélkül, hogy ezt külön kérelmeznünk kellett volna. Most a rendszerváltó Fidesz-KDNP foszt meg bennünket teljesen alkotmányellenesen a jogainktól, és Önnek egy szava sincs erre. Az első „kapcsolatfelvétel”, hogy közli, nem vagyunk új egyházi törvényük mellékletében felsorolva egyházként, ezért a több évtizede végzett egyházi szolgálatunk nem méltó az Önök támogatására. Tudtommal Államtitkár úr felszentelt református lelképásztor, ezért mint bibliaolvasó ember nyilván tudja, mire céloz Ézsaiás (5,7), amikor azt írja, hogy a „seregek Ura...várt jogőrzésre, s ím lőn jogorzás; és irgalomra, s ím lőn siralom!” vagy amit, a Zsoltárok könyve (94,20) ilyen imakérdésben küld Isten felé: „Van-é köze te hozzád a hamisság székének, a mely nyomorúságot szerez törvény színe alatt?”

A hatályos egyházi törvény súlyos jogalkotási hibákkal, alkotmánybírói megsemmisítéssel, majd a kihirdetéstől számított egy napos hatálybalépéssel terhelt keletkezéstörténete önmagában is minősíti e jogszabály színvonalát, illetve megalkotóinak teljesítményét. Az országgyűlés illetékes bizottságának a törvény módosítására benyújtott 2012. februári javaslata, valamint annak egynapos bizottsági tárgyalása, illetve az azt követő plenáris ülésen elhangzottak újabb súlyos kritikára adnak okot.

A kormányzati sajtóhírekkel ellentétben, lesújtó véleményünkkel nem vagyunk egyedül. A Velencei Bizottság 15 oldalas véleményében rendkívül határozott kritikai észrevételeket fogalmazott meg a törvénnyel kapcsolatban. A jogszabály számos rendelkezését minősítették törlendőnek, illetve módosításra vagy visszavonásra érdemesnek. A Velencei Bizottság különösen sérelmesnek találta a törvény módosítására elfogadott 2012. februári törvényjavaslattal együtt tárgyalt és elfogadott országgyűlési határozatot, amely anélkül fosztott meg 66 egyházat korábban elismert jogi státuszától, hogy azt akár egy mondattal is indokolta volna.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget a kormány által előkészített és támogatott – álláspontunk szerint alkotmányesértő – jogszabály következtében az elmúlt hónapokban rendkívül súlyos hátrányok érték. Az államtól átvállalt oktatási, szociális és karitatív tevékenységeink ellentételezéseként járó normatív támogatásaink egy részét máris elvonták, más részük – a szabályozás átláthatatlansága és átgondolatlansága miatt – veszélybe került. Szegények felzárkóztatását is célzó hitéleti tevékenységünk támogatására semmilyen aktuális pályázati vagy egyedi támogatási forrás nem elérhető. Mindez az új egyházi törvény diszkriminatív, az elismert státuszától megfosztott egyházakat hátrányosan megkülönböztető szabályozásának egyenes következménye.

Eddig minden felszólalásomban és hivatalos levelemben szóltam arról, hogy a diszkriminatív egyházi szabályozás nemcsak saját felekezetem miatt fáj: kirekesztettek több zsidó,

keresztény és nem keresztény közösséget is. Többükről különféle hatóságoknak korábban már írtam. Most hadd hozzam szóba a csaknem száz éve (a Fővárosban és több megyeszékhelyen és egyéb településeken) működő Keresztyén Testvérgyülekezetet (közismertebb nevén az Ó utcai szabadegyház), melynek egyik hajdani alapító vezetője az a nemzetközi hírű Dr. Kiss Ferenc orvosprofesszor volt, aki a Horthy-fasizmus tombolása idején, amikor egy belügyminiszteri rendelet egyes evangéliumi egyházakat szektának és így egyesületnek minősített, létrehozta a Szabadegyházak Szövetségét, melyben nemcsak úgynevezett evangéliumi közösségek, hanem több élő hitű református és evangélikus lelkipásztor is együttműködött. Ennek az evangéliumi egyháznak volt meghatározó vezetője a zsidó-keresztény háttérű ugyancsak felekezetközileg országosan ismert Ungár Aladár (az ő segítségével és hatására lelt menedéket a háború alatt és után itt e közösségben sok krisztushívó zsidó testvérünk), ez a felekezet hozta létre és működtette az evangéliumi iratmissziót a kommunizmus évtizedei alatt, amikor Bibliát és evangéliumi irodalmat korlátozott hivatalos kiadáson túl csak csempészárúként lehetett behozni, ők szerkesztették az ugyancsak felekezetközi kedveltségnek örvendő Stuttgartban kiadott Vetés és Aratás (számtalan ismert református lelkész is volt a szerzői között) című időszaki folyóiratot és szervezték a Monte Carlói Evangéliumi Rádiót, mely hívő családok ezreibe vitte el az evangélium üzenetét. Most ők is mélyen megalázva, egyesületi sorba lökve küzdenek a megmaradásukért. Miért érdeke ez Magyarországnak? Meggyőződésem, hogy amikor „nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélő-széke előtt, hogy kiki megjutalmaztassék a szerint, a miket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt” (2Kor 5,10) akkor nem csupán kegyességi, hanem politikai tetteinkért is felelnünk kell.

Kérem ezért Államtitkár Urat, hogy az arra való készséges figyelmeztetése helyett, hogy miért nem volnánk egyház, a jogterület kormányzati felelőseként mielőbb tegyen határozott lépéseket annak érdekében, hogy a törvényalkotási hibákat kijavítsák, és megszülethessen a hazai és európai hagyományoknak megfelelő, alkotmányos egyházi jogi szabályozás.

Budapest, 2012. április 18.

Tisztelettel:

Dr. Iványi Gábor

Kerülőt

Ernyőszervezetbe tömörülének az elutasított kisegyházak

Hetek

2012. április 20.

<http://www.hetek.hu/belfold/201204/kerulout>

Tizenegy, egyházi státuszát elvesztett felekezet számára jelenthet egyfajta ernyőszervezetet az Evangéliumi Pünkösdi Közösség - erről az egyház közgyűlése a hétvégén dönthet.

Az új egyházügyi törvény nyomán számos keresztyén gyülekezet is elveszítette egyházi státuszát. Úgy tudjuk, az érintettek több egyházat is megkerestek azzal az ötlettel, hogy szervezetileg betagozódnának hozzájuk. Végül a Magyar Pünkösdi Egyháznál (MPE) találtak nyitott kapukra. Itt egy új - hatodik - egyházkerületet hoztak létre a csatlakozni kívánók számára. A jelentkezők felvétele nem automatikus, információink szerint több közösség is fennakadt az egyház „szűrőjén”. Úgy tudjuk, köztük volt az Iványi Gábor-féle Magyar Evangéliumi Testvérközösség, amelynek kiterjedt intézményrendszerét nem tudták fogadni a pünkösdiék. Eleshet a lehetőségtől a Budapesti Autonóm Gyülekezet is, mégpedig - értesüléseink szerint - politikai tevékenysége és a pünkösdi-karizmatikus Hit Gyülekezete irányába folyamatosan tanúsított ellenséges magatartása miatt.

Az MPE hétvégi közgyűlésén így 11 közösség - többek között az Agapé Gyülekezet, a Mahanaim Gyülekezet, a Golgota Gyülekezet - nyerhet felvételt. Ami az aktus jogi vonatkozásait illeti, az új tagokat belső egyházi jogi személlyé nyilvánítják, ami azt eredményezi, hogy nevük megtartása mellett élvezhetik a származtatott egyházi jogosítványokat.

„Köszönettel vesszük a Magyar Pünkösdi Egyház által biztosított lehetőséget, ugyanakkor úgy tekintjük, hogy ez csak egy átmeneti állapot lesz, hiszen nem mondunk le arról, hogy saját jogon is visszazerezzük a tőlünk méltánytalanul elvett egyházi státuszt. Ehhez már beadtuk a népi kezdeményezésre vonatkozó kérelmünket az Országos Választási Bizottsághoz, amit ugyan elutasítottak, de mi fellebbezünk” - nyilatkozta lapunknak dr. Kováts György, a TEKK Mahanaim Gyülekezet vezetője. Mint hangsúlyozta: a magánszemélyeknek biztosított helyi gyülekezeti (belső egyházi jogi) státusz mellett egyesületként teljes aktivitással tovább kívánnak működni. „Erre a sajátos megoldásra azért van szükség, hogy kiterjedt gyermekmissziós szolgálatunkat fenn tudjuk tartani” - mondta a lelkész, aki úgy tudja, hogy a többi, az MPE által felkínált segítséggel élő egyház is ezt a jogi konstrukciót alkalmazza majd.

Vannak azonban olyanok is, akik nem élnek ezzel a lehetőséggel. Az Omega Pünkösdi Gyülekezetek Hálózata például csak egyesületként kíván tovább működni. Értesüléseink szerint egyfelől bíznak abban, hogy saját jogon is elnyerik az egyházi státuszt, másrészt nem akarják az önállóságukat feladni.

A betagozódás egyébként sem kockázatmentes, mivel az önálló egyházi státuszt a jövőben csak az önálló vallási egyesületként tevékenykedő közösségek igényelhetik, ha teljesítik a törvényi előírásokat. Ebből viszont eleve kizárja magát, aki teljesen betagozódik egy már elismert egyházba. De az egyházpolitikában teret nyert megszorító jogértelmezés ismeretében az is komoly veszélyt hordoz magában, ha az adott közösség a későbbi bejegyzés céljából a csatlakozás mellett továbbra is fenntart egy látszategyesületet.

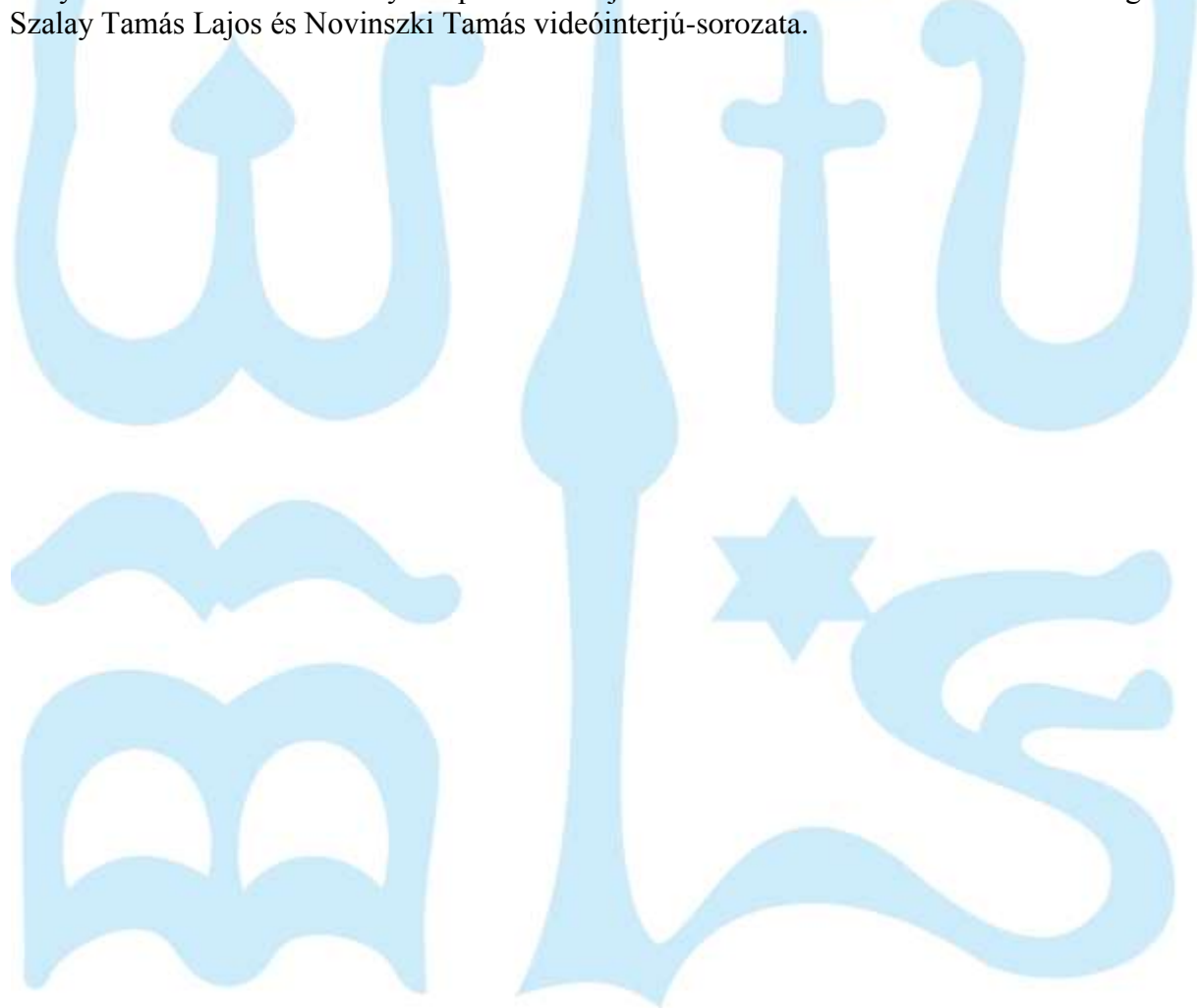
Iványi Gábor 13+1

NoITv

2012. április 23.

<http://www.noltv.hu/video/4315.html>

Ezen a héten az egyházi státuszától megfosztott Magyar Evangéliumi Testvérközösség vezetője, Iványi Gábor válaszolt a megszokottan szokatlan kérdésekre. Megtudhatjuk, hogy a lelkész újra megkeresztelné-e Orbán Viktor gyermekeit, illetve, hogy szerinte mi volt Gyurcsány Ferenc legnagyobb hibája kormányfőként. Szóba kerül még Oláh Ibolya, a hollywoodi akciósztár Wesley Snipes és Semjén Zsolt erkölcsi intelmeinek hitelessége is. Szalay Tamás Lajos és Novinszki Tamás videóinterjú-sorozata.

Összegző, filmes sajtótájékoztató

Kedves Munkatársunk!

Alábbi rendezvényünket ajánljuk szíves figyelmedbe, szeretettel látunk!

„Egyszázalék”... - az egyházi törvény miatt veszélyeztetett MET-es szociális és oktatási intézményrendszer

Összegző, filmes sajtótájékoztató

Időpont: 2012. április 25. (szerda), 16 óra

Helyszín: Krisztus Szege pincekápolna (1086 Budapest, Dankó utca 11.)

A sajtótájékoztatót tartja: Iványi Gábor lelkész A 2011. évi CCVI., a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló módosított törvény értelmében az Országgyűlés a korábban hivatalosan elismert 14 egyház körét újabb 18 egyházzal bővítette. A fennállása 30 éve alatt jelentős szociális és oktatási intézményhálózatot kiépített, több ezer személyről gondoskodó és mintegy 800 munkahelyet fenntartó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET egyház) nincs az említettek között.

Az egyházi jogállás törvénytelen elvételével egy kiterjedt szociális és oktatási intézményrendszer léte, ezáltal ezer és ezer rászoruló ellátása, valamint tanuló nevelés-oktatása forog kockán. Vesztések lehetnek: A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség szociális intézményei

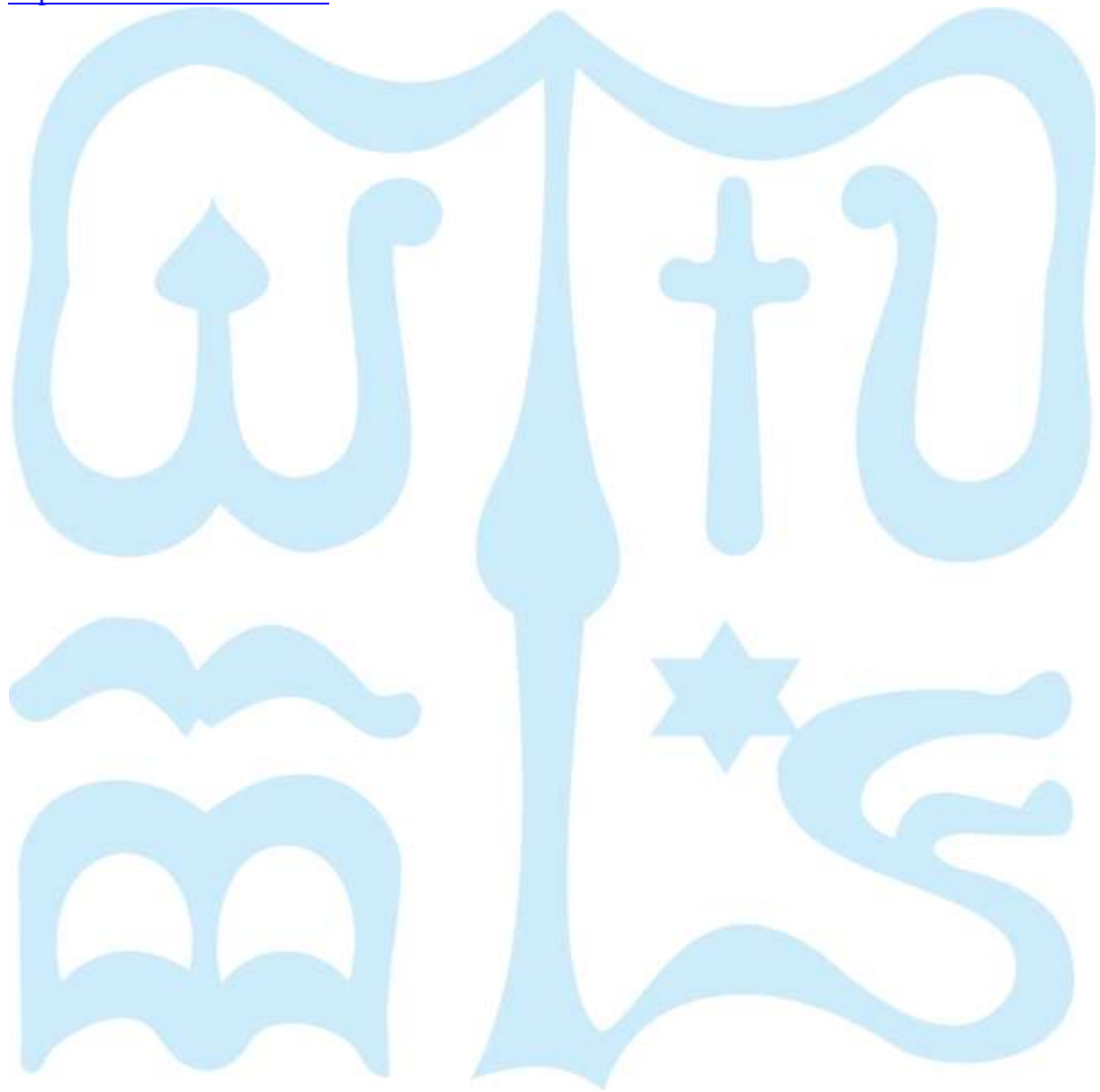
1) „Fűtött Utca” Hajléktalanok Központja, Budapest (VIII.) 2) „Oltalom” Hajléktalanok Központja, Budapest (VIII.) 3) Női Átmeneti Szálló, Budapest (V.) 4) Családok Átmeneti Otthona, Budapest (XVII.) 5) Oltalom Karitatív Egyesület Kórház és Egészségügyi Centrum, Budapest (VIII.) 6) MET Idősek Otthona, Budaörs 7) MET - „Oltalom” Idősek Otthona, Békéscsaba 8) MET - Oltalom Idősek Központja, Hetefejércse 9) Mária Gondozóház, Esztergom 10) MET Szolnok „Oltalom” Idősek Otthona, Szolnok 11) Wesley János Családi Napközi, Abaújkér *A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség oktatási intézményei* 1) Wesley János Többcélú Intézmény (Családi Napközi, Bölcsőde, Óvoda, Általános Iskola, Előkészítő és Speciális Szakiskola, Kollégium és Szakképző Iskola): Abaújkér, Felsődobosza, Hernádszentandrás, Nagykinizs 2) Wesley János Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola és Gimnázium: Budapest (VIII., X.) 3) Wesley Kincsei Általános Iskola és Gimnázium: Budapest (XVIII.) 4) Wesley János Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Előkészítő Szakiskola, Szakközépiskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Kollégium: Beregdaróc, Gemzse, Gulács, Gyüre, Jánd, Márokpapi, Tiszaszentmárton, Újkenéz 5) Wesley János Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Előkészítő Szakiskola, Speciális Szakiskola, Szakközépiskola: Szeged, Orosháza 6) Wesley - Da Capo Művészeti Iskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény: Dunaújváros, Nagykarácsony 7) Wesley János Lelkészsképző Főiskola: Budapest (VIII.)

**Egyszázalék. Iványi Gábor sajtótájékoztatója. Magyarországi Evangéliumi
Testvérközösség**

Vimeo

2012. április 25

<http://vimeo.com/41102892>

Haladékot adtak Orbánnak – holnapig

168 Óra

2012. április 26.

<http://www.168ora.hu/itthon/haladekot-adtak-orbannak-holnapig-95131.html>

Ha pénteken 11 óráig nem kérelmezi az egyházi státuszától megfosztott Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség az egyesületté alakulását, jogutód nélkül megszüntetik a szervezetet és intézményeit. Több ezer hátrányos helyzetű gyermek, kisnyugdíjas és hajléktalan kerülhet katasztrofális helyzetbe- írta a Stop.hu.

- A jó pásztor, ha elveszít száz barmja közül egyet, otthagyja a kilencvenkilencet, míg meg nem találja az eltévelyedettet - kezdte bibliai példázattal sajtótájékoztatóját Iványi Gábor, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) vezetője. Mint a stop.hu-nak elmondta, a MET-ben az egy százalékkért munkálkodnak: a legszegényebbekért - szemben a kormánnyal. Ezt a tevékenységüket lesznek kénytelenek feladni, ha úgy döntenek, hogy nem kérvényezik pénteken 11 óráig az egyesületté alakulást.

Voltaképpen már döntött is a közösség vezetősége, de hogy miként, azt egyelőre nem árulta el Iványi. Orbán Viktor keddi, Brüsszelben tanúsított kompromisszumkészsége után arra jutottak: adnak még egy kis haladékot a miniszterelnöknek, hátha megtér, és úgy dönt, visszavonja a 2011. évi CCVI. törvényt, az egyházit. Merthogy az súlyosan alkotmányosértő, amellyel az érintettek széles körét sértette meg a kormányoldal.

Persze a MET vezetőinek sincsenek illúziói, de hívő emberek lévén hisznek a csodákban. Döntésük az egyesületté alakulás kérelmezéséről azért nem egyértelmű, mert ha egyesületté alakulnak, egy év múlva lényegesen kisebb eséllyel pályázhatnak újra az egyházi státuszra.

Iványi Gábor szerint vallási üldözés kezdődött Magyarországon, és bár még nem égetik meg máglyán a kiszorított egyházak híveit, de súlyosan korlátozzák őket hitük gyakorlásában, folyamatos fenyegettségbe kényszerítik tagjaikat. A MET éppen ezért az Alkotmánybírósághoz és az Európai Bírósághoz fordult jogorvoslatért, már csak azért is, mert minden szempontból megfelelnek az egyházi törvény előírásainak, mégis elvették státuszukat. Nem mellesleg a Velencei Bizottság jelentése nevezett törvényről teljesen egybecseng a MET álláspontjával.

A tájékoztatón levetítették Moldova Ágnes filmjét a MET intézményeiről: a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű gyermekek iskoláiról, a magukra maradt szegény sorsú nyugdíjasokat istápoló időotthonokról, a hajléktalanszállókról és nem utolsósorban a Wesley János Főiskolán folyó szociális munkás képzésről. Iványi annyi pozitívumot mondott: bármi történik is, a tanévet még be tudják fejezni. Péntektől mindenképpen új fejezet nyílik a MET harmincéves történetében.

Bezárhatnak Iványiék intézményei

Népszava

2012. április 26.

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=543890#null>

Péntekig dönt a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) arról, kéri-e a bíróságtól – felekezeti státuszától megfosztott – vallási közösségük egyesületként való nyilvántartásba vételét, amelynek hiányában az egyháziügyi törvény szerint április 30. után jogutód nélkül megszűnnek, intézményeiket pedig államosítják vagy bezárják - közölte tegnap Iványi Gábor.

A MET vezető lelkésze szerint, mivel egyesületként elveszítik az államtól – a 11 szociális és 7 oktatási intézményük fenntartásáért – kapott normatív támogatást, valamint nem részesülhetnek az adózók által egyházaknak felajánlható egyszázalékos SZJA-ban, nem lesznek képesek fenntartani intézményeiket akkor sem, ha az állammal vagy az önkormányzatokkal megállapodást tudnak kötni.

A normatíva ugyanis csak a MET által fenntartott iskolák, hajléktalanszállók és időotthonok költségvetésének legfeljebb felét fedezné, a többit nekik kellene előteremteniük. Ráadásul többnyire hátrányos helyzetű térségekben működnek, ahol az önkormányzatok is pénzhiánnyal küzdenek. Kijelentette: ha az Alkotmánybíróság nem ad helyt alkotmányjogi panaszuknak, az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordulnak.

„Álmomban sem gondoltam volna, hogy éppen a rendszerváltó Fidesz veszi el tőlünk még a Kádár-rendszerben kiharcolt egyházi státuszt” – fogalmazott tegnap Iványi.

Cz. G.

Kényszer hatására: Iványi Gáborék egyháza egyesületté alakul

Népszabadság
2012. április 27.

http://nol.hu/belfold/kenyszer_hatasara_ivanyi_gaborek_egyhaza_egyesulette_alakul

Egyesületként folytatja a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség. Az Iványi Gábor vezette egyház kényszer hatására cselekszik: máskülönben jogutód nélkül megszűnne, vagyonát államosítanák, elveszítené intézményei

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) vezetősége a kényszerítő körülményekre való tekintettel – híveik, gyülekezeteik és az intézményeik szolgáltatásait igénybe vevő gyermekek, idősök, hajléktalanok iránt érzett elkötelezettségtől vezérelve – döntött úgy, hogy működését egyesületi formában folytatja tovább.

Az Iványi Gábor lelkész vezetésével működő közösség hosszas küzdelmek után, több mint harminc évvel ezelőtt elérte, hogy bejegyezzék egyházként. Ami sikerült a pártállamban, az nem jött össze a fideszes demokráciában. Bár az új egyházi törvény eredeti (a kereszténydemokraták által kidolgozott) koncepciójában még a MET is az elismert egyházak között szerepelt, később kikerült onnan. A parlament indoklás nélkül megfosztotta egyházi státuszától – annak ellenére, hogy a MET megfelelt a törvényi feltételeknek.

Iványi Gábor a Nyíregyházi Törvényszék elnökének írt levelében hangsúlyozza, hogy egyházuk kizárólag azért döntött az egyesületté való átalakulásról, mert a jelenlegi törvény nem biztosít számukra más jogszerű létezési lehetőséget.

Ha nem így tennének, akkor az egyház jogutód nélküli megszűnne, államosítanák a vagyonát, elveszítené oktatási és szociális intézményeit.

A levélben Iványi kitér arra, hogy a MET az új egyházi törvény elfogadását megelőző időszakban, és azóta is számos fórumon, nyilvánosan tiltakozott a súlyosan alkotmányosértőnek, diszkriminatívnak tartott jogszabály ellen. Az Alkotmánybíróságtól a törvény megsemmisítését kérte (a beadvány elbírálása folyamatban van).

A MET rövidesen a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához fordul egyházi jogállása „önkéntes és igazságtalan megvonása miatt, amely jogsértő döntés nem hagyott számunkra más lehetőséget a továbbműködésre, mint az egyesületté átalakulást”.

A testvérközösség egyidejűleg kinyilvánítja, hogy amint lehetősége nyílik rá, tevékenységét egyházi jogi státuszban kívánja folytatni.

Az egyházban máskülönben komoly vita folyt arról, hogy engedjenek-e az állami kényszernek. A vita szinte az utolsó pillanatokig, az egyesületi kérelem beadási határidejéig tartott. Pár napja rendezett sajtótájékoztatóján Iványi Gábor még nem tudott beszámolni végleges álláspontról. Az egyház által működtetett iskolákról és szociális létesítményekről szólva ugyanakkor a lelkész hangsúlyozta: „Minden szolgálatunk a legszegényebbekre irányul, egyetlen intézményünk sincs, amely valamely kiemelt, elithez tartozó kört szólítana meg”.

Németh Sándor alapító főszerkesztő úrnak

Hetek
Országos Közéleti Hetilap
hetek@hetek.hu
1103 Budapest, Gyömrői út 63.

Tisztelt Főszerkesztő úr!

Mivel munkatársunk, Moldova Ágnes többszöri megkeresésére sem Ön, sem lapjuk nem reagált, ezért kénytelen vagyok felszólítani, hogy a *Hetek* 2012. április 20-i számának 15. oldalán *Kerülőút* (az online változatban *Ernyőszervezetbe tömörülnek az elutasított kisegyházak* alcímmel) megjelent, (Munkatársunktól) aláírással közölt, több ponton valótlan állítást tartalmazó írásukat a felszólításom kézhezvétele után megjelenő következő lapszámukban helyreigazítani szíveskedjék.

Semmilyen részletében nem felel meg a valóságnak velünk kapcsolatban az „Úgy tudjuk, az érintettek több egyházat is megkerestek azzal az ötlettel, hogy szervezetenként betagozódni hozzájuk. Végül a Magyar Pümkösi Egyháznál (MPE) találtak nyitott kapukra (...). A jelentkezők felvétele nem automatikus, információink szerint több közösség is fennakadt az egyház 'szűrőjén'. Úgy tudjuk, köztük volt az Iványi Gábor-féle Magyar Evangéliumi Testvérközösség, amelynek kiterjedt intézményrendszerét nem tudták fogadni a pümkösdiek. Először a lehetőségtől a Budapesti Autonóm Gyülekezet is, mégpedig – értesüléseink szerint – politikai tevékenysége és a pümkösi-karizmatikus Hit Gyülekezete irányába folyamatosan tanúsított ellenséges magatartása miatt.”

Egyrészt nem létezik „Iványi Gábor-féle Magyar Evangéliumi Testvérközösség”. A Kádár-rendszer egyházüldöző politikája nyomán az 1970-es években a Magyarországi Metodista Egyházból kirekesztett metodistákból alakult, és 1981-ben elismert, kényszerből megalapított új egyházunk neve Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség. Másrészt a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, vagy én magam, sem bel-, sem külföldön nem fordultunk egyetlen egyházhoz, vallási közösséghez sem azzal, „hogy szervezetenként betagozódni hozzájuk”. Becsületünket és jó hírnevünket sértő cikkük 'Kerülőút' címe is, mely a tartalommal összhangban azt sugallja, hogy míg Önök, mint az egyházi törvény mellékletében felsorolt egyház egyenes ágon tarthatták meg egyházi státuszukat, mások kerülő úton próbálják ezt a (sejtetésük szerint esetükben vitatható) jogot megkaparintani. Ugyancsak sértő az online változat lekicsinylő „elutasított kisegyházak” megjelölés, az immár nyilván a történelmi nagyegyház pózában tetszelgő Hit Gyülekezete szájából. Munkatársunk telefonon megkereste Pataky Albert urat, az MPE elnökét (úgy emlékszem, személyesen soha nem találkoztam ezzel az úrral, és semmiféle közös ügyünk nem volt sem vele, sem munkatársaival soha), aki határozottan megerősítette, hogy sem tőlünk nem kereste őket egyházi vagy más ügyben senki, de közülük sem nyilatkozott senki a 'hetek' című hetilapnak. Azt hiszem, nem csupán sajtóetikai kérdés, hogy Önök sem a Pümkösi Egyházat (bírom benne, hogy Pataky úr is kérni fogja a helyreigazítást az Önök lapjának hamis állításaival kapcsolatban), sem bennünket nem kerestek meg állításaik igazságtartalmával kapcsolatban. 2Mózes 23,1 szerint: „Hazug hírt ne hordj; ne fogj kezét a gonosszal, hogy hamis tanú ne légy”, ellenkező esetben könnyen azok közé kerülhet bárki, akiről Pál (2Timótheus 3,5.8) azt

írja, hogy náluk „megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld. Mert ezek ...a hitre nézve nem becsületes emberek.”

Nemcsak az hamis és valótlan, hogy megpróbáltunk volna bekéredzkedni a Pünkösdi Egyház szárnyai alá. Kijelentem, hogy azoktól a tárgyalásokra való meghívásuktól (pl. Evangéliumi Aliansz, HN Adventista Egyház, stb.) is tartózkodtam, ahol a szervezők megpróbálták igazolni (a Hit Gyülekezetéhez hasonlóan), hogy a jelenleg regnáló kormánypártoknak „joguk” vagy indokuk lett volna az új egyházi törvény erőszakkal való keresztülviteléhez. És nem vettem komolyan azokat az úgynevezett „kiállásokat” (Baptista Egyház, Hit Gyülekezet, stb.), melyek egyszerre igazolták a hamis és erőszakos törvény létjogosultságát (élvezve annak hasznait), ugyanakkor megpróbálták magukat a vallásszabadság maradéktalanul elkötelezett híveiként is feltüntetni.

Végül néhány szó a „szűrőről”. Világos, hogy ha semmiféle kéréssel nem kerestük meg a Magyar Pünkösdi Egyházat, nem is akadhattunk fenn a szűrőjükön. (Csak zárójelek közt jegyzem meg, hogy a Budapesti Autonóm Gyülekezettel kapcsolatos megjegyzésük is árulkodó és hamis, és annyi köze van az igazsághoz, hogy a Hit Gyülekezet elismerése után Németh úrnak az ATV-ben tett elfogadhatatlan nyilatkozatára 2011. július 19-én írt levelemben kértem Önt, hogy a méltatlan helyzetbe került pünkösdi-karizmatikus közösségeknek - köztük a Budapesti Autonóm Gyülekezetnek is - az Evangélium intelmei alapján kínáljanak átmenetileg védelmet.) Ön ez elől szóban határozottan elzárkózott. Sem a Pünkösdi Egyház, még kevésbé a magyar parlament, (netán az Önök) kezében nincs „szűrő”, melyet sorsunk alakítása ügyében felsőbb felhatalmazásra rázogathatnának. Meggyőződésem, hogy aktuálisak Jézus Péternek mondott szavai (Lukács 22,31): „...ímé a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát...” Hogy ezen a valódi „szűrőn” melyikünk akad fenn, vagy hullik ki, ez nemcsak a zavaros magyar történelem, hanem a Krisztus ítélőszéke előtti elkerülhetetlen megmérettetésünk kérdése is.

Tisztelt Főszerkesztő úr!

A cikkben a személyemre és a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségre vonatkozóan közölt valótlan tényállításokra, valamint az ezáltal keltett hamis látszatra tekintettel kérem, hogy a 'hetek' című újságban (a nyomtatott és az online változatban is) a jelen levelem kézhezvételétől számított lehető legrövidebb időn belül, az eredeti cikkel azonos helyen és betűmérettel szíveskedjenek közzétenni az alábbi helyreigazító közleményt:

„Lapunk 2012. április 20-i számában Iványi Gáborra, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnökére vonatkozóan valótlanul állítottuk, hogy több egyházat is megkeresett azzal a szándékkal, hogy szervezetileg betagozódna hozzájuk, végül a Magyar Pünkösdi Egyháznál talált nyitott kapukra, de az előzetes szűrőn – kiterjedt intézményrendszere miatt – fennakadt. Állításunkkal ellentétben a valóság az, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség és annak elnöke egyetlen egyházat sem keresett meg az átmeneti betagozódás vagy más segítségkérés szándékával, továbbá az új egyházi törvény elfogadása előtt és azt követően is egyértelműen kizárta az új törvény legitimálásának és támogatásának lehetőségét, és számos fórumon tiltakozott a meggyőződésük szerint alkotmány sértő és a vonatkozó nemzetközi normákkal is ellentétes jogszabály ellen. Valós tény továbbá az is, hogy miután a Magyar Pünkösdi Egyházhhoz Iványi Gábor csatlakozási kérelmet nem adott be, az általa képviselt Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nyilvánvalóan nem is akadhott fenn semmilyen előzetes szűrőn. A valótlan, egyúttal sérelmes állítások miatt Iványi Gábortól és a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségtől bocsánatot kérünk.”

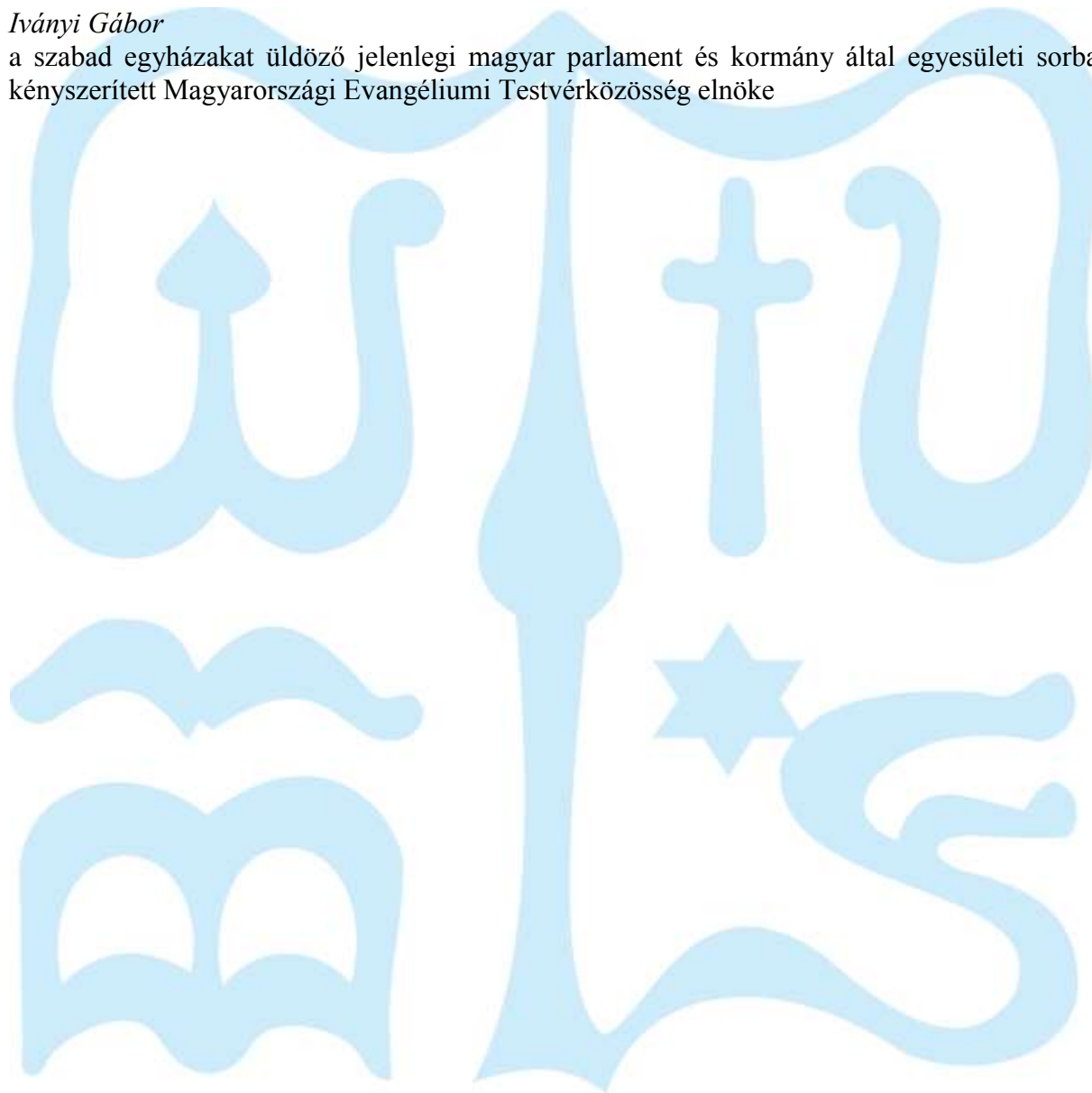
A további jogvita elkerülése érdekében nyomatékosan kérem Önt a fenti közleménynek a törvényes határidőben történő megjelentetésére (a valótlanokat állító cikkel azonos módon, helyen és nagyságrendben), melynek elmaradása esetén haladéktalanul sajtó-helyreigazítási eljárást kezdeményezek a 'hetek' szerkesztőségével szemben.

Budapest, 2012. május 15.

Üdvözlettel:

Iványi Gábor

a szabad egyházakat üldöző jelenlegi magyar parlament és kormány által egyesületi sorba kényszerített Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke

Dr. Navracsics Tibor úrnak,
miniszterelnök-helyettes,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

Budapest

Tisztelt Miniszter úr!

Legutóbbi, 2012. április 24-én kelt, XXI-E/422/4/2012 sz. levelének záró mondatában a leírtak „szíves tudomásul vételét” kérte tőlem.

Örömmre szolgálna, ha olyan levelet kapnék Öntől, melyet tudomásul vehetnék. Ez a mintegy három oldalnyi hivatalos irat azonban nem ilyen.

Levélváltásaink legrégebbi előzménye, hogy az Ön felelős előkészítése nyomán a parlament kétszeri nekifutásra olyan, alkotmányosértő és hamis indokokra épített egyházi törvényt (Ehtv) alkotott, mely egyházak sokaságát (köztük egyházamat, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget is) megfosztotta jóhiszeműen szerzett és tisztességgel gyakorolt egyházi státuszától, megtépázta azok hitelét és ellehetetlenítette társadalmi szolgálatukat.

Ezért ismételten kérem Önt, mint a törvényalkotás előkészítéséért (is) felelős vezető kormányzati személyt, kezdeményezze a szóban forgó jogszabály megsemmisítését, de legalábbis felülvizsgálatát, megszívelve a Kormány által korábban kritikai észrevételekre felkért és az Ehtv-t súlyosan aggályosnak tartó Velencei Bizottság intelmeit, hogy e törvény igazodjék az alkotmányossághoz és a hazánk által eddig hivatalosan fel nem mondott nemzetközi szerződésekhez.

Az Isten Gyülekezete Egyesült Pünkösdi Egyház friss tapasztalata kiváló példája, mily helyzetbe kergettek Önök bennünket. Ez az egyházunkhoz hasonlóan küzdelmes múlttal megáldott vallásfelekezet (néhai vezetőjét a XX. század hetvenes éveiben rendőri felügyelet alá helyezték, családját és híveit folyamatosan zaklatták, e megpróbáltatások alól jelentett felszabadulást a főként bányász-, szegényparaszt- és roma családok alkotta egyház számára legalizálásuk megerősítése a rendszerváltás idején) most kapta meg a Veszprémi Törvényszék végzését. Ez „elrendeli a szervezet kényszer-végelszámolását”, s ennek végrehajtására a jelenlegi egyházelnököt kötelezi, egyben „a változásról az Országos Bírósági Hivatalt, valamint a Cet. 33. §-a szerint a törvényességi felügyeletet gyakorló Veszprém Megyei Főügyészséget értesíteni” rendeli. A törvényszéki végzés indokolása az, hogy „a kérelmező 2012. április 22. napján kelt beadványában” jelentette be az Ehtv által rákényszerített egyesületi változás-bejegyzési kérelmet, noha ezt az eljáró bíróság szerint 2012. február 29. előtt kellett volna megtennie. Az érintett egyház a Győri Ítéltáblánál kötelező jogi képvisellel előterjesztheti fellebbezését. Talán – hónapok múlva – elismerik igazát, hisz a Veszprémi Törvényszék nyilvánvalóan tévesen értelmezi az oktrojált átalakulási szabályokat és időpontokat. De családok sokasága, emberek ezrei élnek tovább feszültségben, és tart meghurcoltatásuk, vesszőfutásuk. Miért? Azért, mert az Önök egyházi törvénye úgy rendelkezik, hogy önkényesen elvehető egy tisztességes közösség becsülettel megharcolt és elnyert alapjoga, s hiába felel meg minden tekintetben még az Önök jogszabályának is, a jelentkezőkkel packázó országgyűlési bizottsági elnök szubjektív szempontjait tartalmazó előterjesztés nyomán a parlamenti többség mindenféle indoklás nélkül elutasító politikai döntést hozhat. A „megalázottak és megszorítottak” pedig megkezdhetik végtelen

Canossa-járásukat a polgári bíróság előtt, és örülhetnek, ha valahogy megússzák a végelszámolási kényszert és javaik elkobzását.

S most hadd térjek rá az Ön legutóbbi levelére, melynek második oldala második szakaszában azt bizonygatja, hogy „a vallási egyesületek a magyar jogrendben” milyen „széles jogosítványokkal rendelkeznek mind jogállásukat, mind az állami támogatásokat illetően”. A „széles jogosítványokkal” való rendelkezés ékes gyakorlati példája az is, amit az elmúlt hetek pályázati kísérletei közben szereztünk. A kormány hivatalai által működési célokra kiírt pályázatokon azért nem indulhatunk, mert ezek csak visszatérítendő támogatások, illetve olyan szervezet nem jelentkezhet, melynek évi bevétele az 50 millió forintot meghaladja. De a szociális tevékenységre, hátrányos helyzetű rétegek segítésére kiírt pályázaton sem indulhatunk, mert „Azon szervezetek pályázata érvénytelen, amelyek nyilvántartásba vételéről szóló bírósági határozat 2011. december 31. napját követően emelkedett jogerőre.” Biztos, ami biztos rákérdeztünk Egyházunkra a lebonyolító Wekerle Alapkezelőnél. Válaszuk: „Az 5/2012 (II.16.) KIM rendelet értelmében formai hibásnak minősül, ha a támogatási igényt benyújtó civil szervezetet támogatási igény benyújtásának évében vette nyilvántartásba a bíróság.”

Nem akarom az Ön fent idézett sorait egyszerűen gúnyolódásnak titulálni, ezért hadd mondjak inkább példázatot. A tanmese szerint egy kórházban figyelmen kívül hagytak mindenféle előzetes ellenőrzést, ezért egy végzetes betegcsere során műtéti úton eltávolították valakinek a bal lábát. Az intézetvezető-helyettes főorvos azzal igyekezett leszerelni a kétségbeesett pácienszt, hogy egyrészt milyen sokan vannak olyanok, akik mindkét végtagjukat elveszítették, másrészt a beteg legalább soha nem fog reggelente bal lábbal kelni, továbbá kiváló rehabilitációs programjuk és művégtag-kollekciójuk van, és végül: emberünk hálát adhat azért is, hogy nem balesetben vagy más trauma során, hanem mélyaltatásban és – a kórházvezetés elfogulatlan meggyőződése szerint – világhírű professzorok kése által mehetett át a korrekción.

Levele első oldalának harmadik bekezdésében és a második oldal első felében „a jövőbeni egyházi elismerés” új feltételeit vázolja. Önmagában az a körülmény, hogy a rendszerváltás előtt szerzett jogainkat megsemmisítik, és arra köteleznek, hogy „új” egyházként kísérreljük meg ismételten az elismerésünket, tökéletesen idegen a kultúrmepek jogállamainak gyakorlatától. Az nem kevésbé, hogy úgy tesz, mintha nem tudná, minden törvényi feltételnek határidőben és írásban megfeleltünk. Felsorolásában – a második oldal hetedik sora végén – a stb-t követően azonban ismét meglepetést okoz: „Az Ehtv preambuluma többek között hangsúlyozza a felekezetek közötti békés együttélésre való törekvést is.” Ön tanult jogász. Nálam sokkal jobban tudja: egy preambulom nem bír jogi kötőerővel. Megjegyzésével mégis azt sugallja, hogy titkolt indokolású kirekesztetésünk oka az lenne, hogy alkalmatlanok vagyunk a felekezetek közötti békés együttélésre, netán mi magunk szítanánk békétlenséget. Gyanúsítgatását méltatlannak tartom, és visszautasítom. Felszólítom, hogy tegye nyilvánvalóvá, kit mikor és mivel sértettünk meg!

Végezetül levele utolsó oldalával kapcsolatban is észrevételt kell tennem. 2012. március 26-án kelt levelemben hivatkoztam államtitkára, Rétvári Bence rádióban tett kijelentésére, melyben azt állította, el nem ismerésünk kizárólagos oka egy százéves nemzetközi működési háttérrel rendelkező egyházi partner állítólag be nem nyújtott igazolása lett volna. Az Ön válasza (kiemelés levele szerint): „...az egyházként való elismerésre irányuló eljárásban az Országgyűlés vallási ügyekkel foglalkozó bizottsága jár el döntés előkészítőként és nem a közigazgatási és igazságügyi miniszter. Ezért indokolatlannak tartom a tárca vezetőjének vagy

bármelyik államtitkárának a számonkérését egy, nem a miniszter hatáskörébe tartozó ügyben.” Az Ön felelősség át- és elhárítása csak részben lenne elfogadható. Parlamentjük „vallási ügyekkel foglalkozó bizottsága” méltatlan játékot folytat, amikor indoklás nélkül tagadja meg elismerésünket egyházként, mondván, egy év múlva újra próbálkozhatunk. Példátlannak tartom, hogy az Igazságügyi Minisztérium államtitkára bármit beszélhet, és Ön az ezzel kapcsolatos „számonkérést indokolatlannak” nevezi. Ha egyszer Ön lemond, vagy kormányának vezetője más feladattal bizza meg, és nem az Ön törvényelőkészítő munkája nyomán születnek életünket és szolgálatunkat megnyomorító jogszabályok, nem fogom többé „számonkérni” Önt, sőt semmiféle ügyben nem óhajtok majd többé levelezni Önnel.

Levele utolsó bekezdésében igyekszik bizonyítani, hogy „Magyarország ... demokratikus jogállam”, ezért „természetesen az egyházi elismerés országgyűlési elutasítása esetében ... [a]z Országgyűlés 2012. február 27-i döntésével kapcsolatban kétféle jogorvoslati út is rendelkezésre áll”. Azonban az elutasító országgyűlési határozattal szemben sem én – akár magánemberként, akár az egyházam nevében –, sem az alapvető jogok biztosa nem fordulhat az Ön által megjelölt Alkotmánybírósághoz mint jogorvoslati fórumhoz, mivel ebben az esetben nem jogszabályról, hanem egyedi határozatról van szó. Ráadásul ha a hiábavaló körfutás után panasszal fordulnék Önhöz, ismét kijelentené: a „nem a miniszter hatáskörébe tartozó ügyben” nem indokolt a „számonkérés”.

Tisztelt Miniszter úr! Ha Magyarország valóban demokratikus jogállam lenne, akkor Magyarország kormányának igazságügy-minisztere a másokra mutogatás és hárítás helyett elemi kötelességének tartaná, hogy az Ehtv megsemmisítését kezdeményezze, és fáradozzék Magyarország jogrendjének azokhoz a nemzetközi normákhoz való igazításán, amelyek mellett hazánk is elkötelezte magát.

Budapest, 2012. június 18.

Tisztelettel:

Iványi Gábor

Az Alkotmánybíróság befogadta a MET új egyházügyi törvény több lényegi rendelkezésével kapcsolatban benyújtott panaszát

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség
2012. július 6.

<http://www.metegyhaz.hu/bphirek/alkotmanyjogi%20panasz.pdf>

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség örömmel vette tudomásul, hogy az Alkotmánybíróság befogadta az új egyháztörvény több lényegi rendelkezésével szemben benyújtott alkotmányjogi panaszát.

Az indítvány szerint alkotmányellenes, hogy az egyházkénti elismerésről az Országgyűlés átláthatatlan feltételek szerint, politikai döntés keretében határoz [...]

Levél a miniszternek

ÉS

2012. augusztus 3

http://www.es.hu/ivanyi_gabor;level_a_miniszternek;2012-08-01.html

Iványi Gábor levele Balog Zoltánnak, az emberi erőforrások miniszterének

Tisztelt Miniszter úr!

A *Heti Válasz* május 24-i számában „*Nem nyugszunk bele!*” címmel Stumpf András beszélgetést közölt veled. Ezt az interjút olyan fontosnak tartottad, hogy miniszteri honlapodra is feltetted. Mivel név szerint és kiemelten foglalkozol személyemmel, egyházzal, valamint szociális és oktatási tevékenységünkkel, a líd-szövegben pedig az újságíró megállapítja, hogy beszélgetőpartnere „a miniszterelnök első gyerekeit keresztelő Iványi Gábort (...) nem veszi komolyan”, illendő, sőt elengedhetetlen, hogy nagy nyilvánosság előtt tett kijelentéseidre magam is a nyilvánosság lehetőségeit keresve reagáljak.

Néhány előzetes megjegyzés.

A megszólítás közvetlennek tűnő formáját azért választottam, mert kár volna úgy tennünk, mintha nem ismernénk egymást már a rendszerváltás előtti időkből. Mindketten tagjai voltunk a Majsai Tamás szerkesztette *Egyház és Világ* című folyóirat alkotóközösségének. Jó kapcsolatot ápoltam azzal a Vályi-Nagy Ervin körül csoportosuló fiatal, főleg református teológusokból álló körrel (sőt volt, hogy helyet biztosítottam tanácskozásaitok számára, még nemzetközi találkozó alkalmával is), melyhez te is tartoztál. A rendszerváltás utáni friss és még egymást tisztelő időszakban gyakran kaptam meghívást az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem üléseire, ahol többek között te is gyakran megfordultál. E társaságot élénken érdekelte az a szociális munka, amelyet teológiai megalapozással szegények között végeztem. Természetes volt az is, hogy bár lassan kirajzolódtak politikai ízlésünk eltérései, életed egy nehéz időszakában szívesen láttalak egy szemeszterre a Wesley János Lelkészképző Főiskolán, ahol újszövetségi exegézist tanítottál. Egy előadásodra, melyen a szinoptikus evangéliumokban található adógarasról szóló történetet elemezted, rektorként udvariasságból be is ültem. Máig emlékszem tanulságos magyarázatodra arról, hogyan ébreszti fel Jézus a provokátorai lelkiismeretét, akik az államellenesség csapdájába akarják becsalogatni, s a Mester miként leplezi le a képmutatást az egyikük zsebéből előkerülő „istenként imádandó” császár arcképével díszített pénz birtoklásában. Teljesen egyetértettem veled, hogy az kerül csapdába, aki alkut köt a császárral, mert egyre inkább nehezebbre esik majd megadni Istennek is azt, ami Neki jár.

Amikor Mádl Ferenc köztársasági elnök úr hivatalát vezetted, te ajánlottad figyelmébe azt a széleskörű szociális munkát, melyet az Oltalom Karitatív Egyesületen és a vele kezdettől együttműködő egyházunkon, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségen keresztül végeztünk. Az elnök úr el is jött az egyház fenntartásában működő, hatalmas Fűtött utca nevű hajléktalan-ellátó intézményünkbe (látogatásai az ünnepekhez kötődően megisméltódtak, sőt a hajléktalanok iránti figyelmességéből mindig ajándékot is hozott), s ennek nyomán 2003-ban kiterjedt szociális munkánk elismeréseként a Magyar Köztársaság Elnökének Arany

Érdemérme kitüntetését adományozta nekem. Te is ott voltál az ünnepélyes állami eseményen a Sándor-palotában, és velem örültél. Eszedbe nem jutott, hogy egyházunk méretéhez képest túl nagy az intézményi hálózatunk. Tevékenységünk minőségét láttad, azt, hogy az a munka, amit a hajléktalanok szociális és egészségügyi ellátása, valamint a szegények oktatása terén egyházunk kifejt, példaértékű.

Megjegyzem itt, hogy sem én, sem Egyházunk nem a rendszerváltás óta végez szociális munkát és szegénygondozást. Bizonyára emlékszel rá, hogy Solt Ottíliaival és másokkal alapítottuk a '70-es évek végén a SZETA-t, a Szegényeket Támogató Alapot, melyet a rendőrség folyamatosan üldözött. De szórványlelkésként, már a hetvenes évek második felében, az akkori egyházi üldöztetésünk idején is, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Borsod-Abaúj-Zemplén, Nógrád, Baranya és Pest megye szegény- és cigánytelepein lelképásztori munkám meghatározó része volt a nélkülözők mindennapi szükségével való törődés. Éppúgy nem láttam feszültséget az igehirdetés szolgálata és az aktív szociális tevékenység között, mint ahogy ma sem látok. Miért is lett volna vagy lenne ez így? Hiszen Jézus vagy apostolai működési engedélyét is be lehetne ma visszamenőlegesen vonni azon érvelés alapján, hogy „nem elsősorban egyházi-vallási tevékenységet folytatnak”. Mikor Jézus kiküldi „tucatnyi” apostolát (ugyanígy, mikor a „néhány tucatnyival” több – hetven – tanítványát indítja útnak), megparancsolja nekik (ld. pl. *Máté* 10,1–16), hogy a tanítás és vigasztalás mellett betegeket gyógyítsanak, poklosokat tisztítsanak, és egyéb szociális tevékenységet folytassanak. Amikor Keresztelő János a börtönben (*Lukács* 7,18–22) válságba kerül, és tanítványai által kérdést intéz Jézushoz: vajon „te vagy-e az eljövendő vagy mást várjunk?”, akkor Ő nem tantételeit sorolja fel, hanem ezt üzeni: „a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak (...)” stb. Tanítói körútjára indulva első, küldetését magyarázó beszédében Jézus Ézsaiást idézi a kapernaumi zsinagógában: „az Úr lelke van énrajtam (...) felkent (...), hogy (...) a foglyoknak szabadulást hirdessek (...)”, s a direkt „vallási tevékenység”, az igehirdetés, csupán ennyi: „ma teljesedett be ez az írás (...)”. Amikor pedig a kereszthalálhoz közeledve Jézus az utolsó prédikációit mondja, a végső ítéletről szólva felidézi az Isten trónja előtti majdani beszámoltatást, ahol senkit nem katekizmusból vagy vallási hovatartozásáról és egyházának taglétszámáról faggatnak, hanem hallaniuk kell a Mester egyszerű szavait pozitív és negatív kifejtésben (*Máté* 25,31–46): „éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; Meztelen voltam, és felruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám (...)”. Vagy nem adtatok és nem jöttetek el. Nincs más alternatíva. Nem részletezem tovább. Szeretném általában véve kijelenteni, hogy hamis az új egyházi törvényetek azon törekvése, amely mesterségesen szétválasztja az úgynevezett „elsősorban” egyházi tevékenységet (melyet kegyesen engedélyeztek kinél egyházi, kinél egyesületi formában) és a gyakorlati teológiát (melyet csupán politikai alapon kiválasztott egyházak esetében támogattok). Ez nem biblikus, sem nem igazságos és nem is hasznos. A világnak, és így a Magyarország elszegényedett térségeiben szenvedő embereknek, az evangélium szavaira elsősorban a *szolidaritással együtt* van szükségük. E szolgálat megvalósulásában az államnak természetesen óriási szerepe van. De az „állam” nemcsak azokat jelenti, akik szerinted engem nem vesznek komolyan, hanem azokat is, akik egyre kevésbé tudják érdekeiket képviselni, életüket fenntartani, sőt olykor megmenteni.

Van, amivel a veled készült riportban egyetértek.

Szívemből beszélsz, amikor azt mondod, hogy „ahol minden keresztény vagy nemzeti, ott a végén semmi sem az”, és ezért tetszik, hogy az általad vezetett minisztérium nevét „Nemzeti”-ről „Emberi”-re keresztelted. Bevallom, engem is zavar a nemzetieskedés, a két világháború közötti jelképek lobogtatása, a szomorú trianoni tragédia felelőtlen feszegetése és

az a kirekesztés, amellyel egyesek az ország egyik felét magyarnak és nemzetinek, míg a másikat idegennek, idegenszívűnek, ellenségnek bélyegzik. Egyetlen olyan nemzet sem állhat meg a lábán, és érhet el tartósan sikereket, mely belharcokban emészti önmagát, és legázolandó ellenséget lát ott, ahol szövetségest kellene keresnie.

Csak Isten áldását kérhetem arra a törekvésre, hogy „minden gyerek kapjon nemcsak ebédet, hanem odafigyelést és lehetőséget, hogy a szociális hátrányokat maga mögött hagyhassa (...)”. Teljes szívemből egyetértek ezzel. Személy szerint engem és egyházamat, a közoktatásban való szerepvállalásunk során is mindig és kizárólag ez a cél vezérelt. Soha nem támogattuk és nem akartuk, hogy az egyházak (akár a miénk is) *a közoktatásban meghatározó módon részt vállaljanak*. De a felzárkóztatás, a legszegényebbek érdekében való földi és mennyei források mozgósítása, az más.

Több más dologban ugyanakkor még feltételesen sem értek veled egyet, sőt ezeket részben vissza is kell utasítanom.

1.

Először is, elkövettem-e bármiféle hibát azzal, hogy nem titkoltam: én kereszteltem az Orbán család első két gyermekét. Ezzel kapcsolatban arról is elmondanám a véleményemet, hogy az én ilyen vagy olyan lelkipásztori magatartásom egy jogállamban szerepet játszhat-e abban, hogy egyházam, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség megőrizheti-e egyházi státuszát.

Szavaid nem kötődnek a tényekhez, amikor ezt mondod: „ízléstelennek tartom, ha valaki végigturénzza a médiát azzal, hogy ő keresztelte a kormányfő gyerekeit”. Nem turnéztam végig a médiát sem ebben, sem más ügyben, soha. A média (ha hagyják) éli a maga életét, és megfogalmazza azokat a kérdéseket, amelyekre az emberek kíváncsiak. Senkit nem hívtam fel, nem kerestem meg, senkinek nem súgtam a fülébe, hogy én kereszteltem a kormányfő két gyermekét. A hír viszont igaz. Miért kellett volna ezt a tényt eltitkolnom? Nem gyónási titokról volt szó. A sajtót a dolog akkor kezdte érdekelni, amikor kiderült, hogy egyházam, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség is azok között a felekezetek között van, melyeket kormányotok ki akar lökni az egyházi státuszából. Az embereket jogosan izgatta, hogy többek között azzal az egyházzal szemben is művelitek ezt, melynek értékrendje és szertartása ráadásul korábban kétszer is megfelelt az igényes szülők ízlésének, s nem értették, miért ilyen ellenséges a hatalom érintett embere.

Miután magadat mint lelkipásztort jelölted meg velem szemben pozitív ellenpéldaként („milyen lelki vezető az, aki a rábízott hívók lelki életéről nyilatkozik? Én sosem tennék ilyet, mert komolyan veszem a lelkészi hivatást”), engedd meg, hogy felhívjam a figyelmedet: felháborodott érvelésed alapján ugyanígy nem lehetne komolyan venni az ősegyházban Fülöp evangelistát, és vissza kellene vonni visszamenőlegesen is a működési engedélyét, hiszen bár egy néptelen úton keresztelt meg egy etióp főminisztert, ezt, sőt beszélgetésük részleteit is, a nyilvánosság elé tárta (*Apcsel* 8,27-39). Nem járna jobban a római hadsereg helyi főtisztját és háza népét megkeresztelő Péter apostol sem (*Apcsel* 10,47kk). Nem úszná meg Ananiás atyafi sem, aki nem kisebb személyt részesített a keresztség szentségében, mint a damaszkuszi úton Saulusból Paulussá lett apostolfjedelmet. Sőt maga Pál is valószínűleg legfeljebb egyesületi elnökként funkcionálhatott volna tovább, miután beszámolt róla (*I Korinthus* 1,13–17), hogy ő keresztelte Krispust és Gájust, illetve „Stefana háza népét” is. Az Orbán gyerekek keresztelése nyilvános istentiszteleten (és nem titkos összejövetelen) zajlott, sok ember szeme láttára. Így helyes. Hiszen ez, protestáns felfogás szerint, alapvetően közösségi és hitvalló esemény. Azt hiszem, egyedül az a bajotok a dologgal, hogy a szertartást én végeztem. Az pedig arról árulkodik, hogy valaha sokféle értékről egyféleképpen gondolkodtunk. Én nem változtam azóta sem. Hogy jobb lelkész vagy-e, mint én, ezt nem tudom. Mindketten Istennek

adunk majd számot. De nem is ez a kérdés most, hanem, hogy jó miniszter vagy-e. Megengedheted-e magadnak ágazati kormánytagként annak szó nélkül hagyását, hogy a műveletlen és neveletlen újságíró így fogalmazzon: „Az ifjú Orbánokat ezek szerint kamuegyház keresztelte?” Nem igazítottad helyre, csak azt magyaráztad el, hogy „a kereszttség akkor is érvényes, ha egy bába végzi”. Ha jól értelek, egyházunk likvidálása az én „indiszkrecióm” büntetése. Így fogalmazol: „(...) a lelkészi hivatást[. A]ki nem veszi komolyan, az pedig miért csodálkozik, hogy az állam meg őt nem?”

2.

Nem igénylem, hogy komolyan vegyen engem az állam, vagy akár te. De az példátlan és elfogadhatatlan, hogy ilyen vélt sérelmen felgerjedve fosztotok meg bennünket nem kevés szenvedés árán, jóval a rendszerváltás előtt szerzett polgári és politikai jogainktól. Jól ismered a történetet a hetvenes évek Magyarországi Metodista Egyházáról és arról, hogy az Állami Egyházügyi Hivatal beavatkozásaival szemben szót emelő metodista lelkészeket (köztük engem is) hogyan fosztották meg tisztségüktől, hogyan zaklatták rendőrileg és bírósági úton, kilakoltatásokkal, templomelvétellel, hogyan prédikáltam éveken át a lelakatolt, majd eldözerolt istentiszteleti hely előtt az utcán, és hogyan kaptunk többen (én is) felfüggesztett börtönbüntetést. Megemlítem, hogy az a sokat kárhoztatott kommunista, ateista állami hatalom (mely az alkotmányában a vallásszabadságot szintén biztosította minden állampolgára számára) arra soha nem vetemedett, hogy egyházakat tiltson be. Igaz egyes lelkészeket üldözött, így bennünket is. Egyházaknak egyesületté való visszaminősítése és kommunistagyanú miatti üldözése viszont a sötét Horthy-érában történt meg.

Ti alkotmányellenesen és a nemzetközi jogra is fittyet hányva fosztottatok meg bennünket (és velünk együtt sok más közösséget) több évtizede szerzett és tisztességekkel gyakorolt jogainktól, és arra kényszerítetek, hogy új elismerésért folyamodjunk. Az újságíró kérdése hozzád: „Ön szerint tehát nem egyház, amit Iványi vezet?” Válaszod: „Nyitott a lista, lehet jelentkezni.” Ez megtörtént már, és mondvacsinált okokra hivatkozva, noha még korlátozó és alaptörvényeket több ponton sértő egyházi jogszabályoknak is mindenben megfeleltünk, indoklás nélkül lökött vissza bennünket a parlament Fidesz–KDNP és Jobbik többsége. Önmagában abszurd, hogy egy politikai testület dönti el, kinek ad meg egy mindenütt a világon szigorú jogszabályokhoz kötött jogot, és kinek nem, és határozata ellen nincs mód fellebbezni. Arra kényszerítetek bennünket, hogy egyesületként regisztráltassuk magunkat, de itt a bíróság országszerte megalázó módon dobálja vissza a jelentkezéseket, fenntartva vesszőfuttatásunkat.

Az interjúból azt is megtudni (nem cáfoltad a kérdező riporter szavait), hogy Szászfalvi László (akinek tudására ezután is számítasz) – s hozzád hasonlóan református lelképásztor, majd államtitkár volt – az, „aki menedzselte (...), hogy az Orbán Viktor első gyerekeit keresztelő Iványi Gábor egyháza nem egyház többé”. Ennek fényében kell látni azt az állításodat: hogy egyház vagy vallási egyesület-e a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, az még nem eldöntött dolog. Mint mondtad, „nyitott a lista, lehet jelentkezni”. Tehát azért vettétek el jogainkat, hogy egy nyitott listára újra megpróbálhassunk visszakapaszkodni. Szászfalvi László nem azt menedzseli, hogy az, aki megfelel a szabályoknak, megőrizhesse a jogait, hanem azt, hogy miként lehessen elvenni tőle azokat. Ezek után úgy tenni, mintha „keletkezett” volna „néhány átmeneti helyzet”, amit orvosoltok majd, ahogy ezt külföldi barátainknak is állítólag mondtad, csupán megtévesztés. Molnár Ferenc irodalmi párhuzamával élve, a (református lelki)Pásztor testvérek elveszik színes eszközeinket, majd kicsavarják kezünkől zászlónkat, végül pedig meg is fűrosztenek bennünket, mert ők az erősebbek. Közben „azt hiszik, hogy istentiszteletet cselekszenek”.

A „Krisztus ítélőszéke előtt” nemcsak azért kell számot adnunk, hogy szemforgató titkolózással kezeltünk-e egyes keresztséggel kapcsolatos, mindenki által ismert tényeket, hanem hogy miként bántunk felelős személyként mások alapvető jogaival.

3.

A már idézett újságírói kérdésre („(...) tehát nem egyház, amit Iványi vezet?”) a másik válaszod ez: „Mégis: valóban helyes arány, ha egy néhány tucat fős vallási közösség tart fenn több százmilliós oktatási és szociális szolgáltatást?”

Először is valótlan, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség „néhány tucat fős vallási közösség” volna (egyébként több, nálunk lényegesen kisebb és sokkal rövidebb ideje működő egyházat nyilvánítottatok elismert egyházzá). De ha – tegyük fel – így volna is, megfelelkezhet-e arról, amire fentebb is hivatkoztam, hogy Jézus egy tucat apostolt, majd további „néhány tucat” (hetven) tanítványt küldött szét egy országos, átfogó szociális, egészségügyi, tanító és lelki tevékenység folytatására. Végül nem egészen egy tucat apostolának mondta a mennybemenetel alkalmával, hogy: „elmenvén tegyetek tanítvánnyá minden népeket.” (Máté 28,18) A te szavaiddal élve: „vajon helyes arány”, ha egy a szégyenteljes halálon és munkája teljes szétesésén csak alig túljutott valaki nem egészen egy tucat embert az egész világ evangelizálására és szolgálatára küld el? Bizony, a feltámadott Jézus is hiába próbálkozna amai Magyarországon egyháza működtetésével.

Mint a bevezető gondolatokban említettem, nem most, nem a második évezred után kezdtünk el segítő szolgáltatást működtetni, még csak nem is a rendszerváltáskor, és nem a SZETA alapításával. Hagyományosan mindig így értelmeztük szolgálatunkat. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség mind szociális, mind egészségügyi, mind oktatási téren figyelemreméltó munkát végzett eddig. Olyan átvállalt állami feladatokat láttunk el, melyekért sem a református, sem más egyházak nem tülekedtek.

Szociális téren mind a fővárosban, mind országosan letiltottátok már kiegészítő támogatásunkat. Most a legszegényebbek számára működtetett sikeres iskoláink vannak soron. Igaz ugyan, hogy azt nyilatkozod „ebben az intézményrendszerben egyébként vannak értékes elemek, ezekről megállapodást kell kötnünk”, ennek azonban semmi nyoma. Folyik kivéreztetésünk és ellehetetlenítésünk. Pedig pontosan tudhatod, hogy azoknak a gyerekeknek a százait látjuk el, „akik jöttek a nagy nyomorúságból” és elhitték, hogy ez az ő hazájuk is, abban bíztak, hogy ők is válhatnak valakivé. Nagyon sokan közülük leérettségiztek vagy szakmát szereztek, a többiek pedig most szedhetik a sátorfájukat.

Kis kitérő erejéig hadd szóljak itt még a költségvetési finanszírozás gyakran tudatosan is félremagyarázva pertraktált ügyéről. (Nem vesztegetek szót itt most a „bizniszegyház” eleve hamis és megbélyegző, az új törvény megalkotását indokoló állításaitokra.) Rendszeresen hallható az az álszent érvelés, hogy Magyarországon teljes hitéleti szabadság van, ami azonban nem tévesztendő össze azzal, hogy az állam szuverén belátása szerint állapotodhat meg egyes vallási közösségekkel a különféle közfeladatok költségvetésileg támogatott szolgálatainak az átvállalása felől. Ehhez az érvehhez most Te is siettél csatlakozni, kijelentve, hogy Iványi „közössége hitbeli értelemben [egyház], s gyakorolhatja is a hitét”. E megjegyzésed álságos voltához itt egy észrevételt teszek csak: e nézettel szinte teljesen egyezően gondolkoztak és cselekedtek a doktriner kommunisták is, akik minden alkalommal hitet tettek a vallásszabadság emberi jogi alapelve mellett, ám (lásd „elsősorban” és „nem elsősorban” egyházi tevékenység) a hívő közösségeknek, egyházaknak csak egy bizonyos körét és élcsapatát kívánták közéleti, társadalmi szerepkörben is elfogadni. (A végrehajtás eszköze akkor a rendőrség volt, ma a törvényhozás és a fiskális eszközrendszer.) Az általad is támogatott rendszerváltással a helyzet mindenestre alaposan átalakult. Magyarország jogállammá vált, amelyben a vallásszabadságot a civilizált világ filozófiája szerint definiálták, ami ugyebár nem csak a vallási tanítások szerinti templomi

áhitatot és liturgizmust jelent, de azt is, hogy egy vallási közösség tagjai felnőtt, jogi személyiségként, a más szerveződésekkel azonos feltételek mellett (ilyen vagy olyan irányú politikai szempontoktól függetlenül) vehetnek részt a társadalom életében. Az oktatási és szociális intézmények magyarországi körülményeiből adódóan az egyházak a rendszerváltást követően a jogbiztonság keretei között vállalhattak át az államtól ún. közfeladatokat. Addig, amíg Ti most másodszorra is hatalomra nem jutottatok, egyik közösségnek sem kellett soha feltételeznie, hogy a demokratikus jogelveknek elkötelezett világban szolgálatának gyümölcseit egyszer csak semmisnek nyilvánítják, addig elért eredményeit elveszik tőle, és másnak adják. (Már tavaly nyáron felszólítottak hivatalaitok, hogy adjak teljes kimutatást szociális intézményeinkről és nyilatkozzam, kinek adom át őket.) Végül, mindezt kiegészítendő, kérdezik tőlem némelyek, hogy ha nem kötelezem el magam látványosan egyik vagy másik kormányzat mellett, nincs-e rossz lelkiismeretem – az adógaras bevezetőben idézett példázata szerint – a kormányzattól érkező költségvetési pénzek intézményeink fenntartására való elfogadásakor. Azt felelem becsülettel: nincs! Ezek a pénzek ugyanis nem egy-egy kormányzati garnitúra magántulajdonát képezik, hanem annak az államnak az aktuálisan megválasztott politikai ügyintézők által csak kezelt értékeit, amely néphez mi is tartozunk, és amely társadalom érdekében a mi és mások közösségei is végezni próbálják a maguk szolgálatát Isten Országának nagyobb dicsőségére.

4.

Végül néhány szót arról, hogy az újságíró fontosnak tartotta utolsó témaként felhozni a három éve már ugyanebben a lapban (lásd *A szegénység vámszedői*, Stumpf András, *Heti Válasz*, 2009. febr. 25., <http://hetivalasz.hu/>) már kifejtett, „cigánybűnözésről” szóló meggyőződésedet. Véleményed már akkor is megütközést keltett bennem, és most is határozottan ellentmondok neked. Kijelentéseidnek különös súlyt ad, hogy felelős, magas beosztású kormánytag vagy. Azzal próbálsz ezt a képtelen és hamis fogalmat megvédeni és indokolni, hogy szerinted „van persze »keresztény álszentség« és »zsidó nagytőke«, és léteznek a világon különféle nemzetiségű »maffiák« is”. Szerinted nemcsak a szegénységnek, hanem bizonyos bűncselekményeknek is „van roma arca”. Érdekes teológiai disputát folytathatnánk arról, hogy milyen nemzetiségű volt az a bűn, amelyet Ádám és Éva ősszüleink elkövettek, és hogy a hamartológiának (a bűnről szóló tanításnak) van-e nemzetiségi dimenziója. Szerintem nincs. A bűn és minden bűntípus, amelyet a Biblia felsorol, teljesen egyetemes és alapvetően emberi.

Miniszter úr! A felsorolt szó párok közül a „keresztény” esetében alapvetően egy szociológiailag értelmezhető összefüggésre gondolunk, amelynek nincs faji dimenziója (hiszen bármely emberi „rassz” tagja is kereszténnyé lehet), miközben a tőkével párosított „zsidó” előtagú konstrukcióhoz és még inkább a „cigány” jelzővel operáló szó párhoz már igen komoly, a rasszizmust tápláló felhangok tapadnak (az ilyen meggondolatlanul elejtett megjegyzéseknek különösen jelentős súlyuk van egy olyan korban, amelyben az egyértelműen antiszemita Horthy, Nyíró, Prohászka, Wass, Szabó és mások, valamint korszakuk méltatlan rehabilitálása zajlik). Nincs „cigánybűnözés”, de létezik a szegénység kriminalizálása, hajléktalanok üldözése, súlyos pénzbírsággal vagy börtönnel fenyegetése, ha kukából mernek táplálkozni, vagy ha az utcán aludnának. Szégyen! És létezik nyilvánvaló hatósági terror az ország egyes eldugott térségeiben, ahol rendőrök és szemhunyással túrt félkatonai szervezetek súlyosan bántalmaznak és megfélemlítenek romákat, lassan-lassan kialakítva azt a fajta rezervátumrendszert, melyben már-már a kijárási tilalom réme sejlik fel. Optimistán azt nyilatkozod, hogy „még nem minden vidéki cigányasszony” érzi a pozitív változást, ami szerinted elkezdődött. Az a helyzet, hogy a magyarországi cigányság kizárólag negatív hatásokat érzékel.

Tisztelt Miniszter úr! Pártod egyedülálló módon kétharmados politikai befolyáshoz jutott. Te magad hatalmas felelősséget vállaltál, amikor elfogadtad az óriási hatáskörrel rendelkező, összevont minisztérium vezetését. Szeretném benned erősíteni annak nyilvánvaló ismeretét, hogy az emberektől nem arra kaptatok megbízatást, hogy azt tegyetek, amit akartok, hogy visszamenőleg jogokat vegyetek el, üldözzétek politikai ellenfeleiteket, és elhallgattassátok a másfajta véleményt. Te ráadásul kétszeresen is miniszterkedsz. Eredeti elköteleződésed szerint először is úgy, mint Isten igéjének a szolgája, amelyet az egyházi nyelv miniszter Verbi Divininek is nevez, másodszor pedig, mint az államügyek szolgája. Az előtted álló hatalmas kihívás ennek megfelelően arra is vonatkozik, hogy az adott szolgálat gyakorlása közben a rád ruházott hatalmatod szolgatársaid bántalmazására vagy a nekik való kötelező szolgálatra fordítod-e (*Máté 24,49*).

Ezért arra kérlek, fontold meg helyzetedet, és igaz emberhez méltóan tiltakozz a jogsértő egyházi törvény ellen. Kövess el mindent a személyedben is képviselt kormányzat által méltatlan helyzetbe hozott testvéreid jogainak helyreállítása (restitutio ad integrum) érdekében, hass oda, hogy ne akadályozzanak bennünket intézményeink fenntartásában.

És, hogy félre ne érts: nem csak a magunk egyházára, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségre gondolok!

Igen, arra kérlek, hogy emelj szót a naponta megbántott és megalázott „kicsinyekért”: cigány/roma és hajléktalan atyánkfiaiért, az ismét egyre erősödő félelem légkörében élő zsidó testvéreinkért éppúgy, mint az egységesen megsértett „kisegyházak” érdekében, valamint nyomorúságos helyzetben élő honfitársainkért. A diktálás, üzengetés és sértegetés helyett használd a tárgyalás- és megegyezés-keresés módszerét, „mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék a szerint, a miket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.” (*2 Korinthus 5,10*)

Budapest, 2012. július 20.

Üdvözlettel:

Iványi Gábor

ÁLLÁS

Iványi Gábor: Folyik a kivéreztetésünk

Népszabadság

2012. augusztus 10.

http://nol.hu/archivum/20120810-ivanyi_gabor_folyik_a_kivereztetesunk

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség már nem egyház, még nem egyesület.

Néhány hét múlva tanévkezdés, de még mindig nem lehet tudni, milyen sors vár a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) fenntartásában működő iskolákra, és az ott tanuló – többségében szegény családokból származó, roma – gyerekekre. A testvérközösséget rendőri zaklatások, üldöztetések után a Kádár-korszakban végül nagy nehezen elismerték egyházként. Ennek több mint harminc éve. Az új egyházi törvény nyomán azonban a mostani jobboldali többségű parlament indoklás nélkül megfosztotta státusától – annak ellenére, hogy a MET megfelelt a jogszabályi kritériumoknak. Iványi Gábor lelkész, a MET elnöke a törvény több pontja ellen is tiltakozik. Az Alkotmánybírósághoz benyújtott panasa szerint alkotmányellenes, hogy az egyházak elismeréséről az Országgyűlés átláthatatlan feltételek szerint, politikai döntés keretében határoz, amellyel szemben nincs hatékony jogorvoslat.

Az egyházak köréből kizárt közösségek számára a törvény menekülési útvonalként a vallási egyesületként való létezését kínálja fel. A MET is kénytelen volt kérelmezni az egyesületi bejegyzést, különben szervezetileg teljesen megszűnt volna. Csakhogy az egyesületté nyilvánítás még nem történt meg: a bíróság hiánypótlásra szólított fel. A MET tehát a hatalom szemében már nem egyház, de még nem is vallási egyesület. A költségvetési támogatás – és ezzel a MET iskoláinak jövője is – fölöttébb bizonytalan.

A testvérközösség tájékoztatása szerint a szóban forgó nevelési-oktatási intézményekben közel háromezer, többségében halmozottan hátrányos helyzetű diák tanul. Azokon a legszegényebb régiókhoz tartozó településeken, ahol a MET iskolákat tart fenn, lassan ezek az intézmények az egyedüli foglalkoztatók. Több száz embernek nyújtanak munkalehetőséget, és – az önkormányzatokkal együttműködve – szociális étkeztetési feladatokat is ellátnak. Magyarán: több helyen konyhát működtetnek, és ételt adnak a rászorulóknak.

A méltatlan bánásmód, amelyben a Fidesz–KDNP részesíti az Iványi vezette egyházat, nyilvánvalóan politikai okokkal kevert személyes motivációkkal magyarázható. Elég elolvasni a Balog Zoltánnal, az emberi erőforrások miniszterével (református lelképásztorral) készült, májusban megjelent interjút a Heti Válaszban. Azzal kapcsolatban, hogy Orbán Viktor két gyermekét annak idején Iványi Gábor keresztelte, a miniszter kifejtette: „Azt meg ízléstelennek tartom, ha valaki végigtornézza a médiát azzal, hogy ő keresztelte a kormányfő gyerekeit. Milyen lelki vezető az, aki a rábízott hívők lelki életéről nyilatkozik? Én sosem tennék ilyet, mert komolyan veszem a lelkészi hivatást. Aki nem veszi komolyan, az pedig miért csodálkozik, hogy az állam őt nem?”

Egyebek mellett erre a megállapításra is reagált Iványi Gábor az *Élet és Irodalom* múlt heti számában közölt terjedelmes cikkében (pontosabban: Balog Zoltánhoz intézett nyílt

levelében). Iványi hangsúlyozta, hogy sem ebben, sem más ügyben nem „turnézta végig” a sajtót: „A média (ha hagyják) éli a maga életét, és megfogalmazza azokat a kérdéseket, amelyekre az emberek kíváncsiak”.

Az újságírókat akkor kezdte érdekelni a téma, amikor kiderült, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség is azon felekezetek között van, amelyeket a Fidesz–KDNP ki akar lökni az egyházi státusból. Egyébként pedig nem titkos rendezvényen, hanem egy nyilvános istentiszteleten lezajlott szertartásról van szó. Orbán gyerekeinek keresztelésén sokan jelen voltak. Hiszen ez – a protestáns felfogás szerint – alapvetően közösségi és hitvalló esemény.

Iványi Gábor szerint a MET likvidálása a Fidesz részéről az ő „indiszkreciójának” a büntetése. „Nem igénylem, hogy komolyan vegyen engem az állam, vagy akár te” – írja a nyílt levélben Iványi. (A tegeződő formulát a Balog Zoltánnal való évtizedes ismeretséggel indokolja.) De – állapította meg – az „példátlan és elfogadhatatlan, hogy ilyen vélt sérelmeken felgerjedve fosztotok meg bennünket nem kevés szenvedés árán, jóval a rendszerváltás előtt szerzett polgári és politikai jogainktól”.

Iványi Gábor közlése szerint szociális téren már letiltatták a MET-es intézmények kiegészítő támogatását. Most a legszegényebbek számára működtetett sikeres iskoláik vannak soron: *Folyik kivéreztetésünk és ellehetetlenítésünk.*

Iványi rendkívüli sajtótájékoztatót tart

Népszava

2012. augusztus 10.

<http://nepszava.com/2012/08/magyarorszag/ivanyi-rendkivuli-sajtotajekoztatot-tart.html>

A filmvetítéssel egybekötött sajtótájékoztató augusztus 15-én, szerdán 11 órakor lesz a VIII. kerületi Dankó utca 11. szám alatti pincekápolnában. Iványi Gábor lelképásztor, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke minden érdeklődőt sok szeretettel vár. Az alábbiakban a felhívás teljes szövegét ismertetjük

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) jelenleg rendkívüli nehézségekkel, erőn felül fenntartott nevelési-oktatási intézményhálózatában, azaz 6 iskolacsoportban, 32 különböző tanintézményben, közel 3000, többségében 3H-s (halmozottan hátrányos helyzetű) diák tanul. A főleg az ország leghátrányosabb térségeiben, befogadó intézményekként működő iskolákban többségében roma, mélyszegénységből érkező, segítő háttérrel nem rendelkező, motiváció nélküli gyermekekkel végeznek munkát – mindemellett, ezekben a régiókban, adott településeken, lassan ezek az intézmények az egyedüli foglalkoztatók: több száz főnek nyújtanak munkalehetőséget, valamint, az önkormányzatokkal együttműködve, szociális étkeztetési feladatokat is ellátnak, azaz több helyen működtetnek konyhát és biztosítanak étkezési lehetőséget a rászorulóknak.

A diszkriminatív egyházi törvény következtében önhibáján kívül tisztázatlan jogi helyzetbe – már nem egyház és még nem egyesület – kényszerített Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség az államtól átvállalt oktatási, szociális és karitatív tevékenységét erősen csökkentett pénzügyi háttérrel ugyan, de változatlanul folytatja.

A szeptemberi tanévkezdésig már egy hónap sincs hátra. Mit szándékozik tenni a hatalom ennek a felelőtlen helyzetnek a megoldására? A felelősség a kormányt terheli – hogyan kívánja ezt orvosolni? Létezik-e tisztességes válasz? Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter a Heti Válaszban Stumpf Andrásnak adott interjújában ezt nyilatkozta: „Ebben az intézményrendszerben (lásd MET) egyébként vannak értékes elemek, ezekről megállapodást kell kötnünk.” Mikor és milyen feltételekkel kívánják azt megkötni? Mi lesz a tanulók és családjaik, az intézményekben foglalkoztatottak további sorsa?

A több mint 30 éve fennálló (1981. október 1-jei hatállyal törvényesen elismert) Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség a szegények szolgálatára és oktatására létesített intézményeket is működtető egyház – szociális és oktatási intézményhálózatában naponta több ezer személyről gondoskodik és mintegy 800 munkahelyet tart fenn. A MET a fennálló törvényi szabályozás (2011. évi CCVI., a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló módosított törvény) értelmében elvesztette egyházi státuszát. 2011. október 3-án a MET (több szervezettel és magánszeméllyel közösen) és 2011. december 31-én indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyek a 2011. évi CCVI. törvény egyes rendelkezései alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányultak. A kialakult fenyegető kényszer hatására 2012. április 27-én Iványi Gábor benyújtotta egyházának egyesületté átalakulás nyilvántartásba vétele iránti kérelmét. Az Alkotmánybíróság 2012. júliusában befogadta a MET új egyházügyi törvény több lényegi rendelkezésével kapcsolatban 2012. március 9-én benyújtott panaszát. (Az indítvány szerint alkotmányellenes,

hogy az egyházkénti elismerésről az Országgyűlés átláthatatlan feltételek szerint, politikai döntés keretében határoz, amellyel szemben nincs hatékony bírósági jogorvoslat. A panasz külön is támadja a törvény azon rendelkezéseit, amelyek a korábban jogszerűen működő egyházaktól megvonják az egyházi státuszt. Ha a jogsérelem záros határidőn belül nem nyer jogorvoslat, a MET egyház a strasbourgi székhelyű Európai Emberi Jogi Bírósághoz fordul.)

Iványi Gábor a lelkiismereti és vallásszabadság ügyében nyílt levelezést folytatott Lukács Tamás elnökkel (Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottsága), Navracsics Tibor miniszterrel (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium), Gyulai Gábor elnökkel (Nyíregyházi Törvényszék), Szászfalvi László államtitkárral (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium), Balog Zoltán miniszterrel (Emberi Erőforrások Minisztériuma).

BI

Több ezer gyereket veszélyeztet a kormány

FN24

2012. augusztus 15.

<http://fn.hir24.hu/itthon/2012/08/15/tobb-ezer-gyereket-veszelyeztet-a-kormany/~~fokusz>

Iskoláiban közel háromezer mélyszegénységben élő gyereket lát el Iványi Gábor közössége. A MET már nem egyház, de még nem egyesület, jogi szempontból nem tarthatja fenn az iskoláit.

„Ha az eredményeit tekintem, akkor nagy bajban vagyok” – válaszolta Iványi Gábor arra a kérdésre, hogyan hatottak a prédikációi Orbán Viktor lelkészeként egykor, a mai miniszterelnökre. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) szerdai sajtótájékoztatójának témája persze egy ennél jóval súlyosabb kérdés volt, amelynek tétje közel háromezer – döntő részben halmozottan hátrányos, mélyszegénységben élő, a legtöbb esetben roma - gyermek jövője, iskoláztatása.

A MET által fenntartott intézményhálózatában, 6 iskolacsoportban, 32 különböző tanintézményben ennyi gyerek tanul jelenleg. Az intézmények főleg az ország leghátrányosabb térségeiben működnek (Szabolcsban, Borsodban, az Alföldön, de van iskola Budapesten is.) A legtöbb régióban, az adott településeken emellett lassan ezek az intézmények az egyedüli foglalkoztatók: mintegy 800 munkahelyet tartanak fenn, valamint az önkormányzatokkal együttműködve szociális étkeztetési feladatokat is ellátnak, azaz több helyen működtetnek konyhát és biztosítanak étkezési lehetőséget a rászorulóknak.

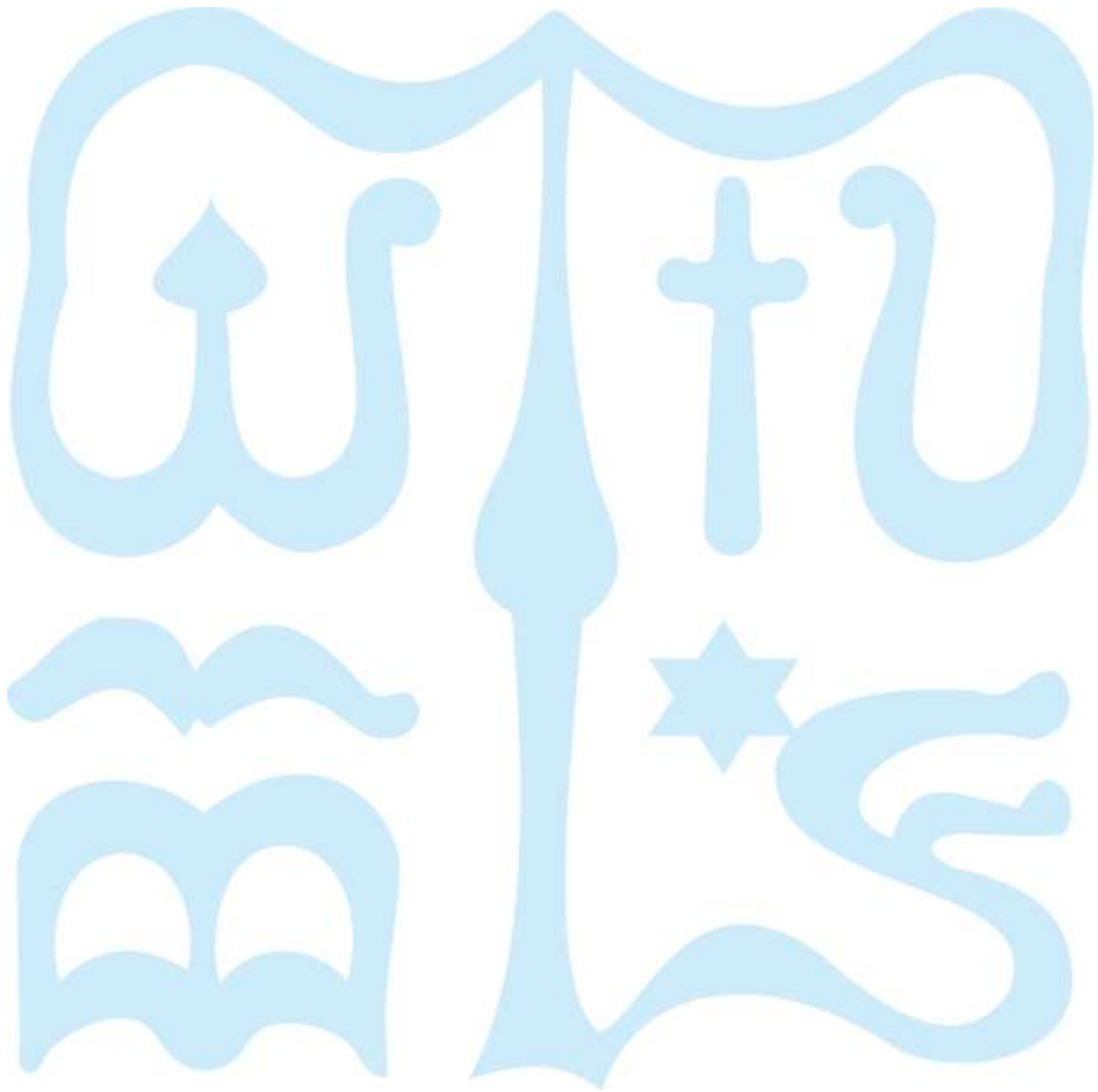
Keserű hordalék

Az új törvények, elsősorban az új egyházügyi törvény, Iványi szavaival „keserű hordalékai” azonban véget vethetnek - akár már most szeptember 1-jével - a közel négy évtizedes munkának. Az országgyűlés tavaly júliusban fogadta el az egyházügyi törvényt, amelyik a vallásfelekezetek állami elismerésének rendjét és működésük feltételeit szabályozza újra. Ez alapján Európában egyedüli módon – átláthatatlan kritériumok szerint, megfellebbezhetetlenül - a parlament dönt arról, melyik közösség lehet egyház és melyik nem. Eljárásjogi szabálytalanság miatt a képviselők a jogszabályt december 16-án hatályon kívül helyezték, majd némileg megváltoztatott tartalommal, de az elismert egyházak számát (14) változatlanul hagyva, december 30-án fogadták el ismét. Idén február 27-én újabb 18 egyházat ismertek el a honatyák. A MET azonban nem került be ekkor sem az „elitklubba”.

Iskolafenntartóként ez azt jelenti, hogy nem kapja meg a MET az államtól az alapnormatíván felüli egyházi normatívát. Így az iskolák működése ellehetetlenülhet. Az állam „nagy kegyesen” megengedi a nem hivatalos egyházként elismert vallási közösségeknek, hogy a megfelelő engedélyeket kikérjék a megfelelő hivataloktól, és egyesületként folytassák működésüket. A MET – bár egy 1981 óta létező, oktatási és szociális területen látványos eredményeket elérő vallási közösségként ezt megaláznak tartja, de – kérelmezte ezt a jogi-gazdasági státuszt. Kérelmüket azonban különböző formai hibákra alapozva elutasították. A MET fellebbezett, döntés még nincs. Szeptembertől így kétségessé vált a fent említett közel háromezer gyereket ellátó oktatási-szociális intézményrendszer sorsa.

Levelek készülnek sorban

Amennyiben egyesületként bejegyzik a MET-et, akkor sem jár automatikusan a kiegészítő támogatás (az csak az egyházaknak jár), arról külön megállapodást kell kötni az erőforrás-minisztériummal. Az előző körben ezt is megpróbálták, de akkor – sok más bizonyítottan sikeres programot működtető alapítványhoz, egyházhoz hasonlóan - elutasították ezt a kérelmüket is.

Az EMMI oktatási államtitkársága közleménye

Szerda délután a sajtótájékoztatóra reagálva az EMMI közleményben tudatta, hogy alaptalanok Iványi Gábor félelmei, meg fogják kötni velük a közoktatási megállapodást

A MET mindemellett jogi harcba kezdett a szerintük tarthatatlan jogi szabályozás megváltoztatása érdekében. Tavaly októberben (több szervezettel és magánszeméllyel közösen), decemberben és idén márciusban is indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz (AB), amely az egyházi törvény egyes rendelkezései alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányultak. Végül az AB idén júliusban fogadta be az utolsó beadványt. (E szerint alkotmányellenes, hogy az egyházkénti elismerésről az Országgyűlés átláthatatlan feltételek szerint, politikai döntés keretében határoz, amellyel szemben nincs hatékony bírósági jogorvoslat. A panasz külön is támadja a törvény azon rendelkezéseit, amelyek a korábban jogszerűen működő egyházaktól megvonják az egyházi státuszt.) Iványi Gábor e héten írta alá azt a levelet, amellyel a strasbourgi székhelyű Európai Emberi Jogi Bírósághoz fordult az ügyben.

Tudják, hogy szükség van ránk

A jogi herce-hurca tehát még hónapokig el fog tartani, de Iványi bizakodó. Azt mondta, nem is tudja ki is ő pontosan jelenleg. „Hitem szerint a MET egyház elnöke, mások szerint a MET egyesület elnöke, de ilyen meg nincs.” Azt azonban az FN24-nak elmondta: „Nem akadályozhatnak meg bennünket a további munkánkban, olyan nincs, hogy egy olyan dologért, amiről nem mi tehetünk, mi viseljük a következményeket. Ha ennek ellenére valami történik, láttunk már ilyet, akkor megfontoljuk, mit tegyünk.”

Iványi felhívta arra is a figyelmet, hogy ők az államtól vállaltak át egy olyan tevékenységet – a hátrányos helyzetű, magatartásproblémás, diszfunkcionális zavarokkal küszködő – gyerekek nevelését, amit az állam, a közoktatás nem tudott megoldani. A mai kormánypárti polgármesterek „reszketnek attól”, hogy ezek a gyerekek visszamennek, és „szétverik a normál általános iskolákat”.

„Jól tudják tehát, hogy szükség van ránk, ennek ellenére elszórakozgatnak velünk. Ez nagyon erkölcstelen. Persze láttunk már olyat gazdasági ügyekben is, hogy szükségünk van valamire, de azért még halálra sértegetjük azt, aki segítene nekünk.”

Iványi úgy véli, a szegénységben nem a nincstelenség a legrosszabb, hanem az, hogy az emberek, a gyerekek nem látnak esélyt sem a kitörésre. A MET az intézményein keresztül ezt a reményt nyújtja az iskoláiba járó gyerekeknek. Az állam a jövő generációjának hitét veheti el azzal, ha megszünteti az ehhez hasonló iskolákat.

Mint korábban írtuk nemcsak a bíróságokon küzd az igazáért Iványi, hanem nyílt levelet is írt Balog Zoltán humánminiszternek, lelkésztársának is, akivel egykor jó személyes kapcsolatot is ápolt. Ebben arra kéri többek közt, hogy igaz emberhez méltóan tiltakozzon a jogsértő egyházi törvény ellen. Választ egyelőre nem kapott.

Iványi Gábor rendkívüli sajtótájékoztatója a MET intézményei, iskolái fenntartásának helyzetéről

Vimeo

2013. augusztus 15.

<http://vimeo.com/47679656>

Iványi Gábor rendkívüli sajtótájékoztatója a MET intézményei, iskolái fenntartásának helyzetéről.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) jelenleg rendkívüli nehézségekkel, erőn felül fenntartott nevelési-oktatási intézményhálózatában, azaz 6 iskolacsoportban, 32 különböző tanintézményben, közel 3000, többségében 3H-s (halmozottan hátrányos helyzetű) diák tanul. A főleg az ország leghátrányosabb térségeiben, befogadó intézményekként működő iskolákban többségében roma, mélyszegénységből érkező, segítő háttérrel nem rendelkező, motiváció nélküli gyermekekkel végeznek munkát – mindemellett, ezekben a régiókban, adott településeken, lassan ezek az intézmények az egyedüli foglalkoztatók: több száz főnek nyújtanak munkalehetőséget, valamint, az önkormányzatokkal együttműködve, szociális étkeztetési feladatokat is ellátnak, azaz több helyen működtetnek konyhát és biztosítanak étkezési lehetőséget a rászorulóknak.

A diszkriminatív egyházi törvény következtében önhibáján kívül tisztázatlan jogi helyzetbe – már nem egyház és még nem egyesület – kényszerített Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség az államtól átvállalt oktatási, szociális és karitatív tevékenységét erősen csökkentett pénzügyi háttérrel ugyan, de változatlanul folytatja.

A szeptemberi tanévkezdésig már egy hónap sincs hátra. Mit szándékozik tenni a hatalom ennek a felelőtlen helyzetnek a megoldására? A felelősség a kormányt terheli – hogyan kívánja ezt orvosolni? Létezik-e tisztességes válasz? Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter a *Heti Válaszban* Stumpf Andrásnak adott interjújában ezt nyilatkozta: „Ebben az intézményrendszerben (lásd MET) egyébként vannak értékes elemek, ezekről megállapodást kell kötnünk.” Mikor és milyen feltételekkel kívánják azt megkötni? Mi lesz a tanulók és családjaik, az intézményekben foglalkoztatottak további sorsa?

Lásd még: <http://www.youtube.com/watch?v=SwmLXW3KZkk>

Valóban alaptalanok volnának oktatási intézményeinkkel kapcsolatos félelmeink?

OTS Üzleti Sajtószolgálat

2012. augusztus 16.

http://ots.mti.hu/hirek/77096/valoban_alptalanok_volnanak_oktatasi_intezmen

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) 2012. augusztus 15-én tartott, az egyház veszélyben lévő oktatási intézményeivel kapcsolatos sajtótájékoztatójára az illetékes szaktárca MTI közleményében azzal reagált, hogy a fenntartó aggályai „alptalanok” – ugyanakkor a minisztérium megállapodási szándékának eleddig semmi kézzelfogható jele nincs.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) 2012. augusztus 15-én, szerdán, 11.00 órakor sajtótájékoztatót tartott, melyre az Egyház az Emberi Erőforrások Minisztériumát is meghívta, amely azonban legfeljebb egy, az ismeretlenségét megőrző munkatárssal képviseltethette magát. A sajtótájékoztatót a közelgő tanév tette elkerülhetetlenné, hiszen az egyház oktatási intézményeiben, mintegy 3000 hátrányos helyzetű gyermek úgy kezdi meg tanulmányait, hogy az illetékes minisztérium mind a mai napig ténylegesen nem mutatott készséget az egyházzal való oktatási megállapodás megújítására.

A diszkriminatív, és az Alkotmánybíróság előtt a MET és immár az ombudsman által is támadott CCVI. egyházi törvény, több más egyház mellett a MET-et is ellehetetleníti. Ennek következtében az Egyház a hajléktalanokat, időseket és szegényeket ellátó szociális intézményei immár nyolc hónapja küszködnek a más egyházaknak biztosított kiegészítő támogatás nélkül. Most az iskoláink jutottak kritikus pontra.

A sajtótájékoztató napján, délután 16.15-kor a minisztérium oktatási államtitkársága az MTI útján kibocsájtott közleménye szerint alptalanok Iványi Gábornak, a MET elnökének félelmei, „mert fontosnak tartja a szaktárca, hogy az állam és a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) közötti együttműködés folytatódjon”. Valóban alptalanok volnának oktatási intézményeinkkel kapcsolatos félelmeink? Változatlanul furcsálljuk, hogy a tárca MTI közleményén túl semmi kézzelfogható jele nincs a minisztérium megállapodási szándékának. Zavar bennünket az a homályos megfogalmazás is, hogy az oktatási államtitkárság „a fenntartótól függetlenül biztosítja a pedagógusok és a nevelő oktató munkát közvetlenül segítők bérét az új nemzeti köznevelésről szóló törvény alapján”, hiszen a bérköltség az alpnormatívának is csupán tört része. Nem világos az sem, hogy miről volna az a „köznevelési szerződés”, melyet a szaktárca a MET-tel „azon tevékenységek vonatkozásában” kötne, melyek „valóban a társadalmi felzárkózást szolgálják”, ugyanis az Egyház oktatási intézményeiben kizárólag halmozottan hátrányos helyzetű tanulók nevelése és oktatása folyik.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség nyitott a kormánnyal való korrekt megállapodásra. A megnyugtató megoldást elsősorban abban látnánk, ha az egyházi törvény megfelelő korrekciója által a MET és más egyházak a méltatlanul elvett egyházi státuszukat visszanyerhetnék, és ezzel a rászorulóknak közötti szolgálatuk is akadálytalanul folytatódhatna.

Budapest, 2012. augusztus 16.

Iványi Gábor

A Fidesz bossúja

Népszabadság

2012. augusztus 16.

<http://nol.hu/velemeney/20120816-bosszu>

A tanácsadó általában a háttérben marad, nem vállal politikai felelősséget, a nyilvánosság előtt nem azonosul egyetlen pártiránnyal sem. A parlamenti mandátum viszont pártpolitikai elkötelezettséget jelent, és én nem tartom helyesnek, ha egy lelkész pártszínekben politizál – ezt Balog Zoltán református lelképásztor közölte az ezredfordulón, azokban az időkben, amikor még Orbán Viktor egyházpolitikai főtanácsadója volt, és nem kacérkodott az országgyűlési képviselőséggel.

Néhány év múlva aztán a Fidesz jelöltjeként bekerült a parlamentbe, az emberi jogi bizottság elnöke lett. A Fidesz kétharmados győzelme után tovább lépegetett felfelé a politikai ranglétrán. Első körben államtitkári tisztséget kapott, majd Orbán Viktor kinevezte az emberi erőforrások csúcsminiszterévé.

Isten útjai tényleg kifürkészhetetlenek.

Szóba se hoznánk, ha ugyanez a Balog Zoltán (a *Heti Válasznak* a közelmúltban adott interjújában) nem beszélne lekezelően protestáns lelkésztársáról, Iványi Gáborról, ha nem állítaná róla, hogy nem veszi komolyan lelkészi hivatását. A miniszter szerint Iványi komolytalanságára az a bizonyíték, hogy – újságírói kérdésekre válaszolva – nem titkolta el: annak idején ő keresztelte Orbán Viktor két legidősebb gyermekét.

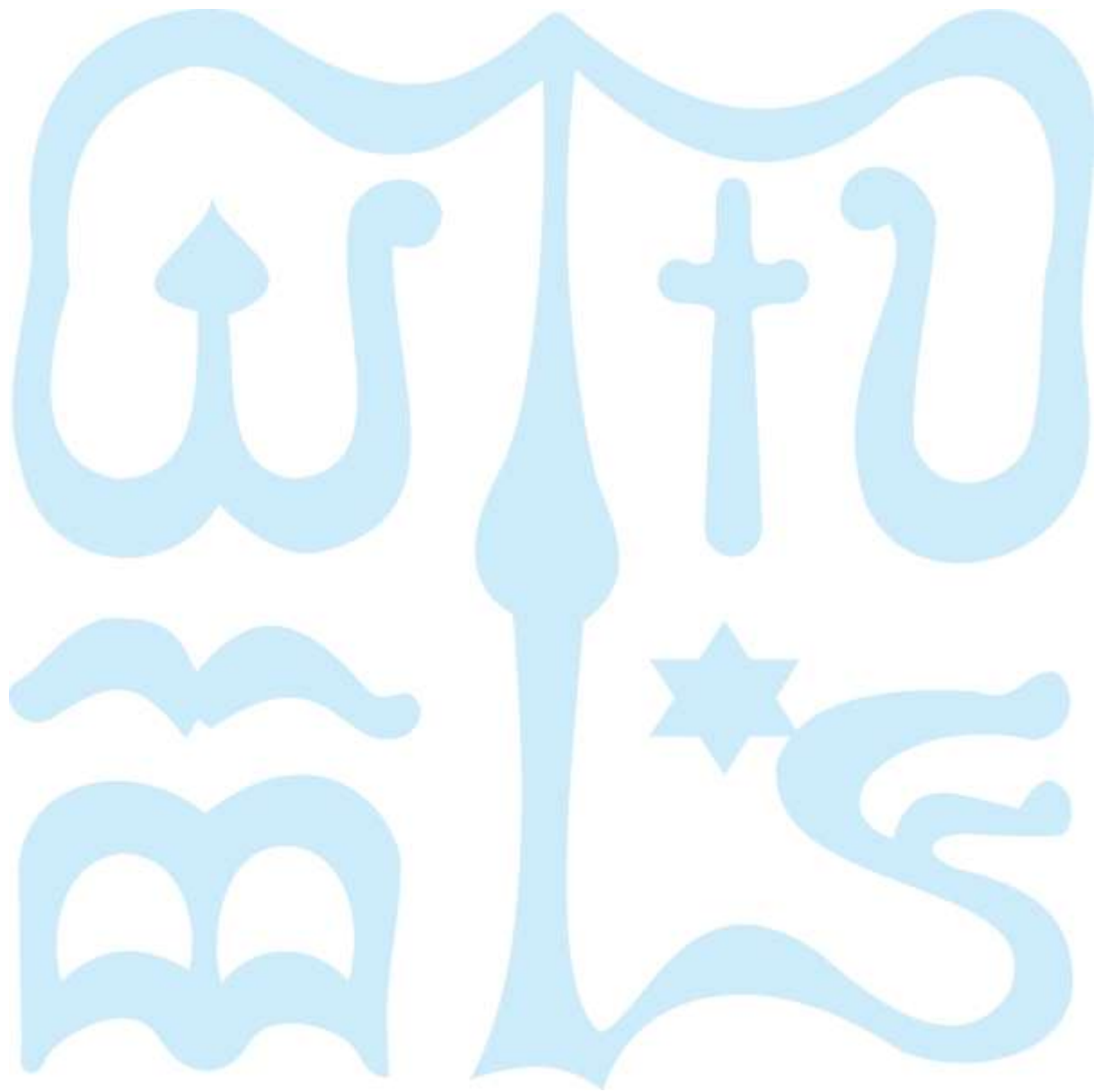
A Fidesz-korszakban ennyi önmagában elegendő lenne ahhoz, hogy Iványi Gábor egyházát, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget töröljék az elismert felekezetek sorából. Az erőforrások miniszterének azonban más érve is akad. Iványiék vallási szervezete túl kicsi, ehhez képest túl sok iskolát és szociális létesítményt tart fenn.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség rászorulók ezreiről gondoskodik. Idősekről, hajléktalanokról, nyomorúságos helyzetben lévő családokról és gyerekeikről, akikkel a kormánynak se ideje, se kedve nincs törődni. A hatalom nézőpontjából azonban ennek nem szabad jelentőséget tulajdonítani. Ellenkezőleg. A Fidesz logikája szerint az a jó egyház, amelyik kellőképpen nagy, de aránytalanul keveset foglalkozik a nincstelennel.

Szintén Balog Zoltán egyik korábbi nyilatkozatából tudjuk, hogy a „keresztény meggyőződésből mindig következik közéleti, ha kell, politikai mondanivaló is”. Félreértés ne essék: egyáltalán nem mindegy, hogy a mondanivaló miféle szimpátiát tükröz. Nem emlékszünk rá, hogy a kormány részéről retorzió vagy bírálat érte volna azokat a katolikus püspököket, akik az év elején felsorakoztak az Európával szemben indított fideszes „gazdasági szabadságharc” és a Békemenetnek becézett orbánista felvonulás mögé.

Iványi Gábor esete egészen más. Ő kezdettől tiltakozik a jogsértőnek tartott új egyházi törvény ellen, alkotmánybírói beadványokat fogalmaz, kormányellenes demonstrációkon szólal fel. Pusztán léte szembesíti Orbán Viktort a kárhozatra ítélt, hajdani liberális enjével. Ami megbocsáthatatlan.

Ezért ahogy minden – szerinte – ellenállási gócot, úgy Iványi Gábor egyházát is igyekszik felszámolni. A Fidesz bosszút áll.

Iványi nem lát megállapodási szándékot

Népszava

2012. augusztus 20.,

<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=578393>

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) furcsállja, hogy az Emberi Erőforrások Minisztérium semmi kézzelfogható jelét nem adta megállapodási szándékának.

Mint a MET vezető lelkésze, Iványi Gábor írta, zavaró az a homályos megfogalmazás, hogy az „oktatási államtitkárság” a „fenntartótól függetlenül biztosítja a pedagógusok és a nevelő oktató munkát közvetlenül segítők bérét az új nemzeti köznevelésről szóló törvény alapján”, hiszen a bérköltség az alapnormatívának csupán tört része. Nem világos az sem, hogy miről szólna az a „köznevelési szerződés”, melyet a szaktárca a MET-tel „azon tevékenységek vonatkozásában” kötne, melyek „valóban a társadalmi felzárkózást szolgálják”, ugyanis oktatási intézményeikben kizárólag halmozottan hátrányos helyzetű tanulók nevelése és oktatása folyik.

Wesley-iskola: bizonytalanságban

Délmagyarország
2012. augusztus 29.

http://www.delmagyar.hu/szeged_hirek/wesley-iskola_bizonytalansagban/2295146/?utm_source=hirkereso&utm_medium=feed&utm_campaign=hirkereso

Hétfő reggel elkezdik a tanévet a régiós Wesley-óvodában és -iskolában. A fenntartó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség bízik, hogy működőképes lesz – annak ellenére is, hogy az állam még nem szerződött a felekezettel. A minisztérium szerint folyamatban van a kontraktus ellenjegyzése.

A szegedi Wesley János iskola kálváriája több mint két éve kezdődött. Az intézményt a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) a dél-alföldi hátrányos helyzetű és tanulászavaros gyerekek számára tartja fenn. A klebelsbergtelepi és szentmihályteleki általános és középiskolába, illetve az orosházi tagintézményekbe járó gyerekek kétharmada hátrányos helyzetű.

Egy éve a szegedi iskola óriási anyagi gondokkal küzdött, a nevelők és a szülők mégis legjobban azért aggódtak, hogy mi lesz a fenntartójukkal. A MET-et ugyanis az idén életbe lépett egyházügyi törvényben az állam nem ismeri el egyházként, így csak egyesületként működhet tovább. Ez – szimbolikus jelentősége mellett – azért lényeges, mert csak az egyházak kaphatnak az államtól az alapszabvány mellett kiegészítő egyházi normatívát az oktatási és szociális tevékenység ellátására. A MET-nek 2011 végéig még automatikusan járt ugyan a pénz, de már jóval előtte csak csöpögtetve kapták meg. Emiatt az intézményeik eladósodtak. A felekezet hiába igyekezett pótolni a hiányzó tízmilliókat.

A szegedi Wesley Trócsányi Anna igazgató vezetésével annyit húzott a derékszíjon, amennyit csak bírt, elbocsátások voltak, a szülők munkával, pénzzel segítettek, gyűjtést rendeztek.

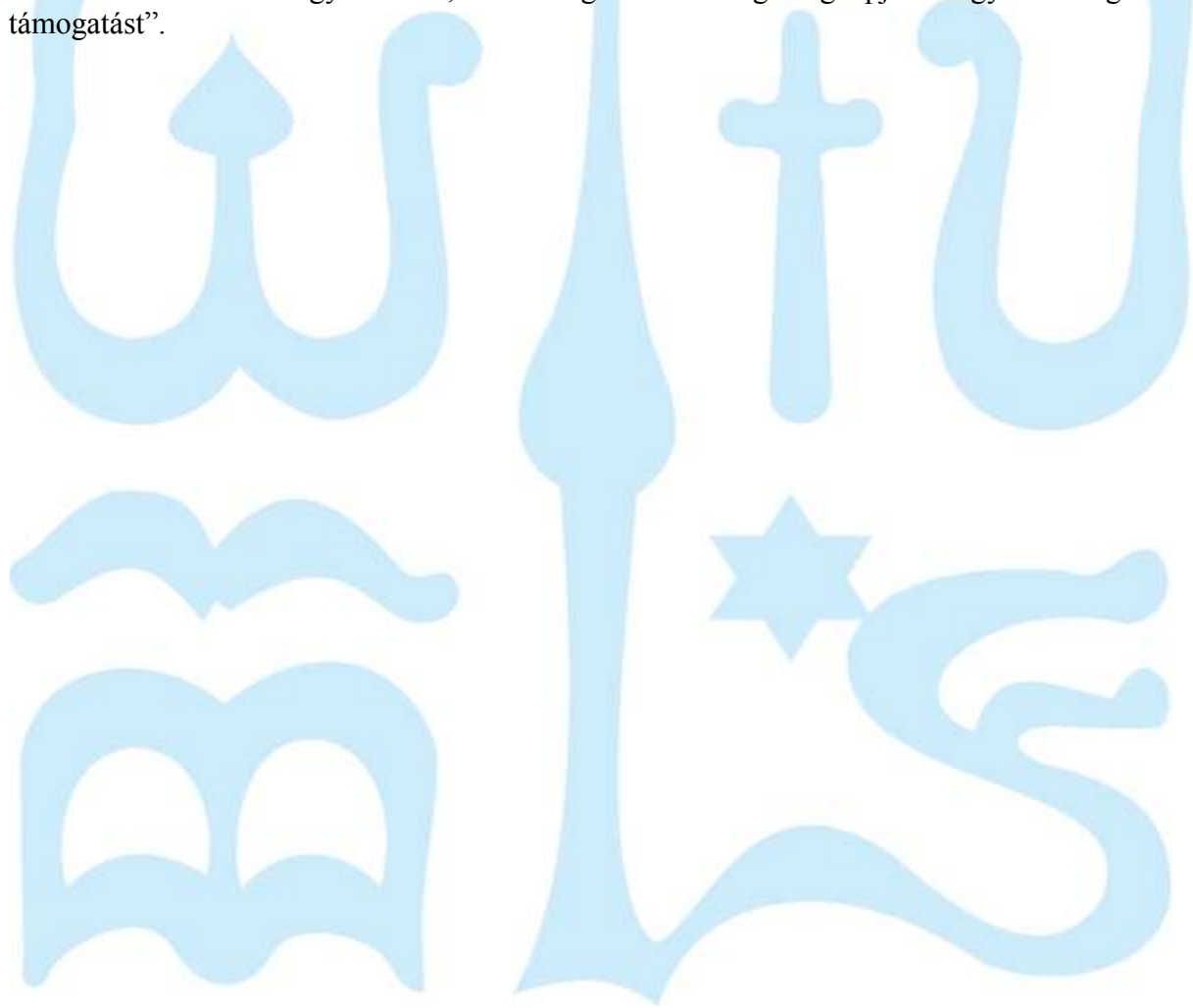
Eltelt egy év, az állam nem kötött szerződést a MET-tel. Két hete Iványi Gábor, a felekezet lelkes elnöke sajtótájékoztatón adott hangot aggodalmainak. Elmondta: a hajléktalanokat, az időseket és a szegényeket ellátó szociális intézményeik 8 hónapja küszködnek kiegészítő egyházi támogatás nélkül, és az országban működő 32 tanintézményük is kritikus pontra jutott. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma még aznap közleményt adott ki, hogy alaptalanok a MET aggályai. A tárca a fenntartótól függetlenül biztosítja a pedagógusok és segítők bérét. A MET nem nyugodott meg, hiszen a bérköltség az alapszabványának is csupán töredéke. Azóta nem történt semmi.

Hétfőn, tanévkezdés előtt egy héttel az oktatási intézmények vezetőinek Iványi Gábor csupán azt tudta elmondani: hisz és bízik abban, hogy működőképes marad az intézményhálózat. Tegnap, a tanévnnyitó értekezlet után Trócsányi Anna szegedi igazgató megerősítette: szerződés továbbra sincs. Jelenleg jobb a helyzet, mint egy éve, mert nincs egy hónapnál régebbi tartozásuk. Leépíteni senkit nem kellett a nyáron. 25 pedagógussal, 4 technikai dolgozóval és 146 gyerekkel hétfőn elkezdik a tanévet. 13 elsőst várnak, ez átlagos létszám. Negyedikben és hatodikban párhuzamos osztályt is beállítanak. A törvényi változás

miatt idén szakiskolai képzés nem indul. A fenntartó hozzájárult a működésükhöz mindhárom telephelyen, így nem kell összébb húzniuk magukat. Maradnak a klebelsbergtelepi és a szentmihályi iskolaépületek, valamint a szentmihályi épület, ahol ebédeltetnek, és a korongozó szakkört tartják. Továbbra is elköltöznének, hogy egy fedél alatt, olcsóbban működhessenek.

Ígéret

[Gloviczki Zoltán](#), az Emberi Erőforrások Minisztériumának oktatásért felelős helyettes államtitkára kérdésünkre a következő tájékoztatást küldte: a tárca „2012. szeptember 1-jétől 2014. augusztus 31-éig köznevelési szerződés keretében kívánja támogatni a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget. A szerződés ellenjegyzése folyamatban van. A MET a közoktatási intézményei után, az összes egyházi státuszát elvesztő közoktatási intézményt fenntartó szervezettel egyetemben, 2012. augusztus 31-éig megkapja az egyházi kiegészítő támogatást”.

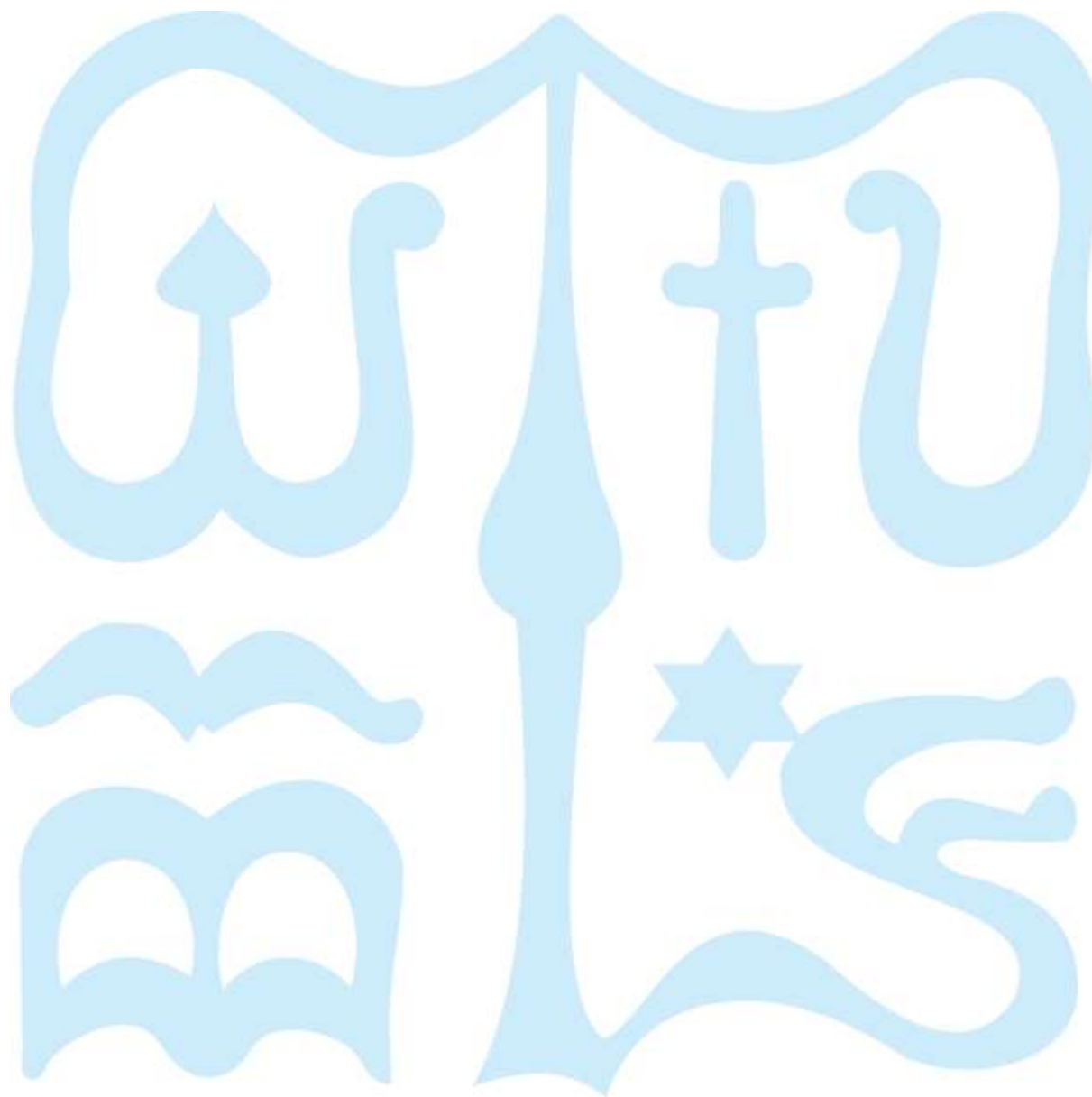

Iványi Gábor a Klub Rádió *Ötösben* – az 1%-os adófelajánlásról

Klubrádió

2012. szeptember 20.

<http://www.klubradio.hu/klubmp3/klub20120920-112857.mp3>

Iványi Gábor közleménye

Galamus-csoport

2012. szeptember 21.

http://galamus.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=163233:ivanyi-gabor-koezlemenye&catid=79:kiemelt-hirek&Itemid=115

Egyházunk, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, melyet az Alkotmánybíróság előtt általunk ismételten megtámadott új egyházi törvény (2011. évi CCVI. tv.) megfosztott eredeti státuszától, a tavalyi adóévre tett 1 százalékos SZJA-felajánlások összege alapján az ország 7., a felajánlók számát tekintve pedig a 8. legnagyobb felekezete.

Az Egyház lelkész-elnökeként köszönetet mondok annak a 43 076 466 Ft-ról rendelkező 6330 támogatóknak, akik nehéz helyzetünkben nyíltan mellénk álltak, így anyagilag és erkölcsileg segítik a legszegényebbek ezrei között végzett egyházi, szociális és oktatási tevékenységünket.

Az adatok ismeretében még inkább szégyenletesnek tartjuk, hogy a több évtizede tisztességgel megélt egyházi státuszunktól a Parlament kormánypárti többsége indoklás nélkül megfosztott bennünket. Ennek következtében januártól elvonták tőlünk a hajléktalanok, idősek és nagycsaládosok közt végzett, országszerte ismert szociális munkánkban nélkülözhetetlen kiegészítő támogatást, és ígéretei ellenére a mai napig nem kötött velünk az illetékes minisztérium közoktatási megállapodást a mintegy 3000 súlyosan hátrányos helyzetű gyermeket nevelő oktatási intézményeink továbbműködtetésére.

Budapest, 2012. szeptember 19.

Iványi Gábor

A szerk. megj.:

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) szerint, bár többen ajánlották fel adójuk egy százalékát az idén az egyházak számára, általában jelentősen csökkent az ebből származó összeg. A NAV által múlt hét kedden nyilvánosságra hozott adatok szerint már harmadik éve csökken a személyi jövedelemadóból (szja) érvényesen felajánlott 1+1 százalékos összeg: míg két éve még 17,19 milliárd, tavaly 15,9 milliárd, az idén már csak 12,45 milliárd forintra számíthatnak a kedvezményezettek.

– A Magyar Katolikus Egyháznak a 2011. évre vonatkozó idei adóbevallás során 2 milliárd 297 millió 717 ezer forintot ajánlott fel 605 700 ember. Tavaly ez az összeg 2 milliárd 850 millió 747 ezer forint volt (601 695 adózótól).

– A Magyarországi Református Egyháznak juttatott összeg is csökkent: a múlt évi 1 milliárd forint után az idén 832 millió 779 ezer forintot ajánlott fel 210 708 magánszemély (2011-ben 207 ezer 12 ember adományozott a református egyháznak).

– A Magyarországi Evangélikus Egyház 2012-ben 239 millió 290 ezer forinthez jut hozzá 54 504 támogatója által; tavaly 54 429-en 300 millió 746 ezer forinttal segítették az egyházat.

– A Magyarországi Baptista Egyház 89 millió 606 ezer forintos támogatással a negyedik legnagyobb összeget kapja idén az egyszázalékos felajánlásokból. Az egyház hétfőn közleményben tudatta az MTI-vel: felajánlóiknak száma 19 százalékkal nőtt a múlt évhez képest.

- A Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közössége 87 millió 166 ezer 446 forintot kapott.
- A Hit Gyülekezete 57 millió 192 ezer 466 forintot kap idén támogatóitól.
- A Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (Mazsihisz) részére 5827 magánszemély 40 millió 347 ezer forintot ajánlott fel. Tavaly kétszeresével többen támogatták a szövetséget, akkor jóval nagyobb összeget, 65 millió 204 ezer forintot juttattak az egyháznak.

